

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
7. OG 8. DESEMBER 1999

DEL 1 AV 2

MØTE I REGULERINGSRÅDET 7. OG 8. DESEMBER 1999

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte første dag fra kl. 0900 til kl. 1800 og andre dag fra kl. 0900 til kl. 1530.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FNL
Rolf Domstein, FNL
Tormod Storås, Norsk Sjømannsforbund
Inge Arne Eriksen, Sametinget
Hans Johan Dahl, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Harald Gjøsæter, Havforskningsinstituttet
Kjell Nedreås, Havforskningsinstituttet
Svein Iversen, Havforskningsinstituttet
Ole Thomas Albert, Fiskeriforskning
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Knut Torgnes, Norges Sildesalgslag
Wiktor Sørensen, Norges Råfisklag

Som sekretærer møtte Stein-Åge Johnsen og Kirsti Larsen, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Johán H. Williams, Fiskeridepartementet
Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Rannveig Bøthun, Fiskeridepartementet
Arild Birkeland, Fiskeridepartementet
Heidi M. Johansen, Fiskeridepartementet
Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Alv H. Klepsvik, Kystvaktinspektøren
Per Lone, Sildemelfabrikkens Landsforening
Gunnar Album, Norges Naturvernforbund
Bjørn Hersoug, Norges Fiskerihøgskole
Terje E. Martinussen, Fiskerinæringens Landsforening
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Nina Rasmussen, Fiskeridirektoratet
Rikard Berg, Fiskeridirektoratet
Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet
Ingvild Stuberg, Fiskeridirektoratet
Are Strand, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Peter P. Callan, Fiskeridirektoratet
Hans Haddal, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Hanne Rasch, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten, og om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt. Han viste til at to av Norges Fiskarlags representanter hadde meldt fra om at de var forsinket (Åge Remøy og Gerhard Olsen), og at rådets øvrige medlemmer hadde møtt.

Det var ingen merknader til saksliste og innkalling. Under eventuelt ønsket Inge Arne Eriksen å diskutere forskningsfangsten etter kongekrabbe.

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 7. OG 8. DESEMBER 1999

- Sak 6/99 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 7/99 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2000.
- Sak 8/99 Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2000.
- Sak 9/99 Regulering av fisket etter sei i 2000.
- Sak 10/99 Regulering av fisket etter snabeluer i 2000.
- Sak 11/99 Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2000.
- Sak 12/99 Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland i 2000.
- Sak 13/99 Regulering av fisket etter reker i 2000:
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen og Skagerrak
c) I NAFO-området
- Sak 14/99 Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2000.
- Sak 15/99 Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2000.
- Sak 16/99 Regulering av fisket etter makrell i 2000.
- Sak 17/99 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2000.
- Sak 18/99 Regulering av fisket etter havbrisling i 2000.
- Sak 19/99 Regulering av fisket etter kolmule i 2000.
- Sak 20/99 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2000.
- Sak 21/99 Eventuelt.

FORKLARING AV FORKORTELSER

- ICES:** The International Council For The Exploration Of The Seas
- ACFM:** The Advisory Committee On Fishery Management
- NAFO:** Northwest Atlantic Fisheries Organization
- NEAFC:** North East Atlantic Fisheries Commission
- CPUE:** Catch per unit effort
- TAC:** Total allowable catch
- MBAL:** Minimum biological acceptable level
- SSB:** Spawning stock biomass
- B (pa):** Biomass, precautionary approach
- F (pa):** Fishing mortality, precautionary approach
- F (med):** Fishing mortality, medium

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND

Gullestad orienterte om forhandlingene med Russland. Han sa at det hadde vært de vanskeligste forhandlingene han hadde vært med på i løpet av 15 år. Russerne hadde hatt som utgangspunkt at det ikke var mulig å redusere kvoten til neste år. Kvoten for 1999 var som kjent 480 000 tonn pluss 40 000 tonn kysttorsk. Han sa videre at diskusjonen omkring dette punktet tok tilnærmet all tid i forhandlingene. Løsningen ble at kvoten ble fastsatt til 390 000 tonn pluss 40 tonn kysttorsk, men med mulighet for, på grunnlag av ny bestandsvurdering, å øke kvoten med 30 000 tonn i løpet av året. Han presiserte imidlertid at en slik kvoteøkning i løpet av året kun var teoretisk. Under forhandlingene hadde den norske delegasjonen løpende vurdert om forhandlingene burde avbrytes og videreføres med en ny runde. Dette ville i praksis ikke kunne gjennomføres før godt ut i 2000. Det ville således være overhengende fare for at fisket i 2000 måtte gjennomføres uten en avtale. Han sa videre at dagens situasjon i Russland ga grunn til stor bekymring.

Når det gjaldt arbeidet med harmonisering av maskevidde og minstemålsbestemmelsene var russerne ikke i stand til å gjennomføre dette på en hensiktsmessig måte. Det ble derfor besluttet å overføre dette arbeidet til det permanente utvalget.

Fastsettelse av loddekvote hadde vært greit på bakgrunn av at begge parter var enige om å legge ICES' anbefaling på 465 000 tonn til grunn.

På grunn av at fastsettelsen av TAC for torsk hadde tatt det vesentligste av tiden var det blitt lite tid til andre diskusjoner. Det var derfor små endringer i forhold til foregående år.

Album sa at Naturvernforbundet var opptatt av den tilsynelatende manglende bekymring fra Havforskningsinstituttet vedr. størrelsen på TAC for torsk. Han spurte om Norge la opp til en dialog med russerne for neste år. Han spurte også om hva en hadde til hensikt å foreta seg hvis det f.eks. viste seg midt i året at gytebestanden var vesentlig lavere enn antatt.

Gullestad sa at media var ute etter å få en bestemt vinkling av saken. Han la til grunn at journalistene hadde spurt havforskerne om anbefalingen var totalt uansvarlig. Han viste til at det var åpenbart at forskerne var meget bekymret.

Når det gjaldt endringer i løpet av året viste han til at det var mulig å forhandle kvoten både opp og ned i løpet av et reguleringsår hvis situasjonen var vesentlig endret. Det var imidlertid nytt at en ba ICES om en ekstra evaluering i løpet av året.

Han sa videre at det var en prioritert oppgave å komme i dialog med den nye russiske fiskeriministeren.

Wold sa at han delte forskernes bekymring med hensyn til at gytebestanden antakelig ville være under 300 000 tonn. Han spurte hva som var russernes begrunnelse for å gå over havforskerens anbefaling.

Gullestad sa at også russiske havforskere i ettertid hadde uttrykt bekymring for nivået på TAC. Han sa at russernes løsning til vern av bestanden var å forby Lofotfisket. Tilsvarende argumenter var fremsatt fra norsk side, både fra Finnmark og representanter fra trålnæringen.

Eriksen spurte om russerne synes å ville forlate det faglige fundamentet for rådgivningen.

Gullestad svarte at han ikke ville trekke det så langt, selv om russerne i forbindelse med kvoten for neste år hadde lagt en del argumenter til side.

Når det gjaldt kongekrabbe var også denne videreført. Norge hadde ønsket en viss økning. Dette spørsmål kunne evt. tas opp til sommeren.

Eriksen sa at han ønsket å ta opp kongekrabbe under eventuelt.

Storaas spurte om problemet med tilgang til russisk sone for norske forskere hadde vært diskutert.

Gullestad svarte at tilgang til russisk sone aldri hadde vært et forskerproblem verken på norsk eller russisk side. Denne avgjørelsen var tatt høyere oppe i systemet.

Nedreaas viste til at havforskningen ennå ikke hadde fått svar fra Russland om det var mulig å gjennomføre deler av vintertoktet i russisk sone.

Wåge orienterte om forhandlingene med EU. Han sa at hovedelementene for avtalen i 2000 var det tradisjonelle mønsteret for kvoter og kvotebytte. Reduserte kvoter av torsk i Barentshavet fikk betydning for den gjensidige balansen ved at Norge måtte tåle reduksjoner i EU-sonen. Kolmulekvoten ble redusert. Brislingkvoten ble redusert fra 19 000 tonn til 5000 tonn, mens sild vest av 4° ble strøket. Det var videre åpnet for en overføring av torsk, hyse og rødspette i Nordsjøen til EU. Det var også til dels store reduksjoner av totalkvotene i Nordsjøen. Makrell ble f.eks. redusert med 12%. Når det gjaldt bankline og reker ved Grønland ble dette videreført som før. Han fremholdt at det var et viktig element at en var kommet til enighet med EU om å gjennomføre en forvaltningsstrategi på bunnfisk i Nordsjøen. Dette arbeidet skulle videreføres gjennom tekniske reguleringer for å forbedre beskatningsstrategien. Når det gjaldt det omstridte området mellom England og Færøyene var partene enige om at EU, Færøyene og Norge skulle komme sammen for å søke en løsning.

Hatlevik spurte om status når det gjaldt sporing og forhandlingsresultatet for øyepål og tobis.

Wåge svarte at det ikke var endring i delingsforholdet øyepål/tobis. Når det gjaldt sporing var utgangspunktet at det skulle innføres som avtalt, men man erkjente at det forelå visse tekniske problemer. Disse problemene ville bli søkt løst i møter før jul.

Album spurte hva en beskatningsstrategi for bunnfisk i Nordsjøen innebar.

Wåge svarte at det ikke var prinsipiell forskjell på målet i Nordsjøen i forhold til i andre områder.

Sandberg sa at beskatningsstrategien fulgte som vedlegg til avtalen mellom EU og Norge. Han sa at dette innebar et mål om å holde gytebestanden over B lim, dvs. en fiskedødlighet under et gitt nivå. Hvis en kom under dette nivået ville førevar-prinsippet innebære at en skulle ta dette innover seg og iverksette tiltak for å endre situasjonen.

Wold viste til at det i fjor ble innført nye minstemål langs norskekysten. Han spurte hva som ble gjort i forhold til fellesbestanden av sei sør for 62° N.

Wåge svarte at dette ville være en oppgave for en felles arbeidsgruppe.

Løbach orienterte om arbeidet i NEAFC. Når det gjaldt uer og deling av bestanden i henholdsvis over og under 600 m ønsket Island deling etter nye nøkler som i praksis ville gitt Island det vesentlige av bestanden. De øvrige 5 partene (Grønland, EU, Norge, Polen og Russland) var imidlertid enig i å videreføre den gjeldende fordeling. For makrell er det inngått en treparts kyststatsavtale mellom Norge, EU og Færøyene. Den internasjonale delen av makrellbestanden er NEAFC sitt ansvar. I forhold til denne var spesielt Russland et problem ved at de stemte i mot en kyststatpakke. Russerne hadde ikke tilstrekkelig mandat og lykkes heller ikke i å få endret dette fra Moskva.

For kolmule er det en arbeidsgruppe i virksomhet. Det er nødvendig at kyststatene blir enige seg i mellom om et kyststatsregime og at internasjonalt fiske overlates til NEAFC. TAC for 2000 innebar en videreføring fra 1999 og ble fastsatt til 650 000 tonn. Dette ville i praksis ikke innebære noen effekt i og med at en kunne forvente at det ble fisket dobbelt så mye.

For NVG-sild ble kvoten videreført ved roll-over. EU uttrykte bekymring for hysebestanden etter at området ved Rockall var blitt internasjonalt område. Det ble antydnet muligheten av at NEAFC i fremtiden måtte regulere deler av hysebestanden som følge av vandringsmønster.

SAK 7/99

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT OM TORSK.

1.1. FISKET I 1998.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene ved årsslutt i 1998.

Tabell 1, Status ved årsslutt 1998:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Kjøpt russisk kvote	Oppfisket kvantum	Rest
Gruppe II	20.000 tonn		19.553 tonn	447 tonn
Gruppe I under 28 m	160.910 tonn		161.264 tonn	- 354 tonn
Gruppe I over 28 m	25.115 tonn	1.348 tonn	27.573 tonn	-1.110 tonn
Bifangst	5.000 tonn			5.000 tonn
Trål	101.975 tonn	15.652 tonn	104.854 tonn	12.773 tonn
Sum	313.000 tonn	17.000 tonn	313.244 tonn	16.756 tonn

Norske fartøy kjøpte i 1998 russisk kvote i størrelsesorden 17.000 tonn. Fangst innenfor disse kvotene er inkludert i tabellen over.

I løpet av 1998 ble det både blant havforskere og fiskere uttrykt stor bekymring med hensyn til torskebestandens biologiske forfatning i forhold til det som ble lagt til grunn da totalkvoten for 1998 ble fastsatt. Fiskerimyndighetene fant på bakgrunn av denne bekymringen det ikke tilrådelig å gjøre vesentlige endringer i reguleringsopplegget. Resultatet ble som vi ser av tabellen over at 16.756 tonn av disponibel kvote for norske fiskefartøy, (inkludert kjøpt russisk kvote), ble stående ufisket.

1.2. FISKET I 1999.

1.2.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1999.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (9. - 14. november 1998) ble TAC fastsatt til 480.000 tonn inklusiv 40.000 tonn "Murmansk"-torsk. I tillegg kom 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av totalkvoten ble 59.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 461.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble kvotefordelingen av torsk nord for 62° nord følgende:

Tabell 2, Kvotesituasjonen for 1999:

Norge:	236.500 tonn
Russland:	224.500 tonn
Tredjeland:	59.000 tonn
Sum:	520.000 tonn

Av den norske kvoten ble 72.510 tonn (30,66 %) avsatt til trålerne og 163.990 tonn (69,34 %) til konvensjonelle fartøy.

Videre har en i 1999 følgende kvotefordeling på de ulike gruppene:

Tabell 3, Gruppekvoter:

Torsketrål	71.010 tonn
Seitrål	1.500 tonn
Sum trål	72.510 tonn
Fartøy på 28 meter og over	21.320 tonn
Gruppe I, fartøy under 28 meter	122.170 tonn
Gruppe II	15.500 tonn
Bifangst	5.000 tonn
Sum konvensjonelle redskaper	163.990 tonn

Som i de to foregående årene ble det heller ikke i 1999 gjennomført stopp i fisket i forbindelse med påsken. 1999 var dessuten det første året at påskestopp i fisket ikke var tatt med i reguleringene fra årets begynnelse.

Mer om reguleringsordningen og avviklingen av fisket i 1999 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringsordningen.

1.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1999.

Pr. 14. november var følgende kvanta torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 4, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	124.734	49.635	174.369
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	13.193	13.773	26.966
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.672	681	2.353
Nullsedler/NSL:	4	4.385	4.389
Sum:	139.603	68.474	208.077
Kvote:	163.990	72.510	236.500
Kjøpt russisk kvote	5.547	10.953	16.500
Restkvote:	29.934	14.989	44.923

I tabellen over er trålernes fiske med konvensjonelle redskap ført under konvensjonelle. Dette kvantum skal avregnes trål, og dette utgjør 174 tonn.

Tabell 5, landet kvantum fordelt på grupper pr. 14. nov.:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Kjøpt russisk kvote	Oppfisket kvantum	Rest
Gruppe I	122.170 tonn		107.077	15.093
Gruppe II	15.500 tonn		15.845	- 345
Fartøy over 28 m	21.320 tonn	5.547 tonn	16.493	10.374
Bifangst	5.000 tonn			5.000
Trål	72.510 tonn	10.953 tonn	68.474	14.989
Sum	236.500 tonn	16.500 tonn		45.111

Fangsttallene i tabellene over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om å fiske inntil 16.500 tonn torsk på russisk kvote, hvorav 5.547 tonn med konvensjonelle fartøy.

1.3. BESTANDSSITUASJONEN.

I løpet av 1990-årene har en hatt som målsetting å fastsette den årlige totalkvote for norsk-arktisk torsk slik at fiskedødeligheten skulle holdes under nivået F_{med} som tilsvarer 0.46. Dette er et nivå som, på lang sikt, skal bidra til at gytebestanden ikke reduseres. Grunnet en overvurdering av bestanden i 1996 viste det seg i ettertid at den kvoten som en fastsatte for 1997 innebar en langt høyere fiskedødelighet enn ønskelig. Høsten 1998 vedtok derfor Norge og Russland en beskatningsstrategi for bestanden der siktemålet var å holde gytebestanden over 500.000 tonn samtidig som fiskedødeligheten senest innen år 2001 skulle reduseres til $F_{med}=0.46$.

I høst anslo imidlertid Det internasjonale råd for havforskning (ICES) at gytebestanden av norsk arktisk torsk var under 500.000 tonn, og formidlet at dersom det var et mål å få gytebestanden over 500.000 tonn i løpet av neste år, burde kvoten for 2000 ikke overstige 110.000 tonn. Som et alternativ presenterte ICES en strategi for gjenoppbygging av bestanden som ga en totalkvote for 2000 på 260.000 tonn.

ACFM slår altså fast at bestanden er utenfor sikre biologiske grenser, og at den observerte fiskedødeligheten i de to siste årene er noe av det høyeste som noen gang er observert. Toktresultatene indikerer også at 1998- og 1999 årsklassene er under gjennomsnittet. ACFM skriver videre at man de siste årene konsekvent har overestimert bestandsstørrelsen og underestimert fiskedødeligheten. Det siste estimatet over gytebestandens størrelse i 1998 er 34 % lavere enn hva man anslo i november 1998. Fiskedødeligheten har øket med 29 % i følge de siste estimatene i forhold til november 1998. Det antydes derfor at årets estimater over gytebestandens størrelse kan være for optimistiske siden man ikke har tatt hensyn til mulig overestimering av bestanden. ACFM skriver også at årsakene til at størrelsen på gytebestanden overestimeres og fiskedødeligheten underestimeres ikke er klare.

Data vedrørende torskens vekst, modning og kannibalisme viser en sammenheng til loddebestanden. Loddebestanden har økt hvert år siden 1997 og forventes å øke ytterligere i 2000. Dette vil ha betydning for torskebestanden, hvor man forventer større individuell vekst og redusert kannibalisme på grunn av at torskens tilgang på lodde er vesentlig bedret. Ifølge ACFM har man observert en nedgang i kannibalismen i inneværende år.

1.4. KVOTESITUASJONEN I 2000 - FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (15. - 19. november 1999) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 2000, inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk", fastsettes til 390.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kystorsk. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er TAC fastsatt på et bekymringsfullt høyt nivå. Av den samlede kvoten på 430.000 tonn avsettes 55.200 tonn til tredjeland. De resterende 374.800 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torsk kvotene som følger:

Tabell 6, Kvotesituasjonen for 2000:

Norge:	193.400
Russland:	181.400
Tredjeland:	55.200
Sum:	430.000

Den norske kvoten er som følge av reduksjonen i TAC redusert med ca. 18,2 % i forhold til inneværende år. Reduksjonen utgjør 43.100 tonn.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 1994:

- For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskap.
- For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppenes andel lineært, til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer og fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1999 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at trålernes andel i 2000 blir 29,6 % av den norske totalkvoten på 193.400 tonn, dvs. 57.250 tonn. Det gjenstår da 136.150 tonn til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

2.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1999.

Fra og med 1999 benyttes begrepet Gruppe I kun om fartøy som har en største lengde under 28 meter og som var med i den tidligere fartøykvoteordningen. Fartøy som tidligere var med i maksimalkvoteordningen omtales som fartøy i Gruppe II. I Gruppe II er det nå kun fartøy som har en faktisk fartøylengde som er mindre enn 28 meter. Fra og med 1999 er fartøy over 28 meter blitt skilt ut som en egen gruppe, og benevnes som "fartøy over 28 meter".

Reguleringsopplegget i 1999 har vært tredelt: fartøy over 28 meter har vært regulert med fartøykvoter, Gruppe I og Gruppe II har vært regulert med maksimalkvoter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.1.1. FARTØY OVER 28 METER.

Fartøy på 28 meter og over i gruppe I er i 1999, som i tidligere år, regulert med fartøykvoter, hvor eventuell bifangst dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line har måttet avsette 30 % av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen er fartøykvoten ikke periodisert.

Det er i 1999 avsatt 21.320 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 13 % av den konvensjonelle kvoten. Dette er en økning på 1,1 % i forhold til i fjor. Årsaken til at andelen er økt er at fartøy som hadde en faktisk lengde på mer enn 28 meter og som tidligere fisket på kvoter i gruppen under 28 meter, nå er regulert i gruppen fartøy over 28 meter. Disse fartøyene "tok med seg" kvoten til hjemmelfartøyet under 28 meter. Avhengig av fartøyets størrelse og hjemmel varierer fartøykvoten fra 18,2 tonn til 255 tonn.

Tabell 7, Fylkesvis fordeling av fartøy over 28 meter som har deltatt i torskefisket i 1999:

Fylke	Antall fartøy
Finnmark	4
Troms	9
Nordland	4
N-Trøndelag	2
S-Trøndelag	3
Møre og R.	38
Sogn og F.	29
Hordaland	2
Rogaland	1
Totalt	92

Fra og med fredag 5. november 1999 ble fartøykvotene for konvensjonelle fartøy over 28 meter økt med 7 %. Dette kom som en følge av at det var lavere deltakelse og en svakere fangstutvikling enn forventet.

2.1.2. FARTØY I GRUPPE I.

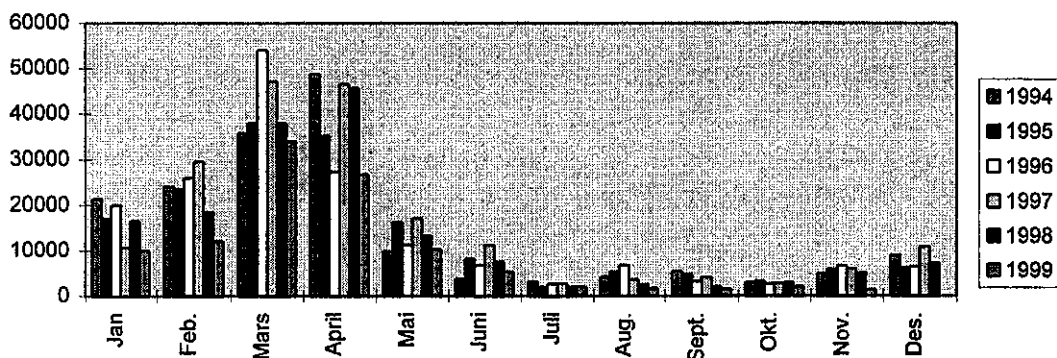
For fartøy under 28 meter i Gruppe I er det i 1999 avsatt 122.170 tonn. Ca. 2.900 fartøy har rett til å delta i dette fisket i år.

Fartøy Gruppe I er regulert med maksimalkvoter, der fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Fra årets begynnelse utgjorde den garanterte kvoten ca. 50 % av fartøyenes maksimalkvoter. Gruppekvoten er periodisert slik at 25.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai. Pr 1. mai gjensto det i underkant av 40.000 tonn. I årene 1994 - 97 er det fisket mer enn 40.000 tonn i 2. halvår. En hadde imidlertid i disse årene et tilnærmet fritt fiske i 2. halvår.

Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 40 %. Som følge av en svakere utvikling i fisket og en lavere deltakelse enn ventet, ble maksimalkvotene økt med 15 % gjennom refordelingen som ble gjennomført 18. oktober. Dette innebar at overreguleringen ble økt til ca. 57 % basert på deltakelsen pr. 18. oktober i år.

Figuren nedenfor viser landet kvantum av denne fartøygruppen i 1994 - 1998 og hittil i 1999 fordelt over året:

Figur 1, Fangst av fartøy under 28 meter i gruppe I fordelt over året i perioden 1994-98 og hittil i 1999:

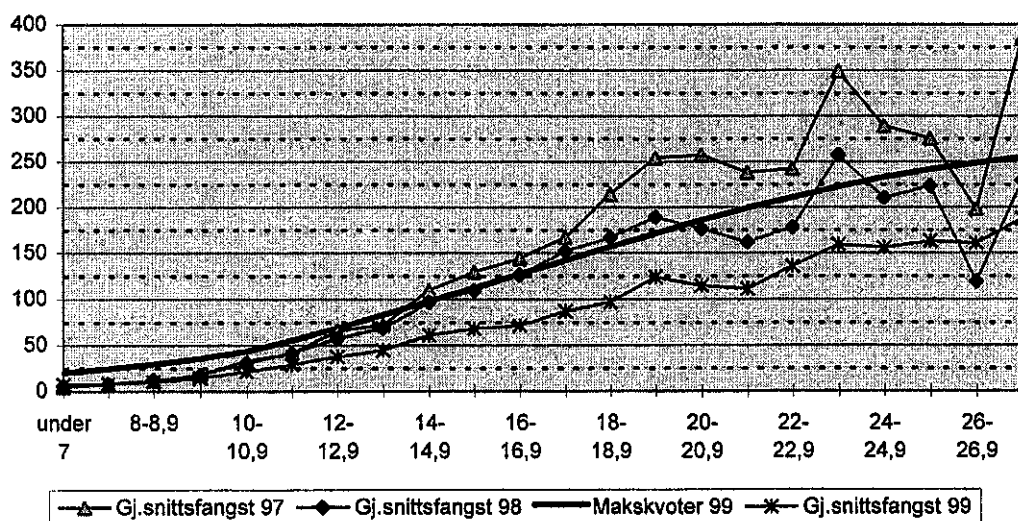
Som vi ser av figuren var hovedtyngden av torskefisket for denne gruppen i år i mars, m.a.o. et tidligere fiskeri sammenlignet med i fjor.

Omsetningssituasjonen i torskefisket kan i 1999 i likhet med 1998 gjennomgående betegnes som svært god.

Utnyttelse av fangstkapasitet i forhold til torskefisket avhenger av fartøyenes driftsalternativer, tilgjengelighet av torsk og mottaks-/omsetningssituasjon for torsk sammenlignet med de alternative fangstmulighetene.

Figuren nedenfor illustrerer forholdet mellom maksimalkvotene i 1999 og gjennomsnittsfangst i de ulike lengdegruppene i 1997, 1998 og hittil i år.

Figur 2, Maksimalkvoter i 1999 sammenlignet med gjennomsnittsfangstene i de forskjellige lengdegruppene i hvert av årene 1997, 1998 og 1999.

Den heltrukne utheverte linjen i figuren viser maksimalkvotene i 1999 (etter refordeling 18. oktober 1999) for de ulike lengdegruppene. I 1997 hadde fartøyene i realiteten fritt fiske, men

som vi ser av figuren, fisket ikke fartøy under 11 meter nevneverdig mer under et fritt fiske enn under maksimalkvotereguleringen i 1998. Reguleringen i år synes imidlertid å hatt en større regulerings effekt. Gjennomsnittsfangsten for fartøy over 9 meter i 1999 har gått betydelig ned i forhold til i 1998 og 1997.

2.1.3. FARTØY I GRUPPE II.

Fartøy i Gruppe II er i 1999 regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det er avsatt 15.500 tonn til denne gruppen. Av dette er 4.000 tonn avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum, selv om gruppekvoten på 20.000 tonn er beregnet tatt. Den garanterte kvoten utgjør ca. 57 % av fartøyenes maksimalkvoter.

Gruppekvoten for fartøy i Gruppe II har blitt overfisket i år, men på grunn av at en del av dette kvantumet er fisket av fartøy som har hatt torsk som bifangst i andre fiskerier har man valgt å ikke stoppe denne gruppen. Overfisket har blitt "ført" mot bifangstavsetningen.

2.1.4. BIFANGST.

Det er avsatt 5.000 tonn til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter. Tillatt bifangst av torsk i fisket etter andre arter er 10 %.

2.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2000.

Gruppekvoten til konvensjonelle fartøy blir 136.150 tonn etter forslaget i punkt 1.4. Dette er 27.840 tonn eller ca. 17 % mindre enn i inneværende år.

2.2.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER

Forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° nord i 2000, ble sendt ut på høring den 27. oktober 1999.

Høringsnotatet er i år som i fjor delt i to, hvorav den ene delen omfatter fartøy under 28 meter største lengde og den andre delen fartøy på 28 meter største lengde og over. Høringsfristen er for begge forskriftene satt til 18. november 1999.

Forskriften som omhandler deltakelsen i fiske etter torsk nord for 62° N, må som kjent fastsettes ved kongelig resolusjon. En forventer at forskriftene vil bli fastsatt i Statsråd den 3. desember d.å.

Fiskeridirektoratet har lagt til grunn at gjeldende krav til deltakelse i fisket etter torsk videreføres til neste år. Hovedpunktene i forslaget til deltakerforskrifter er referert nedenfor.

Fartøy under 28 meter største lengde som deltar i gruppe I:

Fiskeridirektøren har foreslått at det fortsatt skal stilles krav om at fartøy som skal delta i fisket må være innført i merkeregisteret, og at eier og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet. Videre må det stilles krav om tidligere deltakelse i fisket. Fiskeridirektøren har foreslått at fartøyet må ha hatt adgang til å delta i fisket etter torsk i Gruppe I i 1998 og 1999.

En har videre foreslått at ordningen med inntrekking av kvoter på grunn av manglende aktivitet videreføres i 2000, og at aktivitetskravet fortsatt knyttes opp til landet kvantum de siste to år. Nivået på aktivitetskravet er foreslått satt til 15% utnyttelse av kvoten i 1998 eller 1999. Pr. oktober vil dette medføre at 123 kvoter (eller 407,75 kvotefaktorer) blir inntrukket. Fortsatt fiske frem til årsskiftet, samt mulighet til å søke om dispensasjon fra aktivitetskravet, vil sannsynligvis medføre en reduksjon i antallet inntrukne kvotefaktorer.

Fartøy under 28 meter største lengde som deltar i gruppe II:

Fartøy under 28 meter største lengde som ikke oppfyller vilkårene for deltakelse i gruppe I, forutsettes regulert i gruppe II etter de samme prinsipper som tidligere.

Fiskeridirektøren har foreslått at gjeldende vilkår for deltakelse i gruppe II videreføres i 2000. Dette innebærer at fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og eier av fartøyet må være ført i fiskermanntallet. Videre må fartøyet være egnet og utrustet for torskefiske.

Fartøy på 28 meter og over:

Fiskeridepartementet sendte den 20. mai 1999 på høring et forslag om konsesjonsordning for fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap. Da arbeidet med konsesjonsordningen ikke er avsluttet, er det et behov for å fastsette en årlig adgangsregulering for dette fisket.

Forslaget til deltakerregulering omfatter i år som i fjor artene torsk, hyse, sei, brosme, lange, blåkveite, uer og steinbit. Begrensningen i deltakelsen gjelder ikke bare nord for 62° nord, men i alle områder underlagt norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner på grunnlag av kvoteavtaler inngått av norske myndigheter.

Det blir foreslått at gjeldende deltakerforskrift i det vesentlige blir videreført i 2000. Dette innebærer at fartøyet må være innført i merkeregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen er ført på blad B i fiskermanntallet. I tillegg er det lagt opp til at fartøyet må ha deltatt i fiske etter torsk, hyse, sei, brosme, lange, blåkveite, uer eller steinbit i minst ett av de tre siste årene. Det vil på dette grunnlag være i underkant av 100 fartøy på 28 meter største lengde og over som vil kunne delta i fisket.

Det enkelte fartøys kvote av torsk i 2000 vil bli beregnet på grunnlag av fartøyets adgang til å delta i torskefisket i 1999.

*

Leiefartøy:

I forbindelse med at forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2000 ble sendt ut på høring, ble det foretatt en prinsipiell gjennomgang av adgangen til å benytte leiefartøy i norsk fiskeri. Fiskeridepartementet foreslår i høringsnotatet en generell adgang til bruk av leiefartøy for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap eller not uansett fiskeri, forutsatt at det ikke dreier seg om et konsesjonsbelagt fiskeri.

Fiskeridirektørens prinsipielle syn er at det ikke skal være adgang å overføre kvote til leid fartøy. På bakgrunn av neste års kvotesituasjon har en imidlertid funnet å kunne videreføre gjeldende ordning med leiefartøy i fisket etter torsk i gruppe I.

Fiskeridirektoratet har høsten 1999 mottatt en rekke søknader om bruk av leiefartøy i gruppe I. Dette var også situasjonen i 1998. Som kjent er hovedregelen at kvoten skal fiskes av det fartøy som er gitt adgang til å delta, men at Fiskeridirektøren etter søknad kan gi adgang til å nytte leiefartøy ved forlis eller havari som medfører et vesentlig driftsavbrudd. Årsaken til det store antallet søknader om bruk av leiefartøy kan skyldes at flere fartøy har fisket sine kvoter, og at det således er ledig kapasitet, til forskjell fra tidligere år hvor det har vært fritt fiske på høsten.

Fiskeridirektoratet har i tråd med Fiskeridepartementets retningslinjer lagt til grunn en streng praksis ved behandling av disse sakene. Skader som går inn under vanlig driftsrisiko og vedlikehold, samt økonomiske hindringer, har ikke gitt grunnlag for dispensasjon.

Fiskeridirektøren legger til grunn at denne praksisen vil bli videreført i 2000.

Når det gjelder fartøy på 28 meter største lengde og over, var det i 1999 gitt tilsvarende adgang til å benytte leiefartøy som for gruppen under 28 meter. Denne adgangen er i høringsnotatet foreslått tatt bort. Begrunnelsen for dette er at det bør være den enkelte næringsutøvers eget ansvar å sørge for å etablere forsikringsdekning for inntektsbortfall i forbindelse med forlis og havari.

2.2.2. AVKORTNING AV KVOTER

I de årene hvor torskekvotene har vært lave har det fra forvaltningens side ved flere anledninger vært benyttet avkortning av torskekvotene for fartøy med flere driftsalternativer for å styrke driftsgrunnlaget for de mest "torskeavhengige". I denne sammenheng benyttes "torskeavhengige" om fartøy i Gruppe I og fartøy over 28 meter som ikke har andre driftsalternativer.

For å vurdere hensiktsmessigheten av å avkorte noen fartøys torskekvoter må man ta i betraktning hvor stor "kvotegevinst" man oppnår og til de administrative kostnader forbundet med en slik ordning. For at man skal gå inn for avkortning av noen fartøys torskekvoter, vil det være et poeng at det kvantum man kan fordele på de torskeavhengige er av en viss størrelse. Et annet spørsmål er om det er andre virkemidler for å styrke driftsgrunnlaget for Gruppe I enn å avkorte noen fartøys torskekvoter. Som man vil se av sak 9, Regulering av fisket etter sei i 2000, foreslår Fiskeridirektøren å styrke kystflåtens driftsgrunnlag generelt ved å overføre en del av notfartøyenes gruppekvote i seifisket til konvensjonelle fartøy. En slik løsning vil styrke alle konvensjonelle fartøy under 28 meter, og medfører ikke avkortning i torskekvotene til noen spesielle fartøy.

Tidligere har konvensjonelle fartøy som har valgt å fiske på bunnfiskkvoter i andre lands soner fått avkortet sine torsk kvoter. Konvensjonelle fartøy over 28 meter er nå skilt ut som egen gruppe, og dermed kan man vurdere å avkorte torsk kvotene til denne gruppen. En avkorting av fartøykvoten til samtlige fartøy over 28 meter vil i realiteten bety at man reduserer denne gruppens andel av konvensjonell totalkvote og øker gruppekvotene til konvensjonelle fartøy under 28 meter.

Fartøy over 28 meter er en fartøygruppe med stor aksjonsradius og som har anledning til å fiske på norske kvoterettigheter i andre lands soner og i internasjonalt farvann. Imidlertid er det også fartøy under 28 meter som er utrustet for et havfiske. Dette er altså ikke en rettighet som er forbeholdt fartøy over 28 meter. Hvorvidt fartøy over 28 meter tradisjonelt har utnyttet sine muligheter for fiske i andre soner varierer mye fra fartøy til fartøy. Det dreier seg i denne sammenheng ikke om en homogen gruppe. Etter Fiskeridirektørens mening vil det være en kompliserende og lite formålstjenlig ordning å legge til grunn at avkorting av kvoter skal baseres på fartøyenes fremtidige valg. Det medfører i så fall at man ikke vil vite hvor stort kvantum man sparer før ved årsslutt, og man vil ta en sjans med hensyn til hvilket kvantum man har å refordele til andre fartøy.

Fiskeridirektøren mener at en eventuell avkortning av fartøykvoter må skje på basis av klart definerte rettigheter og ikke som følge av tradisjonelle driftsmønstre. Fiskeridirektøren vil derfor ikke gå inn for at fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper får avkortet sin samlede torsk kvote.

Rettigheter i seinotfisket.

Fartøy over 13 meter største lengde med rettigheter innenfor seinotfisket er en fartøygruppe som i løpet av 1999 har fått klart definerte rettigheter innenfor seifisket. Det er ca. 209 fartøy mellom 13 og 27,5 meter som har deltakerrett i seinotfisket, og nesten alle disse har adgang til å delta i fisket etter torsk i gruppe I. I tillegg er det 6 seisnurp-konsesjoner for fartøy over 27,5 meter. To av de 6 fartøyene har også rettigheter i det konvensjonelle torsk fisket i gruppen for fartøy over 28 meter. Det er altså en relativt stor fartøygruppe som har adgang til å delta i både fisket etter sei med not og fisket etter torsk i gruppe I.

Dette fiskeriet er et godt supplement til torsk fisket, og det kan finnes argumenter ut fra den kvotesituasjonen en vil ha i 2000 for å avkorte torsk kvoten til fartøy med "seinot-rettigheiter".

Etter Fiskeridirektørens syn er det to måter å foreta en avkorting av disse seinotfartøyene på. Den ene er å avkorte torsk kvoten for disse fartøyene og refordele det innsparte kvantum til de resterende fartøyene. Det andre alternativet gjelder avkorting av gruppekvoten til notfartøyene i seifisket. Ved å overføre et kvantum sei fra notgruppen til konvensjonelle fartøy vil man styrke det allmenne driftsgrunnlaget for konvensjonelle fartøy. Dette alternativet er fra forvaltningens synspunkt det enkleste å gjennomføre, og det vil medføre de laveste administrative kostnadene.

Rettigheter i kystnotfisket etter makrell.

Kystfartøy over 13 meter største lengde som fisker etter makrell med not har også blitt en klart avgrenset gruppe med spesielle rettigheter i løpet av de tre siste årene. De fleste av de ca. 100 fartøyene med adgang til å delta i kystnotfisket etter makrell har også adgang til å delta i fisket

etter torsk i gruppe I. Da de fleste av disse fartøyene også har adgang til å delta i fisket etter sei med not, vil de ved en gjennomføring av Fiskeridirektørens forslag allerede ha fått en avkortning gjennom redusert gruppekvote på sei. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn ikke gå inn for en avkortning av disse fartøyenes torskekvotes.

Rettigheter i rekefisket.

Det er ca. 35 fartøy med rekefiske tillatelse som har adgang til å delta i fisket etter torsk i gruppe I. Videre er det 9 fartøy over 28 meter som har rekefiskekonsesjon. En ikke ubetydelig del av disse fartøyene har adgang til å delta i fisket etter sei med not. Disse fartøyene har derved fått avkortning ved at gruppeknoten på sei reduseres. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn ikke gå inn for en avkortning av disse fartøyenes torskekvotes.

2.2.3. REKRUTTERING.

Fiskeridirektøren har på bakgrunn av den sterke tilbakegangen i torskeknoten gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål. Fiskeridirektøren er også av den oppfatning at inntrukne kvoter i forbindelse med aktivitetskravet bør benyttes til å styrke kvotegrunnet for fartøy i gruppe I.

Fiskeridirektøren har anbefalt at det ikke gjennomføres rekruttering i 2000, og foreslår derfor at det ikke avsettes et eget kvantum til dette formålet til gruppe I i 2000.

2.2.4. BEHOVET FOR REGULERING AV FISKET I 2000 - FORVENTET TILGJENGELIGHET AV TORSK FOR KYSTFLÅTEN.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold. Av disse er de viktigste:

- flåtens størrelse og sammensetning
- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hvilke betingelser som må være oppfylt for at en skal få god tilgjengelighet av torsk langs kysten har man begrenset kunnskap om. Det synes imidlertid klart at bestandsstørrelse og alderssammensetning, samt tilgang av mat for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

Omsetnings- og mottakssituasjonen i 2000 forventes ikke å ha noen begrensende effekt på fisket. I 1999 har det vært betalt priser som ligger langt over minsteprisene, og situasjonen har vært preget av en generell positiv markedsutvikling. I 2000 vil de disponible kvotene av hvitfisk være lavere enn i år. Utfra dette er det sannsynlig at en også vil ha en god markeds- og omsetningssituasjon i 2000.

Når det gjelder alternative bunnfiskerier vil disse bli enda mer begrenset i 2000 enn i inneværende år. Blant annet må både fisket etter hyse og sei med konvensjonelle redskaper reguleres strammere i 2000 enn i 1999.

Utfra det som er sagt over foreligger det etter Fiskeridirektørens oppfatning et vesentlig reguleringsbehov i torskefisket for den konvensjonelle flåten.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 2.2.1, foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste tre år. Dette gir frihet i forhold til regulering av kystflåten, samt at det gir rimelig forutsigbarhet for fartøyene over 28 meter som i deler av året fisker i andre lands soner. Det kan diskuteres om ikke også fartøy under 28 meter har behov for en slik forutsigbarhet, og at det således bør vurderes om ikke en lavere grense enn 28 meter ville være hensiktsmessig. I det følgende har vi imidlertid lagt til grunn samme deling av gruppen som i forslagene til deltakerforskrifter. En lavere overregulering av maksimumkvotene for fartøy under 28 meter vil imidlertid også kunne bidra til økt forutsigbarhet for fartøyene.

2.2.5. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

Deltakelse i fisket etter torsk, hyse, sei, lange brosme, blåkveite, uer og steinbit for fartøy over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, er i 1999 regulert i en egen forskrift. Ved vedtakelsen av denne forskrift ble gruppen for fartøy på eller over 28 meter lukket. Dette innebærer at bare de fartøy som på vedtakelsestidspunktet oppfylte vilkårene i gjeldende reguleringsforskrifts § 2, har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på 28 meter største lengde og over. Det er således bare de rettigheter som pr. 18. desember 1998 var knyttet til et fartøy, som gir grunnlag for deltakelse i denne gruppen. De såkalte "sjarkekvote" som pr. nevnte dato var ubenyttet, faller utenfor.

Det er totalt 98 fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i 1999. Tabell 8 viser antall fartøy på de forskjellige hjemmelslengdene.

Tabell 8:

Fartøyets hjemmelslengde:	Antall fartøy
Gruppe II	1
0 - 6,9 m.s.l.	
7 - 7,9	
8 - 8,9	1
9 - 9,9	
10 - 10,9	
11 - 11,9	
12 - 12,9	
13 - 13,9	
14 - 14,9	3
15 - 15,9	2
16 - 16,9	
17 - 17,9	1
18 - 18,9	
19 - 19,9	
20 - 20,9	2
21 - 21,9	2
22 - 22,9	
23 - 23,9	1
24 - 24,9	
25 - 25,9	
26 - 26,9	1
27 - 27,9	
28 - 28,9	2
29 - 29,9	4
30 - 30,9	3
31 - 31,9	2
32 - 32,9	11
33 - 33,9	15
over 34 m.s.l.	47
Sum	98

Samtlige fartøy i tabellen over har en faktisk lengde på 28 meter eller større. Antallet er redusert med 8 i forhold til det antall fartøy som fikk tildelt fartøykvoter i inneværende år.

Utfra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging er det hensiktsmessig å regulere disse fartøyene med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i den utvidete gruppen av fartøy på 28 meter og over reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over har som andel av konvensjonell totalkvote variert over de siste årene. Den historiske andelen forut for innføringen av gruppekvote for konvensjonelle fartøy på 28 meter og over i 1994 var beregnet til 12,8 % (det historiske grunnlaget er perioden 1983 - 1992). I 1994 var andelen i utgangspunktet på 12,4 % av konvensjonell kvote, mens den i 1995 - 1998 i utgangspunktet var på 11,9 %. Når fartøyene på 28 meter og over som hentet sitt kvotegrunnlag fra gruppe I under 28 meter for første gang i år er

blitt regulert sammen med den gruppen som tidligere ble kalt for Gruppe I over 28 meter fikk de med seg kvote slik at også gruppeknoten ble utvidet. Dette medførte at gruppeknoten for fartøy over 28 meter økte fra en andel av konvensjonell kvote på 11,9 % i perioden 1995-1998 til 13,0 % i 1999. Fiskeridepartementet har bestemt at kvotefaktorer som blir frigitt på grunn av manglende oppfylning av aktivitetskravet (jfr. forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° nord i 1999) kan benyttes til å styrke driftsgrunnlaget for fartøy med faktisk lengde på 28 meter og over.

Den ovennevnte kvoteøkning for fartøy over 28 meter ble beregnet ultimo november 1999 på grunnlag av at denne gruppen bestod av i overkant av 100 fartøy. Det viste seg imidlertid etter at deltakerforskriften var vedtatt 18. desember, at det var 98 fartøy som fylte vilkårene for å delta. Konsekvensen er at vi må tilbakeføre kvantum fra gruppen av fartøy over 28 meter som ble tilført denne gruppen i 1999 på basis av 8 fartøy som hentet sine kvoter fra Gruppe I. Til sammen hadde disse 8 fartøyene fått tildelt 553,5 tonn inkludert 7 % overregulering fra årets start. Uten overregulering utgjorde dette 517 tonn eller 0,32 % av konvensjonell kvote. Etter denne overføringen står fartøy over 28 meter igjen med en andel av konvensjonell kvote på 12,68 %.

I løpet av inneværende år har to av fartøyene over 28 meter fra henholdsvis Finnmark og Nordland, som hadde kvotegrunnlag fra Gruppe I under 28 meter, fått innvilget sine dispensasjonssøknader om å få kvote etter fartøyets reelle lengde. Når disse fartøyene får økt sitt kvotegrunnlag må man øke gruppeknoten for fartøy over 28 meter ytterligere. Til sammen får disse fartøyene økt kvotene sine med 214 tonn (uten 7 % overregulering) i forhold til hva fartøykvotene var fra årets begynnelse. Dette utgjør 0,13 % av konvensjonell kvote i år. Gruppeknoten for Gruppe I blir redusert tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at andelen for den utvidete gruppen av fartøy på 28 meter og over settes til 12,81 % (13,0 % - 0,19 %), dvs. 17.440 tonn.

Som nevnt foran og i høringsnotatet om deltakerbegrensning ønsker en å etablere en kvotestige for samtlige fartøy på 28 meter og over som har rett til å fiske torsk nord for 62° nord. Vi har tatt utgangspunkt i eksisterende stiger over og under 28 meter og har regnet disse om slik at man får en felles stige. Forholdet mellom lengdegruppen 27-27,9 m.s.l. og 28-28,9 m.s.l. er beregnet utfra det forholdet som var mellom disse lengdegruppene i 1993, dvs. før en innførte en egen gruppekvote for fartøy over 28 meter. Kvotefaktoren for fartøy fra gruppe II er satt på tilsvarende måte som en andel av kvotefaktoren i gruppe I.

Fra reguleringene de siste tre år har vi erfart at ikke alle fartøy fisker hele kvoten. I inneværende år har til sammen 14 av fartøyene som var tildelt fartøykvote ikke kommet i fiske pr. 7. november 1999. For å begrense behovet for refordelinger i løpet av året legger vi inn 4 % overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt over og foreslår at fartøykvotene for 2000 for fartøy på 28 m.s.l. og over beregnes etter følgende kvotestige:

Tabell 9, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen fartøy på 28 meter og over:

Fartøyets hjemmelslengde:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Fartøykvote:
Gruppe II	1	0,081	14,5
8 - 8,9	1	0,115	20,6
14 - 14,9	3	0,376	67,4
15 - 15,9	2	0,432	77,4
17 - 17,9	1	0,544	97,5
20 - 20,9	2	0,712	127,6
21 - 21,9	2	0,763	136,7
23 - 23,9	1	0,853	152,8
26 - 26,9	1	0,954	170,9
28 - 28,9	2	1,000	179,2
29 - 29,9	4	1,020	182,8
30 - 30,9	3	1,050	188,1
31 - 31,9	2	1,070	191,7
32 - 32,9	11	1,090	195,3
33 - 33,9	15	1,120	200,7
over 34 m.s.l.	47	1,140	204,3
Sum	98		

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

I år har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30 % av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line også i 2000 må avsette minst 30 % av kvoten til et fiske etter 1. september.

2.2.6. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE II.

I tidligere år er gruppekvoten for gruppe II blitt justert i samme forhold som den konvensjonelle gruppekvoten. Det er hensiktsmessig å gjøre dette også for neste år.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppekvoten til fartøy i gruppe II settes til 12.900 tonn.

Dette utgjør omlag samme andel av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy som i inneværende år. Det er en reduksjon på 2.600 tonn eller ca. 16,8 % i forhold til gruppekvoten i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at 3.300 tonn av gruppekvoten avsettes til et fiske etter 1. mai.

Den foreslåtte periodiseringen innebærer omlag samme andel før og etter 1. mai som i inneværende år.

Reduksjonen i gruppekvoten innebærer et sterkere reguleringsbehov. Maksimalkvotene må reduseres i større grad enn reduksjonen i gruppekvoten. Dette har sammenheng med at

overreguleringsgraden må ned for å hindre et overfiske av gruppeknoten slik som tilfellet har vært i 1999. Maksimalkvotene må justeres i minst like stor grad som maksimalkvotene til Gruppe I (ca. 33 %).

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppen reguleres etter samme kvotestige som i 1999, og at maksimalkvotene reduseres med 33 % i forhold til i 1999. Maksimalkvotene vil da være:

Tabell 10, Maksimalkvoter for 2000:

Lengdegrupper :	Maksimal- kvoter	Herav garantert kvantum
under 8 meter	10,7 tonn	5,4 tonn
8 - 9,9 meter	15,4 tonn	7,7 tonn
10 - 14,9 meter	17,4 tonn	
over 15 meter	20,1 tonn	

Fiskeridirektøren foreslår at det enkelte fartøy under 10 meter største lengde hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum selv om gruppeknoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

2.2.7. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE I.

Utfra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper, samt avsetning til bifangst, (se punkt 2.2.8) vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppeknoten til denne fartøygruppen settes til 96.810 tonn.

Dette er i ca. 25.400 tonn eller ca. 20,8 % mindre enn gruppeknoten i inneværende år.

Fartøyene i denne gruppen har ulikt driftsmønster ved at noen kun fisker torsk i første halvår og driver annet fisket i andre halvår, mens andre tradisjonelt har fisket en del på høsten. Således kan det være hensiktsmessig å legge opp til en fleksibel regulering som gir de ulike fartøyene mulighet til å disponere sin individuelle kvote på den mest hensiktsmessige måte. Imidlertid vil den kraftige reduksjonen i gruppeknoten medføre at overreguleringsgraden må reduseres i forhold til nivået i 1999, for å hindre at fisket blir stoppet i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Ved kun å ha en maksimalkvoteordning vil fartøy som ønsker det kunne fiske hele sin kvote i første halvår, mens andre kan avsette noe av maksimalkvoten til andre halvår. For å sikre at det vil være kvotemessig rom for et fiske i andre halvår, bør da gruppeknoten periodiseres. I årene 1994 - 1997 ble det fisket mer enn 40.000 tonn i andre halvår. I disse årene var fisket regulert i første halvår for så å bli sluppet fritt i andre halvår.

I inneværende år var 25.000 tonn avsatt til et fiske etter 1. mai, noe som utgjorde ca 20,5 % av gruppeknoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten periodiseres slik at minimum 19.800 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai. Dette utgjør vel 20,5 % av gruppeknoten.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene beregnes etter samme stige som i 1999.

For å gi den mindre mobile flåten en viss sikkerhet i forbindelse med fisket foreslår Fiskeridirektøren at en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som et garantert kvantum. Dette innebærer at fartøy under 11 meter kan fortsette fisket innenfor det garanterte kvantum selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Hvor stor grad av overregulering som skal legges inn i maksimalkvotereguleringen avhenger av hvor god tilgjengelighet av torsk en kan forvente langs kysten. Jo større grad av overregulering en legger inn, jo større blir risikoen for at fisket må stoppes. Hvis en legger inn svært liten overregulering slik at risikoen for stopp i fisket er minimal, har man i realiteten fartøykvoter. Som følge av reduksjonen i disponibel kvote for denne gruppen vil det være riktig å redusere graden av overregulering. En reduksjon vil kunne medføre at en må foreta refordelinger. Fiskeridirektøren har valgt å legge inn 15,0 % overregulering.

De foreslåtte maksimalkvotene fremgår av tabell 11.

Tabell 11, Forslag til kvoter for fartøy under 28 meter, 17,5 % overregulering:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote:	Herav garantert kvantum:
0 - 6,9	33	46,2	11,8	5,9
7 - 7,9	107	181,9	14,3	7,1
8 - 8,9	258	528,9	17,2	8,6
9 - 9,9	420	1.029,0	20,6	10,3
10 - 10,9	628	1.884,0	25,2	12,6
11 - 11,9	113	429,4	31,9	
12 - 12,9	188	883,6	39,5	
13 - 13,9	121	689,7	47,9	
14 - 14,9	189	1.266,3	56,3	
15 - 15,9	135	1.039,5	64,7	
16 - 16,9	59	513,3	73,1	
17 - 17,9	50	485,0	81,5	
18 - 18,9	54	577,8	89,9	
19 - 19,9	45	526,5	98,3	
20 - 20,9	42	533,4	106,7	
21 - 21,9	53	720,8	114,2	
22 - 22,9	14	201,6	121,0	
23 - 23,9	32	486,4	127,7	
24 - 24,9	18	286,2	133,6	
25 - 25,9	9	148,5	138,6	
26 - 26,9	10	170,0	142,8	
27 - 27,9	36	626,4	146,2	
Totalt	2.599	13.254,4		

2.2.8. BEREGNING AV KVOTE VED UTSKIFTING OG FORLENGELSE AV FARTØY.

I henhold til forslag til deltakerforskrifter kan Fiskeridirektøren ved utskifning av fartøy gi tillatelse til å delta i fisket med et erstatningsfartøy.

Bestemmelser om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy i 1999 fremgår av gjeldende reguleringsforskrift §§ 7 og 9. Fartøy under 28 meter gis ikke økt kvote som følge av utskifting og forlengelse etter 21. desember 1998. Skjæringsdatoen for fartøy på 28 meter og over er 9. desember 1994. Fartøy som foretar utskifting til større fartøy eller forlengelse etter ovennevnte datoer vil således ikke få kvote etter fartøyets reelle lengde.

Reglene om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy er begrunnet i kapasitetshensyn. Flere fartøy med økt kvoteberegningsgrunnlag vil medføre svekket driftsgrunnlag for de øvrige fartøyene i gruppen, og vil dermed også kunne føre til dårligere lønnsomhet. For å hindre kvotemotivert økning i kapasiteten bør en etter Fiskeridirektørens oppfatning ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskifting og forlengelse.

Spørsmålet om flytting av skjæringsdatoen for beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy, ble behandlet av Reguleringsrådet 8. og 9. desember 1998. Fiskeridirektøren gikk med på en flytting av skjæringsdatoen for fartøy under 28 meter som fisker i gruppe I, under forutsetning av at en flytting skulle ses på som en opprydding, og at skjæringsdatoen etter dette skulle bli stående fast.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy beholdes for 1999, dvs 9. desember 1994 for fartøy som er skiftet ut med fartøy over 28 meter og 21. desember 1998 for de øvrige fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at erstatningsfartøyets kvote ved utskifting eller forlengelse av fartøy under 28 meter til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, skal beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

2.2.9. BIFANGST.

Det er avsatt 5.000 tonn til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter i de siste årene. Dette nivået har vist seg å være mer enn tilstrekkelig i de foregående årene, mens denne avsetningen er i større grad blitt utnyttet i år, særlig ved at Gruppe II har fått anledning til å fortsette sitt fiske på denne kvoten. Imidlertid må man kunne anta at vi i et år med lavere maksimalkvoter både for fartøy i Gruppe I og Gruppe II, fortære vil komme i en situasjon hvor behovet for torsk som bifangst i andre fiskerier vil gjøre seg gjeldende. Dette fordi man i enda større grad vil fiske etter andre arter. Ut fra en slik betraktning vil det være naturlig å øke bifangstavsetningen.

2.2.9.1. GRUPPE I.

Fartøy i Gruppe I vil til neste år få redusert sine maksimalkvoter med i gjennomsnitt ca. 33 % i forhold til i 1999. Som nevnt over kan man anta at dette vil medføre at fartøy i denne gruppen raskere vil komme i en situasjon med kvoteknapphet om man forutsetter at tilgjengeligheten av torsk kommer til å bli som i år. De alternative fiskemulighetene nord for 62° nord vil ikke bli redusert i stor grad neste år, og kanskje vil de totalt sett øke for denne gruppen. Hysekvoten for denne gruppen vil ligge omtrent på samme nivå som denne gruppen har fisket i 1999, og

gruppekvoten på sei vil øke. Dette bidrar til et økt behov for en større bifangstavsetning for torsk neste år.

For å gjøre et estimat på hvor stort kvantum som bør avsettes til bifangst neste år kan vi se på hvor stort gjennomsnittskvantumet pr. fartøy er av de fartøy som har fisket utover fartøykvotene til nå i år. Pr. uke 40 hadde disse fartøyene fisket 4,05 tonn i gjennomsnitt utover sine maksimalkvoter. Hvis vi forutsetter et bifangstfiske i tilsvarende grad resten av året vil årgjennomsnittet bli 5,3 tonn i bifangst pr. fartøy som er ferdig med sin maksimalkvote.

Neste år vil vi altså ha ca. 20 % reduksjon i gruppekvoten for Gruppe I, og hvis vi har en overregulering på ca. 17,5 % så ville vi i 2000 vært i en situasjon med ca. 1.170 fartøy som hadde utnyttet sine maksimalkvoter fullt ut. Videre forutsetter vi at hvert av de ca. 1.170 fartøyene i gjennomsnitt vil fiske like mye av bifangstkvoten i 2000, som de fartøyene som i år har kommet i en bifangstsituasjon har gjort. Vi kan da lage et estimat for hvor mye bifangst av torsk som vil gå med i løpet av 2000 for fartøy i Gruppe I;

$$1.170 * 5,3 = 6.201 \text{ tonn.}$$

2.2.9.2 GRUPPE II

Et tilsvarende resonnement som for Gruppe I kan vi benytte med hensyn til Gruppe II. Gruppekvoten er redusert med ca. 17 %, og mange flere fartøyer i denne gruppen vil neste år komme i en bifangstsituasjon enn hva tilfellet har vært i år. Pr. uke 45 i år hadde 60 fartøy i Gruppe II fisket mer enn sine maksimalkvoter. Med forutsetninger om ca. 17 % reduksjon i gruppekvoten og 33 % reduksjon i maksimalkvotene, så vil ca. 175 - 200 Gruppe II båter komme i en bifangstsituasjon neste år. Disse ca. 175 - 200 fartøyene vil i vårt regneeksempel være fordelt i lengdegruppene som vist i tabell 12 under. Det er her gjort forutsetning om at de fartøyene som kommer i en bifangstsituasjon neste år vil fiske like mye torsk som bifangst i andre fiskerier pr. fartøy som de 60 fartøyene i Gruppe II som i år har kommet i denne situasjonen. I kolonnen for gjennomsnittlig bifangst pr. fartøy er tallene oppjustert, slik at det gir et estimat for hele 2000. Vi kan dermed gjøre et estimat over bifangstbehovet for Gruppe II neste år.

Tabell 12: Estimert over bifangstbehov for Gruppe II i 2000.

Lengdegrupper	Maks. kvoter 2000	Antall fartøy som i år har fisket mer enn maksimalkvoten	Bifangst i 1999	Bifangst pr. fartøy 2000	Antall fartøy som i 2000 vil fiske mer enn maksimalkvoten	Bifangst 2000
under 8 m	10,7	5	3	0,7 tonn	36	25 tonn
8 - 10 m	15,4	11	23	2,4 tonn	44	106 tonn
10 - 15 m	17,4	24	276	13,3 tonn	48	639 tonn
over 15 m	20,1	20	1.132	65,4 tonn	26	1.700 tonn
SUM		60	1.434		175	2.470 tonn

Som vi ser av tabell 6 vil vi i 2000 ha et estimert bifangstbehov for Gruppe II i størrelsesorden 2.500 tonn hvis maksimalkvotene blir redusert med 33 % i forhold til i år.

Beregningene over tyder på at for å dekke bifangstbehovet for konvensjonelle fartøy under 28 meter neste år må det avsettes et kvantum i størrelsesorden 9.000 tonn. Dette utgjør ca. 6,6 % av totalkvoten for konvensjonelle fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 9.000 tonn til bifangst.

Det forutsettes at fartøy over 28 meter dekker eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten i 2000 settes til 10 % fra årets begynnelse.

OPPSUMMERING AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2000:

- *Trålstigen: -29,6 % (57.250 tonn) til trål, 70,4 % (136.150 tonn) til konvensjonelle fartøy

- * Fartøy over 28 meter: -gruppekvote: 17.440 tonn
-fartøykvoter
-bifangst dekkes innen fartøykvoten
-for linefartøy må 30 % av fartøykvoten avsettes til etter 1. september

- *Gruppe I: -gruppekvote: 96.810 tonn
-maksimalkvoter etter dagens stige, 17,5 % overregulering
-en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 m er garantert
-periodisering: 19.800 tonn (20,5 %) avsettes til etter 1. mai

- *Gruppe II: -gruppekvote: 12.900 tonn, hvorav 3.300 tonn etter 1. mai
-maksimalkvoter, samme lengdegrupper som tidligere

- *Bifangst: -9.000 tonn
-10 % bifangst

- *Rekruttering: -Fiskeridirektøren går imot rekruttering til Gruppe I i 2000.

- *Avkorting: -Fartøy med seinot-rettigheiter får redusert seikvote, men ingen avkorting i torskekvoten.

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. FISKET I 1998.

Tabell 13 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 1998.

Tabell 13, Status ved årsslutt 1998:

	Gruppekvote	Kjøpt russisk kvote	Landet kvantum	Rest
Konv. fartøy:	43.310 tonn	172 tonn	46.807 tonn	- 3.325 tonn
Trål:	27.690 tonn	2.828 tonn	28.520 tonn	1.998 tonn
Sum:	71.000 tonn	3.000 tonn	75.327 tonn	- 1.327 tonn

Norske fartøy kjøpte 3.000 tonn kvote fra Russland, hvorav 172 tonn for fiske med konvensjonelle redskap. Fangst på russisk kvote er inkludert i tabellen over.

Som vi ser av tabellen over ble det stående igjen en restkvote på ca. 2000 tonn for trålerne i 1998. Imidlertid fisket fartøy med konvensjonelle redskaper mer enn 3.300 tonn over sin gruppekvote, slik at det totale overfisket for Norge ble på drøye 1.300 tonn i 1998.

3.2. FISKET I 1999.

3.2.1. KVOTESITUASJONEN I 1999.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (9. - 14. november 1998) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1999 fastsettes til 78.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.000 tonn til tredjeland. Det resterende kvantum på 74.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 14: Kvotesituasjonen i 1999:

Norge:	41.000 tonn
Russland:	33.000 tonn
Tredjeland:	4.000 tonn
Sum:	78.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62° nord i 1999 er 46.000 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 17.940 tonn (39 %) til trålerne og 28.060 tonn (61 %) til den konvensjonelle flåten.

3.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1999.

Pr. 14. november var følgende kvantum hyse registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 15: Landet kvantum fordelt på salgslag pr. 14. november 1999:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	20.051 tonn	9.861 tonn	29.913 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag:	6.439 tonn	3.343 tonn	9.782 tonn
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.076 tonn	360 tonn	1.437 tonn
Nullsedler/NSL:	0 tonn	1.399 tonn	1.399 tonn
Sum:	27.567 tonn	14.963 tonn	42.530 tonn
Kvotepålegg:	28.060 tonn	17.940 tonn	46.000 tonn
Russisk kvote	851 tonn	1.749 tonn	2.600 tonn
Restkvote:	1.344 tonn	4.726 tonn	6.070 tonn

Fangsttallene i tabellen inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 2.600 tonn hyse på russiske kvote, hvorav 851 tonn med konvensjonelle fartøy.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN.

ACFM karakteriserer gytebestanden til å være over B_{pa} og således innenfor trygge biologiske grenser. Fiskedødeligheten er imidlertid for høy, og for at gytebestanden ikke skal falle under B_{pa} i kommende 5-årsperiode, anbefales fiskedødeligheten redusert til $F = 0,19$.

Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon vedtok TAC for hyse på 62.000 tonn, hvilket innebærer en fiskedødelighet på 0,35. Dette er biologisk forsvarlig i et kortsiktig perspektiv, men fiskedødeligheten bør altså reduseres ytterligere i årene som kommer.

3.4. KVOTESITUASJONEN I 2000 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen (15. - 19. november 1999) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 2000 fastsettes til 62.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 3.200 tonn til tredjeland. De resterende 58.800 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 16, Kvotesituasjonen for 2000:

Norge:	33.400 tonn
Russland:	25.400 tonn
Tredjeland:	3.200 tonn
Sum:	62.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62° nord i 2000 vil være 38.400 tonn. Dette er 7.600 tonn eller ca. 16,5 % mindre enn i inneværende år.

Norges Fiskerilags Landsmøte vedtok i oktober i 1994 et forslag til ressursfordeling som ga en trålandel på 39 %. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 15.000 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 23.400 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger vedtaket fra Norges Fiskerilags Landsmøte. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 15.000 tonn (39 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 23.400 tonn (61 %).

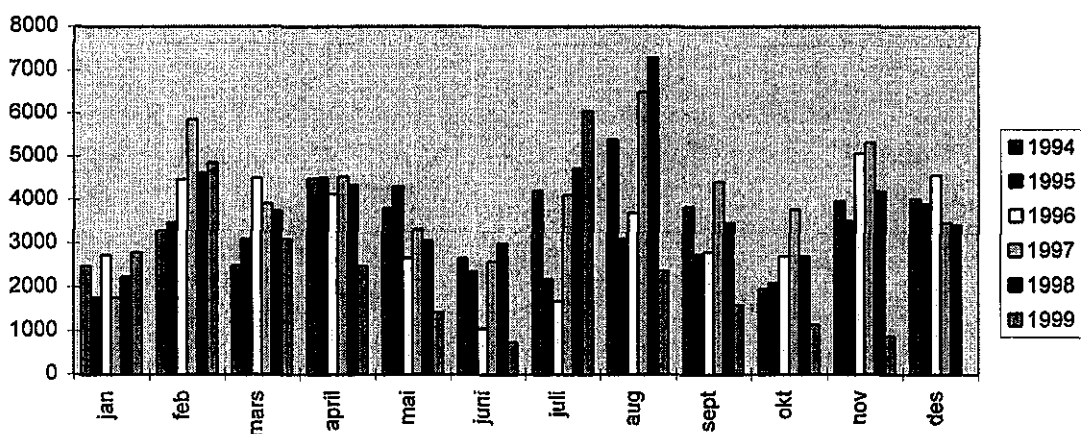
4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 1999.

Fra årets begynnelse ble gruppekvoten periodisert med 7.015 tonn i perioden 1.1. - 30.6, 14.030 tonn i perioden 1.7. - 30.9. og 7.015 tonn fra 1.10 til 31.12.1999. Hvert fartøy har en generell maksimumkvote på 100 tonn, noe som var en reduksjon i forhold til i 1998 da den generelle maksimumkvoten var på 200 tonn. På grunn av et stort overfiske av den første periodekvoten ble den andre periodekvoten redusert til 7.000 tonn og den tredje periodekvoten til 4.500 tonn. Det viste seg at også den andre periodekvoten på 7.000 tonn ble kraftig overfisket, og det viste seg at det pr. 1. oktober kun gjenstod ca. 2.600 tonn av gruppekvoten for perioden 1. oktober til 31. desember 1999. Dette kvantumet var ikke stort nok til at det kunne åpnes for et direkte fiske etter hyse i denne perioden, fordi man vurderte det slik at hele dette kvantumet ville gå med til bifangst i andre fiskerier. Det er adgang til å ha inntil 20 % innblanding av hyse i fangstene for fartøy under 28 meter. For fartøy over 28 meter ble bifangstprosenten endret 18. oktober 1999. Disse fartøyene kan fortsatt ha 20 % bifangst av hyse i hvert hal, men ved landing kan hyse maksimalt utgjøre 10 % av fangsten.

Figuren nedenfor viser landinger gjennom året i 1999 sammenlignet med tidligere år.

Figur 3, månedsstatistikk:

Som vi ser av figuren er landingene i juli i år spesielt store. Dette har sammenheng med et godt fløytlinefiske. Også i januar ble det landet et rekordstort kvantum sett i forhold til årene 1994 - 1998.

Det direkte fisket etter hyse i første periode ble stoppet 28. februar. I denne perioden ble det landet 7.563 tonn. Etter stoppen ble bifangstprosenten øket fra 10 % til 20 %. I løpet av 1. periode som varte fra 1. januar til 11. juli ble det landet til sammen 15.662 tonn hyse. Periodekvoten på 7.015 tonn var således overfisket med 8.647 tonn. Det direkte fisket i andre periode som åpnet 12. juli ble stoppet 2. august. I det direkte fisket i 2. periode ble det fisket ca. 7.200 tonn, og til sammen ble det landet ca. 10.000 tonn hyse. Dette innebærer et overfiske av den justerte periodekvoten for 2. periode på 3.000 tonn. En prognose pr. uke 45 indikerer et overfiske av totalkvoten på i overkant av 2.000 tonn for konvensjonelle fartøy i 1999.

4.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2000.

Disponibel gruppekvote i 2000 er langt lavere enn det kvantum konvensjonelle fartøy har fisket de senere år. Med mindre tilgjengeligheten blir vesentlig dårligere i 2000 vil det være et sterkt reguleringsbehov, og det vil ikke være rom for et direkte fiske etter hyse i store deler av året. I innværende år har en hatt en generell maksimumkvote på 100 tonn. 38 fartøy er blitt begrenset av denne pr. uke 42. Av disse 38 fartøyene var 9 under 28 meter. Vi kan slå fast at med en deltakelse på ca. 5.000 fartøy hadde maksimumkvoten på 100 tonn i år liten regulerings effekt.

4.2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER

I reguleringsrådspapirene til Reguleringsrådet i desember 1998 foreslo Fiskeridirektøren at fartøy over 28 meter skulle skilles ut med en egen gruppekvote. Det var enighet i Reguleringsrådet om prinsippet at fartøy over 28 meter skulle skilles ut, men det var ikke enighet om størrelsen på en slik gruppekvote. Fiskeridirektørens forslag om å skille ut denne fartøygruppen med en egen gruppekvote på 15 % av konvensjonell kvote ble ikke tatt til følge ved fastsettelsen av årets regulering for det konvensjonelle fiske etter hyse.

Et argument for å skille ut denne fartøygruppen er at det i sammenheng med forslaget til deltakerbegrensning eller konsesjonsordning for fartøy på 28 meter og over, vil være hensiktsmessig med en gruppekvote i forhold til en fremtidig enhetskvoteordning i det hyse vil kunne inngå i enhetskvotegrunnlaget. Et annet argument er at disse fartøyene er skilt ut som en egen gruppe i torske- og seifisket, og man bør gjøre det samme i hysefisket. Dette vil gjøre det lettere å avvikle hysefisket for fartøygruppen under 28 meter på en fornuftig måte.

Som nevnt over var det på fjorårets Reguleringsrådsmøte stor uenighet om hvilken andel fartøy på 28 meter og over eventuelt skal ha av den konvensjonelle gruppekvoten. Tabell 16 viser andeler av landet fangst, samt antall fartøy i perioden 1977-1998, og denne tabellen kan danne basis for en tildeling av gruppekvote utfra historisk fiske.

Tabell 17, Fangstandeler:

År	Fartøy under 28 m:		Fartøy over 28 m:	
	Antall	Fangstandel 	Antall	Fangstandel
1977	4.671	97,7 %	66	2,3 %
1978	5.093	95,8 %	105	4,2 %
1979	5.976	98,0 %	119	2,0 %
1980	6.403	97,4 %	121	2,6 %
1981	5.870	96,0 %	109	4,0 %
1982	5.310	93,2 %	107	6,8 %
1983	4.961	87,0 %	101	13,0 %
1984	5.040	88,6 %	98	11,4 %
1985	5.248	89,8 %	95	10,2 %
1986	6.388	96,0 %	93	4,0 %
1987	5.895	96,6 %	101	3,4 %
1988	4.965	88,9 %	118	11,1 %
1989	4.751	89,5 %	107	10,5 %
1990	4.998	91,7 %	92	8,3 %
1991	5.024	85,3 %	90	14,7 %
1992	5.345	82,1 %	95	17,9 %
1993	5.676	79,1 %	86	20,9 %
1994	5.885	75,8 %	94	24,2 %
1995	5.714	69,0 %	95	31,0 %
1996	4.908	60,9 %	100	39,1 %
1997	4.422	65,7 %	97	34,3 %
1998	4.666	72,6 %	92	27,4 %
1999 pr. 14. november	4.898	73,6 %	91	27,8 %

Som vi ser av tabellen over er andelen hyse landet av fartøy over 28 meter sterkt økende mellom 1990 og 1996, mens den var relativt lav på slutten av 70-tallet og utover hele 80 - tallet. Andelen til fartøy over 28 meter har blitt redusert hvert år siden 1996 bortsett fra i inneværende år. Når en vurderer den tidsrekke som tabellen over viser, må en også ta hensyn til den strukturendring som har skjedd. Fartøyene over 28 meter består i dag av gjennomgående større fartøy enn på slutten av 70-tallet og på 80 - tallet. Den økende andelen hyse landet av fartøy på 28 meter og over på 1990 - tallet avspeiler også en markedsituasjon hvor en tildels har opparbeidet nye markeder for linefanget hyse. Samtidig har prissituasjonen gjort at det for kystflåten, spesielt i Finnmark, har vært lite lønnsomt å fiske hyse.

Ved beregning av en gruppekvote for fartøy på 28 meter og over har en både for torsk og sei tatt utgangspunkt i et tiårsgjennomsnitt. Basert på tiårsperioden 1990-99 (pr. 14. november 1999) har fartøy på 28 meter og over hatt en gjennomsnittlig andel på 24,6 % av totalt landet kvantum hyse av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Dersom en legger til grunn hele 23-årsperioden fra 1977-99 er gjennomsnittlig andel 14,4 %. Ved å legge de siste 15 år til grunn vil andelen være 19 %. Som følge av at andelen for fartøy på 28 meter er sterkt varierende i hele tidsperioden 1977-99 og i de siste 10 årene har vært økende, er det vanskelig å velge en andel alle parter vil kunne oppfatte som rimelig og rettferdig. Ut fra en helhetsvurdering vil Fiskeridirektøren likevel foreslå at fartøy over 28 meter største lengde reguleres med en bestemt andel.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 15 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy. Dette utgjør 3.514 tonn.

Fartøy på 28 meter og over har ulik aktivitet innenfor hysefisket. I 1999 har det pr. uke 45 deltatt 91 fartøy over 28 meter i hysefisket. Fangstene pr. fartøy varierer fra under 1 tonn til over 326 tonn, og 32 fartøy har fisket mindre enn 45 tonn. Pr. uke 45 1999 har fartøy over 28 meter fisket 7.674 tonn. Det kan være hensiktsmessig å regulere fisket for fartøy på 28 meter og over med fartøykvoter. På bakgrunn av store forskjeller i driftsmønsteret vil det imidlertid ikke være lett å differensiere kvotene etter lengde.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell fartøykvote og at fartøykvoten fastsettes til 45 tonn.

En fartøykvote på 45 tonn innebærer en overregulering på 25,5 % basert på at 98 fartøy deltar i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30 % av fartøykvoten til et fiske etter 1. september.

4.2.2. FARTØY UNDER 28 METER

4.2.2.1. KVOTESITUASJONEN

Fartøy under 28 meter vil, som følge av forslagene ovenfor, få en gruppekvote på 19.910 tonn. Dette er en reduksjon i forhold til den prognostiserte fangsten i 1999 på ca. 1.000 tonn eller ca. 5 % for denne fartøygruppen.

På grunn av at gruppekvoten er på et såpass lavt nivå må fisket reguleres meget stramt for denne gruppen. Reguleringene i år med en høy maksimalkvote og periodisering, viste seg å ikke å føre til en hensiktsmessig avvikling av hysefisket. Det er Fiskeridirektørens målsetting at det skal kunne avvikles et direkte fiske etter hyse i visse perioder også i 2000, men på grunn av den lave kvoten vil det være vanskelig å få til et direkte hysefiske gjennom hele året. Det er også Fiskeridirektørens mening at det må fastsettes et reguleringsopplegg som ikke skaper urealistiske forventninger i en situasjon der fangstkapasiteten i forhold til kvotenivået er så høy at det ikke er

mulig å avvikle et direkte fiske i lange perioder av året. Det blir i dette perspektivet viktig å avvikle et direkte fiske i de perioder der det er størst behov for det. Tradisjonelt drives det i Finnmark et fløylinefiske i juli - august, mens det i september - oktober er bunnline som dominerer som redskap på Finnmarkskysten. På Helgelandskysten drives det også et tradisjonelt høstfiske etter hyse, mens det lengre sør på Møre- og Trøndelagskysten drives et begrenset hysefiske tidlig på året.

Å bestemme seg for hvilken periode man skal ta sikte på å avvikle et direkte fiske i, vil være vanskelig. Valget vil gi ulike utslag for ulike deler av kysten som nevnt over.

Tabellen nedenfor viser gjennomsnittlig månedsfordeling av gruppens hysefangster i perioden 1989-1998:

Tabell 18:

	Jan	Feb	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Des
1989-93	3,8 %	5,4 %	6,9 %	6,6 %	3,7 %	3,5 %	17,6 %	25,3 %	9,0 %	6,2 %	7,6 %	4,3 %
1994-98	5,9 %	6,5 %	7,1 %	7,7 %	7,0 %	7,0 %	11,1 %	16,8 %	10,2 %	6,7 %	9,6 %	4,6 %
1989-98:	4,8 %	6,0 %	7,0 %	7,1 %	5,4 %	5,3 %	14,3 %	21,0 %	9,6 %	6,4 %	8,6 %	4,5 %

Hvis en deler opp fangst i tre perioder, 1. januar til 30. juni, 1. juli - 30. september og 1. oktober - 31. desember, får vi følgende tabell:

Tabell 19:

	1989 - 98:
1. januar - 30. juni	35,6 %
1. juli - 30. september	44,9 %
1. oktober - 31. desember	19,5 %

Som vi ser av tabell 19 vil en oppdeling i 3 perioder gi størst andel i perioden juli - september. Dette har sammenheng med fløylinefisket utenfor Finnmark som er det kvantumsmessig viktigste hysefiskeriet. Imidlertid ser vi av tabell 18 at fisket tidlig på året har fått en større betydning i den siste 5-års perioden. Hvis vi hadde sett på årets hysefiske ville denne tendensen ha forsterket seg ytterligere.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at hysefisket bør reguleres meget stramt fra årets begynnelse, slik at reguleringene heller kan mykes opp i løpet av året hvis det skulle vise seg at det er rom for det. For å sikre at man skal kunne avvikle et direkte fløylinefiske etter hyse utenfor Finnmark i sommermånedene er det ikke rom for et direkte fiske av noe særlig omfang hverken tidligere eller senere på året. Med de erfaringene vi har gjort oss med bifangstfiske i inneværende år vil en stor del av gruppekvoten gå med til bifangst i andre fiskerier.

4.2.2.2. BIFANGST

Pr. uke 45 (14. november 1999) har fartøy under 28 meter fisket ca. 9.100 tonn hyse i de periodene i år hvor det har vært forbud mot å fiske direkte etter hyse. Dette er altså bifangst, og kvantumet utgjør ca. 1.210 i gjennomsnitt pr. måned. Hvis vi i tillegg regner med at det ble fisket like mye hyse som bifangst i de periodene da det var tillatt med et direkte fiske etter hyse som

gjennomsnittet for året ellers, finner vi at det pr. uke 45 har blitt fisket ca. 12.700 tonn hyse som bifangst av denne fartøygruppen i år. Med et tilsvarende "bifangstfiske" resten av inneværende år vil det gå med et kvantum i størrelsesorden 14.500 - 15.000 tonn til bifangst i 1999 for fartøy under 28 meter. Siden torskekvoten for konvensjonelle fartøy under 28 meter blir redusert med ca. 17 % neste år vil behovet for hyse som bifangst bli noe redusert. Vi anslår at bifangstbehovet for hyse blir redusert med 15 % (det forutsettes her at det i et år med knappe kvoter, vil fiskerne i større grad enn ellers utnytte alternative ressurser som det også vil fiskes bifangst av hyse i). Med 15 % reduksjon i bifangstkvantumet kan vi estimere at det vil være et behov for at det avsettes et kvantum i størrelsesorden 12.300 tonn til bifangst neste år (i gjennomsnitt utgjør dette 1.030 tonn hyse som bifangst pr. måned i 2000). Det må imidlertid understrekes at usikkerheten i anslaget over bifangstbehovet i 2000 er stor siden det er mange faktorer som vil kunne påvirke kvantum som vil medgå i bifangst.

4.2.2.3. DIREKTE FISKE

Med utgangspunkt i et bifangstbehov for fartøy under 28 meter på ca. 12.300 tonn vil det i utgangspunktet være mulig å avsette ca. 7.600 tonn av kvoten til et direkte fiske etter hyse. For at det skal være rom for et fiske av denne størrelsen er man helt avhengig av at hysefisket begrenses maksimalt i de periodene hvor det ikke er tillatt med et direkte hysefiske. Det er etter Fiskeridirektørens mening viktigst å sikre et direkte fløylinefiske etter hyse på Finnmarkskysten. Derfor bør fiske i første halvår reguleres strengt slik at det vil gjenstå et kvantum av en viss størrelse til et slikt fiske i andre halvår.

Normalt vil imidlertid den mindre mobile delen av flåten fra Møre-kysten og et stykke opp i Nordland ha få alternativer til et hysefiske tidlig på året, på grunn av at det er lite torsk tilgjengelig i disse områdene før på ettervinteren. Fiskeridirektøren vil derfor også kunne gå inn for et meget begrenset direkte fiske etter hyse i perioden januar og februar. Dette fisket må foregå innenfor et begrenset kvantum og med lave maksimalkvoter.

Hvis vi ser på fisket i 1999 ser vi at det ble fisket 4.898 tonn hyse av 2.427 fartøy i årets to første måneder. Hvis en regner at alle fartøy med en totalfangst på mer enn 2 tonn i perioden januar og februar 1999 bedrev et direkte fiske etter hyse, finner en at 591 fartøy bedrev et direkte fiske. Til sammen fisket disse 591 fartøyene 4.181 tonn hyse. Hvis vi hadde hatt en maksimalkvote på 2 tonn for disse fartøyene i de to månedene ville det hatt en regulerings effekt på 2.999 tonn, og 591 fartøy ville ha blitt begrenset av denne maksimalkvoten. En ville i såfall kunne ha begrenset det direkte fiske innenfor et kvantum på 1.182 tonn. På bakgrunn av dette vil Fiskeridirektøren kunne gå inn for et direkte fiske i 2000 i de to første månedene hvor fartøyene er regulert med en generell maksimalkvote på 2 tonn. Det vil være forbud mot direktefiske etter hyse fra og med mars frem til en eventuell gjenåpning av fisket ut på sommeren/høsten.

Et direkte fiske i denne størrelsesorden på vinteren vil utfra antydningen over om at det kan være rom for et direkte fiske på 7.600 tonn i 2000 medføre at det kan gjenstå vel 6.000 tonn til et direkte fiske etter hyse 2. halvår.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direkte fiske etter hyse nord for 62 ° nord i perioden januar og februar i 2000. Videre foreslår Fiskeridirektøren at hvert fartøy får en maksimalkvote på 2 tonn i denne perioden.

Fiskeridirektøren foreslår at det gis anledning til 20 % bifangst av hyse i fiske etter andre fiskeslag når maksimalkvoten er oppfisket eller når fisket er stoppet.

På bakgrunn av usikkerheten knyttet til estimatene omkring hvor stort kvantum av hyse som vil gå med som bifangst i 2000 vil Fiskeridirektøren ikke foreslå en avsetning av et bestemt kvantum til et direkte fiske i 2. halvår i 2000 ovenfor Reguleringsrådet i denne omgangen. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og i sammenheng med Reguleringsrådets møte i juni vil Fiskeridirektøren legge fram et forslag for regulering av hysefisket i 2. halvår i 2000. Det vil i sammenheng med Reguleringsrådsmøtet i juni bli lagt fram et forslag på om hvorvidt det skal åpnes for et direkte fiske i 2. halvår og innenfor hvilket kvantum et slikt direkte fiske skal foregå. Fiskeridirektøren vil stoppe dette fiskeriet når det beregnes at restkvantumet av gruppekvoten vil medgå som bifangst i andre fiskerier resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan åpnes for et direkte fiske innenfor et gitt kvantum i 2. halvår i 2000 hvis det viser seg at det er kvantumsmessig dekning for dette. Hvorvidt fisket skal åpnes og innenfor hvilket kvantum dette skal foregå vil bli tatt opp i forbindelse med Reguleringsrådsmøtet i juni 2000.

4.3. SPØRSMÅLET OM EN "SAMLEKVOTE" AV BUNNFISK.

Fartøy i kystflåten, som fisker etter bunnfisk med "konvensjonelle redskap" nord for 62° nord driver i utstrakt grad et fiske etter både torsk, hyse og sei. Dette innebærer direkte fiske etter hver art, men hvor en også får en eller to av artene som bifangst ved fiske etter hovedart.

Fartøyene har de senere år vært regulert med maksimalkvoter i samtlige tre fiskeri. Disse har vært introdusert for å fordele et begrenset totalkvantum på de enkelte fartøy. Etter at fartøyene har fisket sine maksimalkvoter, eller dersom fisket er stoppet fordi fartøygruppens periode- eller gruppekvote er beregnet oppfisket, har fartøyene hatt anledning til å fiske den enkelte art som bifangst i fisket etter andre arter.

Dette reguleringssystemet har vært kritisert, og spesielt to forhold har vært trukket frem: Når alle fartøy gis maksimalkvoter i fisket etter de tre nevnte arter (torsk, hyse og sei) vil de, for å opprettholde historiske fangstrettigheter, drive et direktefiske på samtlige fiskeslag selv om de ikke gjorde dette forut for innføring av maksimalkvotene. Dette er kostnadsdrivende og øker fangstkapasiteten i de enkelte fiskeri.

Bifangstreguleringen kan blant annet få følgende uønskede effekter: det at bifangst som overstiger tillatt bifangst kan bli kastet ut, at det enkelte fartøy kan "fylle opp" med bifangst inntil tillatt bifangstprosent i forhold til hovedarten er oppnådd, eller at det skjer en "omskrivning" av fiskeslag på sluttседdelen.

For å motvirke de nevnte effekter av et system med maksimalkvoter for hvert fiskeslag og tilhørende bifangstregulering, har det vært foreslått at hvert fartøy skal kunne få en "samlekvote" av bunnfisk. En slik samlekvote ville altså vært et definert kvantum samlet av torsk, hyse og sei. De enkelte fartøy ville med et slikt system fisket ulike mengder av torsk, hyse og sei respektive, men altså samlet ikke mer enn en viss kvote.

Et hovedargument for en slik reguleringsmåte vil være at det enkelte fartøy vil fiske den kombinasjon av bunnfisk som synes å være mest mulig kostnadseffektiv. Samtidig vil man unngå bifangstproblematikk ettersom all fangst løpende vil bli avregnet fartøyets maksimalkvote. En slik regulering blir først vellykket dersom man kan gi høy grad av sikkerhet for at fartøyet ikke risikerer å få fisket mindre enn sin fartøykvote grunnet stopp i gruppekvoten.

For å utarbeide en slik regulering, må en derfor på forhånd beregne hvilken fangstsammensetning flåten totalt sett vil velge. Dette vil unektelig forbli usikkert, og en må i utgangspunktet akseptere at vedtatte gruppekvoter og dermed nasjonale kvoter, som en bla. a. er blitt enige med Russland om, kan bli overfisket. Reguleringssystemet må derfor få aksept i forhandlingene med Russland, og havforskerne bør uttale seg om konsekvensene av ulik grad av overfiske av de enkelte artene. Det er derfor ikke realistisk at et slikt system skal kunne iverksettes i full skala fra 2000.

Derimot er det Fiskeridirektørens oppfatning at det bør vurderes å gjennomføre et pilotprosjekt med en begrenset flåtegruppe for å analysere konsekvensene av en samlekvote. Et slikt pilotprosjekt burde ta sikte på å trekke ut en representativ fartøygruppe i forhold til den flåten som driver et fiske etter bunnfisk med konvensjonelle redskap. Videre er det en forutsetning at de fartøy som kan delta i dette pilotprosjektet har "torskerettigheter" i Gruppe I.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at et av hovedmålene med et slikt pilotprosjekt er å få dokumentert fiskernes adferd under et annet reguleringsopplegg enn dagens. Videre skal deltakelsen i pilotprosjektet bygges på frivillighet. Deltakerne i prosjektet bør også gjenspeile den norske kystfiskeflåten både med hensyn til redskap, fartøystørrelse og landsdeler.

Antall deltakende fartøy i et slikt pilotprosjekt kan ikke være så stort at uønskede biologiske og statistiske konsekvenser blir resultatet, men prosjektet må omfatte så mange fartøy at det vil være mulig å si noe om hvordan en slik reguleringsform ville kunne slått ut i full skala hvis den ble gjennomført. Et utvalg på 5 % av fartøymassen i Gruppe I vil kunne gi oss et svar på hvorvidt denne reguleringsformen er noe å bygge videre på. Dette utgjør pr. 17. november 1999 130 fartøy. Disse 130 fartøyene bør ha tilnærmet samme fylkesvise fordelingen som Gruppe I har. Tabell 21 viser den ønskede fordelingen av deltakende fartøy.

Tabell 21: Fylkesvis fordeling av deltakere i pilotprosjektet.

Fylker/Regioner	Gruppe I i 1999		Deltakere i "pilotprosjekt"
	Antall	Andel	
Finnmark	547	21 %	27
Troms	518	19,9 %	26
Nordland	1.081	41,6 %	54
Nord- og Sør-Trøndelag	165	6,3 %	8
Møre og Romsdal	221	8,5 %	11
Resten av landet	81	3,1 %	4
Totalt	2.599		130

Videre bør man få en rimelig fordeling av de ulike konvensjonelle redskapstyper, snurrevad, garn og juksa, samt fordeling på lengdegrupper. Det må diskuteres hvorvidt fordelingen på

redskapstyper skal være på fylkes-/regionnivå, eller om det er nok å se landet som en helhet med hensyn til redskap.

Et sentralt spørsmål i forbindelse med samlekvoter er spørsmålet om omregningsfaktorer. Det er Fiskeridirektørens oppfatning at en samlekvote må omregnes i "torskeekvivalenter". Det er en omregningsfaktor som sier hvor mye et kilo hyse, sei eller torsk skal belastes kvoten. For at de store prisforskjellene mellom artene ikke skal presse opp fangstene på den arten som er mest økonomisk gunstig for fiskerne, vil Fiskeridirektøren anbefale at det benyttes omregningsfaktorer basert på prisforholdet mellom de tre artene slik det har vært i gjennomsnitt for konvensjonelt fisket etter torsk, hyse og sei. En slik faktor bør fastsettes en gang hvert år. I tillegg til å se på prisene for inneværende år, bør omregningsfaktorene justeres for forventet prisutvikling i påfølgende år etter konsultasjoner med næringen.

Tabell 22: Omregningsfaktorer.

	Gj. sn. pris i 1999	Omregningsfaktor
Torsk	12,56	1
Hyse	8,89	0,71
Sei	5,43	0,43

Følgende eksempel kan illustrere bruken av omregningsfaktorene. Et fartøy har fått en samlekvote på 50 tonn torskeekvivalenter. Fartøyet kan dermed fiske enten 50 tonn torsk, 71,4 tonn hyse eller 116,3 tonn sei, eller en kombinasjon av de tre artene, hyse- og seifangstene blir regnet om i torskeekvivalenter.

Størrelsen på en slik samlekvote kan komme frem på flere måter. En kan blant annet regne om de maksimalkvotene fartøyet har fått i sei- og hysefisket til torskeekvivalenter og så legge de til torskekvoten til fartøyet. En annen måte er å se på størrelsen på gruppekvotene av sei og hyse for konvensjonelle redskap i forhold til konvensjonelle redskap for torsk. Følgende eksempel kan illustrere denne siste fremgangsmåten:

"Total konvensjonell kvote er 100.000 tonn for torsk, for sei 50.000 tonn og for hyse 25.000 tonn. Et fartøy som har en torskekvote på 60 tonn vil da få 30 tonn sei og 15 tonn hyse i tillegg i samlekvoten. Hyse og sei omregnes til torskeekvivalenter; 30 tonn sei = 12 tonn torsk (omregningsfaktor = 0,4), 15 tonn hyse = 10,5 tonn torsk (omregningsfaktor = 0,7). Samlekvoten ville da utgjøre 82,5 tonn torskeekvivalenter."

Etter Fiskeridirektørens vurdering bør samlekvotene gis som fartøykvoter med liten eller ingen grad av overregulering.

Fiskeridirektoratet vil stå ansvarlig for gjennomføring av prosjektet.

Det vil imidlertid være problemer med å få på plass et slikt prøveprosjekt før 31.12.1999.

Fiskeridirektøren inviterer Reguleringsrådet til diskusjon om hvorvidt man bør nedsette en arbeidsgruppe som har som mandat å utarbeide forslag til et pilotprosjekt som nevnt over. Pilotprosjektet bør i såfall kunne iverksettes i 2001.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1999

5.1.1. TORSK

Gruppekvoten av torsk for trålerne var i 1999 på 72.510 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 71.010 tonn torsk.

Ved årets regulering ble det som tidligere lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Med virkning fra og med 1995 ble det tildelt to midlertidige torsketråltillatelser til reketrålere med begrenset driftsgrunnlag. Dette innebar at de to fartøyene inngikk i fordelingen av gruppekvoten for trålflåten med en kvotefaktor på 0,23. De to tillatelsene er gjort gjeldende til 31.12.99.

Fartøykvoten for stortrålerne utgjør i 1999 788 (1.123) tonn torsk, mens for småtrålerne varierer kvoten mellom 181 (258) tonn torsk og 591 (842) tonn torsk. Kvotene for 1998 står i parentes.

Også i år er hele gruppekvoten til trålerne fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebærer at det enkelte rederi har måttet planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

5.1.2. HYSE

Trålernes gruppekvote av hyse er 17.940 tonn rund vekt i 1999. Av dette er det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne er derfor 17.440 tonn. Anvendelse av samme kvotefaktorer som for torsk ga fartøykvoter for stortrålere på 193 tonn rund vekt, mens de minste småtrålerne kan fiske inntil 44 tonn hyse.

5.1.3. REGULERING AV SEITRÅLERNE

Det ble som kjent med virkning fra 1996 iverksatt en egen konsesjon for seitrålerne. Seitrålerne har de senere år vært regulert ved bifangst av torsk og hyse innenfor de avsatte gruppekvoter. Denne ordningen ble videreført også etter at den nye seitråltillatelsen ble innført.

Dette innebærer at seitrålere som er over 130 BRT, fra 1. januar til 30. april til sammen kan ha en innblanding av inntil 35% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy som er under 130 BRT, kan fra 1. januar til 30. april til sammen ha en innblanding på inntil 45% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 1. mai kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Hittil i 1999 er det innenfor bifangstordningen for seitrålerne fisket 389 tonn torsk og 979 tonn hyse.

5.1.4. REDERIKVOTEORDNINGEN

Fiskeridepartementet innførte en rederikvoteordning i trålfiske etter torsk og hyse med virkning fra 14. mai 1999.

Rederikvoterordningen innebærer at Fiskeridirektøren kan samtykke i at den kvote som er tildelt et fartøy kan fiskes av et annet fartøy som er tildelt kvote, når fartøyene tilhører samme rederi eller samarbeidende rederier og rederiet eller rederiene tidligere har tatt ut fartøy under enhetskvoteordning. Fartøyet som det overføres kvote fra, skal trekkes ut av alt fiske i områder under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner som norske fartøyer har adgang til å drive fiske i. Ordningen er begrenset til kvoteåret 1999. I 1998 ble det ikke fastsatt rederikvoteordning. I 1997 var forutsetningen for å benytte rederikvoteordningen at det forelå forlis/havari.

I 1999 er rederikvoteordningen for første gang forbeholdt rederier som har benyttet seg av enhetskvoteordningen. Rederikvoteordningen er med virkning fra 9. november også gjort gjeldende for trålfisket etter sei.

5.1.5. ENHETSKVOTEORDNINGEN

Det ble som kjent med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt en ny enhetskvoteordning for torsketrålerne. Rederiene kan fra forskriftens iverksettelse fram til 31. desember 1998 inngå avtaler innenfor rammen av enhetskvoteordningen. I og med at enhetskvote kan tildeles i inntil 13 år vil ordningen være virksom til og med år 2011.

Siden enhetskvoteordningen for torsketrålerflåten trådte i kraft 1. januar 1997 er det tatt ut 9 fartøy, hvorav 4 var hjemmehørende i Finnmark, 2 i Troms og 3 i Møre og Romsdal. Fiskeridepartementet sendte 27. oktober ut høringsnotat om nye enhetskvoteordninger for torsketrålfåten, ringnotflåten og grønlandsrekeflåten, samt en sammenslåingsordning for småtrålere. Høringsfrist er satt til 15. januar 2000.

Mens enhetskvoteordningen av 1996 for torsketrålere omfatter torsk og hyse nord for 62° nord er det foreslått at den nye ordningen også skal omfatte sei nord for 62° nord.

5.1.6. TRÅLERNES KVOTEFAKTORER

Enhetskvoteordningen vil som kjent ikke føre til endring i antall kvotefaktorer i torsketrålgruppen før ordningen opphører. De to midlertidige tråltillatelsene som i 1995 ble gitt fram til 31.12.97 er forlenget til 31.12.99. Antall kvotefaktorer i trålgruppen vil derfor reduseres med 0,46 i 2000 i forhold til i inneværende år.

5.2. REGULERINGEN I 2000.

5.2.1. GRUPPEKVOTER.

Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i 1994 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 2000 for torsk vil utgjøre 29,6 % og for hyse 39 %.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 57.250 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 39 % utgjøre 15.000 tonn.

Seitrålerne ble som nevnt skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvotene for denne gruppen ble i 1999 satt til 1500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. En legger til grunn at avsetninger i samme størrelsesorden kan dekke seitrålernes bifangst av torsk og hyse i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 35 %. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsetningen til 45 % i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10 % samfengt bifangst av torsk og hyse.

For å ha kvantumsmessig dekning for en slik ordning i 2000 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til seitrålerne.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 2000 blir henholdsvis 55.750 tonn torsk og 14.500 tonn hyse.

5.2.2. KVOTEFAKTORENE

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. BIFANGST

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvotene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. HØSTKVOTE

Siden 1981 har 20 % av ferskfisktrålernes kvoter vært avsatt til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen om 20 % av kvoten til ferskfisktrålerne til etter 1. september. Dette gjøres gjeldende både for torsk og hyse.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1. PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene. Dette forholdet har igjen blitt aktualisert i den bestandssituasjonen man har på torsk og hyse.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt av å sikre en god rekruttering til bestanden. I den foreliggende situasjonen med en gytebestand på 275.000 tonn, godt under "føre-var" grensen på 500.000 tonn, ser Fiskeridirektøren gode biologiske grunner for å gjennomføre påskestopp i 2000.

I perioden 1995 til 1998 ble det vedtatt påskestopp fra årets begynnelse, men hvert år ble den opphevet når påsken nærmet seg. På denne bakgrunn gikk flertallet i Reguleringsrådet i desember 1998 inn for ikke å ha en påskestopp i 1999.

En påskestopp kan i tillegg til det rent biologiske også begrunnes utfra sosiale grunner. Det er Fiskeridirektørens oppfatning at dersom en vedtar en påskestopp så bør denne bli stående uavhengig av utviklingen i fisket. Dette blant annet fordi både sjø- og landsiden har et planleggingsbehov.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i Reguleringsrådet tidligere år med hensyn til påskestopp og foreslår følgende:

I området mellom 62° N og 70° 20' N og nord for 70° 20' N innenfor 12 mil av grunnlinjene er det forbudt å fiske torsk og hyse i følgende tidsrom:

Fra fredag 14. april 2000 kl. 17.00 til mandag 24. april 2000 kl. 24.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 25. april kl. 10.00.

Dersom det innføres påskestopp i fisket etter torsk og hyse vil Fiskeridirektøren foreslår at stoppen også gjøres gjeldende for seifisket, jamfør sak 9/99.

7. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb. Etterhvert som en fikk egne bestemmelser for fritidsfiske som lang på vei gjorde det mulig å oppnå målsettingen uten en omfattende ungdomsfiskeordning, ble ordningen forenklet.

Ungdomsfiskeordningen for 1999 ble fastsatt i Fiskeridepartementets forskrift av 21. juni 1999 om adgang for ungdom til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N og å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1999 (ungdomsfiskeordningen).

Ordnningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og var gjeldende i perioden fra 21. juni til 20. august 1999.

I 1999 har 218 ungdommer vært påmeldt til fiske i henhold til ungdomsfiskeordningen, og til sammen er det sluttseiddelført et kvantum på 167,2 tonn under denne ordningen.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrke.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2000.

Gullestad viste til kvotesituasjonen neste år og ga ordet til forskerne for orientering.

Nedreaas sa at når det gjaldt bestandssituasjonen for torsk var det ikke mye nytt, men han ville oppsummere havforsknings syn på torskebestanden. Han viste til at det var blitt mye støy omkring anbefalingen på 110 000 tonn. Han sa at denne anbefalingen var påkrevd dersom målet om tilstrekkelig gytebestand skulle nås så snart som mulig. Han sa imidlertid at en kunne ønske at ICES hadde vinklet anbefalingen noe annerledes. Fra havforskningens side hadde en vært innstilt på å ta oppbyggingen over noe lengre tid slik at anbefalingen kunne settes i størrelsesorden 250 - 260 000 tonn.

Når det gjaldt begrunnelsen for det reduserte anslaget av bestandens størrelse sa han at forskerne hadde forutsatt at beskatningen i 1998 hadde vært rettet mot 7-åringer. Det reelle ble imidlertid at fangsten foregikk på 4- og 5-åringer. Han kunne videre konstatere at det forelå en uregistrert dødelighet som forskerne ikke hadde fanget opp. Dette fremkom ved at det var nødvendig å plusse på inntil 400 000 tonn som fisket i løpet av de siste 4 årene for å få tallene i bestandsanalysen til å stemme.

Han viste til at en nå gikk mot en periode med kaldere vann i Barentshavet og at forskerne hadde grunnlag for at i perioder med lavere temperatur ville yngelproduksjonen bare ligge på ca. 25% i forhold til et gjennomsnittså.

Gullestad konstaterte at muligheten var tilstede for at ICES også for neste år kunne ha overvurdert bestanden.

Eriksen sa at han oppfattet at den reelle fiskedødeligheten var høyere i et historisk perspektiv enn det som var forutsatt. Han spurte om en tross større fiskepress på 4 - 5-åringer kunne bygge opp gytebestanden.

Wold viste til fiskedødeligheten for 1999 var oppjustert i ettertid. Han sa at denne var økt fra 0,60 til 0,73. Han spurte om en også kunne risikere dette for neste år.

Nedreaas svarte bekræftende på dette. Han sa også at forskerne hadde trodd at tilgjengeligheten av lodde ville gi utslag på torskebestanden allerede i 1999.

Hersoug viste til at forskerne manglet 400 000 tonn og spurte om det forelå noen teorier på hvor denne fisken var blitt av.

Nedreaas sa at hvis toktene ga riktig resultat og beregningen av naturlig dødelighet stemte så forelå det et uregistrert uttak.

Album sa at han ikke kunne forstå at næringen var tjent med at man ikke tok høyde for uregistrert uttak.

Gullestad sa at ICES' oppgave var å prøve å treffe, ikke legge inn større usikkerhet enn den man faktisk kjente til. Han presiserte imidlertid at det forelå punkter som medførte stor grad av usikkerhet.

Sørensen viste til årsaker som utkast, svart omsetning, kannibalisme og sjøpattedyr. Han spurte om årsaken til at økt loddebestand ikke hadde gitt utslag i økt vekst hos torsk.

Nedreaas sa at det var lagt inn forutsetning om kannibalisme i beregningen. Når det gjaldt sjøpattedyr viste han til at økningen av denne bestanden var kommet gradvis og ikke brått og uventet. Årsaken til at økt loddebestand ikke hadde ført til vekst hos torsk mente han hadde sammenheng med at artene hadde befunnet seg i forskjellige områder i år.

Larsen spurte om et tidlig loddefiske kunne medføre at den torsk som stod langs kysten ikke fikk utnytte lodden.

Nedreaas svarte at problemet var kjent og at jo lenger en ventet med å starte loddefisket, jo lenger inn kom lodden. Han fremholdt imidlertid at kvoten var fastsatt etter at det var tatt høyde for matbehovet for torsk.

Eriksen spurte om forskerne forventet en vekst i torskebestanden slik premisene nå var lagt.

Nedreaas sa at hvis alle faktorer virket sammen i feil retning, kunne en fortsatt få en betydelig nedgang.

Gullestad sa at han følte at det hadde vært nødvendig å gi Reguleringsrådet mulighet til å ta diskusjonen. Han ga deretter ordet til departementet for en orientering om fastsettelse av deltakerforskrift for fartøy under 28 meter.

Williams ga en orientering om videreføring av deltakerbegrensningen for fartøy under 28 meter.

Gullestad viste til saksdokumentene og refererte forslaget om fordeling av norsk kvote mellom trål og konvensjonelle redskap. Han ba deretter om synspunkt på dette forslaget.

Eriksen sa at Sametinget hadde fremlagt et annet opplegg som gikk ut på at kysttorsk ble holdt utenom delingen.

Gullestad sa at han oppfattet at Eriksen hadde fremsatt et alternativt forslag til det som fremkom i saksdokumentene.

Han foretok deretter avstemming.

1 representant (Eriksen) gikk inn for Eriksens forslag.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslaget om ikke å gå inn for et eget kvantum til rekruttering neste år.

Eriksen sa at han ønsket en protokolltilførsel om at Sametinget gikk inn for at det ble avsatt 3000 tonn torsk til rekrutteringskvote i 2000.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad refererte deretter forslaget i saksdokumentene om at den utvidede gruppen av fartøy over 28 meter ble regulert med en egen gruppekvote.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget som gikk på å fastsette gruppekvoten for disse fartøyene til 12, 81%.

Reguleringsrådet var også enig i dette.

Gullestad refererte deretter forslaget i saksdokumentene til stige for fartøy på 28 meter og over.

Wold spurte hvorfor kvote basert på en 20 meters båt var så forskjellig i gruppen under og over 28 meter.

Gullestad svarte at årsaken til dette var at fartøyer under 28 meter var underlagt maksimalkvoteregulering og hadde adgang til å ta bifangst, mens fartøyene over denne grensen hadde fartøykvoter og ingen bifangstadgang.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om stigen.

Gullestad viste deretter til forslaget om at fartøy som fisket med line ble pålagt å avsette 30% av kvoten til etter 1. september. Han ba om synspunkt på dette.

O. Olsen foreslo at det ikke ble satt krav om slik avsetning.

Williams spurte om ikke FNL hadde kommentar til dette.

Martinussen sa at landsiden så en klar fordel ved at det ble avsatt kvantum til høsten.

O. Olsen trakk deretter sitt forslag.

Gullestad kunne da konstatere at det var enighet i rådet.

Gullestad viste deretter til forslag om regulering av fartøy i gruppe II.

Williams sa at det fra departementets side var ønskelig at Reguleringsrådet diskuterte spørsmål om avkortning selv om dette ikke fremkom som forslag i dokumentet.

Gullestad sa at fremstillingen i saksdokumentene var basert på de signaler som var kommet i løpet av høsten. Fiskeridirektøren hadde i saksdokumentene tatt diskusjonen, men stilte seg for så vidt åpen i forhold til resultatet. Han presiserte imidlertid at han avviste rigorøse opplegg knyttet til hva den enkelte fisker hadde til hensikt å gjøre i løpet av reguleringsåret. Han ville således bare kunne gå inn for en avkortning rettet mot grupper som hadde deltakeradgang eller konsesjoner. Videre måtte en eventuell avkortning monne for de som ble tilgodesett. Han sa videre at det ikke var rimelig at de samme fartøyene måtte tåle avkortning flere ganger. Ut fra dette fant han at det i praksis var seinot som gruppe som var egnet til avkortning. Han viste til at en slik avkortning også ville dekke andre konsesjoner f.eks. reke.

Han viste til at det fremkom i saksdokumentene at Fiskeridirektøren ikke gikk inn for avkortning på individuelt nivå, men at det i forbindelse med seisaken var drøftet spørsmål om overføring av kvote mellom grupper.

Eriksen viste til at Sametinget gikk inn for at det ble gjennomført kvoteavkortning i torsk- hyse- og seikvotene for de fartøyer som har kvoterettigheter i sild- og loddefiske. Han sa at denne avkortningen var tenkt å komme de mindre fartøyene til gode.

Gullestad sa at Eriksen enten fikk fremme et konkret forslag eller evt. ta det med til departementet som Sametingets syn.

Wold sa at han var positiv til avkortning.

O. Olsen på sin side var skeptisk til at en foretok slik avkortning.

G. Olsen sa at når det gjaldt fremtiden måtte en se samlet på fangstalternativene. Han viste til at en hadde en langsiktig fordeling og at denne ikke var endret ved fiskarlagets landsmøte forrige uke. Han viste til at fordelingen var et meget viktig prinsipp på sikt.

Eriksen sa at han ønsket å gi større muligheter for den minste delen av flåten gjennom avkortning. Men han sa også at der fantes andre muligheter for å oppnå dette.

Gullestad viste til at hans forslag i saksdokumentene innebar at en ikke fikk gevinsten på torsk men på sei. Han mente imidlertid at forslaget traff intensjonen, men på en noe annen måte.

Martinussen sa at han var opptatt av et reguleringsopplegg som ga verdiskapning og at dette måtte vektlegges.

Gullestad foretok en oppsummering og sa at det hadde vært en grei gjennomgang av spørsmålet omkring avkortning, men han oppfattet at det ikke i rådet var stemning for å gå inn for den beskrevne individuelle avkortning.

Gullestad viset deretter igjen til forslagene om regulering av fartøy i gruppe II.

Han kunne konstatere at det var enighet om å avsette 12 900 tonn som gruppekvote.

Han refererte deretter forslaget til periodisering på 3300 tonn etter 1. mai.

Wold foreslo kvantumet satt til 5000 tonn.

Gullestad viste til at et kvantum i denne størrelsen ville medføre en tidligere stopp. Han fremsatte deretter 4000 tonn som et kompromiss.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Williams spurte hva Wold så for seg hvis gruppe II nådde kvantum i første periode.

Wold svarte at en så for seg en stopp, men med unntak av Finnmark som kunne fortsette uavhengig av stoppen.

Gullestad refererte deretter forslaget om å regulere fartøyene med maksimalkvote.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad refererte forslaget til stige for fartøy i gruppe II. Han la til grunn at det var enighet om at fartøyene burde reguleres etter en stige, men at problemet var størrelsen på overregulering.

Wold fremsatte forslag om at de fire trinnene på stigen burde være henholdsvis 13, 18, 21 og 24 tonn, og at garantert kvantum for de tre trinn under 15 meter burde være, 7, 9 og 10 tonn.

Gullestad sa at det burde være logikk og harmoni i forhold til tilsvarende stige i gruppe I. Han fant det derfor hensiktsmessig å utsette overreguleringsspørsmålet i gruppe II,.

Han refererte deretter forslaget som innebar at fartøy under 10 meter i Nord Troms og Finnmark kunne fortsette fisket til tross for stopp, og la til grunn at det var enighet om dette.

Gullestad sa deretter at han fant det hensiktsmessig å diskutere spørsmål om bifangst før reguleringen i gruppe I.

Han refererte deretter forslaget til å avsette 9000 tonn til dekning av bifangst.

Wold sa at avsetningen inneværende år ikke hadde vært utnyttet. Han mente at bifangstavsetningen i praksis fungerte som en bufferkvote. Han sa at en avsetning på 9000 tonn var altfor høyt. Han var derfor innstilt på å foreslå 4000 tonn, men kunne gå med på en videreføring av årets avsetning på 5000 tonn.

Gullestad viste til at det var en sammenheng mellom avsetning og størrelsen på bifangstprosenten. Han viste til at alle var opptatt av at fisket kunne gjennomføres på en hensiktsmessig måte. Han refererte deretter de to forslagene og sa at det var hensiktsmessig å se bifangsten i sammenheng med overreguleringen på stigen.

Gullestad viste til forslaget om å avsette gruppekvote på 96 810 tonn til gruppe I. Videre til forslaget om at fartøyene burde reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Reguleringsrådet var enig i disse forslagene.

Han viste deretter til forslaget til periodisering av 20,5% av gruppekvoten for fiske etter 1. mai.

Wold foreslo at periodiseringen ble satt til 25%.

Gullestad frafalt sitt forslag og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i Wolds forslag.

Gullestad refererte deretter forslaget i saksdokumentene til stige, og sa at dette innebar en videreføring av stigen fra 1999. Han sa videre at på bakgrunn av departementets standpunkt tidligere år kunne han ikke lenger støtte Norges Fiskarlags forslag til stige.

Wold fremsatte deretter forslag om Norges Fiskarlags stige slik denne fremgår i vedlegg til saksdokumentene.

Eriksen sa at han var svært lite fornøyd med dagens stige og kvoten for fartøy under 13 meter. Han sa at jo mindre lengde jo dårligere kom det enkelte fartøy ut. Han mente derfor at en ikke kunne videreføre dagens stige, men måtte ha et påslag for de minste fartøyene.

Gullestad sa at argumentasjonen ikke var korrekt. Da fartøykvoteordningen ble innført i 1990 ga man en vesentlig for høy andel til de minste fartøyene. Denne effekten var forsterket i løpet av 90-tallet. Han sa at fartøykvoteordningen hadde medført en voldsom utjevning til fordel for de minste fartøyene. Han hevdet derfor at argumentasjon som gikk på at de minste fartøyene var dårlig behandlet ikke holdt.

Eriksen hevdet at utgangspunktet var feil.

Han ba om følgende protokolltilførsel: Sametinget går inn for at sprangene mellom kvotefaktoren skal være like store mellom de forskjellige lengdegruppene når fartøy og maksimalkvotesystemet fastsettes.

Album sa at det ikke var ressursmessig grunnlag for å telle tonn for de minste fartøyene. Han mente at kvotesystemet ikke passet i disse fartøyenes driftsmønster.

Gullestad var ikke enig i dette. Han sa at lønnsomhetsundersøkelser hadde vist at disse fartøyene hadde hatt gode år.

Han oppsummerte deretter de to foreliggende forslagene og tok deretter avstemming:

5 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen og Remøy) gikk inn for Wolds forslag til stige.

5 representanter (Gullestad, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Eriksen) avholdt seg fra å stemme.

Gullestad refererte deretter forslaget om å tilgodese fartøy under 11 meter med et garantert kvantum i størrelsesorden 50%.

Eriksen foreslo at det garanterte kvantum burde omfatte båter opptil 13 meter.

Gullestad konstaterte at det var enighet om at det garanterte kvantum burde settes til 50%.

Når det gjaldt Eriksens forslag viste han til at dette hadde en kostnadsside som medførte at overreguleringen måtte reduseres vesentlig.

Wold sa at han gikk i mot forslaget om å sette grensen til 13 meter.

Gullestad foretok deretter avstemming over de to forslagene:

1 representanter (Eriksen) gikk inn for Eriksens forslag.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad tok opp igjen spørsmålet om størrelsen på overreguleringen og bifangstavsetningen,

Han konstaterte at fiskarlaget ønsket 30% overregulering samt redusert bifangstavsetning. Han spurte etter en eventuell mellomløsning på overreguleringen.

G. Olsen sa at en ikke nok en gang kunne legge opp et så stramt opplegg at en ikke utnyttet kvoten. Han sa videre at løsningen på dette nettopp lå i disse to elementene.

Gullestad sa at han kunne endre sitt forslag til et kompromiss med 25% overregulering og 5000 tonn i avsetning til bifangst. Han sa også hvis ACFMs premisser holdt kunne han gå inn for å legge opp til at kvoten faktisk ble tatt. Dette ville kunne stille seg annerledes hvis ACFMs gjennomgang av bestanden og anbefaling i mai 2000 medførte vesentlig endring.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å avsette 5000 tonn til bifangst og å sette overregulering til 25%.

Han viste til at det på grunnlag av dette måtte skje en tilsvarende regulering av stigen for fartøy i gruppe II.

Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om å sette bifangsten av torsk til 10% ved årets begynnelse.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Williams spurte om en ikke skulle diskutere spørsmål om skjæringsdato.

Gullestad sa at han oppfattet at et enstemmig Reguleringsråd i fjor hadde vært enig om at Reguleringsrådets anbefaling som innebar flytting av skjæringsdato også var en opprydning i forhold til de fremtidige år.

Gullestad viste til saksdokumentene og spørsmål om reguleringer ved fiske etter hyse. Han ga deretter ordet til havforskerne for orientering.

Remøy ba om å få slippe lange orienteringer om ting som burde være kjent.

Eriksen fremholdt at det var ønskelig med en orientering.

Gullestad sa at dette kunne imøtekommes ved at forskerne holdt en kort orientering.

Nedreaas viste til at hysebestanden var innenfor sikre biologiske grenser. Han pekte på at gytebestanden imidlertid var på vei ned. Forskerne hadde en klar oppfatning av at dødligheten burde vært lavere.

Gullestad refererte forslaget til fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap.

Eriksen ønsket følgende protokolltilførsel: Samtinget går inn for at det av hysekvoten avsettes en egen gruppekvote på 13 400 tonn (40%) til fartøygruppen under 13 meter.

Gullestad foretok deretter avstemming over forslaget om fordeling mellom gruppene.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Eriksen) avholdt seg fra å stemme.

Gullestad refererte forslaget om å regulere fartøy over 28 meter med egen gruppekvote og at denne ble satt til 15% av gruppekvoten for konvensjonelle redskap.

Domstein sa at denne gruppen hadde en høyere historisk aktivitet enn 15%. Han mente det var lite fremtidsrettet å ta fra de mest effektive fartøyene.

G. Olsen sa at en kunne ta en lenger diskusjon på hvem som hadde historikken på sin side.

Gullestad sa at han ville bli overrasket hvis Fiskeriministeren ikke for neste år gikk inn for en deling av gruppen. Han mente derfor at det var viktig for de enkelte medlemmene i Reguleringsrådet at de posisjonerte seg.

Wold sa at det var flere årsaker til at det historiske bildet hadde endret seg på 90-tallet. Han viste til at det bl.a. hadde vært høyere pris for fisk levert av autolineflåten enn for kystfartøy. Videre

hadde reguleringssystemet åpnet for utnyttning av bifangst. Han viste til at hvis delingen var blitt foretatt i 1990 ville de største fartøyene hatt en andel i størrelse 5 - 8%.

Remøy sa at det ikke var stor reell motstand innenfor gruppen til egen gruppekvote, men at det var avgjørende at prosenten ble riktig.

Williams sa at han ville peke på at i forhold til en fremtidig enhetskvote var det en fordel at det også var en fast andel på hyse. Dette åpnet for at også hyse kunne inngå i en eventuell enhetskvoteordning.

G. Olsen sa at det på bakgrunn av landsstyrebehandling ikke var grunnlag for fiskarlaget å diskutere en konkret prosent. Men han sa at han i prinsippet var enig i at gruppen burde skilles ut.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe i forhold til hysekvoten.

Gullestad viste til at han hadde fremsatt forslag om 15% og spurte om det var andre forslag.

Eriksen foreslo 10%.

Remøy presiserte at det var Norges Fiskarlags standpunkt at grensen burde være lavere enn 28 meter.

Gullestad sa at han var enig i at grensen kunne diskuteres.

G. Olsen sa at diskusjonen i landsstyret hadde gått på en ytterligere oppdeling av kystflåten.

O. Olsen sa at fiskarlagets representanter ikke var beredt til å stemme over en konkret prosent.

Williams sa at fiskarlaget etter hvert burde være beredt til å stemme og ikke innta samme standpunkt som i fjor.

Gullestad spurte om han skulle oppfatte fiskarlagets representanter dit hen at de ville avholde seg fra å stemme og derved stille Statsråden fritt.

Wold sa at det var umulig for fiskarlaget å diskutere en konkret prosent og at representanten fra Norges Fiskarlag derfor ville avholde seg fra å stemme.

Storås var innstilt på å foreslå 18% og begrunnet dette med at hvis en ikke tok både diskusjonen og avstemmingen vil resultatet bli at departementet fastsatte gruppekvoten til 15%.

Domstein sa at han ville avstå fra å stemme.

Gullestad sa at han ikke fant det hensiktsmessig å gjennomføre avstemningen, men han la til grunn at egen gruppekvote ville bli fastsatt av Fiskeriministeren. Han ville derfor fortsette behandling av denne saken med denne forutsetning for øye og eventuelt senere justere forslagene. Han refererte deretter forslaget til fartøykvote for fartøy over 28 meter.

Reguleringsrådet var enig i at kvotene for disse fartøyene måtte fastsettes som tilnærmet fartøykvoter.

Han viste deretter til forslaget om avsetning til etter 1. september.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad sa at fartøy under 28 meter ville ha et betydelig behov for bifangst. Hvis det var ønskelig å prioritere fløylinefisket i Finnmark, var det nødvendig å starte med et stramt reguleringsopplegg.

Han refererte deretter forslaget om å starte året med en generell makskvote på 2 tonn.

G. Olsen sa at fløylinefisket i et historisk perspektiv hadde hatt stor betydning, spesielt for Øst-Finnmark. Han sa at en imidlertid ikke kunne presse gjennom dette i konflikt med landsiden og andre områder.

Larsen spurte om det var meningen å presse ut fløylinefisket.

G. Olsen svarte at dette ikke var meningen, men at prioriteringen måtte flyttes en del.

Williams sa at kvoten kunne fiskes som bifangst med inntil 49%.

Wold sa at det ikke var aktuelt å tillate 49% bifangst fordi dette bare ville føre til økt press. Han mente at en kvote på 2 tonn var altfor lavt fra årets begynnelse.

Gullestad sa at han oppfattet tanken med bifangstkvote, men ikke hadde tro for at dette var egnet til å løse bifangstproblemet. Han sa at en kvote på 2 tonn var ment å ivareta geografiske områder i sør.

G.Olsen sa at når fiske ble stoppet var det viktig å stoppe de fartøyene som både hadde fisket kvote og utnyttet bifangstbestemmelser. Deretter måtte en ivareta de fartøyer som overhodet ikke hadde fisket hyse.

Gullestad sa at han fortsatt mente at det var viktig å begynne forsiktig og deretter se på utviklingen av fisket når en kom til mai måned. Han viste til at selv uten fløylinekvantum avsatt ville kvotene ligge mellom 12 og 24 tonn når en hadde tatt høyde for dekning av bifangst. Han presiserte at han ikke var villig til å gå ut ekspansivt fra årets begynnelse, men at opplegget fra 1. januar burde være så stramt som overhodet mulig.

G. Olsen mente det måtte finnes et opplegg for 2000 som var bedre.

Eriksen sa at p.g.a. stort driftsmønster ble fartøy under 13 meter betydelig hindret i sitt hjemmefiske.

Gullestad spurte om det var mulig å skille ut enkeltgrupper som p.g.a. dårligere mobilitet burde fiske innenfor en egen gruppekvote.

Wold sa at han villig til å se på stigen og gå ned på de enkelte trinn. Han antydte henholdsvis 15, 20 og 30 tonn.

Gullestad sa at han kunne foreslå 12, 18 og 24 tonn pluss 20% bifangst. I tillegg kunne det legges opp til et ekstraordinært møte i Reguleringsrådet i mai for å se på reguleringene for resten av året for artene torsk, hyse og sei i sammenheng.

Williams sa at det kunne være en god ide å legge opp til et nytt møte, men forutsetningen for dette måtte være at en gikk ut så stramt fra årets begynnelse at det var noe å diskutere i mai.

Gullestad sa at hans endrede forslag i utgangspunktet var ment som årskvote, men dette kunne eventuelt justeres opp senere.

Gullestad foretok deretter oppsummering av sitt forslag:

Fartøy under 14 meter 12 tonn, fartøy mellom 14 og 21,35 meter 18 tonn, fartøy mellom 21,35 og 28 meter 24 tonn. Videre 40% av kvoten som garantert kvantum for fartøy under 11 meter, og 20% bifangst når fisket var stoppet evt. den individuelle makskvoten oppfisket. Han sa videre at bifangsten utover kvote måtte begrenses til maksimalt 50% av makskvoten. Gruppekvoten måtte periodiseres ved at når 25% av gruppekvoten var tatt ble det direkte fisket stoppet. Dette med unntak av de fartøy med garantert kvantum. Han sa videre at på et nytt møte i mai kunne en deretter oppsummere og vurdere reguleringsopplegget for resten av året.

Han spurte om Reguleringsrådet kunne akseptere en slik løsning.

Eriksen spurte om møtet i mai i praksis ville være en fortsettelse av dette møtet.

Gullestad sa at ACFM ville avgi vurdering av torskebestanden innen 1. juni. Hvis det viste seg ikke å være betydelige problemer i hyse- og seifisket kunne gjennomgangen utsettes til etter ACFM hadde avsluttet sitt arbeid. Men han presiserte at han i prinsippet var innstilt på å holde et ekstra møte i mai. Dette innebar muligheten for Reguleringsrådsmøte både i mai og juni.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter igjen til saksdokumentene og spørsmålet om en samlekvote av bunnfisk.

Han sa at det var lagt frem en del tanker i dokumentet. Han sa at det var lagt opp til et pilotprosjekt, men at han ikke så muligheten til å gjennomføre dette i 2000. Han viste til at det var nødvendig å være godt forberedt før en evt. iverksatte et regulerings tiltak av denne typen. Han sa at hans forslag derfor gikk ut på å utrede samlekvote i 2000 gjennom å nedsette en arbeidsgruppe, for deretter å iverksette pilotprosjektet i 2001.

Han spurte om det var umiddelbare synspunkt på dette.

Wold sa at han ikke så samlekvote som en hensiktsmessig løsning på problemene. Til det var det for mange skjær i sjøen. Han mente at en selv med samlekvote ikke kom unna bifangst og periodisering. En samlekvote ville dessuten innebære gjentatte omregninger. Han viste i den forbindelse at det i inneværende år hadde vært prisoppgang 3 ganger på torsk og tilsvarende

nedgang tre ganger for sei. Han kunne være med på å vurdere spørsmålet om samlekvote, men ikke innføre dette allerede i 2000.

Eriksen sa at han ikke var like skeptisk som Wold. Han mente at en slik ordning ville passe utmerket for mindre fartøy som driver et hjemmefiske. Han sa at det nok ikke var sikkert at en traff målet i første omgang, men at modellen hadde noe for seg. Han var imidlertid enig i at dette lå lenger frem i tid enn 2000.

Album mente at en også burde se på andre modeller for friere fiske for fartøy som ikke innebar en risiko for bestanden.

Jacobsen sa at fiskarlaget hadde vært noe ambisiøs i forhold til å foreslå innføring allerede i 2000. Han kunne støtte Fiskeridirektørens forslag om gjennomføring av pilotprosjekt i 2001,

Gullestad sa at han registrerte en positiv stemning for å gå videre med tankene. Han ville derfor nedsette en arbeidsgruppe ved å kontakte organisasjonene og be dem oppnevne medlemmer.

Han la til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av trålfiske. Han viste til at trålkvoten allerede var fastsatt under behandling av konvensjonelle redskap.

Han viste til at det var nødvendig å avsette 1 500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av seitrålerne bifangst. Han viste til at den reelle fordelingen av bifangst på de to artene varierte år om annet. Han hadde imidlertid ikke funnet det hensiktsmessig å justere avsetningene på dette grunnlag så lenge rammen var fastsatt til 2000 tonn. Han ba deretter om synspunkt på dette.

Remøy sa at når det ikke ble gjennomført refordelinger oppstod det ubenyttede kvanta. Han mente derfor at avsetningen av torsk burde settes til 600 tonn.

Gullestad viste til at den aktuelle gruppen hadde fisket dobbelt så mye hyse som det var avsatt. Han sa at en ikke kunne redusere på torsk uten samtidig å øke avsetningen av hyse.

Gullestad at han kunne gå med på å justere ned avsetningen til 1 500 tonn samfengt. Han foreslo deretter å avsette 750 tonn hyse og 750 tonn torsk til dekning av bifangst for seitrålerne.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget til bifangstregulering for seitrålerne.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslaget om å regulere torsketrålerne ved videreføring av gjeldende kvotefaktorer og at kvotene ble fordelt fullt ut på det enkelte fartøy uten avsetning til bifangst.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om at ferskfisktrålerne ble pålagt å avsette 20% av kvotene til etter 1. september.

O. Olsen foreslo oppheving av denne avsetningen.

Larsen sa at avsetningen var satt av hensyn til landsiden.

Gullestad sa at selv om dette i praksis ikke hadde stor betydning ville det gi en merkelig signaleffekt hvis havfiskeflåten slapp kvoteforpliktelser. Han foretok deretter avstemning.

3 representanter (O. Olsen, Remøy og Storaas) stemte for O. Olsens forslag.

8 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, Jacobsen, Eriksen, Dahl, Larsen og Domstein) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad viste til punktet om andre reguleringstiltak og spørsmål om påskestop. Han viste til at en hadde valgt å ta med påskestop som forslag for neste år og at grunnlaget for dette var at gytebestanden nå var så lav at det var fornuftig å iverksette tiltak for å begrense fisket på gytetorsk. Forslaget var altså biologisk begrunnet.

Han ba deretter på synspunkt slik dette fremstår i saksdokumentene.

Domstein sa at hvis begrunnelsen var biologisk var han enig.

Wold spurte om stoppen omfattet områder langt nok fra kysten idet f.eks. Moskenesgrunnen ville være åpen også i påsken.

Eriksen sa at mindre fartøy som måtte vente på innsig av gytefisk ble rammet. Han mente likevel at den biologiske begrunnelsen veide sterkt. Han reiste spørsmål om ikke hele Norges økonomiske sone burde omfattes av stoppen.

Sørensen sa at hvis stoppen ble vedtatt måtte den også gjennomføres i praksis. Han viste til at det ble store praktiske problem og ingen kontroll hvis stoppen ble opphevet.

Jacobsen viste til at fiskarlaget hadde gått i mot påskestop og han spurte forskerne om stoppen var biologisk begrunnet.

Nedreaas sa at stoppen ville redusere trykket i den aktuelle perioden, selv om kvotene ble oppfisket. Han viste til at toppen av gytingen vanligvis inntraff rundt begynnelsen av april.

Remøy fremsatte forslag om at en ikke innførte påskestop.

Larsen sa at hvis det biologisk var en fordel for gytingen måtte en støtte stopperioden.

Eriksen fremsatte forslag om at påskestoppen burde omfatte hele NØS.

Gullestad oppsummerte forslagene og foretok avstemning.

1 representant (Eriksen) stemte for Eriksens forslag.

6 representanter (Gullestad, Wold, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

4 representanter (G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen og Remøy) stemte for Remøys forslag.

Gullestad viste deretter til forslaget om videreføring av ungdomsfiskeordningen i 2000.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Fishing mortality in the last two years has been among the highest observed and above the proposed F reference points and is not sustainable. The SSB dropped below the proposed B_{pa} in 1998. Survey indicates below average 1998 and 1999 year classes.

Management objectives: In former years, the advice has been to reduce fishing mortality below F_{med} ($=0.46$) and to keep the spawning stock above 500 000 t, which is considered to be the minimum value required to have a low probability of bad recruitment. This approach has been incorporated into a management objective since 1997, and the current management strategy is to achieve this in 2001. The management strategy of maintaining the SSB above 500 000 t is considered to be consistent with the precautionary approach but the fishing mortality has to be lower than 0.42

Advice on management: A rebuilding plan for this stock is required and ICES recommends a reduction in fishing mortality to well below F_{pa} . In order to achieve a SSB of 500 000 t in 2001, as in the agreed management strategy, ICES recommends a reduction in fishing mortality to less than 0.13, corresponding to landings of less than 110 000 t in 2000. Rebuilding the stock to above 500 000 t by 2003 would require a sustained reduction in fishing mortality of 65%, corresponding to catches in 2000 of less than 260 000 t.

Relevant factors to be considered in management: The TAC for 1999 is more than 160% of the SSB in 1999 and higher than recommended by ICES. Recent assessments have overestimated the stock size and underestimated the fishing mortality. The reasons for this are not clear, and thus no corrections were applied to the current estimate. It is uncertain to what extent this may apply for the SSB and F in 1999, and the forecast was not adjusted for a possible overestimation. It might therefore be too optimistic. The current estimate of the spawning stock in 1998 is 34% lower than estimated in the November 1998 ACFM report and the estimate of F for 1998 is increased by 29%.

Recruitment at age 3 in 1997 and 1998 are estimated to be above recent averages but are relatively uncertain and there are indications that they may be overestimated.

There are no available estimates of discards. Both discards and unreported landings will reduce the effect of management measures and it is important that management agencies ensure that all catches are controlled by the TAC regulations.

The fishing pattern has in recent years changed towards smaller fish, resulting in growth overfishing.

Catch forecast for 2000:

Basis: TAC, Landings (99) = 480, F(99) = 0.73, SSB(2000) = 275.

F(2000)	Basis	Catch (2000)	Landings (2000)	SSB (2001)	Medium term (2003) effect of fishing at given level
0.00			0	560	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.13	B ₂₀₀₁ = B _{pa} (0.14 F ₉₈)		110	500	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.22	F _{max} (0.24 F ₉₈)		184	460	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.32	B ₂₀₀₁ > B _{pa} with high prob. (0.35 F ₉₈)		260	420	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.42	F _{pa} (0.46 F ₉₈)		328	386	11% probability of SSB < B _{pa}
0.46	F _{max} (0.51 F ₉₈)		355	372	19% probability of SSB < B _{pa}
0.91	F ₉₈		610	256	78% probability of SSB < B _{pa}

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: Data on changes in growth, maturity and cannibalism are available for this stock. These data show linkage with the capelin stock, which has increased since 1997 and is expected to increase further in 2000. So far, a reduction in cannibalism has been observed. Models relating cannibalism and capelin abundance have been used to predict natural mortality for 1999 and 2000. A survey in summer 1999 indicated no significant change in weight at age from 1998 to 1999. An increase in cod weight at age is predicted from 2000 to 2001. Thus the catch forecast is based on reduced natural mortality and increased weights. If in reality the natural mortality and growth do not change the stock will not increase to the extent projected.

While the area coverage of the surveys was incomplete in 1997 and 1998, the coverage was normal in 1999.

The fishery for North-east Arctic cod is conducted both by an international trawler fleet operating in offshore waters and by vessels using gillnets, longlines, handlines and Danish seine operating both offshore and in the coastal areas. Quotas were introduced in the trawl fishery in 1978 and for the fisheries with conventional gears in 1989. In addition to quotas the fisheries are regulated by mesh size limitations including sorting grids, a minimum catching size, a maximum by-catch of undersized fish, maximum by-catch of non-target species, closure of areas with high densities of juveniles and by seasonal and area restrictions. Since January 1997 sorting grids has been mandatory for the trawl fisheries in most of the Barents Sea and Svalbard area. The control of the fisheries is done by inspections of the trawler fleet at sea, reporting to catch control

points when entering and leaving the EEZs and by inspections when landing the fish for all fishing vessels. Keeping a detailed log-book of fishing on board is mandatory for most vessels, and large parts of the fleet report to the authorities on a daily basis.

The analytical assessment is based on catch at age data, surveys and commercial cpue and data on stomach contents.

Reference points proposed by ICES in 1998:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 112 000 t, the lowest observed SSB in the 53 year time series	B_{pa} is set at 500 000 t, the SSB below which the probability of poor year classes increases
F_{lim} is 0.70, the fishing mortality associated with potential stock collapse	F_{pa} be set at 0.42. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim}

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pa} = examination of stock-recruit plot
F_{lim} = Median value of F_{loss}	F_{pa} = 5 th percentile of $F_{loss} = F_{lim} \times 0.6$

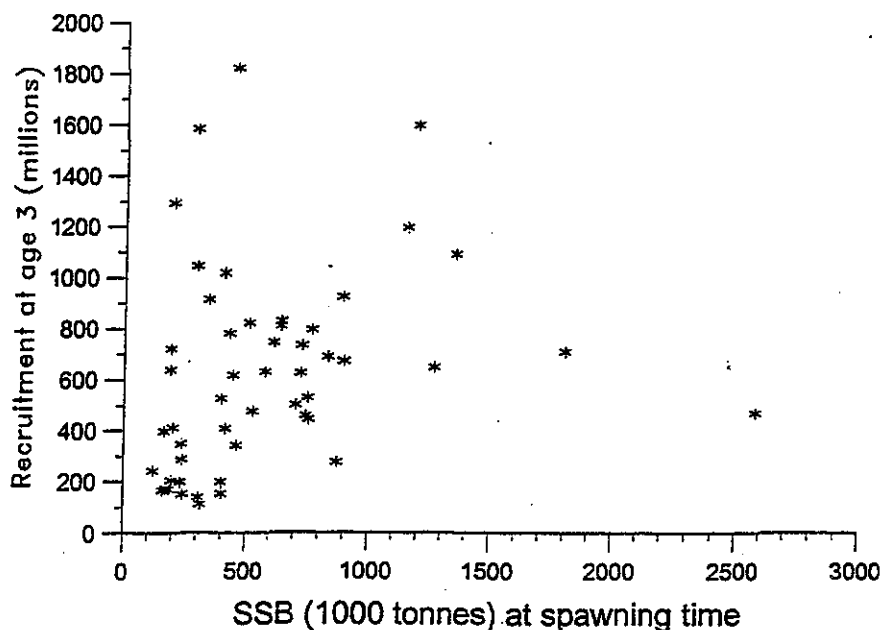
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1999 (ICES CM 2000/ACFM:3).

Catch data (Tables 3.1.2.a.1--3):

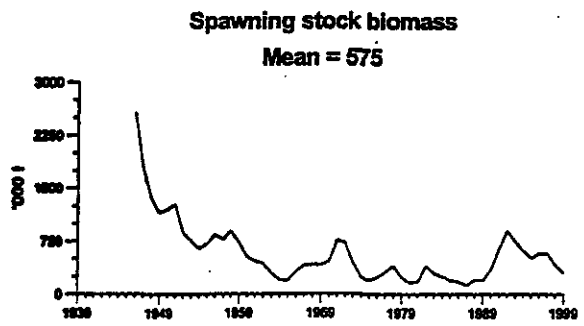
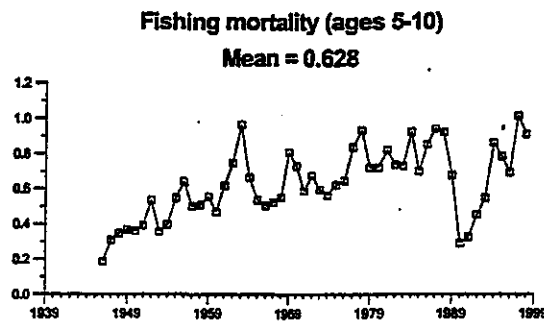
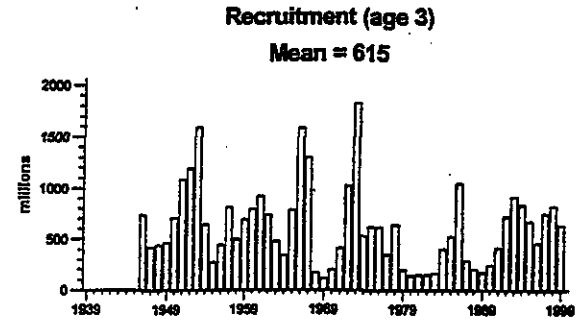
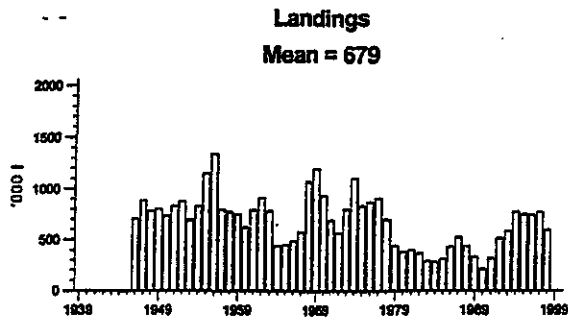
Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC (Advice November 87) (Revised advice May 88)	530 (320-360)	590 451	459	435	
1989	Large reduction in F	335	300	348	332	
1990	F at F_{low} ; TAC	172	160	210	212	25
1991	F at F_{low} ; TAC	215	215	294	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	421	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	575	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	795	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	763	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	759	732	
1997	Well below F_{med}	< 993	850	775 ³	762	
1998	F less than F_{med}	514	654	597 ⁴	593	
1999	Reduce F to below F_{pa}	360	480			
2000	Increase B above B_{pa} in 2001	<110				

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. ³Spain data not included. ⁴Germany, Ireland, Spain not included. Weights in '000 t.

Stock - Recruitment

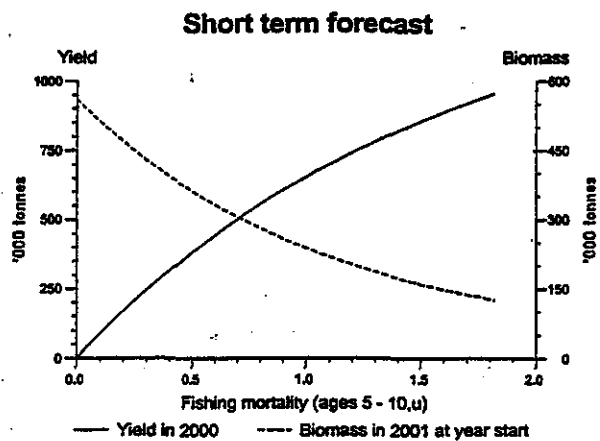
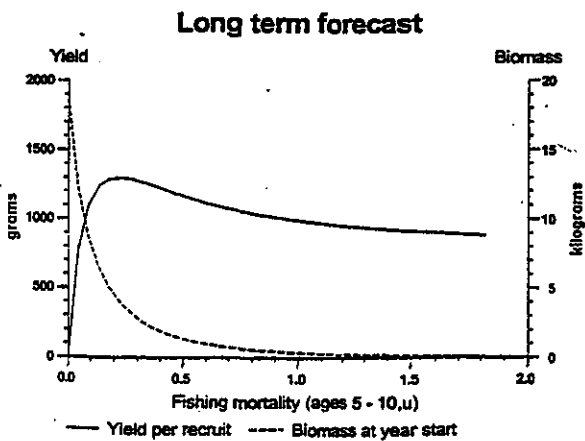

(run: SVPBJA05)

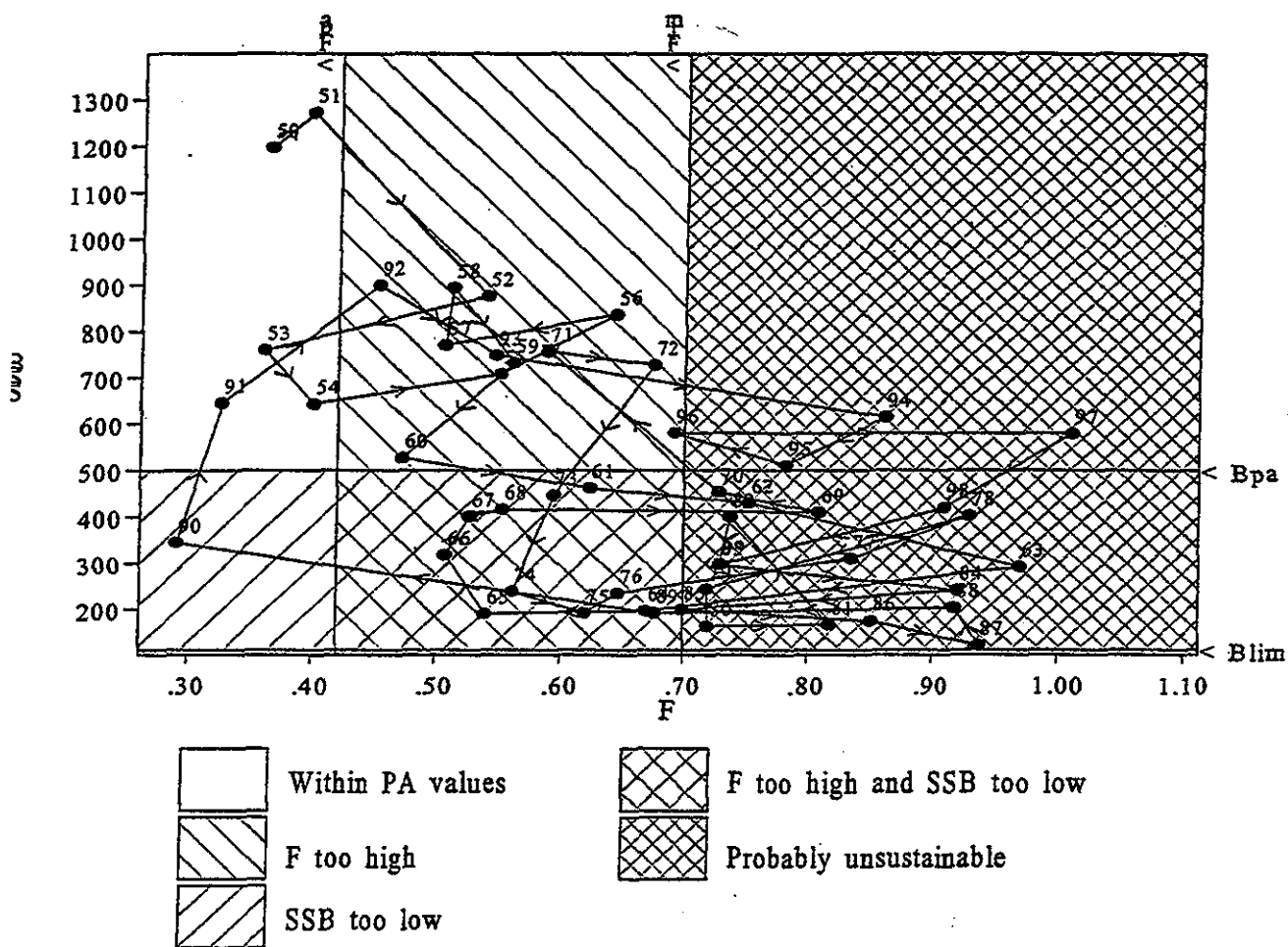
North-East Arctic cod

Yield and Spawning Stock Biomass

Precautionary Approach Plot

North-East Arctic cod (Sub-areas I and II)

Data file(s): W:\acfm\afwg\1999\Data\cod_arct\final\fin_papl.pa;*.sum
 Plotted on 01/11/1999 at 17:11:18

3.1.9 Special request on medium-term projections for cod and haddock.

"The Joint Norwegian-Russian Fisheries Commission seeks to further a sustainable management of the Northeast Arctic cod stock. At its annual meeting in November 1998, the Commission agreed on a management strategy for Cod which aims at fixing the annual fishing mortality at a level which keeps the spawning stock biomass above B_{pa} (500 000 tonnes). It was agreed that at the same time fishing mortality should be reduced to $F_{med}=0.46$ by 2001.

Norway has requested ICES to extend the ACFM option tables for cod and haddock to include the following medium-term (5 years) consequences of various fishing mortalities:

- *Average quota per year*
- *Expected SSB at the end of period*
- *Probability of bringing SSB below B_{pa} and B_{lim} (112 000 t) during the period"*

Introduction

Medium term projections were first introduced into ICES assessments and advice about six years ago (CHECK). The original intention of providing those projections, typically calculated over a ten year period, was to give guidance as to the likely magnitude and spread in possible SSB and yield ten years hence, as well as a guide to the trajectories of SSB and yield from the current time. Medium term projections are affected by a number of factors. The initial trajectory is determined by the current perception of stock status and exploitation pattern, as well as by estimates of incoming recruitment, often derived from survey information. As the projection moves forward in time, the spread is due almost exclusively to the stock-recruit relationship fitted to stock and recruit "data" (estimated with error) derived from assessments of historical time series. For this reason, medium term projections are usually provided for a 10 year period.

Medium term projections over 5 years, and probability statements derived from them, are consequently variable when updated on a frequent basis. This is a natural consequence of the inherent variability in estimation of final year populations and exploitation rates, as well as the variability in estimates of recruitment. By the same token, projections over 10 years, when updated frequently with new stock-recruit relationships derived using updated assessment data, also show variability.

ICES therefore advises caution in the interpretation of results from 5 year medium term projections as requested by Norway, particularly if such information is requested from successive stock assessments.

Cod

As the SSB presently is below B_{pa} (500, 000 t) it is more relevant to compute the probability for the SSB to be above B_{pa} in a given year. The answer to the request is given in the text table below for the following F values:

F=0.13 (aiming at SSB= B_p in 2001)

F=0.22: F_{max}

F=0.32

F=0.42: F_{pa}

F=0.46: F_{med}

F=0.73: F_{99}

The yields in 2000 shown in the short term forecast (Section 3.1.2.a) may differ slightly from the estimates below due to the difference in calculation procedure (deterministic vs. stochastic).

Input data on weights, natural mortality, maturity and fishing pattern are the same as those used in the short term forecast. For year 2002 onwards the same inputs as in 2001 are used. A stochastic recruitment at age 3 was applied. For year 2002 onwards a median recruitment of 400 millions (below long term average) was used, based on the recent decline observed in the o-group surveys. This assumption only makes influence on the predicted yield for 2002 onwards, and hardly make any influence on the predicted SSB.

The simulations take account of some of the random errors in the assessment. It does not, however, take account of the pattern of overestimating stock size observed in later years, and the results may thus be too optimistic.

F	Av yield 00-04	Expect SSB 05	Y 00	Y01	Y02	Y03	Y04	P< Bpa 00	P< Bpa 01	P< Bpa 02	P< Bpa 03	P< Bpa 04	P< Bpa 05	P< Blim 00-05
0.13	232	2147	113	169	228	292	359	1.00	0.55	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00
0.22	334	1586	183	263	337	408	473	1.00	0.68	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00
0.32	411	1154	260	348	423	488	536	1.00	0.81	0.17	0.01	0.00	0.00	0.00
0.42	462	854	330	419	485	532	555	1.00	0.88	0.38	0.11	0.07	0.08	0.00
0.46	480	763	356	443	504	541	559	1.00	0.91	0.45	0.19	0.13	0.16	0.00
0.73	547	379	513	559	576	557	529	1.00	0.98	0.87	0.78	0.79	0.80	0.02

Haddock

$$B_{lim} = 50\ 000\ t, B_{pa} = 80\ 000\ t$$

Simulations are made for the following F values:

$$F=0.20: F_{0.1}$$

$$F=0.35: F_{pa}$$

$$F=0.45: F_{99}$$

$$F=0.49: F_{lim}$$

The yields in 2000 shown in the short term forecast (Section 3.1.3) may differ slightly from the estimates below due to the difference in calculation procedure (deterministic vs. stochastic).

Input data on weights, natural mortality, maturity and fishing pattern are the same as those used in the short term forecast. For year 2002 onwards the same inputs as in 2001 are used. A stochastic recruitment at age 3 was used.

F	Av yield 00-04	Expect SSB 05	Y 00	Y01	Y02	Y03	Y04	P< Bpa 00	P< Bpa 01	P< Bpa 02	P< Bpa 03	P< Bpa 04	P< Bpa 05	P< Blim 00-05
0.20	53	167	39	41	52	60	72	0.04	0.05	0.05	0.05	0.02	0.03	0.00
0.35	75	107	63	61	72	83	97	0.04	0.31	0.45	0.53	0.37	0.38	0.13
0.45	86	82	78	70	81	93	107	0.03	0.48	0.73	0.79	0.65	0.60	0.45
0.49	89	74	83	72	84	96	111	0.04	0.56	0.80	0.85	0.70	0.68	0.57

3.1.3 North-East Arctic haddock

State of stock/fishery: The stock is considered to be harvested outside safe biological limits. Fishing mortality in 1998 is estimated to be well above the proposed F_{pa} . In recent years the stock has been dominated by the 1990 year class which is one of three outstanding year classes since 1950 (in excess of 600 million recruits) and which has increased the stock considerably. The SSB is estimated to still be above the proposed B_{pa} , but the stock is rapidly declining as the influence of the 1990 year class is reduced.

Management objectives: There have been no management objectives other than managing the stock within safe biological limits. However, for any management objectives to be consistent with the precautionary approach, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: In order to ensure a high probability of maintaining SSB above B_{pa} in the medium term (5 years) ICES recommends that fishing mortality be reduced to below 0.19, corresponding to catches of less than 37,000 t in 2000.

Relevant factors to be considered in management: Since the haddock is a major by-catch in the cod fishery, the possible limitations of the haddock catches also depend on the management of North-East Arctic cod. The recommendation is consistent with the advice for cod.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 50 000 t, the SSB below which only poor year classes have been observed.	B_{pa} be set at 80 000 t, which is considered to be the minimum SSB required to provide a 95% probability of maintaining SSB above B_{lim} taking into account, the uncertainty in the assessments and stock dynamics.
F_{lim} is 0.49, the fishing mortality associated with potential stock collapse.	F_{pa} is set at 0.35. This value is considered to have a high probability of keeping F below F_{lim} .

Technical Basis:

B_{lim} : only poor recruitment has been observed from 4 years of SSB < 50 000 t and all moderate or large year classes have been produced at higher SSB.	$B_{pa} = B_{lim} \times 1.67$.
F_{lim} = median value of F_{loss} .	$F_{pa} = F_{med}$. The stock has sustained higher fishing mortality for most of the period after 1950 without collapsing, however low SSB has often resulted.

B_{lim} and B_{pa} have been revised since last year (they were 60 000 and 100 000 t, respectively), due to revision in the time series of stock weights at age.

Catch forecast for 2000:

Basis: TAC/National estimates, Landings (99) = 75, F(99) = 0.45, SSB(2000) = 105.

F (2000)	Basis	Catch (2000)	Landings (2000)	SSB(2001)	Medium-term effect (5 years) of fishing at given level
0.09	0.2F(98)	19	19	117	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.19	0.4F(98)	37	37	105	<5% probability of SSB < B _{pa}
0.28	0.6F(98)	53	53	95	22% probability of SSB < B _{pa}
0.35	F _{pa}	62	62	89	38% probability of SSB < B _{pa}
0.38	0.8F(98)	67	67	86	44% probability of SSB < B _{pa}
0.47	1.0F(98)	81	81	78	64% probability of SSB < B _{pa}

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The 1990 year class has dominated the stock in the recent years. Subsequent recruitment has been low and SSB is expected to decline even with low fishing mortality.

Survey coverage in the most recent year has been satisfactory, and is a welcome development because continuation of the poor coverage in 1997 and 1998 would have threatened the scientific basis for management advice on North-East Arctic haddock.

The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is restricted by quotas. The fishery is also regulated by a minimum catching size, a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other area and seasonal restrictions.

The analytical assessment is based on 3 surveys and commercial catch rates and include predation by cod.

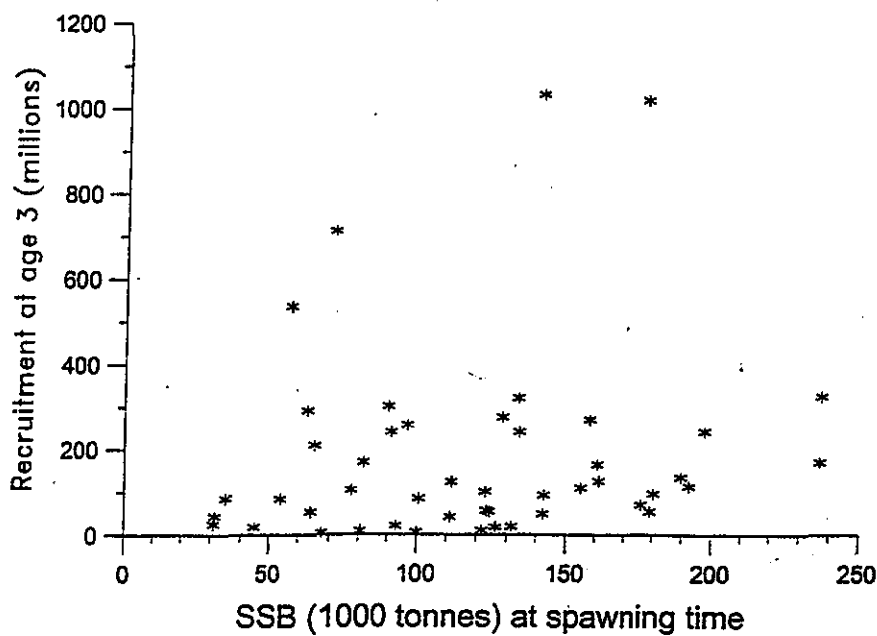
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1999 (ICES CM 2000/ACFM:3).

Catch data (Tables 3.1.3.1-3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. To advice	Agreed TAC	Official Landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC	160	250	155	151
1988	No increase in F	<240	240	95	92
1989	Large reduction in F	69	83	60	55
1990	No directed fishery	-	25	27	26
1991	No directed fishery	-	28	34	34
1992	Within safe biological limits	35 ²	63	58	54
1993	No long-term gains in increasing F	56 ²	72	83	78
1994	No long-term gains in $F > F_{med}$	97 ³	120	125	121
1995	No long-term gains in $F > F_{med}$	122 ³	130	139	138
1996	No long-term gains in $F > F_{med}$	169 ³	170	177	173
1997	Well below F_{med}	<242	210	152	149
1998	Below F_{med}	120	130	100	94
1999	Reduce F below F_{pa}	74	78		
2000	Reduce F below F_{pa}	<37			

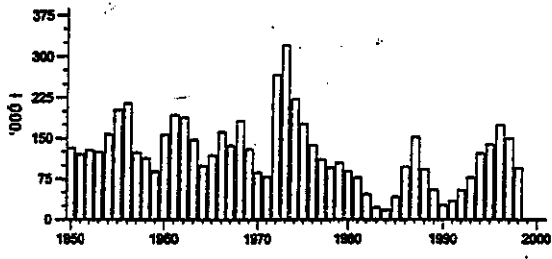
¹Haddock in Norwegian coastal areas not included. ²Predicted catch at *status quo* F. ³Predicted landings at F_{med} . Weights in '000 t.

Stock - Recruitment

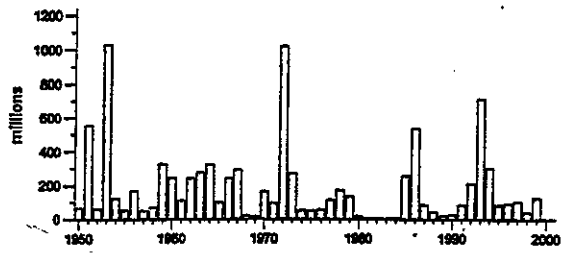

(run: SVPASA09)

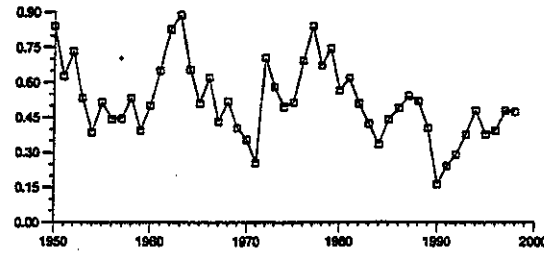
Landings
Mean = 124

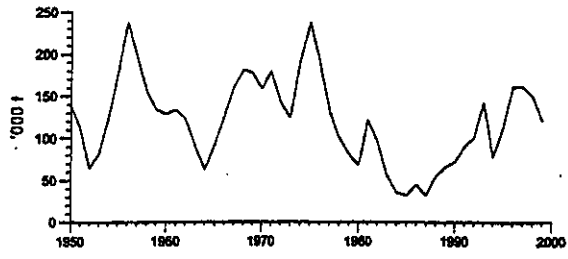
Recruitment (age 3)
Mean = 185

Fishing mortality (ages 4-7)
Mean = 0.519

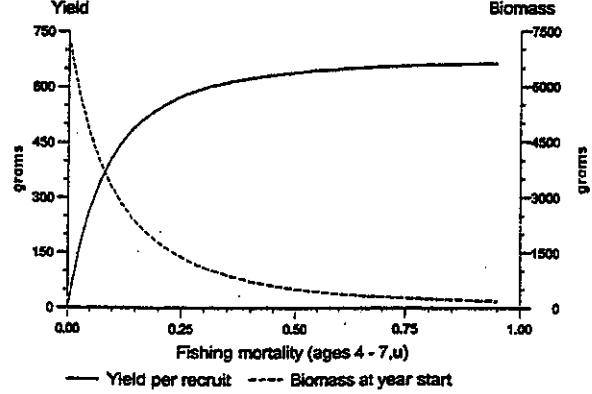
Spawning stock biomass
Mean = 120

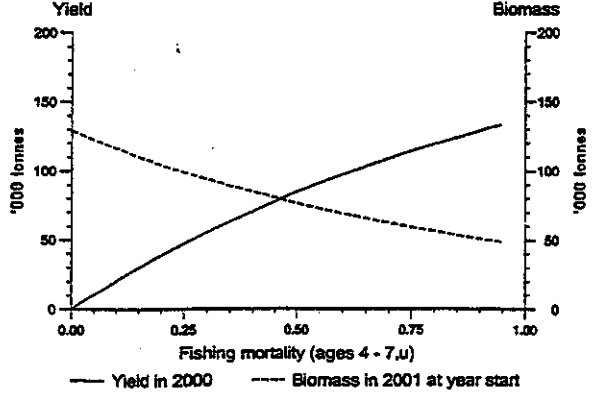
North-East Arctic haddock

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

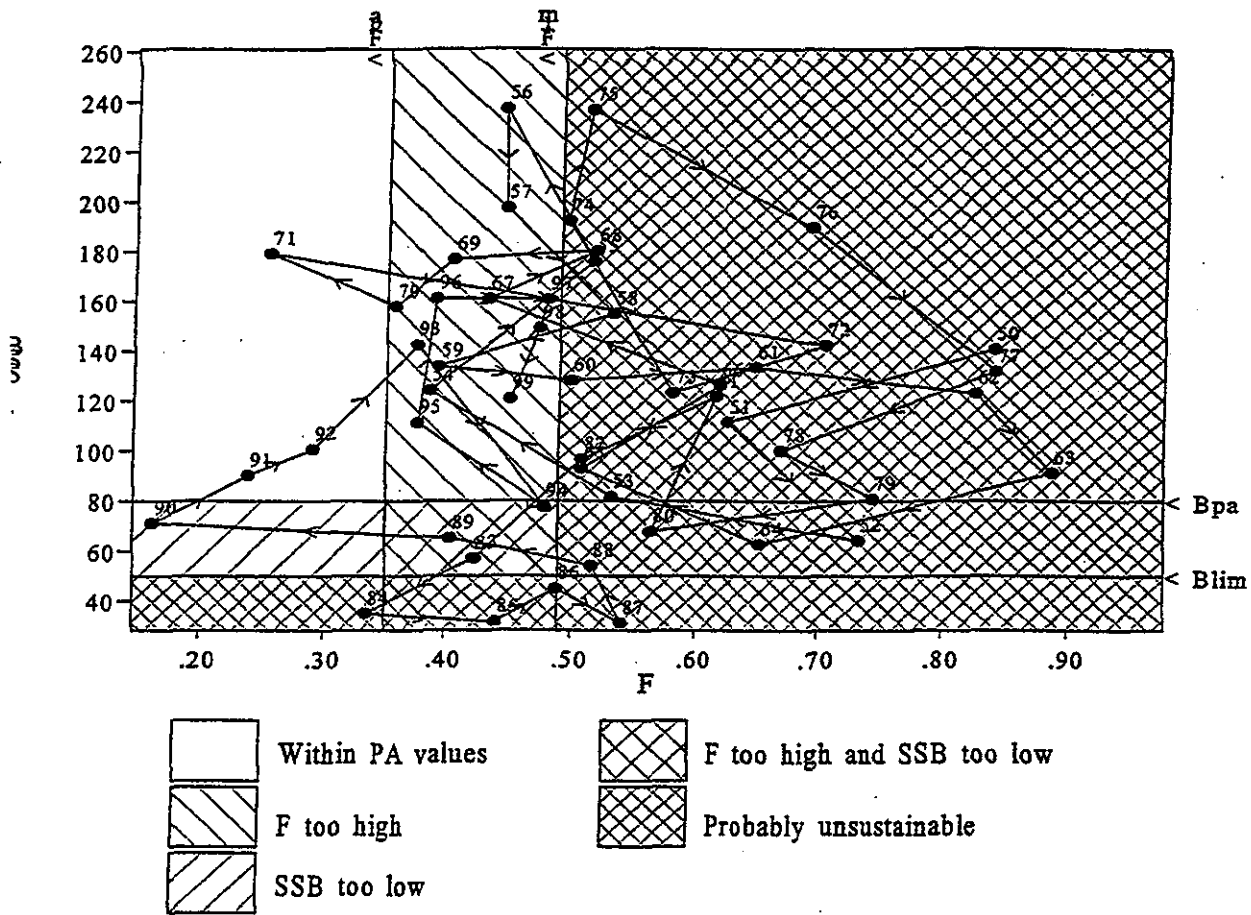

Short term forecast

Precautionary Approach Plot

North-East Arctic haddock (Sub-areas I and II)

Data file(s): W:\acfm\afwg\1999\Data\had_arct\final\fin_papl.pa;*.sum
 Plotted on 02/11/1999 at 11:54:48

SÁMEDIGGI
SÁMEDIGGE
SAEMIEDIGKIE
SAMETINGET

Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5002 BERGEN

Áššemeannudeadji / Saksbehandler: Din „uj. / Deres ref.: Min „uj. / Vår ref.: Beavvi / Dato:
Inge Arne Eriksen 93 / 1687 - 56 04/12/99

Sametingets forslag til reguleringer i fiske for år 2000.

Oppsummering

Innledning

Reguleringsrådets sak 7/99	Regulering av fiske etter torsk nord for 62 ^o N. i år 2000
Reguleringsrådets sak 7/99	Regulering av fiske etter hyse nord for 62 ^o N. i år 2000
Reguleringsrådets sak 9/99	Regulering av fiske etter sei nord for 62 ^o N. i år 2000.
Reguleringsrådets sak 14/99	Regulering av rognkjekse i Nordland, Troms og Finnmark i år 2000.
Reguleringsrådets sak 17/99	Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i år 2000.
Reguleringsrådets sak 20/99	Regulering av fiske etter lodde i Barentshavet i år 2000.
Reguleringsrådets sak 21/99	Regulering av kongekrabbe i Finnmark, i år 2000

Oppsummering

Sametinget vil ved reguleringene i fiske for år 2000, sette fokus på fordelingen av norsk arktisk torsk, norsk kysttorsk, gi større rettigheter til kyst- og fjordflåten, samt begrense fiske med trål, autoline og snurrevad innenfor 12. n. mil nord for 62° N.

Sametinget går inn for at det blir gjennomført kvoteavkorting i torsk, hyse og seikvotene for de fartøyene som har kvoterettigheter i sild- og loddefiske.

Sak 7/99 Torsk

Kvoten av norsk arktisk torsk på 153.400 tonn, skal ha følgende fordeling:

- 43.000 tonn (28 %) til trål
- 110.400 tonn (72%) til konvensjonelle redskaper

Kvoten på 40.000 tonn norsk kysttorsk skal fiskes med konvensjonelle redskaper og av fartøy under 28 meter. Kvoten fordeles med:

- 30.000 tonn til båter under 13 meter
- 10.000 tonn til båter mellom 13 - 27,99 meter.

Gruppe I:

Fartøy: 28 meter og over: - gruppekvoten settes til 8.800 tonn
- bifangst dekkes av fartøykvoten
- for line- og snurrevadfartøy må 30 % av fartøykvoten avsettes til etter 1. september

Fartøy under 28 meter: - gruppekvoten av norsk arktisk torsk er 92.500 tonn mens gruppekvoten av norsk kysttorsk er 32.000 tonn
- det avsettes 62.900 tonn av gruppekvota til fritt fiske for båter under 13 meter, med en garantert minimumskvote pr. båt.
- maksimumkvoten etter dagens stige blir 40% overregulert
- periodisering: 20 % av båtkvoten skal avsettes til etter 1. mai

Gruppe II:

- gruppekvoten av norsk arktisk torsk er 9.100 tonn mens gruppekvoten av norsk kysttorsk er 8.000 tonn
- det avsettes 9.800 tonn av den totale gruppekvoten til fritt fiske for båter under 13 meter, med en garantert minimumskvote pr. båt.
- maksimumkvoten blir slik som tidligere
- periodisering: 20 % av båtkvoten skal avsettes til etter 1. mai

Sametinget går inn for at sprangene mellom kvotefaktoren skal være like store mellom de forskjellige lengdegruppene når fartøy- og maksimalkvotesystemet fastsettes.

Aktivitetskravet for båter under 10,67 meter må bortfalle, mens båter under 13 meter må få et langt lavere aktivitetskrav enn den øvrige fiskeflåten.

Rekrutteringskvote

Sametinget foreslår at det avsettes 3000 tonn torsk til rekrutteringskvote for år 2000.

Sak 7/99 Hyse

Sametinget går inn for at hysekvoten for at det avsettes en egen gruppekvote på 13.400 tonn (40 %) til fartøygruppen under 13 meter.

Sak 9/99 Sei

Sametinget vil foreslå at det avsettes en egen gruppekvote på 47.200 tonn (40 %) til fiske for båter under 13 meter.

Sak 14/99 Rognkjekse

Sametinget går inn for at rognkjeksefiske i år 2000 kun er tillatt for båter under 13 meter og som er hjemmehørende i Nordland, Troms og Finnmark.

Maksimalkvoten per båt blir satt til 2.000 liter rogn.

Sak 17/99 Norsk vårgytende sild

Det avsettes en kvote på 20.000 tonn norsk vårgytende sild, hvor det åpnes for fritt fiske for alle kystfiskefartøy under 13 meter som fisker med garn, kan delta.

Sak 20/99 Lodde i Barentshavet

Sametinget kan ikke støtte Fiskeridirektørens forslag om å fiske lodde i år 2000. I tilfelle det blir gjennomført et loddefiske må det legges opp til en reguleringsform hvor all fangst av lodde blir produsert til konsum ved landanleggene. Det må også legges opp til at all utkastlodde bli tatt vare.

Sak 21/99 Kongekrabbe

Sametinget går inn for at flere båter får delta i fangst av kongekrabbe, men at det kun åpnes for fangst for de båtene som er fra de distrikt hvor krabberessursen er.

Innledning

Reguleringssystemet for torsk med enhets- og maksimumkvoter har nå eksistert i 10 år, og har på ingen måte oppfylt de overordna samfunnsmessige målsetningen om å bevare bosetningen i distriktene. I tillegg til den negativ utviklingen med hensyn til fraflytting fra distriktene har også den minste kyst- og fjordflåten (u/ 12. meter) blitt utsatt for en reduksjon på 40 %, noe som ikke har vært et oppsatt mål.

Sametinget vil i reguleringene for år 2000 gå inn for at de minste båtene i kyst- og fjordområdene skal få en langt friere tilpasning i fiske enn hva tilfelle er i dag. Aktivitetskravet for båter under 10,67 meter må bortfalle, mens båter under 13 meter må få et langt lavere aktivitetskrav enn den øvrige fiskeflåten.

Som en overgangsordning til fritt fiske for båter under 35 fot og for å vinne erfaringer, vil Sametinget oppfordre Fiskerimyndighetene til å utforme et midlertidig reguleringssystem som gir båter under 13 meter anledning til å fiske på alle de fiskearter som er i sitt hjemmeområde eller der båten er registrert.

I denne forbindelse vil Sametinget foreslå at det gis en totalkvoten pr båt som omfatter både torsk, hyse og sei. Innenfor en slik reguleringsmodell bør det være regler som ikke gir anledning å fiske hele totalkvoten av en fiskeart.

Generelle reguleringer for fiske nord for 62° n.

Sametingets forslag til regulering av fiske i år 2000 bygger på at fisketrykket på både norsk arktisk torsk og norsk kysttorsk skal reduseres. I tillegg arbeider Sametinget for at nærhets- og avhengighetsprinsippet skal ligge til grunn ved fangst og forvaltning nord for 62° N.

Sametinget går inn for at det blir gjennomført kvoteavkorting i torsk, hyse og seikvotene for de fartøylene som har kvoterettigheter i sild- og loddefiske.

Sametinget ser at båtene i kyst- og fjordflåten stadig har blitt større og av den grunn trenger mer plass å fiske på. Ved flytting av trålerflåte, konvensjonell flåte over 28 meter og alle autoline- og snurrevadfartøy over 70 fot utenfor 12 n. mil. vil det bli "ledig" hav for den store og mellomstore fjord- og kystflåte å fiske på.

Sametinget er videre kjent med at det i området mellom 4 og 12 n. mil til stadighet er brukskollisjon mellom trålere og båter som fisker med konvensjonelle redskaper. Ved å stoppe fiske for trålerne innenfor 12. n. mil blir disse brukskollisjonene fjernet og utgifter som tidligere har gått til dekning av brukstap og bruksvakthold kan nyttes til andre formål. Brukskollisjoner fører også til at det oppstår en skjult beskatningen pga. redskapsrester blir stående i sjøen å fange fiske. Sametinget ser det som viktig at disse brukskollisjonene innenfor 12 n.mil straks stoppes.

Tabell 1 Generelle reguleringer for fiske nord for 62° N.

REDSKAPER	FARTØYSTØRRELSER	FISKEOMRÅDE
Trål		Utenfor 12. n. mil
Andre redskaper	Fartøy over 28 meter, samt alle fartøy som har innfrysningsskapasitet	Utenfor 12. n. mil
Autoline		
	Fartøy over 70 fot, samt alle fartøy som har innfrysningsskapasitet	Fiske utenfor 12 n. mil
	Fartøy 55 - 70 fot	Fiske utenfor 4 n.mil
Snurrevad		
	Fartøy over 70 fot, samt alle fartøy som har innfrysningsskapasitet	Fiske utenfor 12 n. mil
	Fartøy 55 - 70 fot	Fiske utenfor 4 n.mil

De generelle reguleringene er bl.a. basert på å løse problemer som i de siste årene har oppstått ved at store autoline- og snurrevadbåtene fisker inne i fjordene, og fisker opp fisken som danner grunnlaget for bosettingen i området.

Fangstfordeling

For å skape en større likhet mellom lengdegruppene vil Sametinget foreslå at gruppekvoten for båter under 28 meter i både gruppene I og II, deles inn i to kvotegrupper;

Gruppe a: 0 - 12,99 meter

Gruppe b: 13 - 27,99 meter

Hver av gruppene får avsatt egne gruppekvoter som blir fordelt med bakgrunn i fangststatistikk fra perioden 1977-99 (se tabell 2).

Tabell 2. Gjennomsnittsfangst for fartøy under 28 meter i perioden 1977 - 1998

(Kilde: Fiskeridirektoratet, 1999)

Flåtegruppe	Gjennomsnittlig fangst, for årene 1977-88		Gjennomsnittlig fangst, for årene 1989-98		Gjennomsnittlig fangst, for årene 1977-88	
	tonn	Prosent	tonn	Prosent	tonn	prosent
a) 0 -12,99 m.	71.642	42	61.783	41	67.161	42
b)13- 27,99 m	97.389	58	94.644	59	96.141	58

Refordeling av kvoter og rettigheter skal kun skje innenfor hver enkelt grupp.

Sametinget vil foreslå at det innføres fritt fiske for alle fartøy under 35 fot (10,67 meter) og som driver fisker i sitt hjemmefylke hvor fartøyet er registrert.

Sak 7/99 Regulering av fiske etter torsk nord for 62° N i 2000.

Norsk arktisk torsk

Ved beskatning av fornybare fiskeriressurser i Barentshavet legger Sametingets de anbefalte kvoter fra Det Internasjonale Havforskningsråds komite (ACFM) til grunn, slik at man på sikt kan oppnå en langsiktig og bærekraftig utnyttelse av ressursene.

ACFM har i år gitt en anbefalt kvote på 110 tusen tonn, mot 360 tusen tonn i 1999. Hensikten med et slik konservativt kvoteanslag er at gytebestanden skal vokse. Etter møte i den norsk-russiske fiskerikommisjonen er årets kvote satte til 390 tusen tonn, noe som sammen med kvotene for 1999 og 2000 gir et "overfiske" på 400 tusen tonn i forhold til de faglige anbefalingene fra havforskerne. Ut fra en slik beskatningsform forventer Sametinget ytterligere nedgang i gytebestanden for både norsk arktisk torsk og norsk kysttorsk.

Norsk kysttorsk

Når det gjelder norsk kysttorsk ønsker Sametinget at det så snart som mulig blir gitt kvoteanbefalinger som bygger på eksakte bestandsberegninger for bestanden. Kvoten på 40.000 tusen tonn norsk kysttorsk ser Sametinget på som et lyspunkt når det gjelder ressursituasjonen for de samiske kyst- og fjordområdene.

Tabell 2 Kvotefordeling for år 2000

FORDELING	NORSK ARKTISK TORSK		NORSK KYSTTORSK		TIL SAMMEN	
Kote	153.400 tonn		40.000 tonn		193.400 tonn	
Trål	tonn: 43.000 t.				43.000 t.	
	prosent: 28 %				22,2 %	
Havfiskebåter o/ 28 m.	tonn: 8.800 t.				8.800 t.	
	prosent: 5,7 %				4,6 %	
Kystfiskeflåten	tonn: 101.600 t.		40.000 t.		141.600 t.	
	prosent: 66,3 %		100 %		73,2 %	
Konvensjonelle båter under 28 m.	Gruppe I tonn: 92.500 t.	Gruppe II 9.100 t.	Gruppe I 32.000 t.	Gruppe II 8.000 t.	Gr. I 124.500 t.	Gr. II. 17.100 t.
	prosent: 91 %	9 %	75 %	25 %	87,9 %	12,1 %
Båter 13 - 27,99 m.	tonn: 53.600 t.	5.300 t.	8.000 t.	2.000 t.	61.600 t.	7.300 t.
	prosent: 58 %	58 %	25 %	25 %	49,5%	42,7%
Båter u/ 13 meter	tonn: 38.900 t.	3.800 t.	24.000 t.	6.000 t.	62.900 t.	9.800 t.
	prosent: 42 %	42 %	75 %	75 %	50,5 %	57,3 %

Kvotefaktor

Dagens reguleringsmodell med forskjellige kvotefaktorer alt etter hvilken lengdegruppe båten er i, har etter hvert vist seg å få svært uheldig virkninger. Dette gjelder både fangstrettigheter (kvoter) og lønnsomhet, noe som særlig har vist seg å gå ut over de minste fartøygruppene.

En slik måte å fordele ressursene på, gjør det at man begrenser lønnsomheten og utviklingsmuligheten for enkelte lengdegrupper mens andre får bedre rammevilkår. Ved å benytte denne fordelingsmodell år etter år er det noen som hele tiden er vinnere, men andre stadig taper i kampen om rettigheten til ressursene og lønnsom drift.

Sametinget er opptatt av å bevare bosetning, kultur og språk og vil med dette foreslå at ved bruk av fartøy- og maksimalkvotesystemet må trinnene eller sprangene i kvotefaktoren være like store mellom de forskjellige lengdegruppene.

Rekrutteringskvote

Sametinget ser rekruttering til fiskeryrket som et svært viktig element i å opprettholde samisk kultur, språk og næring, og vil også i år foreslå at det blir avsatt en egen rekrutteringskvote.

Slik dagens fiskeriforvaltning har utviklet seg med kvotereguleringer på alle viktige fiskebestander er det svært viktig at man avsetter egne rekrutteringskvoter til de som vil etablere seg i yrket. En ordning med rekrutteringskvoter vil etter Sametingets mening være et ordning som kan bidra til at man bremser opp den fraflytting som i dag skjer fra distriktene. Sametinget ser i dag en rekke uheldige virkninger av at Reguleringsrådet i 1998 ikke fulgte Sametingets forslag om å avsette 3000 tonn torsk til rekrutteringskvoter for 1999.

Sametinget vil også i år foreslå at det for år 2000 avsettes 3.000 tonn torsk som uavkortet skal benyttes til rekrutteringskvoter nord for 62° N.

Sak 7/99 Regulering av fiske etter hyse nord for 62° N i 2000.

Gjennomføringen av reguleringer i hysefiske i 1999 har vist seg å ha vært svært problematiske, hvor fiskerne til tider har uttalt seg meget negativt til både de tiltakene som har vært benyttet og den måten tiltakene har vært gjennomført på.

Sametinget har lagt merke til den positive vilje myndighetene har utvist ovenfor de minste båtene, når det gjelder å fiske hyse. Til tross for denne velvilje har ikke myndighetene på noen måte maktet å tilfredsstille behovet til kyst- og fjordflåten som fisker hyse med konvensjonelle redskaper. Dette forholdet må myndighetene gjøre noe med ved utforming av reguleringer i seifiske for år 2000.

For ivareta fiskernes interesser i samiske kyst- og fjordområder foreslår Sametinget at det avsettes en egen gruppekvote på 13.400 tonn (40 %) til fartøygruppen under 13 meter.

Sak 9/99 Regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2000.

Reguleringer av seifiske i 1999 har vist seg å være problematiske, med mange kritiske uttalelser fra både fiskerne og kjøpersiden. Kritikken har i første rekke gått på de tiltakene som har vært iverksatt, men også på den måten tiltakene har blitt gjennomført.

Sametinget har lagt merke til at myndighetene på langt nær har maktet å tilfredsstille behovet for kyst- og fjordflåten som fisker sei med konvensjonelle redskaper. Dette forholdet må myndighetene gjøre noe med ved utforming av reguleringer i seifiske for år 2000.

Sametinget vil med dette foreslå at det avsettes en egen gruppekvote på 47.200 tonn (40 %) som båter under 13 meter kan fiske på.

Sak 14/99 Regulering av rognkjekse i Nordland, Troms og Finnmark i år 2000.

Rognkjeksefiske er et fiske som foregår på grunt vann (1 - 10 meter) og har av den grunn vært et fiske hvor mesteparten (92,2 %) av flåten som deltok i dette fiske i 1998 var under 13 meter. Rognkjeksfiske kan ut fra dette sies å vært drevet av de minste båtene og har til tider vært et svært godt driftsalternativ for fiske. Dette gjelder spesielt de minste fartøygruppene som driver et utstrakt hjemmefiske.

Ut fra dette vil Sametinget fremme forslaget om at rognkjeksefiske i år 2000 kun er tillatt for båter under 13 meter og som er hjemmehørende i Nordland, Troms og Finnmark.

Maksimalkvoten per båt blir satt til 2.000 liter rogn

Sak 17/99 Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2000.

Sametinget vil peke på den viktige rollen norsk vårgytende sild har spilt for bosetning og næringsgrunnlaget for både de store og de små båtene i kyst- og fjordområdene. Nå når denne ressursen er på et biologisk akseptabelt bestandsnivå anser Sametinget det som meget viktig at båter under 13 meter og som fisker med garn må få en friere tilpasning i dette fiske enn hva Fiskeridirektøren foreslår. En friere tilpasning av fiske etter norsk vårgytende sild for de minste båtene være et viktig bidrag til å skape aktivitet i samiske kyst- og fjordområder. Sametinget vil derfor foreslå følgende:

Det avsettes en kvote på 20.000 tonn norsk vårgytende sild, hvor det åpnes for at alle kystfiskefartøy under 13 meter, og som fisker med garn, kan delta.

Sak 20/99 Regulering av fiske etter lodde i Barentshavet i 2000.

Sametinget har ved gjentatte anledninger påpekt loddas viktige plass i økosystemet, og er av den grunn skeptisk til at det nå skal settes i gang et forholdsvis stort loddefiske med en kvote på 435.000 tonn.

Sametinget ser det som høyst usikkert hvordan et slikt stort uttak av loddebestanden vil innvirke på økologien i Barentshavet og på kysten av Finnmark, ettersom loddebestanden spiller en sentral og avgjørende rolle i økosystemet i disse områdene. Sametinget mener at "føre-var" prinsippet bør brukes ved forvaltning og fangst av loddebestanden.

Sametinget har også merket seg at det er svært mange fiskere som er skeptisk til et stortilt loddefiske i år 2000, slik det legges opp til fra fiskerimyndighetene. De er redde for at dette fiske vil få stor innvirkning på veksten og utvikling for andre fiskeslag, ettersom lodda er maten (byttedyr) for svært mange andre fiskearter. Sametinget er i likhet med disse fiskerne redde for at et loddefiske på 435.000 tonn i år 2000 vil være med på å ødelegge en bestand som fiskerne har brukt mange år på å bygge opp.

Sametinget vil i dagens situasjon videreføre "føre-var" prinsippet når det gjelder beskatning av lodderessursen, slik at man ikke forrykker den økologiske balansen i både Barentshavet og på kysten.

Sametinget kan ikke støtte Fiskeridirektørens forslag om å fiske lodde i år 2000. I tilfelle det blir gjennomført et loddefiske må det legges opp til en reguleringsform hvor all fangst av lodde blir produsert til konsum ved landanleggene. Det må også legges opp til at all utkastlodde bli tatt vare.

Sak 21/99 Regulering av kongekrabbe i Finnmark, år 2000

Sametinget anser krabbebestanden som en viktig ressurs hvor det fra myndighetenes side må legges opp til en langsiktig og bærekraftig forvaltning og utnyttelse av krabberessursen. Dette innebærer at avhengighets- og nærhetsprinsippet blir benyttet ved fremtidig forvaltning og beskatning, noe som tilsier at de som bor i det området hvor krabben befinner seg også skal være de som først får tilgang til beskatning av ressursen.

Sametinget vil på det sterkeste advare norske fiskerimyndigheter om å åpne opp for et vanlig kommersielt fiske på krabbebestanden, med følgende «kappfiske», omsetningsvansker og fallende priser. Sametinget vil også peke på de vanskelighetene som salgs- og markedsføringen blir påført i sin langsiktige markedsplanlegging ved gjennomføring av et kappfiske på krabbe bestanden.

Sametinget går inn for at flere båter får delta i fangst av kongekrabbe, men at det kun åpnes for fangst for de båtene som er fra de distrikt hvor krabberessursen er.

Heidi Salmi
underdirektør

Inge Arne Eriksen

DET KONGELIGE FISKERIDEPARTEMENT

Saksbehandler, innvalgstelefon
Heidi M. Johansen, 22 24 26 64

Vår dato 03 DES. 1999 Vår referanse 99/1313
Deres dato Deres referanse

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
03. DES. 1999	
SAKS NR. 2433 / 99	DOK. NR. 8
U.O. §	

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, Sentrum
5804 BERGEN

TELEFAX

FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK FOR FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62°N I 2000

Fastsatt ved kgl. res. av 3. desember 1999 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21. Fremmet av Fiskeridepartementet.

KAP. I FARTØY I GRUPPE I

§ 1 Vilkår for deltakelse

Når følgende vilkår er oppfylt, kan fartøyet delta i gruppe I:

- a) fartøyet må være registrert i merkerregisteret og være under 28 meter største lengde.
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 1998 og 1999.
- d) eier må ha levert minst 15% av sin torskekvote i 1998 eller 1999 med fartøyet.

Første ledd bokstav d gjelder ikke for ny eier når fartøyet er overtatt i 1998 eller 1999, og ny eier er tildelt deltakeradgang i henhold til § 3.

For beregning av om vilkåret i første ledd bokstav d er oppfylt, skal fartøyets totalfangst i 1998 eller 1999 sammenholdes med fartøyets kvote pr. 1. januar det aktuelle år.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

Postadresse Postboks 8118 Dep. 85 0032 OSLO	Kontoradresse Grubbegata 1	Telefon Sentralbord 22 24 90 90 Se saksbehandlers innvalgsnr.	Telefaks 22 24 95
--	-------------------------------	---	----------------------

§ 2 Dispensasjon

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 1 første ledd bokstav d når aktivitetskravet ikke er oppfylt på grunn av langvarig sykdom, havari, militærtjeneste eller annen pliktig samfunnstjeneste, tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv eller andre særlige tilfeller.

Søknad om slik dispensasjon må være Fiskeridirektoratet i hende innen 1. mars 2000.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 1 når eier av fartøyet har besittet offentlige verv eller verv i fiskeriorganisasjon, og disse vervene medførte at eier ikke ble tildelt deltakeradgang da ordningen ble innført i 1990.

§ 3 Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I medfører ikke adgang til å delta i gruppe I for ny eier.

Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe I når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- b) både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe I i medhold av annet ledd medfører at selgers deltakeradgang bortfaller.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b når det foreligger distriktsmessige hensyn. Dispensasjon kan gis i følgende tilfeller:

- a) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.
- b) ved salg mellom nabofylker når det er naturlig å se kjøpers og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal fremmes gjennom fiskerirettsleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 4 Utskifting av fartøy

Deltakeradgang for fartøy i gruppe I kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan Fiskeridirektoratet gi tillatelse til å delta i gruppe I med et erstatningsfartøy. Deltakeradgang i gruppe I med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse etter annet ledd dersom søker er tildelt ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot eller tråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål §§ 2-1, 3-1, 4-1, 5-1 og 7-1 for erstatningsfartøyet.

Søknad om tillatelse etter annet ledd skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 5 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

- Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 1 siste ledd.

Fiskeridirektoratet kan ved dispensasjon etter første ledd sette som vilkår at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 28 meter eller mer.

§ 6 Dødsfall

Når fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe I med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I, kan likevel;

- a) gis adgang til å delta i gruppe I med fartøyet når vilkårene i §§ 1 og 3 er oppfylt.
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe I dersom vilkårene i §§ 1 og 3 er oppfylt.

Deltakeradgang etter denne paragraf kan gis av Fiskeridirektoratet etter søknad.

§ 7 Ervervstillatelse

Ved eierskifte, utskiftning og ombygging, herunder forlengelse, av fartøy med lengste lengde på 15,68 meter (50 fot) og over, må det være gitt tillatelse i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven), for at tillatelse til deltakelse i gruppe I kan gis.

KAP. 2. FARTØY I GRUPPE II

§ 8 Vilkår for deltakelse

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1, kan delta i gruppe II når følgende vilkår er oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og være under 28 meter største lengde
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet
- c) fartøyet må være egnet og utrustet for torskefiske.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot og fartøy med tråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål §§ 2-1, 3-1, 4-1 og 7-1, kan ikke delta i gruppe II.

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la fartøy delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, kan ikke ta kvote med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i gruppe II har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

§ 9 Godkjenning

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 8 første ledd er oppfylt. Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om fremstilling for kontroll.

§ 10 Utskifting av fartøy

Fiskeridirektoratet kan tillate utskifting av fartøy som deltar i gruppe II.

Søknad om tillatelse etter første ledd skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

KAP. 3. FELLESBESTEMMELSER

§ 11 Endret eiersammensetning

Eier av fartøy som kan delta i torskefisket i gruppe I etter § 1, kan ikke delta i fisket i gruppe II etter § 8, dersom det etter 3. desember 1999 er foretatt endringer i eiersammensetningen til det fartøyet som deltar i gruppe I.

§ 12 Manglende trygdeinnbetaling

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 1 annet ledd, mister adgangen til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N.

Ved senere innbetaling av premie, og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy ved melding til Fiskeridirektoratet delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring. Melding må sendes via fiskerirettleder.

§ 13 Bemyndigelse

Fiskeridepartementet kan endre eller oppheve denne forskrift.

§ 14 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 15 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2000 og gjelder til og med 31. desember 2000.

Med hilsen

Kirsti Henriksen

Heidi M. Johansen

Norges Fiskarlag

Vår sakabehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
021299

SAKSNR.

4394/99

Vår referanse

9900462/9-532.1

D.O. 8

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2.12 1999 behandlet «regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2000» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at Norge og Russland i den 28. sesjon i den blandede fiskerikommisjonen ble enig om en totalkvote av norsk-arktisk torsk nord for 62° N på 350.000 tonn i 2000. Etter tillegg av kysttorsk og overføringer, gir dette en kvote til norske fiskere i 2000 på 193.400 tonn torsk.

Med bakgrunn i landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, vil Norges Fiskarlag tilrå at den norske totalkvoten fordeles med 57.294 tonn til trålemer og 136.106 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

2. Det har vært avsatt et kvantum torsk av trålemeres gruppekvote til dekning av seitrålemeres innblanding av torsk ved fiske etter sei i området mellom 62° og 65° N. Dette kvantumet har på langt nær vært utnyttet, noe som tilsier at dette kan settes lavere for år 2000.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det av trålemeres gruppekvote avsettes 600 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitråltillatelse som fisker sei i området mellom 62° og 65° N i 2000.

Kvantumet gir mulighet for denne gruppen til å ha en forhøyet innblanding av torsk i perioden januar til og med april, og Norges Fiskarlag vil tilrå at det gis adgang til å ha inntil 45% i perioden januar til og med april. Etter denne tid gis det anledning til å ha inntil 10% torsk i fangstene.

Ubenyttet kvantum må refordelles i løpet av høsten til trål, og senest innen 1. september 2000.

3. Det resterende kvantum av trålemeres gruppekvote, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles som fartøykvoter på det enkelte fartøy etter omforent nøkkel som har vært benyttet tidligere.
4. Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper på 136.106 tonn, vil Norges Fiskarlag tilrå blir fordelt på de samme hovedelementene som har vært benyttet tidligere. Dette medfører avsetning til

Telefaks:Vår dato
021299Vår referanse
9900462/9-532.1

2 av 4

fartøy over 28 meter med fulle rettigheter
 fartøy under 28 meter med fulle rettigheter
 maksimalkvoteordningen
 bifangstavsetning

5. Norges Fiskarlag konstaterer at myndighetene ikke viser vilje til å begrense kapasitetsøkningen gjennom en regulering av de større fiskefartøyene i den konvensjonelle flåten med tilnærmet samme rammevilkår, men fortsatt velger å skille denne delen av flåten på 28 meter. Norges Fiskarlag såvel som politiske myndigheter har utfalt at et skille burde vurderes satt lavere enn 28 meter og at dette ble tatt hensyn til ved fordelingen av ressursene.

Med bakgrunn i at myndighetene så langt ikke er villig til å foreta en slik endring, bør det derfor avsettes en egen gruppekvote til fartøy over 28 meter med fulle rettigheter som fisker etter torsk med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag forutsetter at det kvantum som avsettes til gruppen over 28 meter gjenspeiler det faktiske kvantum som skal være i gruppen etter opprydding i gruppen etter opprettingen av denne ordningen i 1999. Etter de opplysninger Norges Fiskarlag pr. i dag sitter inne med, vil dette innebære at det avsettes 12,81% til gruppen over 28 meter som fisker etter torsk nord for 62° i 2000 med konvensjonelle redskaper. Dette gir en kvote på 17.440 tonn torsk, som tilrås fordelt som fartøykvoter på deltakende fartøyer.

6. For fartøy under 28 meter som fisker etter torsk med konvensjonelle redskaper nord for 62° N i 2000, bør det vurderes avsatt et kvantum til dekning av bifangst etter torsk ved fiske etter andre arter.

Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 4.000 tonn til dekning av bifangst, og at det gis anledning til å ha inntil 15% bifangst når maksimalkvoten er oppfisket eller fisket er stoppet.

Norges Fiskarlag vil tilrå at innblandingsprosenten avregnes pr. uke.

7. Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes 12.860 tonn torsk for fartøy som fisker etter torsk med begrensede rettigheter i 2000 (gruppe II). Denne kvoten fordeles som differensierte maksimalkvoter på det enkelte fartøy etter følgende stige:

<u>Lengde</u>	<u>Maksimalkvote</u>	
<u>Garantert andel</u>		
Under 8 meter	13 tonn	7 tonn
8 - 9.99 meter	18 tonn	9 tonn
10 - 14.99 meter	21 tonn	10 tonn
15 meter og over	24 tonn	

Det tilrås videre at gruppekvoten periodiseres med 60% fram til og med 30. april, og 40% til et fiske fra og med 1. mai 2000.

8. For fartøy under 28 meter i gruppe I som fisker etter torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskaper, er det til disposisjon en gruppekvote på 101.806 tonn torsk for 2000.

Telefaks:

Vår dato
021299

3 av 4

Vår referanse
9900462/9-532.1

Norges Fiskarlag vil tilrå at denne fordeles på det enkelte fartøy med utgangspunkt i Norges Fiskarlags forslag til stige. Det må legges inn en overfordeling på 30% fra årets begynnelse.

Dette gir følgende kvote for 2000:

Lengde	Faktor	Kvote 2000
0 - 6.9	1,2	11,81
7 - 7.9	1,7	16,73
8 - 8.9	1,9	18,70
9 - 9.9	2,4	23,62
10 - 10.9	3,1	30,51
11 - 11.9	4	39,36
12 - 12.9	4,9	48,22
13 - 13.9	6,1	60,03
14 - 14.9	7	68,89
15 - 15.9	8,1	79,71
16 - 16.9	9,1	89,55
17 - 17.9	10,1	99,39
18 - 18.9	11,1	109,23
19 - 19.9	12	118,09
20 - 20.9	12,8	125,96
21 - 21.9	13,5	132,85
22 - 22.9	14,1	138,76
23 - 23.9	14,7	144,66
24 - 24.9	15,2	149,58
25 - 25.9	15,7	154,50
26 - 26.9	16,2	159,42
27 - 27.9	16,7	164,34

For fartøy under 11 meter gis det en garantert andel av maksimumkvoten for den enkelte lengdegruppe på 40%.

9. Norges Fiskarlag vil tilrå at gruppekvoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper periodiseres med 75% fram til 30. april og 25% fra 1. mai og ut året.
10. Norges Fiskarlag vil ikke tilrå at det i år 2000 innføres «påskestopp» i fisket nord for 62° N. Dette da med unntak av den ordinære helligdagsfredningen som gjelder. Norges Fiskarlag vil i denne sammenheng vise til vedtak i Arbeidsutvalget i sak 38/98, hvor man drøftet en del prinsipper vedrørende dette.

B) Fisket etter hyse nord for 62° N i 2000.

11. Etter forhandlinger mellom Norge og Russland er det blitt enighet om en totalkvote av hyse nord for 62° N for 2000 på 62 000 tonn norsk-arktisk hyse. Dette gir Norge en andel på 33.400 tonn. I tillegg kommer 5.000 tonn kysthyse, slik at norske fiskere i 2000 kan totalt kan fiske 38.400 tonn hyse.
12. Med utgangspunkt i landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene mellom gruppene, vil dette gi en gruppekvote på 14.976 tonn til trålerne og 23.424

Telefaks

Vår dato
021299Vår referanse
9900462/9-532.1

4 av 4

tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

13. Norges Fiskarlag viser til at fartøy med seitråttillatelse som fisker etter sei i området mellom 62° og 65° N, har hatt en avsetning på 500 tonn hyse til dekning av bifangst. Med det kvotegrunnlaget som er for trålemer, vil Norges Fiskarlag tilrå at det for 2000 avsettes et kvantum på 500 tonn til dekning av bifangst hyse ved fiske etter sei.

Dette kvantum bør gi anledning til å kunne ha inntil 45% innblanding av hyse i perioden 1. januar til og med 30. april, og 15% i perioden fra 1. mai og ut året.

Ubenyttet kvantum bør refordeles senest 1. september til trålergruppen.

14. Det resterende kvantum hyse innfor trålergruppen, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på fartøy med torsketråttillatelse som fartøykvoter etter samme nøkkel som for torsk. Det tilrås at det legges inn en overfordeling fra årets begynnelse på 10% for å sikre at kvoten blir tatt.
15. Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes 2.000 tonn til dekning av bifangst av hyse ved fiske etter andre arter for fartøyer som fisker etter hyse med konvensjonelle redskaper når maksimalkvoten er oppfisket eller det er innført stopp i fisket og at det gis anledning til å ha inntil 10% innblanding av hyse i fisket etter andre arter. Maksimalt bifangstkvantum pr. fartøy foreslås satt til 30% av maksimalkvoten.
16. Norges Fiskarlag vil tilrå at innblandingsprosenten avregnes pr. uke.
17. Norges Fiskarlag vil videre tilrå at det settes følgende differensierte maksimalkvoter fordelt på lengdegrupper:

fartøy under 14 meter	20 tonn
fartøy 14 - 21,35 meter	30 tonn
fartøy 21,35 m og over	40 tonn

Norges Fiskarlag vil og tilrå at fartøy under 11 meter gis et garantert kvantum på 40% av maksimalkvoten.

18. Norges Fiskarlag vil tilrå at gruppekvoten fordeles på følgende tre perioder med følgende kvanta:

01.01. - 30.04	25 %
01.05. - 31.08	35 %
01.09 - 31.12	40 %»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

Fiskerinæringens Landsforening

Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo
Besøksadresse: Essendropsgate 6, 0368 Oslo
Telefon: 23 08 87 40, telefax: 23 08 87 41

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	Y-C
03. DES. 1999	
SAKS NR.	DOK. NR.
4400/99	7
U.O. 8	

Fiskeridirektoratet
Boks 185
5001 Bergen

Vår ref

Deres ref.

Oslo, 3.12.1999

REGULERING AV FISKET FOR ÅR 2000

1. Generelle problemstillinger

Erfaringene fra de senere år tilsier at utfordringen for år 2000 med hensyn på valg av reguleringsopplegg vil bli svært stor. Etter FNLs mening bør reguleringene for år 2000 i hovedtrekk videreføres etter samme prinsipp som for 1999, det vil si en regulering som bygger på gruppekvoter, fartøyskvoter og periodisering, men hvor det foretas justeringer på basis av erfaringene fra 1999 og de fastsatte kvoter for 2000.

Lave kvoter på enkelte arter, spesielt for hyse, gir ekstra store utfordringer ved valg av reguleringsmodell. Problemene er ikke bare knyttet til det faktum at markedsforholdene for enkelte produkter i perioder har vært svært god, og dermed økt interessen for å delta, eller det faktum at det kvotene har vært for små til å kunne vedlikeholde spesielle lokale tilpasninger/sesongfiskerier. Problemene har i vel så stor grad vært forårsaket av at det i praksis har vært vanskelig å drive aktivt fiske uten å bryte regelverket. Dette gir på sikt en svekket legitimitet til reguleringsystemene, noe som næringen ikke er tjent med.

Overregulering

Basert på erfaringer fra de senere år, er det en rekke fiskerier hvor overreguleringen, i hvert fall sett fra et industri- og markedssynspunkt, har vært for høy. Dette har vært tilfelle for notfisket etter sei nord for 62°N, trålfisket etter sei sør for 62°N, konvensjonelt fiske etter sei nord for 62°N og konvensjonelt fiske etter hyse nord for 62°N.

Effekten av overregulering er først og fremst redusert verdiskapning i industrien og i verdikjeden totalt sett. For det første gir høy overregulering en "lekkasje" av råstoff. Enten i form av direkte landing av fisk i utlandet (sei), leveranser til utenlandske og norske fabrikkskip (sei og sild) eller ved at industrien ikke har tilstrekkelig kapasitet til å bearbeide fisken som landes under store sesongtopper. Sett fra industriens side er det derfor viktig å begrense overreguleringen, spesielt

tidlig i sesongen. Dette vil gi rom for å øke overreguleringen senere på året, når en har bedre oversikt over tilgjengelighet og utvikling i landet kvantum.

Samtidig vil en lav overregulering i år med lave totalkvoter, som dermed har karakter av å være garanterte fartøyskvoter, kunne gi uheldige geografiske konsekvenser ved at fiskerne gjennom sin tilpasning vil prioritere leveranser til spesielle distrikter, jfr kystflåtens prioritering av Lofoten i 1990. Ved lave totalkvoter ønsker gjerne fiskerne å fiske kvoten på kortest mulig tid og redusere driftskostnadene ved å legge båten i opplag resten av året.

Ettersom flåten består av mange ulike fartøytyper, med forskjellige driftsforutsetninger, bør det vurderes å variere graden av overregulering for ulike fartøykategorier, alternativt å dele flåten inn i egne grupper, jfr forslaget for 1999 om å fastsette en egen hysekvote for fartøyer over 28 meter.

Når det gjelder fastsettelse av fartøyskvoter står en overfor dilemmaet mellom å fastsette lave fartøyskvoter, som har karakter av å være garanterte fartøyskvoter, eller å ha en viss overregulering slik at fartøyene har incentiver til å satse aktivt over en lengre periode. Det sistnevnte alternativet vil både sikre de mest aktive fartøyene større fangstinntekter, samtidig som fiskerne vil måtte delta i flere sesongfiskerier for å utnytte kvotepotensialet. Dette gir dermed en bedre distriktmessig fordeling.

Periodisering

Graden av overregulering kan på den ene side resultere i et "olympisk fiske" eller på den annen side konsentrasjon i et begrenset geografisk område. Spesielt for den delen av foredlingsindustrien som er basert på kontinuerlig produksjon, enten det skyldes valg av markedsstrategi eller hensyn til kvalifisert arbeidskraft/rekruttering, er det viktig å avdempe effekten av overregulering gjennom andre tiltak som for eksempel periodisering og/eller periodevis fangstbegrensning. I en slik sammenheng har tørrfiskprodusenter (sesongbedrifter) med toppsesong i mars og april et annet periodiseringsproblem enn filetbedrifter (industribedrifter) som produserer kontinuerlig. Utfordringen er derfor å fastsette en periodisering som kan ivareta ulike behov til forskjellige flåtegrupper og forskjellige industrikategorier.

I forbindelse med periodisering og overregulering bør det vurderes om ulike flåtegrupper skal periodiseres likt. Mens små fartøyer er sterkt avhengig av å kunne gjennomføre et kystnært sesongfiskeri, kan relativt større fartøy fiske mer aktivt i andre perioder. Det kan derfor være aktuelt å variere graden av overregulering med flåtetype og sesong for å ivareta hensynet til kontinuitet i råstoffleveransene.

Periodisering må også vurderes ut fra markedsmessige hensyn. Spredning over året vil gi en bedre kostnadsstruktur for anleggene enn om man må forholde seg til store svingninger i landingene. Over tid vil jevnere fordeling også kunne gi bedre pris til fisker. Dette må imidlertid ikke være til hinder for at kvoter er tilgjengelig når fisken er til stede, og at hovedfisket på de ulike arter kan utøves da.

Gruppeinndeling

Erfaringene fra 1999 når det gjelder hyse tilsier at det ville vært hensiktsmessig å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe. Spesielt ettersom maksimalkvoten ble satt så høyt som 100 tonn,

ble periodekvoten for 1. periode fanget på kort tid. FNL mener derfor det er nødvendig å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe.

Påske- og feriestopp i fiskerienen

FNL har ved flere anledninger gitt uttrykk for at det er ønskelig med påkestopp i fisket, fra og med skjærtorsdag til og med 1. påskedag. Både hensynet til totalkvantum, og det faktum at enkelte stiller spørsmål om det er fornuftig å foreta et intensivt fiske i gyteperioden, tilsier at det bør være en generell stopp i torskefisket under deler av gyteperioden. Problemet er at Påsken kommer til ulike tider, mens det antas at gytingen foregår rundt 1. april hvert år.

Når det gjelder feriestopp, viser erfaringer fra fiske i Nordsjøen i tidsrommet 1. juli til 15. august at mye av fangstene har gått direkte på trailer til utlandet. En stopp i seifisket i denne perioden har derfor hatt en generell positiv effekt. Det er derfor viktig å vurdere regulering og periodisering i forhold til sesongvis produksjonskapasitet (normal ferieavvikling) slik at kvantumet ubearbeidet råstoff til utlandet kan reduseres.

Bifangst

Dersom kvoten for enkeltbestander (for eksempel hyse) fastsettes på lavt nivå, kan det være nødvendig å gjennomføre fisket som et reint bifangstfiske i tilknytning til hovedfisket etter torsk. Dersom kvoten er stor nok, bør det vurderes å kombinere et bifangstfiske over lengre perioder med et direkte hysefiske. For øvrig er erfaringen at høy overregulering, hvor periodekvoten blir fanget i løpet av kort tid, gir et stort press for å få høyere bifangstprosent resten av året. Dette gir en uheldig fordelingsvirkning mellom ulike flåtegrupper. FNL mener det av den grunn er nødvendig å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe.

Beregning av bifangstandeler

For kvotebelagte fiskerier har det vært praktisert svært strenge bifangstregler, hvor det ofte har vært krav at bifangstandeler skal stemme per dag, eller endog per hal. Dette er vanskelig i praksis, og gjør det ofte problematisk å utøve fisket på lovlig vis. FNL mener det bør vurderes å fastsette bifangstregler som gjelder for lengre perioder, for eksempel på ukebasis. Samtidig bør bifangsten belastes det enkelte fartøys maksimalkvote slik at en slipper et stadig press om høyere bifangstandeler. Når det gjelder kjøp av utenlandsk råstoff på rot, for eksempel torsk, vil FNL understreke betydningen av at slike kjøp også må omfatte bifangst av andre arter (sei og hyse) slik at kvotekjøp ikke på noen måte belaster norsk kvote.

Hyppige endringer i reguleringsopplegg

Fra flere hold blir det reist kritikk mot manglende forutsigbarhet og hyppige endringer i reguleringsopplegget. Slike forhold påfører industrien store kostnader og betydelig uro blant ansatte. Eventuelle endringer i reguleringsopplegg bør derfor i prinsippet gis i god tid slik at flåte og industri får den nødvendige tid til planlegging og omstilling. På den annen side mener FNL reguleringene må innrettes slik at tildelte kvoter kan fiskes, det være seg Norges andel av fastsatte kvoter eller kvoter fordelt på grupper. Erfaringene de senere år er at myndighetene bevisst har unnlatt å foreta refordeling. Konsekvensen av dette har vært at det ikke har vært mulig for norske fiskere å fange værken tildelt gruppekvote eller nasjonal totalkvote fastsatt i internasjonale forhandlinger. FNL mener det er uheldig om Norge på den ene side inngår bilaterale kvoteavtaler

og på den annen side ikke sørger for at reguleringsopplegget blir justert i tråd med utviklingen i fisket.

Andre forhold

FNL erkjenner at overkapasiteten i næringen må ned. Dette er et forhold som både berører flåten og industrien. Stor overkapasitet og stor fangstkapasitet gjør det i perioder svært vanskelig å finne et tilpasset reguleringsssystem. Det er også behov for å iverksettes bedre rapporteringsrutiner og kontroll med fangstuttaket.

2. Regulering av det enkelte fiskeri

Regulering av fisket etter torsk nord for 62°N

Reguleringene for torsk har i store trekk fungert godt i 1999. Det bør derfor bare foretas mindre justeringer i forhold til tilgjengelig kvote for 2000.

Av hensyn til fordelingen på distrikt, og kontinuiteten over året, er det viktig å sette av et tilstrekkelig kvantum av kystflåtens kvote for fiske etter 1.mai. For 1999 var denne avsetningen på 25 000 tonn for fartøyer under 28 meter. I forhold til reduksjon i totalkvote bør denne avsetningen fastsettes til 20 000 tonn. Videre bør ordningen for fartøyer over 28 meter videreføres, hvor 30% av linefartøyenes kvote og 20% av trålernes kvote fiskes etter 1.september.

Et spørsmål som bør vurderes i forlengelsen av selve reguleringsopplegget er spørsmålet om rederikvoter. Selv om det er et politisk ønske om å få en effektiv enhetskvoteordning, mener FNL det i en situasjon med lave kvoter bør gis anledning for rederier å praktisere en rederikvoteordning. Dette vil kunne gi et vesentlig bedre økonomisk driftsresultat.

Regulering av fisket etter sei nord for 62°N

Kvoten for sei er ikke kjent ennå. Forslaget til regulering er derfor satt fram under forutsetning av et tilsvarende kvotenivå som i 1999.

FNL vil innledningsvis understreke behovet for å øke minstemålet for notsei til samme nivå som for trål, jfr FNLs tidligere innspill i saken. Samtidig mener FNL at grensen for lovlig undermåls fisk i fangstene må endres til den opprinnelige ordningen med 10% innblanding (fra 20% i dag), og at innblanding av undermåls fisk må vurderes ut fra antall og ikke ut fra vekt.

Det er etablert en praksis med periodisering av den konvensjonelle kvoten fordelt på tre perioder (01.01.-30.04., 01.05.-31.08. og 01.09.-31.12.) med lik fordeling på de tre periodene. Sett på bakgrunn av lagersituasjonen for salt sei, vil det være en fordel om fisket etter sei begrenses noe i 1.kvartal, for eksempel ved å gjennomføre et bifangstfiske og overføre en større andel av seikvoten til et høstfiske, en periode hvor det normalt finnes få driftsalternativ for flåten. Notfisket etter sei bør følge prinsippene for 1999 med fordeling på to perioder: 40% fra 1.mai og 60% fra 9.august (tilsvarende 7.august i 2000):-

Overreguleringen i notfisket bør begrense ytterligere. Det faktum at notfisket blei avvirket i løpet av 6 uker i andre periode er et klart bevis på en for høy overregulering.

Avdedlingskontor:

FNL Tromsø: Skippergaten 35/39, 9291 Tromsø, Tlf. 77 65 80 33. Fax: 77 65 54 97

FNL Bergen, Bontelabo 2, 5003 Bergen, Tlf: 55 96 26 70. Fax: 55 96 22 05

FNL Ålesund, Postboks 514 sentrum, 6001 Ålesund, Tlf: 70 12 45 60. Fax: 70 12 30 02

Når det gjelder regulering av trålgruppen, er FNLs prinsipielle syn at kvotene skal fordeles på det enkelte fartøy i tråd med prinsippet om kvotefaktorer for torsk og hyse. FNL tar til etterretning at Norske Trållerrederiets Forening har utarbeidet et enstemmig forslag til fordeling mellom de ulike trålgrupper.

Regulering av fisket etter sei sør for 62°N

Reguleringene for not og konvensjonelle redskap har fungert tilfredsstillende i 1999.

Når det gjelder trålerne har overreguleringen vært altfor høy, noe Fiskeridirektoratet også tok konsekvensene av ved å redusere fartøyskvoten fra 1000 til 100 tonn.

Under forutsetning av en videreføring av totalkvoten på samme nivå som i 1999, foreslår FNL at maksimalkvoten pr fartøy begrenses til 600 tonn, dvs identisk med Fiskeridirektørens forslag for 1999. I tillegg foreslås det å avsette 35% av kvoten til etter 15. august og at det foretas sommerstopp i perioden 1. juli til 15. august.

Regulering av fisket etter hyse nord for 62°N

Reguleringen av hysefisket for 2000 blir problematisk, etter som en både skal ta hensyn til "tradisjonelle hyseperioder" og behovet for bifangst i andre fiskerier. Erfaringene fra 1999 tilsier at det i 2000 er ennå viktigere å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe.

Med utgangspunkt i de fastsatte kvoter for 2000, vil det bare i begrenset grad være grunnlag for et direkte hysefiske. Ved tilsvarende kvotesituasjon tidligere (1992) blei hysefisket regulert som et bifangstfiske i 1. halvår, mens det blei åpnet for et direktefiske i tilknytning til fløylinefisket. Endring i teknologi, med til dels stor fangsteffektivitet for snurrevadflåten og lineflåten, tilsier at et slikt direktefiske bør begrenses med maksimalkvoter og maksimale ukekvoter for å unngå et uheldig kappfiske. Dette vil gjøre det mulig å fordele et direktefiske over et lengre tidsrom og på flere områder som tradisjonelt fisker hyse.

Distriktsmessige hensyn tilsier at det bør fastsettes en garantert minstekvote for alle fartøyer, som det enkelte fartøy kan disponere i forhold til en enkeltes driftsalternativ.

Regulering av fisket etter sild

Reguleringen av sildefisket (Norsk vårgytende sild - NVG) har fungert tilfredsstillende i 1999 og bør videreføres etter de samme hovedlinjer i år 2000. Til tross for at det ikke har vært behov for hele avsetningen til konsum, bør ordningen med konsumpåbud når det gjenstår 100.000 tonn av kystnotgruppens kvote, videreføres. Dersom markedssituasjonen skulle tilsa at det ikke er behov for hele kvantumet, kan kvantumet på en enkel måte omdisponeres.

FNL mener det fortsatt er viktig å innskjerpe de tekniske krav til fartøyer med hensyn på fangstbehandling og oppbevaring om bord. Samtlige markeder stiller økende kvalitetskrav. Det faktum at kystfartøyene gjennomgående leverer svakere kvalitet enn ringnot fartøyene, med unntak av de nye, store kystfartøyene, på grunn av mangelfull kjøling, tilsier at en større del av kvotene blir tildelt "ringnot" og fartøy som tilfredsstillende tekniske krav til kvalitetsbehandling av råstoff.

Det er fortsatt behov for å dispensere fra regelen om helligdagsfredning (tillate fiske etter søndag kveld kl 18.00) slik at en større andel kan produseres til konsum til det japanske marked.

Regulering av fisket etter makrell

Også fisket etter makrell har fungert tilfredsstillende i 1999. FNL vil imidlertid foreslå at fartøy som fisker med garn og snøre, det vil i praksis si krok, alene får en kvote på 15.000 tonn med differensiering etter båtstørrelse, mens de små kystnotfartøyene bør flyttes over i den andre notgruppen.

Regulering av fisket etter lodde

Loddekvoten var i 1999 på 48 000 tonn og i sin helhet avsatt til konsum. Neste år er kvoten på 261 000 tonn. I forhold til markedet, vil det være uheldig å anvende hele kvantumet til konsum. På den annen side vil både produksjonskapasitet, modningsprosess og råstoffkvalitet innebære at det endelige kvantum til konsum blir betydelig lavere. Ut fra markedsbildet i Japan kan en forvente at det vil være etterspørsel på mellom 50-100 000 tonn råstoff til rognlodde og lodderognproduksjon. For industrien er det viktig at åpningsdatoen for konsumfisket blir satt til medio mars, relatert til utviklingen i rognprosent. FNL mener videre fisket etter lodde ikke må starte før de yngre årsklasser har skilt lag med den voksne lodda.

Med vennlig hilsen

Fiskerieringens Landsforening

Terje E. Martinussen
Adm.direktør

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
FNL-Bergèn, Ålesund
FNLs representanter i Reguleringsrådet

Vår ref.: GOS

Vår dato: 25.11.99

Deres ref.:

Deres dato:

**NORGES
KYSTFISKARLAG**

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5804 BERGEN

SIAJ
YWF
Wag
Wag

ARKIV	
26. NOV. 1999	
SAKSNR. 4288/99	DOK.NR. 1
U.O. §	

**NORGES KYSTFISKARLAGS ÅRSMØTEVEDTAK 20. NOVEMBER 1999 -
REGULERINGER AV FORSKJELLIGE FISKESLAG I ÅR 2000.**

Vedlagt følger Norges Kystfiskarlags årsmøtevedtak angående regulering av fisket i år 2000.

Vi ber om at Reguleringsrådet og den enkelte medlem av Reguleringsrådet får kopi av disse vedtakene.

Med hilsen
Norges Kystfiskarlag

Geir-Olaf Sørensen
Geir-Olaf Sørensen
Administrasjonssekretær

Vedlegg.

Årsmøte 20. november 1999

Sak 6 A

**NORGES
KYSTFISKARLAG**

Årsmøtevedtak

Regulering av fisket i 2000.

Mange kystfiskere føler i dag stor uttrykkhet for framtida. Mange av de fiskeressurser som norske fiskere er avhengige av er i dag på et kritisk lavt nivå. Tilliten til norsk fiskeriforvaltning er mildt sagt tynnslitt etter at tre tusen kystfiskefartøyer i løpet av 90-tallet er presset ut av torskefiske til ingen nytte. Samtidig som vi har måttet se på at det med myndighetenes aktive støtte har blitt investert enorme beløp i nye, ulønnsomme havfiskefartøyer som skal beskatte de samme ressursene.

Norges Kystfiskarlag har alltid vært villig til å ta ansvar for ressursene, og det skal vi fortsette med. Men ikke alene!

- Det må være et overordnet mål for norsk ressursforvaltning at den skal være bærekraftig, både sosialt, økonomisk og biologisk.

Norge har forpliktet seg internasjonalt til å legge vitenskapelige anbefalinger basert på føre-var prinsippet til grunn for reguleringene. Det har lenge vært klart at forskerne i Det Internasjonale Havforskningsråd ofte har skrøpelig grunnlag for sine anbefalinger. Forskerne baserer mye av sine beregninger på fangsttall. Med det forvaltningsregime vi i dag har er det en kjent sak at det jukses både med fiskeslag og størrelsessammensetning i fangstene, i tillegg til at store kvanta småfisk dumpes på feltet. Med et dårlig og usikkert datagrunnlag må nødvendigvis beregningene bli usikre. Det er nettopp fordi usikkerheten i dataene er så stor at forskerne må mane til forsiktighet.

For tredje år på rad har nå den Nørsk-Russiske fiskerikommisjon anbefalt kvoter som ligger himmelhøyt over forskernes anbefalinger, og som ganske sikkert vil føre til ytterligere reduksjon i de norsk-arktiske bestandene. På den måter håper havfiskeinteressene å kunne fortsette sitt uvettige rovfiske i enda ett år, mens kystfiskerne må betale gildet gjennom at fisk som skal inn til kysten på nærings- og gytevandring tas opp av havet før den kommer inn til kysten.

Spørsmålet om bærekraft er imidlertid knyttet både til mengde og fiskemønster. De signaler som kommer fra forskermiljøet går entydig i retning av at de anser at uttaket av ungfisk i flere fiskerier i dag er for stort.

- I en situasjon hvor kvoteanbefalingen må bli usikre, krever Norges Kystfiskarlag at Havforskningsrådet (ICES) i fremtiden også må bli bedt om å gi anbefalinger, ikke bare om totalkvoter men også om hvilke endringer i fangstmønster som kan bidra til mer bærekraftig forvaltning, og til at føre-var prinsippet blir bedre ivaretatt.

De fleste større bestandene som norske fiskere utnytter, vandrer i mellom flere lands økonomiske soner. Når det gjelder de norsk-arktiske bestandene, og nordsjøbestandene så tas 60 - 100% av fangsten av norske, russiske og internasjonale havfiskefartøyer som fisker med aktive redskaper som trål og ringnot. Bestandsutviklingen bestemmes først og fremst av hva denne havfiskeflåten foretar seg.

Norge har i dag kvoteavtaler med Russland, EU, Island, Grønland og Færøyene om regulering av fisket i Barentshavet, Norskehavet og Nordsjøen. I tillegg har vi avtaler med Sverige og Danmark om fisket i Skagerrak og Kattegatt. Avtalene dekker både fastsettelse av totalkvoter, og gjensidig kvotebytte, og omfatter de fleste viktige bestander så som torsk, hyse, sild, makrell og lodde. Det forhandles dessuten om felles minstemålsbestemmelser, kontrolltiltak og lignende

- Norges Kystfiskarlag krever at norske myndigheter innenfor kvoteavtalen med de enkelte land søker å endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning. Det vil i klartekst si at uttaket av småfisk må reduseres gjennom økt minstemål, bruk av mer selektive redskaper og økt kontroll med havfiskeflåten for å hindre utkast og kvotejuks.
- Norges Kystfiskarlag krever at norske myndigheter i forhandlinger med andre land om kvotefastsettelse skal arbeide for at det traktatfestes et fast tak for fiskedødelighet, slik at totalkvoten pr år settes til en fast prosent av den fangstbare bestand ved begynnelsen av kvoteåret, innenfor grensen for hva som kan ansees som langsiktig forsvarlig utbytte.
- Norges Kystfiskarlag krever at norske myndigheter fører et strengt regime med stengning av felt med mye ungfisk.
- Norges Kystfiskarlag krever at sporingsutstyr og inspektører blir påbudt om bord i samtlige havfiskefartøyer i norsk sone, og på norske fartøyer i andre lands soner, slik at en får en bedre kontroll med at reguleringsbestemmelsene blir fulgt.

En stadig økende del av den russiske kvoten blir fisket av norskregistrerte fartøyer og av norskeide og/eller norskkontrollerte fartøyer under fremmed flagg. Slik situasjonen er i Russland, må vi vente at denne utviklingen vil fortsette.

- Norges Kystfiskarlag krever at det iverksettes tiltak overfor denne flåten, slik at samtlige norsk-kontrollerte fartøyer og utenlandske fartøyer som leverer i norsk havn blir underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc.

Det er gjennom flere års forskning vel dokumentert at vi langs kysten har lokale bestander av torsk, hyse, sei, rødspette osv. Mange av disse bestandene er i god forfatning, og det er ingen grunn til at kystfiskere ikke skal kunne utnytte sine lokale ressurser bare fordi de norsk arktiske bestandene av samme art er truet.

For å legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokale ressurser mener Norges Kystfiskarlag at en må få et klarere skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper.

- Norges Kystfiskarlag krever at vi får et separat forvaltningsregime for lokale ressurser, hvor kystbestandene forbeholdes kystflåten.
- Vi forutsetter at myndighetene vil følge opp signalene fra Stm.nr. 51, og henvise fartøyer over 28 meter til å fiske utenfor 12-milsgrensen. Dessuten må også autolinefartøyer under 28 meter med fryseri om bord, henvises til å fiske utenfor 12 n.mil.

- Med den teknologiske utvikling en har sett i snurrevadfisket, er det klart at dette redskapet i en del tilfeller har utviklet seg på en måte som gjør at snurrevad må reguleres som trål, og ikke som konvensjonelt redskap. Innenfor 4 n.mil må det kun være tillatt å bruke snurrevad med maksimalt 150 maskers høyde og maksimalt 4 kveiler (880 meter) tau. På gytefelt må all bruk av snurrevad forbys

Norges Kystfiskarlag har gjentatte ganger tatt til orde for at retten til å høste av havets grøde er en allmenningsrett som tilhører alle dem som bor på kysten. Vi mener å ha solid sedvanerettslig belegg for å hevde at det finnes en slik «ytre allmenning», og vi mener at Staten ikke har lovlig belegg for å privatisere bruken av denne allmenningen.

Vi har i dag et forvaltningsregime som gjør utstrakt bruk av adgangsbegrensning kombinert med kvoteordninger, hvor adgangen til å delta også berettiger til en viss kvote(andel) av ressursen. På denne måten har det skjedd en snik-privatisering av den ytre allmenningen.

Norges Kystfiskarlag er prinsipielt av den mening at allmenningen skal være åpen for alle som ønsker å livnære seg av fisket. Bruken av allmenningen må derimot være regulert gjennom tekniske reguleringer som redskapsbegrensning, minstemål, periodisk stengning av felt etc. Slike reguleringer vil også måtte omfatte bruken av konvensjonelle redskaper.

- I den grad det måtte være behov for å fastsette fartøykvoter, bør disse fastsettes på basis av mannskapstall, dvs. at alle som ønsker å delta får tildelt en ikke omsettelig personkvote.

Neste år vil behovet for vern og gjenoppbygging av viktige bunnfiskbestander som norsk-arktisk hyse og torsk være særlig stort, og kvotegrunnlaget vil være langt lavere enn i ett normalår. Samtidig er bestandene av pelagiske fiskeslag som sild, makrell og lodde i god forfatning. I denne situasjonen mener Norges Kystfiskarlag det vil være riktig å prioritere de mest torskeavhengige fartøyene når de norske kvotene av bunnfiskarter skal fordeles.

- Fartøyer som ønsker å delta i not- og trål-fisket etter pelagiske arter som makrell og lodde, i rekefisket og i notfisket etter sei, må få reduserte sine kvoter på torsk, hyse og andre bunnfiskarter.

Arsmøte 20. november 1999

Sak 6 B.

**NORGES
KYSTFISKERLAG**

Arsmøtevedtak.

Regulering av fiske etter

NORSK ARKTISK TORSK OG KYSTTORSK.

ACFM (Havforskningsrådets komite for fiskerireguleringer) anbefalte for 1999 en totalkvote på 360.000 tonn norsk arktisk torsk. I den norsk-russiske fiskerikommisjon ble kvoten for norsk arktisk torsk i 1999 fastsatt til 480.000 tonn. Regnet i tonn betyr det at en for andre år på rad la opp til la opp til et overfiske på 33% ut over forskernes anbefalinger.

Tallene som nylig er framlagt av ACFM viser at gytebestanden i løpet av det siste året er redusert med 30%, og er nå nede på 297.540 tonn. Med dagens kvotefordeling blir 70-80% av den norsk arktiske torsken fisket med trål, av nordmenn, russere, islendinger og andre. Fiskeinnsatsen de siste årene tilsvarer et årlig uttak på over 60% av totalbestanden ($F > 0,9$). En har i tillegg fått en omlegging av fiskemønsteret i retning av yngre årsklasser. Det betyr at det er blitt fisket langt flere individer enn hva som ble forutsatt i forskernes råd. Den effektive fiskedødeligheten er økt, og vekstevnen i bestanden er redusert.

Fiskerikommisjonen ble i 1997 enig om at den norsk arktiske torsken skulle forvaltes slik at gytebestanden ikke kom under 500.000 tonn, og fiskeinnsatsen skulle reduseres slik at en ikke tok ut mer enn 35% av totalbestanden pr år ($F=0,42$).

Alt avhengig av hvor lang tid en skal bruke på bygge opp igjen gytebestanden til forsvarlig nivå på 500.000 tonn, lyder ACFMs kvote-anbefaling for år 2000 på 110.000 til 260.000 tonn.

Den norsk russiske fiskerikommisjon har nylig fastsatt totalkvoten for år 2000 til 390.000 tonn, hvorav den Norge kan fiske 153.400 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn kysttorsk.

Forvaltning.

Norges Kystfiskerlag har alltid hevdet at vi skal ha en bærekraftig forvaltning av havets ressurser. Vi har argumentert for ansvarlig fiske, og vi har hilst føre-var-prinsippet velkommen. Vi hele tiden advart mot den utviklingen som vi nå ser konsekvensen av, og vi må konstatere at totaluttaket for 3. år på rad ligger langt over forskernes anbefaling, og vil føre til ytterligere reduksjon av gytebestanden.

Med et uforsvarlig høyt totaluttak blir det desto viktigere å få til et mer bærekraftig fiskemønster.

Norges Kystfiskarlag krever at

- En må endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning, slik at bestanden kommer på fote igjen. Det vil i klartekst si reduksjon i trålfisket, og at uttaket av småfisk må reduseres gjennom økt minstemål i trålfisket, og omlegging til mer bruk av passive og selektiv redskaper.
- En må fordele den norske kvoteandelen slik at en i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling, både sosialt og biologisk. Det vil i klartekst si at kystflåten må prioriteres.

Skal en få til et bedre beskatningsmønster, er det først og fremst fisket til den norske og internasjonale trålerflåten en må konsentrere seg om. Norges Kystfiskarlag vil gjenta sitt krav om en økning i maskevidden i trål til 155 mm og obligatorisk bruk av rist med 80 mm spileavstand i norsk sone. Dette vil redusere fangsten av småtorsk samtidig som det vil lette beskatningen på hysebestanden. Dette mener vi er gunstig i en situasjon hvor både hyse- og torske-bestanden er nedfisket.

- Det må settes inn tilstrekkelig forskning for å fastslå om fisken overlever selekteringen gjennom trålrasta.

Vi forutsetter at norske myndigheter vil føre et strengt regime med stengning av felt med mye ungfisk. Myndighetene har hjemmel i saltvannsfiskeloven til å påby sporingsutstyr på fartøyene, og de kan også sette inspektører ombord i fartøyene. Vi forutsetter at sporingsutstyr vil bli påbudt, og at både sporingsutstyr og inspektører vil bli aktivt brukt for å føre kontroll med fartøyaktiviteten i norsk sone, slik at en får en bedre kontroll med at reguleringsbestemmelsene blir fulgt.

En stadig økende del av den russiske kvoten blir imidlertid fisket av norskregistrerte fartøyer, eller av norskeide og/eller norskkontrollerte fartøy under fremmed flagg. Vi vil be Fiskeridirektøren og Fiskeridepartementet iverksette tiltak overfor denne flåten, slik at samtlige norsk-kontrollerte fartøy blir underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc.

En må i forskriftene for 1999 ta sikte på å få et klarere skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper. På den måten kan en legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokal ressurs.

Vi vil særlig fremheve to punkter:

- Vi forutsetter at myndighetene vil følge opp signalene fra Stm.nr. 51, og henvise fartøy over 28 meter til å fiske utenfor 12-milsgrensen. Dessuten må også autolinefartøy under 28 meter med fryseri om bord, henvises til å fiske utenfor 12 n.mil.
- Med den teknologiske utvikling en har sett i snurrevadfisket, er det klart at dette redskapet i en del tilfeller har utviklet seg på en måte som gjør at stor-snurrevad må reguleres som trål, og ikke som konvensjonelt redskap. Innenfor 4 n.mil må det kun være tillatt å bruke snurrevad med maksimalt 150 maskers høyde og maksimalt 4 kveiler (880 meter) tau. På gytefelt må all bruk av snurrevad forbys.

Fordeling.

Norges Kystfiskarlag er opptatt av at vi skal ha ei bærekraftig fiskerinæring. Med bærekraft mener vi ei fiskerinæring som også ivaretar hensynet til fremtidige generasjoner. Det betyr at

vi både må ta vare på ressursene, og på en fiskerkultur som bærer i seg forutsetningen for videre bosetting og sysselsetting på kysten.

Norges Kystfiskarlag er prinsipielt av den oppfatning at kystflåten som fisker med selektive og passive redskaper som garn, line og jukse bør få fiske mest mulig fritt. Vi er videre av den oppfatning at kvoten av kysttorsk skal forbeholdes kystflåten.

Når det gjelder den norske torskekvote vil vi for år 2000 anbefale følgende fordeling:

KVOTE- FORDELING	Norsk-arktisk torsk		Kyst-torsk		Til sammen
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn	Tonn
		153.400 tonn		40.000 tonn	193.400 tonn
Havfiskeflåten					
Trålere	20,0%	30.700			30.700
Konv. over 28 m	9,6%	14.700			14.700
Kystflåten					
Konv. under 28 m	70,4%	108.000	100%	40.000	148.000

I tabellen er Norsk arktisk torsk fordelt mellom havfiske- og kystflåten.

Trålernes andel er fastsatt til 20%, mens autolineflåten i tråd med tidligere får 12% av den konvensjonelle flåtens kvoteandel av norsk-arktisk torsk.

Kysttorken er forbeholdt kystflåten, og forutsatt fisket innenfor trålgrensen, dvs. i farvann hvor trål, stor-snurrevad og autoline forutsettes ikke å ha adgang.

Dersom myndighetene ønsker å videreføre årets opplegg med maksimalkvoter ber vi om at kvotestigen blir endret slik at fartøyer under 15 meter får økt sine maksimalkvoter.

Dette er en fartøytype som på mange måter er optimal ut fra kystens forutsetninger:

Effektivitet er god, kapitalbehovet overkommelig og tilpasningsevnen god når ressursene svinger. Driftsmønsteret til disse båtene er ressursvennlig og biologisk bærekraftig, basert som det er på bruk av selektive og passive redskaper. Båtene leverer fangsten lokalt, de er med å sikre sysselsetting og bosetting i heimbygda samtidig som driftsmønsteret er menneskevennlig nok til å ta vare på sentrale verdier knyttet til livskvalitet og trivsel.

Det er derfor sterkt beklagelig at det nettopp er denne gruppen som gjennom de seinere års reguleringer i torsk, sei og hyse-fisket er blitt sterkest rammet. Norges Kystfiskarlag krever at reguleringsmyndighetene i neste års reguleringer sørger for å gi denne flåten vesentlig bedre driftsvilkår.

Arsmøte 20. november 1999

Sak 6 C

Arsmøtevedtak.

Regulering av fisket etter

NORSK ARKTISK HYSE OG KYST-HYSE.

I følge der internasjonale havforskningsråd har bestanden av norsk arktisk hyse vært i stabil tilbakegang siden 1995. Gytebestanden er dominert av en sterk årsklasse, og ventes å bli vesentlig redusert de nærmeste år.

Mesteparten av den norsk arktiske hysa fiskes som bifangst i torsketral. Det er kun ved norskekysten at av kystflåten drives et direktefiske etter hyse med passive redskap. Det fiskes år om annet 35.-50.000 tonn hyse med passive redskaper.

For å være sikker på at gytebestanden ikke kommer under den kritiske nivået på 80.000 tonn, anbefaler forskerne at kvoten av norsk arktisk hyse for år 2000 settes til 37.000 tonn.

Den norsk-russiske fiskerikommisjon har tidligere år holdt seg nært opptil anbefalingene fra det internasjonale havforskningsråd. Norge har som regel fått overført hyse fra Russland.

For år 2000 har den norsk russiske fiskerikommisjon fastsatt kvoten av norsk arktisk hyse til 62.000 tonn, hvorav Norge kan fiske 33.400 tonn.

I tillegg til norsk arktisk hyse foregår det et fiske på lokale bestander. I de årlige kvoteforhandlingene opereres det med et kvantum på 5.000,tonn kyst-hyse, som er fastsatt ut fra historiske fangstdata for området sør for Lofoten.

Den norske kvoten av hyse nord for 62°N blir da på 38.400 tonn

(Den norske kvoten av hyse var i 1997 på 109.000 tonn, i 1998 på 71.000 og i 1999 på 46.000 tonn.)

Ressursforvaltning.

Med en kvote på 62.000 tonn vil gytebestanden kraftig redusert. Norges Kystfiskerlag krever at de samme mål må legges til grunn for forvaltningen av norsk arktisk hyse som ved forvaltning av norsk arktisk torsk:

- En må innenfor kvoteavtalen med Russland søke å endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning, slik at bestanden raskest mulig kommer på fote igjen. Det vil i klartekst si at trålnes uttak av småfisk må reduseres.

- En må fordele den norske kvoteandelen slik at en i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling, både sosialt og biologisk. Det vil i klartekst si at kystflåten må prioriteres.

I en situasjon med flere svake årsklasser på rad, vil behovet for yngelvern være særlig stort. Mesteparten av hysa fiskes som bifangst i torsketrål. De reguleringer som foreslås for torskefiske vil derfor få stor reguleringseffekt også for hyse, i og med at det kun er stor hyse som vil bli fanget opp av torsketrål med maskevidde 155 mm og sortingsrist på 80 mm.

Fordeling.

Det er kun ved norskekysten at det av kystflåten drives et direktefiske etter hyse med passive redskap. Det fiskes år om annet 35.-50.000 tonn hyse med passive redskaper. I en situasjon med sterkt reduserte kvoter bør denne flåtegruppen prioriteres.

Vi går ut fra at med økt maskevidde og skillerist på 80 mm vil trålerne's fangst av hyse bli vesentlig redusert. Det bør imidlertid settes av et kvantum til bifangst for trålerflåten og til dekning av autolineflåtens fangst av hyse.

Norges Kystfiskarlag vil for 2000 anbefale følgende fordeling av norsk-arktisk hyse og kysthyse:

KVOTE- FORDELING	Norsk-arktisk- hyse		Kyst-hyse		Til sammen
	<i>Prosen t</i>	Tonn	<i>Prose nt</i>	Tonn	Tonn
		33.400 tonn		5.000 tonn	38.400 tonn
Havfiskeflåten					
Trålere	20%	6.680			6.680
Konv. over 28 m	5%	1.670			1.670
Kystflåten					
Konv. under 28 m	75%	25.050	100%	5.000	30.500

Trålerflåten får etter Kystfiskarlagets fordelingsmodell et hysekvantum som burde kunne gi grunnlag for å sette bifangstprosenten til 20% pr. hal. (Forutsatt en trålkvote på 24.000 tonn = torsk)

Norges Kystfiskarlag krever at kysthysa blir forbeholdt kystflåten, og vi forutsetter at autoline og stor-snurrevad reguleres ut av kystsonen.

Med en slik fordeling vil likevel kystflåten være sikret bare halvparten av hva denne flåten fisket mens det var fritt fiske midt på 90-tallet. Det er dermed ikke grunnlag for et direktefiske etter hyse før evt. til høsten.

Norges Kystfiskarlag vil foreslå at hysekvantumet til kystflåten disponeres til et bifangstfisket fram til 15. september, med en bifangstprosent på 20%.

Etter 15. september åpnes det opp for et begrenset direktefiske for kystflåten innenfor garanterte kvoter.

SAK 8/99

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremgår følgende:

1. INNLEDNING.

1.1. Reguleringssituasjonene fra og med 1992.

Fra og med 1992 har bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap vært tillatt som et direkte fiske. I årene 1992-96 var det fastsatt en kvote for det direkte kystfisket. For 1997 ble reguleringene av det direkte kystfisket etter blåkveite endret i forhold til 1996 ved blant annet at maksimalkvotene ble kraftig redusert. En annen endring var at en ikke fastsatte noen totalkvote for dette fiskeriet (kvoten hadde fra og med 1993 ligget på 2.500 tonn). Istedenfor avgrenset en perioden det var tillatt å fiske blåkveite til fire uker. Samtidig gikk en vekk fra ordningen med påmelding til fisket som en hadde i 1996. Maksimalkvoten ble fra og med 1997 differensiert på fartøylengder.

1.2. Reguleringen av det direkte fiske for kystfartøy og utviklingen i dette fisket i 1999.

Reguleringen i 1999 bestod av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 31. mai og etter 6. juli (opprinnelig 4 uker, utvidet til 5). Forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N.
- differensierte maksimalkvoter regulert etter fartøylengde. Disse var som følger:

<u>Lengde</u>	Maksimalkvote
0 - 13,99 meter største lengde	18 tonn
14 - 19,99 meter største lengde	21 tonn
20 - 27,99 meter største lengde	24 tonn

I tillegg har trålere og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap uten deltakelsesrett i det direkte fisket, og samtlige fartøy når det direkte fisket har vært stengt, hatt adgang til en maksimalt tillatt innblanding av blåkveite på 10% blåkveite i de enkelte fangster og av landet fangst fra årets

begynnelse og frem til 1. august. Etter 1. august ble tillatt bifangst av blåkveite redusert til 10% i de enkelte fangster og 5% av landet fangst.

1.3. Utviklingen i det direkte blåkveitefisket i 1999.

I alt ble det fisket 4.752 tonn i det direkte fisket etter blåkveite i de vel fem ukene fisket var åpent i 1999. Tilsvarende tall for 1998 var 3.256 tonn. Da var fisket åpent i 4 uker. Totalt deltok 324 fartøy under 28 meter i årets blåkveitefiske. Til sammenligning deltok 290 fartøy i det direkte fisket etter blåkveite i 1998 og 278 i 1997, jfr. Tabell 1.

Tabell 1. Deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter i de ukene det direkte fisket var åpent. (Mai - juli for 1995, juni - juli for 1996, juni for 1997 og 1998, 31. mai til 6. juli for 1999). Fangsttallene inkluderer også bifangst i de ukene det direkte fisket var åpent. Foreløpige tall. [???]¹

Fangst (tonn)	Antall fartøy				Totalfangst (tonn)				Snittfangst (tonn)			
	1996	1997	1998	1999	1996	1997	1998	1999	1996	1997	1998	1999
0 - 4,9	45	54	50	61	63	94	108	143	1,4	1,7	2,2	2,3
5 - 9,9	37	99	41	48	262	871	306	354	7,1	8,8	7,5	7,4
10 - 24,9	101	124	199	210	1.900	1.462	2.842	3.881	18,8	11,8	14,3	18,5
25 - 49,9	84	0	0	5	2.507	0	0	157	29,8	0	0	31,4
Sum	267	278	290	324	4.731	2.427	3.256	4.535	17,7	8,8	11,2	14,0

Tabell 1 viser fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter i den tiden direktefisket var åpent fordelt etter fangstens størrelse for årene 1996, 1997, 1998 og 1999. Tabellen gir et bilde av hvordan fisket har utviklet seg de fire siste årene.

Tabell 2 viser antall deltakende fartøy, hvor mange fartøy som har tatt sine maksimalkvoter, totalfangst og kvoteutnyttelsen, fordelt på ulike lengdegrupper.

¹ Tallene for 1999 er for juni måned. I tillegg ble det fisket totalt 217 tonn blåkveite den 31. mai og perioden 1. - 6. juli, tilsammen 4.752 tonn.

Tabell 2. Deltakelse og kvoteutnyttelse i det direkte fisket etter blåkveite 1997, 1998 og 1999 foreløpige tall.²

Fartøygruppe	Antall deltakere			Tatt makskvoten			Totalfangst			Kvoteutnyttelse		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Under 15 meter	144	183	130	89	87	38	1.143	1.929	1.310	79%	70 %	56 %
15 - 19,9 meter	95	91	158	67	54	83	959	1.132	2.476	84%	83 %	75 %
Over 20 meter	28	16	36	13	10	25	325	195	749	77%	81 %	87 %
Sum	277	290	324	169	151	146	2.427	3.256	4.535	81%	75 %	73 %

1.3. Bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag.

Bifangsten av blåkveite tatt med konvensjonelle redskap utgjør 3.318 tonn av totalt sluttseddelført blåkveitekvantum på 13.540 tonn pr. 21. november 1999. Som det fremgår av Tabell 3, utgjør bifangst av blåkveite i trålfisket 5.470 tonn inkludert et mindre kvantum til forskning. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har fisket 2.708 tonn blåkveite som bifangst. Fartøy under 28 meter har utover det direkte fisket også tatt 610 tonn som bifangst.

Tabell 3. Oppfisket kvantum av blåkveite fordelt på fartøygrupper. Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelregister. Sluttsedler pr. 21.11.1999.

Fartøygruppe	Fangst (tonn)		Herav forskningsfangst	
	1998	1999	1998	1999
Konvensjonelle	4.946	8.070	132	156
Herav:				
under 28 m direktefiske	3.256	4.752		
under 28 m bifangst	369	610		
over 28 m bifangst	1.321	2.708		
Trål	3.488	5.470	627	574

² Maksimalkvotene for 1999 ble regulert etter følgende fartøylengde: 0 - 13,99, 14 - 19,99 og 20 til 27,99 meter. Tallene for 1999 korresponderer til disse lengdeintervallene.

Totalt	8.434	13.540	759	730
---------------	-------	--------	-----	-----

Som tabellen over viser, har fangstkvantumet av blåkveite økt markant fra 1998 til 1999. Bifangstkvantumet for 1999 vil øke når alle fangster er blitt levert og sluttsekket. I 1996 og 1997 ble det landet omlag 1.200 tonn blåkveite i november-desember og i 1998 var tilsvarende landinger 418 tonn blåkveite. Ved fiske etter andre fiskeslag har det etter 1. august i år vært tillatt med inntil 10 % bifangst av blåkveite i de enkelte fangster og 5 % av landet fangst. For tidligere år har det vært tillatt med 5 % blåkveite av de enkelte fangster og 5 % ved landing.

2. BESTANDSSITUASJONEN I 2000.

ACFM regner fortsatt gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavt nivå. Gytebestanden på 35.000 tonn er blant de laveste som er registrert, og langt under det som tidligere var antatt å være det biologisk sikre nivået (MBAL) på 65.000 tonn. *ACFM uttaler at økningen i fangst i 1999 sannsynligvis vil medføre ytterligere nedgang i gytebestanden.* ACFM uttaler også at det bør lages en forvaltningsplan for å redusere fiskedødeligheten og gjenoppbygge bestanden. Selv om en har indikasjoner på at 1995 årsklassen er betraktelig større enn tidligere årsklasser, vil ikke denne årsklassen komme inn i gytebestanden før i år 2001. Den biologiske situasjonen er derfor utrygg. Det blir slått fast at omfanget av fisket i år er urovekkende høyt. Dette gjelder både det direkte fisket og bifangstfisket. Problemet i direktefisket skyldes økt deltakelse og for høye maksimalkvoter. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkveite i et direkte fiske i 2000. En liberalisering av bifangstbestemmelsene har også medført økt beskatning av blåkveite i bifangstfisket 1999.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2000.

I punkt 8.1 i protokollen fra Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon sitt møte november 1999 heter det:

"Den norske part opplyste at det, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 2000 fortsatt vil bli forbud mot direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort.

Den russiske part opplyste at den i 2000 fortsatt vil forby et direkte fiske etter blåkveite for russiske fartøy.

Avtalen gir som i de siste årene, adgang til et avgrenset norsk kystfiske. Fortsatt vil altså alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. I tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 10 % i vekt av de enkelte fangster og 5 % av landet fangst.

4. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 2000.

Basert på erfaringene en fikk fra gjennomføringen av direktefiske i 1999 etter blåkveite vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre hovedtrekkene i 1999-reguleringen,

- Fiskeridirektøren foreslår at direktefisket etter blåkveite i 2000 består av følgende elementer: bare fartøy under 28 meter største lengde og som fisker med konvensjonelle redskap kan delta.
- Fisket er åpent i 4 uker.
- Maksimalkvoter differensiert etter lengde.

Fiskeridirektøren mener at det direkte fisket etter blåkveite ikke bør overstige 2.500 tonn. For å begrense det direkte fisket i 2000 til 2.500 tonn, må maksimumkvotene reduseres kraftig. Basert på samme deltakelse i 2000 som i 1999 og samme utnyttelsesgrad av maksimumkvotene som i år, bør neste års maksimumkvoter settes som følger:

<u>Lengde</u>	<u>Kvote</u>
0 - 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 - 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 - 27,99 meter største lengde	14 tonn

I forbindelse med at neste års bunnfiskkvoter kan bli redusert, kan dette resultere i en økning i deltakelsen og fangsttinningsgraden i det direkte fisket etter blåkveite. På den andre siden kan lavere maksimumkvoter virke mindre attraktive, slik at deltakelsen i det direkte fisket reduseres. Med deltakelse som i 1999, og de foreslåtte maksimumkvoter, er imidlertid overregulering i forhold til et fiske på 2.500 tonn lik 0.

4.1. Åpningsdato

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte fisket etter blåkveite blir åpnet mandag 29. mai 2000. I perioden før gjelder bifangstbestemmelsen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstbestemmelsen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet søndag 25. juni 2000.

4.2. Områdeavgrensning.

I 1993-1998 har alt direkte fiske nord for 71°30' N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et begrenset kystfiske og dermed skal foregå i relativt kystnære farvann.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30' N.

4.3. Bifangst.

Som vist i tabell 3 har det vært en markant økning i fangstkvantum for blåkveite fra 1998 til 1999. For å redusere uttaket av blåkveite, mener Fiskeridirektøren at bifangstregelen bør strammes inn.

Når det direkte fisket ikke er åpent, samt for trålere og fartøy uten deltakelsesadgang i direktefisket, foreslår Fiskeridirektøren en bifangstregel på 5% i forhold til hver enkelt fangst og ved landing for 2000.

4.4 Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår som i 1999 at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må være innført i merkerregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote.

4.5 Adgang til bruk av leiefartøy.

Som kjent ble forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2000 sendt ut på høring 27. oktober d.å. I den forbindelse ble spørsmålet om adgang til bruk av leiefartøy utredet. Fiskeridepartementet foreslår i høringsnotatet en generell adgang til bruk av leiefartøy for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap eller not uansett fiskeri, forutsatt at det ikke dreier seg om et konsesjonsbelagt fiskeri.

Det direkte fisket etter blåkveite er som nevnt kun åpent i en kort periode. Det er således bare de fartøy som er på rett sted til rett tid som får anledning til å delta i fisket. En slik reguleringsform er ikke egnet for en leiefartøyordning. Adgang til å benytte leiefartøy forutsetter etter Fiskeridirektørens oppfatning at fartøyet faktisk driver det aktuelle fisket når forliset eller havariet inntreffer. Da direktefisket etter blåkveite bare er åpent i fire uker, vil det være vanskelig å behandle søknader og klager før fisket er over.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det skal være forbudt å benytte leiefartøy i fisket etter blåkveite.

Gullestad ga deretter ordet til forskerne for orientering om bestandssituasjonen.

Nedreaas sa at bildet nå ikke var like mørkt som tidlig på 90-tallet. Gytebestanden var imidlertid fortsatt for lav og måtte opp på et høyere nivå. Målet for gytebestanden var 65 000 tonn. Han fremholdt at uttaket i 1999 ble altfor høyt. Han sa videre at Havforskningsinstituttet var svært opptatt av at det for neste år ble iverksatt tiltak for å redusere uttaket.

Remøy sa at han oppfattet at forskernes argumenter hadde endret seg. Når det gjaldt utøvelse av det faktiske fiske hevdet han at russerne fisket innenfor 50% bifangst. Han spurte om størrelsen på den russiske bifangsten.

Nedreaas sa seg ikke enig i at argumentasjonen var endret. Tidlig på 90-tallet var det forholdet at gytebestanden forsvant som opptok forskerne. Han sa at det totale uttaket av blåkveite i 1999 var forventet i størrelsesorden 19 000 tonn. Av dette var en russisk fangst på til sammen 3500 tonn.

Remøy spurte hva uttaket ville ligge på når gytebestanden var kommet opp på ønsket nivå.

Nedreaas svarte at en ikke kunne forvente høyere uttak enn 20 - 25 000 tonn i året.

Gullestad pekte på at russerne syntes å ha lært hvordan en utnyttet bifangstregler. Dette gjaldt spesielt for de russiske båter som hadde tilknytning til Norge, Island og Færøyene.

Han var enig i at det var påkrevd å redusere uttaket og foreslo videreføring av det innstrammede opplegget fra 1999.

Han viste til at strengt tatt burde det overhode ikke tillates et direkte fiske. Når det var bestemt at direkte fiske kunne gjennomføres måtte dette holdes på et nivå i størrelse 2500 tonn. Han fremholdt at dette i praksis måtte medføre både redusert maksimalkvote pr. fartøy og en fisketid på 4 uker.

Han presiserte at Fiskeridirektørens forslag innebar en kraftig innstramming i forhold til inneværende år. Han ba om synspunkt på dette forslaget.

Williams sa at Fiskeridirektørens forslag innebar reellt en overregulering på 48%.

Album spurte om det i dag foregikk et oppfyllingsfiske under dekke av bifangst.

Wold sa at noen fiskere hevdet at de hadde behov for en bifangstregel. Han beskrev imidlertid måten garnfisket kunne gjennomføres på slik at det som fremstod som bifangst på enden på garnlenken reellt sett var et direkte fiske på de garna som var plassert lenger ned i kanten.

Han fremsatte deretter forslag om videreføring av stigen fra 1999.

Han viste også til at inneværende år hadde det skapt problemer at bifangst fisket før det direkte fisket åpnet ikke ble trukket av kvoten.

Gullestad var enig med Wold om at bifangst tatt før det direkte fisket startet skulle trekkes i kvoten når det direkte fisket tok til.

Han kunne deretter konstatere at et samlet Reguleringsråd var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget om å gjøre fisket gjeldende for fartøy under 28 meter, i en periode på 4 uker og med makskvote etter fartøyets lengde basert på en stige med trinn. Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i disse elementene.

Han foretok deretter avstemning på de to forslagene om kvotestørrelse på de enkelte trinn:

5 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen og Remøy) gikk inn for Wolds forslag.

6 representanter (Gullestad, Storaas, Eriksen, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad refererte deretter forslaget til åpningsdato 29. mai. Han viste til at fiskarlaget fremkom med forslag om oppstart 12. juni.

Han trakk deretter sitt forslag og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i at åpningsdato burde være 12. juni.

Han viste deretter til forslaget om områdebegrensning og at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget i saksdokumentene om bifangst som innebar at en kunne ha inntil 10% i det enkelte hal, men bare 5% ved landing. Han viste til at også her hadde fiskarlaget et

avvikende innspill. Dette innebar at en kunne ha 10% bifangst både i det enkelte hal og ved landing.

Han foretok deretter avstemning.

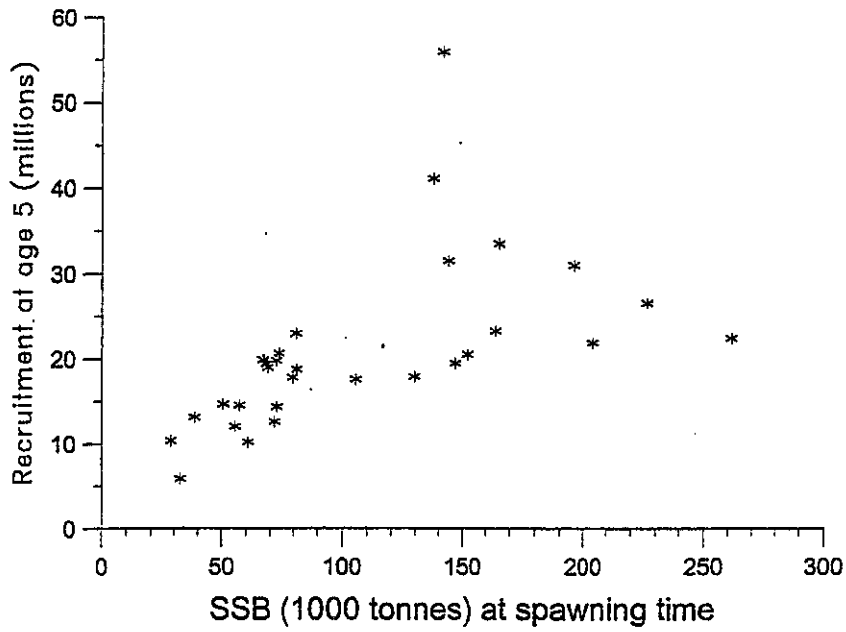
2 representanter (O. Olsen og Å. Remøy) gikk inn for 10% bifangst også ved landing.

De øvrige 9 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, Jacobsen, Storaas, Eriksen, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Han refererte deretter forslaget om krav til merkeregistrering og manntallsføring samt en kvote og forbud mot å benytte leiefartøy.

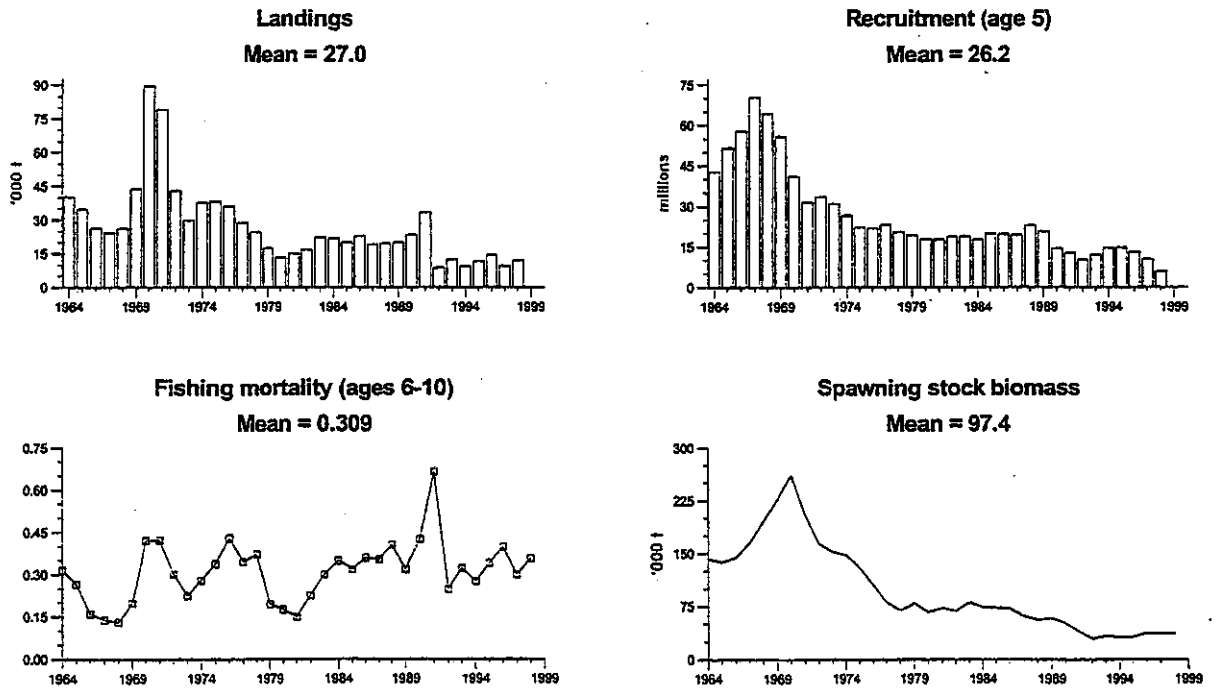
Reguleringsrådet var enig i disse forslagene.

Stock - Recruitment

(run: XSAOLE07)

Greenland halibut in Sub-areas I and II

F (0.18-0.42), but recently may be increasing slightly with F in the same range. Hence present data are inadequate to determine F reference points.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1999 (ICES CM 2000/ACFM:1)

Catch data (Tables 3.1.6.1-6):

Year	ICES Advice	Predicted catch Corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Precautionary TAC	-	-	19	19
1988	No decrease in SSB	19	-	20	20
1989	$F = F(87)$; TAC	21	-	20	20
1990	$F = F(89)$; TAC	15	-	23	23
1991	F at F_{msy} ; TAC; improved expl. Pattern	9	-	33	33
1992	Rebuild SSB(1991)	6	7 ¹	9	9
1993	TAC	7	7 ¹	12	12
1994	$F < 0.1$	< 12	11 ¹	9	9
1995	No fishing	0	2.5 ²	11	11
1996	No fishing	0	2.5 ²	14	14
1997	No fishing	0	2.5 ²	9	9
1998	No fishing	0	2.5 ²	12	12
1999	No fishing	0	2.5 ²		
2000	No fishing	0			

¹Set by Norwegian authorities. ²Set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery; unavoidable by-catch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. The stock has declined more or less steadily since 1970, and recent SSBs are among the lowest observed. For the older part of the spawning stock (age 10+) which constitutes the major part of the female spawners, the present estimate is only 11% of the ones during the 1970-75 period and 30% of estimates during the 1976-86 period. Recruitment has declined over the last three decades.

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock. A management plan should be developed to reduce fishing mortality and to rebuild the stock.

Advice on management: ICES reiterates for 2000 its recommendation from recent years that no fishing on Greenland halibut should take place.

Relevant factors to be considered in management: Average landings for the period 1992-1998 are 11 000 t. The landings in 1999 are expected to increase to 19 000 t, which is the highest since 1991. This catch will likely result in a substantial further reduction in the spawning stock size. The fishery has been regulated since 1992 by allowing a directed fishery only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches of Greenland halibut in the trawl fisheries have been limited by allowable by-catch per haul and at any time on board. The expected increase in catch in 1999 calls for stronger enforcement of the regulations.

Elaboration and special comment: The stock assessment is rather uncertain, but it shows trends in the development of the stock, which are considered to be reliable.

Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s, the landings increased to about 90 000 t in the early 1970s. However, the landings decreased in the 1970s.

Reference points proposed by ICES in 1998:

No limit or precautionary reference points for the fishing mortality or the biomass are proposed. SSB has decreased fourfold, to approximately 35 000 t, while recruitment has shown low annual variation over the period, but signs of a slowly decreasing trend. An MBAL of 65 000 t was considered the value at which the probability of poor recruitment increased. Further review has not supported MBAL as B_{lim} . SSB showed periods of stability and decline over a range of

ARKIV

Telefaks

Vår dato
021299

03. DES. 1999

Vår referanse
9900474/3-532.3

SAKS NR.

4388/99

DOK. NR.

U.O. §

Deres dato

Deres referanse

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2. 12. 1999 behandlet «regulering av fisket etter blåkveite i 2000» og fattet følgende vedtak:

1. «Norges Fiskarlag tar til etterretning at det i den 28. sesjon i den blandede norsk-russiske fiskerkommisjonen er vedtatt å fortsette det strenge reguleringsregimet for blåkveite som har vært de siste årene.
2. Norges Fiskarlag viser til at ACFM har tilrådd at det blir utarbeidet en forvaltningsplan, bl. a. med henblikk på gjenoppbygging av bestanden. Dette krevde Norges Fiskarlag forut for 1999 uten at myndighetene har fulgt dette opp.
3. Norges Fiskarlag krever at det snarest blir igangsatt et arbeid for å evaluere den forskning som er foretatt på blåkveite for å kunne gjøre forbedringer og oppnå en mer målrettet forvaltning av bestanden med henblikk på gjenoppbygging. I dette må det vurderes effekten av iverksatte tiltak.
4. Med bakgrunn i at det bare skal tillates et begrenset direkte kystfiske av blåkveite for 2000, vil Norges Fiskarlag tilrå at dette gjennomføres etter samme opplegg som i 1999. Det må ikke foretas noen form for reduksjon av maksimalkvotene eller innkorting av perioden for når det tillates fisket, med unntak av at startdato foreslås satt til 12. juni 2000.
5. For fartøy som ikke gis anledning til å drive et direkte fiske etter blåkveite i 2000 og for fartøy som har tatt tildelt maksimalkvote av blåkveite, tilrår Norges Fiskarlag at det gis anledning til å ha inntil 10% blåkveite som innblanding ved fiske etter andre fiskeslag og at avregning foretas på ukebasis.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Arsmøte 20. november 1999

Sak 6 E

Arsmøtevedtak.

Regulering av fisket etter

BLÅKVEITE.

I følge havforskerne er bestanden fremdeles langt under hva som regnes for et forsvarlig nivå. Ifølge deres tall er gytebestanden nede på ca 35.000 tonn, mens den bør være over 65.000 tonn for å sikre en bærekraftig rekruttering til bestand.

Det har de siste årene blitt gjennomført strenge reguleringer i fiske etter blåkveite. Det er i 1999 kun tillatt et begrenset fiske med garn og line for fartøyer under 28 meter. Fisket ble regulert med maksimalkvoter på 18, 21 og 24 tonn, i en fire ukers periode fra 31. mai til 27. juni. Det ble fisket til sammen 4.753 tonn blåkveite i den perioden direktefisket var åpent.

Trålerne og autolineflåten hadde fram til 1. august mulighet til å ha inntil 10% blåkveite som bifangst. bifangstprosenten er nå redusert til 5% ved landing. Pr. 24. oktober hadde norske trålere fisket til sammen 5 415 tonn og autolinerne 2.499 tonn blåkveite som bifangst. I tillegg fisker russiske og 3.-landstrålere betydelige kvanta blåkveite, slik at det i 1999 totalt vil bli fisket ca 19.000 tonn blåkveite. Dette er en kraftig økning fra 1998, da det ble fisket 12.000 tonn.

Erfaringer fra fisket viser at innblandingen av småkveite er størst tidlig i sesongen.

Regulering:

Norges Kystfiskerlag krever at:

- Bifangst-andelen i trål reduseres til 2 % pr trålhal.
- Det åpnes for et begrenset fiske med passive redskaper for fartøyer under 28 meter innenfor en maksimalkvote på 15 tonn.
- For å få et bedre beskatningsmønster bør åpningstidspunktet for fisket settes til 15. juni.
- Det bør i fremtiden også drives forskningsfangst med passive redskaper.

SAK 9/99.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. BESTANDSSITUASJONEN

1.1. NORD FOR 62°N

I følge ACFM bør gytebestanden av sei nord for 62°N holdes over 150.000 tonn (B_{pa}) og fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}) for å være forenlig med «føre var» forvaltning. Dette korresponderer med et uttak på 89.000 tonn i 1999. ACFM skriver at selv om gytebestanden har vært på et lavt nivå i nærmere 20 år, har den siden 1990 økt til et nivå over det foreslåtte B_{pa} . Gytebestanden vil imidlertid falle under B_{pa} i løpet av de nærmeste årene hvis dagens fiskepress fortsetter. «Føre var» prinsippet har ført til at både anbefalt minimumsnivå for gytebestanden har økt og anbefalt nivå for fiskedødelighet er betydelig redusert i forhold til den tidligere rådgivning fra ACFM.

For 2000 kommenterer ACFM blant annet at størrelsen på de fire siste årsklassene har vært lavere enn det historiske gjennomsnitt, og dette gjør at rekrutteringen til bestanden er usikker. Videre er det et stort sprik mellom toktresultater og forskningsresultater basert på statistikk fra det kommersielle fisket.

Havforskningsinstituttet vil foreta en ny bestandsvurdering av sei nord for 62°N når data fra det siste toktet er ferdig bearbeidet i slutten av november. Totalkvoten for 2000 vil deretter bli fastsatt av Fiskeridepartementet, og det vil bli orientert om kvotens størrelse på møtet i Reguleringsrådet.

1.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

For 2000 har ACFM gitt en anbefaling som omfatter både seibestanden i Nordsjøen og Skagerrak og seibestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°v.l. Tidligere ga ACFM separate anbefalinger for disse to bestandene. I anbefalingen for 2000 påpeker ACFM at gytebestanden er under det ACFM definerer som en nedre grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. I følge ACFM bør fiskedødeligheten, i henhold til en «føre var» betraktning, reduseres til F_{pa} (0,32) for å gjenoppbygge bestanden slik at gytebestanden kommer over B_{pa} . Dette korresponderer med et uttak i 2000 på 89.000 tonn.

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1. GENERELT OM FISKET I 1999

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 145.000 tonn, hvorav 7.500 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Norsk kvote fordelt på de ulike gruppene fra årets begynnelse og fangst pr 14. november fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote pr 1. januar	Landet kvantum pr. 14. nov.	Rest
Not	40.550	38.369	2.181
Trål	48.538	44.198	4.340
Konvensjonelle	48.413	47.831	582
Sum	137.500	130.398	7.103

4.000 tonn av not sin gruppekvote er avsatt til å dekke notfartøys fiske med konvensjonelle redskap, og er lagt til gruppekvoten for konvensjonelle.

2.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fra årets begynnelse var gruppekvoten fastsatt til 44.413 tonn for fartøy som fisker sei med konvensjonelle redskap. Når en regner med de 4.000 tonn som ble overført fra notgruppens kvote for å dekke notfartøys fiske etter sei med konvensjonelle redskap, utgjør gruppekvoten i alt 48.413 tonn.

2.2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

For å unngå økt deltakelse i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over, ble deltakelsesbegrensningen fra 1998 videreført i 1999. Bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1996-1998 fikk adgang til å delta i 1999. Videre ble det for fartøy over 28 meter fastsatt en gruppekvote på 5.418 tonn, hvorav 500 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Det ble fastsatt en generell maksimumkvote på 225 tonn, samme størrelse som i 1998.

24 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei i 1999. Fisket ble stoppet 28 mars, og det var da fisket 4.970 tonn av kvoten på 5.418 tonn. Fartøy på 28 meter og over kunne etter dette ha inntil 10% sei som bifangst i fisket etter andre arter. Pr 31. oktober har fartøy over 28 meter fisket ca. 5.760 tonn dvs. 340 tonn mer enn kvoten. Bifangstavsetningen på 500 tonn har dermed vært for liten. I den perioden dette fisket var åpent, kunne andre fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang ha inntil 50% sei som bifangst.

2.2.2. FARTØY UNDER 28 METER.

Gruppekvoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap var i utgangspunktet satt til 42.995 tonn, inklusive de 4.000 tonn sei som ble overført fra notgruppen til dekning av notfartøyenes fiske med konvensjonelle redskap. Notgruppen består i all hovedsak

av fartøy under 28 meter slik at det var naturlig å overføre kvantum til konvensjonelle fartøy under 28 meter.

Fisket er regulert med maksimalkvoter, hvor fartøy under 11 meter fikk en andel av maksimalkvoten som et garantert kvantum fra årets begynnelse. Fartøy under 11 meter kunne fiske 12,5 tonn av maksimalkvoten selv om det direkte fisket var stoppet. Fra 1. september ble denne grensen økt til 14,5 tonn samtidig som fartøy over 11 meter også ble tildelt et garantert kvantum, som vist i tabell 2 nedenfor.

Maksimalkvotene som ikke har blitt endret i løpet av året, og endringene i det garanterte kvotene er vist i tabell 2.

Tabell 2, Maksimalkvoter 1999:

Lengdegrupper:	Maksimalkvote	Herav garantert fra 1/1 - 1999	Herav garantert fra 1/9 1999
under 11 m	25	12,5	14,5
11 - 13,9 m	40		5,0
14 - 17,9 m	60		7,5
18 - 22,9 m	90		10,0
23 - 27,9 m	120		10,0

Ved at disse maksimalkvotene innebar en sterk overregulering, var det også behov for å periodisere gruppekvoten. I utgangspunktet hadde man følgende periodisering av gruppekvoten:

1. januar - 30. april: 12.900 tonn
1. mai - 31. august: 12.900 tonn
1. september - 31. desember: 17.195 tonn

Fisket innenfor den første periodekvoten ble stoppet allerede 15. februar. Det var da landet 10.560 tonn. Fra stopptidspunktet og fram til 1. mai ble det gitt anledning til å fiske inntil 40% bifangst av sei i fiske etter andre arter. Som følge av stor innblanding av sei i blant annet fiske etter torsk ble det landet et betydelig kvantum fra 15. februar og fram til neste periode skulle starte 1. mai. Ved utgangen av april var det fisket 23.290 tonn slik at det gjensto bare 2.510 tonn av andre periodekvote. Som i 1998 ble det derfor ikke åpnet for et direkte fiske i 2. periode.

I forhold til 1998 økte seifangstene nord for 62°N med 90% i januar og 64% i februar. Seifisket ble begrenset av en bifangstprosent på 40% fra midten av februar, men likevel fortsatte økningen videre med 23% og 8% i henholdsvis mars og april i forhold til 1998. Den største økningen skjedde i området fra Malangsgrunnen til Røstbanken og i Vestfjorden, men det var en økning i hele området nord for 62°N.

I perioden fra 1. mai til og med 31. august var det tillatt å ha inntil 25% sei i fisket etter andre fiskeslag. Ved utgangen av august var det fisket i alt 31.850 tonn og det gjensto dermed 11.140 tonn av disponibel kvote for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Den gode tilgjengeligheten ga indikasjoner om at kvantumet som gjensto av den disponible kvoten kunne gå raskt unna. Utenom et eventuelt direktefiske skulle dette restkvantum også dekke bifangst av sei i fiske etter andre arter samt det garanterte kvantum fartøy under 11 meter kunne

fiske selv om det direkte fisket var stoppet. Fiskeridepartementet besluttet at det skulle åpnes for et fiske etter sei på de garanterte kvotene som ble gitt 1. september, og med virkning fra samme dato ble det gitt adgang til å ha inntil 40% sei som bifangst i fiske etter andre fiskeslag.

Pr 14. november er det landet 41.918 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Det gjenstår dermed 1.077 tonn igjen av den disponible kvoten.

Tabell 3 viser fangstutviklingen i årene 1994-99 fordelt på lengdegrupper, samt gjennomsnittlig andel av fangsten fordelt på de ulike lengdegruppene i perioden 1995-1999.

Tabell 3, Fangstutvikling fordelt på lengdegrupper:

	1995		1996		1997		1998		1999 pr 1. nov		Gj.snitt 1990- 98
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	
Under 9	4.686	10,9	5.103	9,9	5.351	12,4	7.334	14,3	6.453	13,5	11,8
9 - 9,9	3.770	8,8	4.609	8,9	4.033	9,3	5.412	10,6	4.228	8,8	8,7
10-10,9	6.251	14,6	7.342	14,2	6.187	14,3	8.062	15,8	6.117	12,9	13,3
11-13,9	5.529	12,9	6.966	13,5	5.610	13,0	5.259	10,3	4.500	9,4	11,7
14-17,9	8.484	19,8	10.302	20,2	7.407	17,1	7.770	15,2	8.033	16,8	17,5
18-22,9	6.051	14,1	7.720	15,1	5.997	13,9	6.976	13,6	7.438	15,6	15,3
23-27,9	3.439	8,0	4.101	8,0	3.661	7,8	5.101	10,0	5.088	10,6	9,4
over 28	4.593	10,7	5.431	10,5	5.335	12,3	5.230	10,2	5.914	12,4	12,4
Sum	42.803	100	51.574	100	43.281	100	51.144	100	47.831	100	100

Som vi ser av tabellen økte fartøy under 11 meter sin andel av landet kvantum fra 1995 til 1998 mens andelen gikk litt ned fra 1998 til 1999. Økningen i andelen til fartøy under 11 m i perioden 1995 - 1998 har sammenheng med at det i disse årene har vært en god tilgjengelighet i kystnære farvann. Fartøy under 11 meter har både i 1996 og i 1998 fisket over 17.000 tonn sei. Også i 1999 har fartøy under 11 meter hatt anledning til å fortsette fisket innenfor en garantert kvote selv om fisket forøvrig er stoppet.

Så langt i år har 100 fartøy under 28 meter fisket 90% eller mer av maksimalkvoten.

Tabellen nedenfor viser deltakelsen i seifisket med konvensjonelle redskap i perioden 1991-1999.

Tabell 4, Antall deltakende fartøy:

Lengdegr.	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999 pr 14. nov
under 11 m	4.706	4.952	5.132	4.900	4.664	4.370	3.964	4.154	4.255
11 - 13,9 m	455	485	513	543	560	540	516	509	492
14 - 17,9 m	447	475	501	506	516	489	477	465	462
18 - 22,9 m	210	204	210	220	231	229	200	215	214
23 - 27,9 m	56	62	73	80	82	82	91	103	104
Sum	5.874	6.178	6.429	6.249	6.053	5.710	5.248	5.446	5.527

Tabell 4 viser at deltakelsen i 1999 for fartøy under 11 meter har økt i forhold til 1998 og 1997, men er mindre enn i årene 1990-1996.

Som i 1998 må det konstateres at seifisket i 1999 for konvensjonelle fartøy under 28 meter hovedsakelig har blitt avviklet som et bifangstfiske. Dette skyldes flere forhold: stor deltakelse, god tilgjengelighet, gode omsetnings- og markedsforhold med høye priser og stor overregulering av maksimalkvotene. Med tanke på 2000 kan det slås fast at overreguleringen og maksimalkvotene må reduseres vesentlig hvis målsettingen er å holde et direkte fiske i gang i en lengre periode enn det som har vært tilfelle i 1999.

2.3. NOTFISKET

Som følge av at deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 1999 skulle reguleres, ble ikke fisket åpnet før 1. mai. For å få delta i seinotfisket med et fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. ble det satt som krav at fartøyet måtte minst ha fisket 10 tonn med seinot i ett av årene 1996 - 98. Det ble etablert en dispensasjonsordning for fartøy som ikke fylte vilkårene, dersom det var kjøpt eller kontrahert før 28. april 1999.

Gruppekvoten for not var fra årets begynnelse fastsatt til 44.550 tonn. For å dekke notfartøys fiske med konvensjonelle redskap skulle som nevnt 4.000 tonn overføres til konvensjonelle fartøy under 28 meter. Fartøy som i år har deltatt i notfisket har så langt i landet ca. 3.800 tonn sei fisket med konvensjonelle redskap. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og periodisering av gruppekvoten. Maksimalkvotene i 1999 ble kraftig redusert i forhold til kvotene i 1997 og 1998. Utviklingen i maksimalkvotene fordelt etter fartøyets lengde fra 1997 til i år er vist i tabell 5 nedenfor:

Tabell 5, Maksimalkvoter 1998:

Fartøylengde	Maksimalkvote 1997	Maksimalkvote 1998	Maksimalkvote 1999
under 15 m	650	330	270
15 - 20,9	800	440	360
21 - 22,9	950	550	450
23 - 25,9	1.100	660	540
over 26 m	1.250	770	630

Fra 1997 til i år har maksimalkvotene omtrent blitt halvert, mens reduksjonen i forhold til kvotene i 1998 er på ca. 18 %. Men selv om maksimalkvotene har blitt kraftig redusert de siste to årene, er overreguleringen av gruppekvoten fortsatt hele 226%.

Fisket var periodisert ved at 24.330 tonn var avsatt til et fiske etter 1. august. Fisket i første periode ble stoppet 12. juli, mens fisket i andre periode ble stoppet 17. august.

Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1995 - 1999.

Tabell 6, Deltakelse og landet kvantum:

Lengde- grupper	1995		1996		1997		1998		1999	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	37	1886	71	4458	51	3799	76	4322	62	3450
15-20,9	38	2077	44	10711	47	10204	66	8612	63	8474
21-22,9	11	2606	13	5853	20	6909	41	10019	39	6218
23-25,9	17	5456	17	9448	19	10389	31	7867	31	7268
over 26	17	9874	18	16367	20	13083	97	13577	117	12958
Sum	120	21899	163	46837	157	44383	311	44397	312	38349

Foreløpige tall

Deltakelsen i seinotfisket økte kraftig i fra 1997 til 1998, og dette førte som nevnt til at det for fisket i 1999 ble innført en deltakerregulering for å sikre lønnsom drift for de fartøyene som tradisjonelt har drevet dette fiskeriet. Veksten i antall fartøy over 26 m sl. skyldes at Norges Sildesalgslag i har begynt å registrere bifangst av sei i ringnotfisket etter sild. Seinotfisket med fartøy over 90 fot er konsesjonsbelagt. Det er 6 fartøy som har slik konsesjon. I øyeblikket er 209 fartøy mellom 13 og 27,5 meter gitt deltakeradgang i seinotfisket.

26 fartøy har i år tatt 90% eller mer av maksimalkvoten. Disse fordeler seg med 2 under 15 meter, 6 i gruppen 15-20,9 meter, 5 i gruppen 21-22,9 meter, 5 i gruppen 23-25,9 meter og 8 fartøy i gruppen over 26 meter.

2.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne ble tildelt en kvote på 48.538 tonn, fordelt med 38.830 tonn til torske-trålerne og 9.708 tonn til seitrålerne.

Tabellen nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torske-trålere og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse og fartøy med seitråltillatelse.

Tabell 7, Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt:

Konsesjon	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999 ¹⁾
Torske-trålere	32,3	28,1	46,9	57,4	59,5	81,0	53,8	40,1	37,8	34,0
Seitrålere. ³⁾	8,3	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	12,2	8,6	9,5	8,2
Bifangst industritrål o.a. ²⁾	-	-	-	-	-	-	1,4	0,8	1,3	1,9
Total	40,6	37,1	59,2	69,3	75,8	100, 3	67,4	49,5	48,6	44,1

¹⁾ Fangst pr. 14. november

2) Fram tom 1995 omfatter tallene fangst/bifangst fra trålere med industritrål-/nordsjøtillatelse.

Siden 1995 er trålernes seifiske blitt redusert fra vel 100.000 tonn til i underkant av 45.000 tonn i 1999. Nedgangen skyldes at totalkvoten har blitt redusert samtidig som overføringene fra notfisket har opphørt. I tillegg til det direkte trålfisket, blir det også tatt sei som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, og i 1999 har dette kvantumet økt i forhold til de foregående årene. Trålere som driver industrifiske kan ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei tilsammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Ved fiske etter vassild er tilsvarende bifangstegang beregnet til 10%.

2.4.1. SEITRÅLERNE

Seitrålernes gruppekvote ble fordelt på fartøy etter følgende modell:

Tabell 8:

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøykvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	262
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	562
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	637
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	750

Seitrålernes kvote ble dessuten periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 14. november har seitrålerne fisket 8.249 tonn av kvoten slik det gjenstår 1.459 tonn av kvoten på 9.708 tonn.

2.4.2. TORSKETRÅLERNE.

Torsketrålernes gruppekvote på 38.830 tonn ble fordelt med lik kvote til fartøy som ikke hadde reketråltillatelse, mens torsketrålere med reketråltillatelse fikk en avkortning på 25%. Fartøy som kun hadde torsketråltillatelse fikk en kvote på 376 tonn mens fartøy med torsketrål og reketråltillatelse fikk en kvote på 282 tonn sei. Fartøykvoten var såpass liten at de fleste trålerne har vært nødt til å bruke kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse.

Tabell 9 viser oppfisket kvantum i 1996, 1997, 1998 og så langt i 1999, samt summen av fartøykvotene i 1999 fordelt på grupper.

Tabell 9:

Trålgruppe	1996 Fangst	1997 Fangst	1998 Fangst	1999	
				Kvoter	Fangst pr. 1.11
Fabrikktrålere	25.069	20.023	7.855	7.896	8.942*
Ferskfisktrålere	19.096	13.631	15.762	16.074	14.703
Småtrålere	9.647	6.495	14.198	13.442	10.526
Sum torsketrålere	53.812	40.149	37.815	37.412	34.171

*Inklusive forskningsfangst.

Tabellen viser at innføringen av like fartøyskvoter til alle trålerne i 1998 har ført til en betydelig reduksjon i fabrikktrålernes kvantum og andel i forhold til fangstresultatet i 1996 og 1997. Småtrålernes andel økte sterkt i 1998 og landet kvantum hittil i år tyder på at gruppen vil oppnå en litt lavere fangstandel i år enn i fjor.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2000

3.1. GENERELT

Fiskeridepartementet vil som nevnt fastsette totalkvoten for sei nord for 62°N etter at de nye vurderingene fra Havforskningsinstituttet foreligger.

Dersom en legger til grunn målsettingen om at gytebestanden i 2000 skal være over 150.000 tonn (B_{pa}), er det i følge ACFMs tabeller rom for å ta ut inntil 125.000 tonn i 2000. Med en avsetning til tredjeland på 7.000 tonn skulle dette tilsi en norsk totalkvote på 118.000 tonn. Når gruppekvoter o.a. skal tallfestes i det følgende, vil vi som et **regneeksempel** ta utgangspunkt i en norsk totalkvote på 118.000 tonn for 2000.

Basert på det som er sagt tidligere om årets fiske og tatt i betraktning at kvoten i 2000 trolig vil være lavere enn årets kvote, vil det være et relativt stort reguleringsbehov i 2000. Dette vil særlig gjelde dersom tilgjengeligheten blir like god som i inneværende år, men også fordi kvotene av torsk og hyse er redusert.

Fiskeridirektøren går som før inn for at totalkvoten blir fordelt med gruppekvoter til alle redskapsgrupper. Fiskeridirektøren vil dessuten foreslå å regulere de enkelte fartøy i hver redskapsgruppe med stramme individuelle kvoter som gir den enkelte aktør en større sikkerhet for å kunne fiske kvoten. Et strammere reguleringsopplegg i 2000 enn i 1999 vil ivareta dette hensynet; i tillegg imøtekommes landindustriens behov for en jevnere tilførsel av råstoff.

3.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I 1999 hadde trålerne en kvoteandel på 35,3%.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere får en andel av totalkvoten lik 35,3%, det samme som i 1999. Med en norsk kvote på 118.000 tonn utgjør dette 41.650 tonn i gruppekvote i 2000.

Det forutsettes at dersom et fartøy med trålkonsesjon fisker med konvensjonelle redskap skal dette belastes gruppekvoten for trålerne.

De siste årene har det vært svært vanskelig å avvikle seifisket for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper. Fangsten har siden 1996 variert mellom 37.900 tonn og 46.100 tonn. En prognose for 1999 viser at denne fartøygruppen kan komme til å fiske ca. 44.000 tonn. Selv om det konvensjonelle seifisket i 1999 har vært stoppet siden i midten av februar, blir gruppekvoten overfisket på grunn av stor bifangst av sei i fisket etter andre arter. Med en lavere kvote enn i 1999, vil det være nødvendig å regulere dette fisket langt strammere i 2000. Det er imidlertid sterk sammenheng mellom fangstkapasitet og tilgjengelighet i det konvensjonelle seifisket. Med samme tilgjengelighet som i 1999, tyder erfaringene fra fisket i år på at kvoten vil bli fisket selv om fartøy under 28 meter bare fikk fiske sei som bifangst. Dersom en skal klare å avvikle et direkte seifiske for fartøy under 28 meter og samtidig begrense dette fisket innenfor gruppekvoten, er det nødvendig å øke gruppekvoten på bekostning av andre redskapsgrupper.

De reduserte kvotene av norsk-arktisk torsk og hyse gjør det også nødvendig å foreta en nærmere vurdering av fordelingen av seikvoten mellom notgruppen og konvensjonelle redskap i 2000. Med den foreliggende kvotesituasjonen vil seifisket være av stor betydning for kystflåten som med de reduserte torske- og hysekvotene vil få svært begrensede driftsalternativer i 2000. Notflåten har imidlertid en mer romslig kvotesituasjon enn flåten som fisker med konvensjonelle redskap. Notflåten har driftsalternativer til seinotfisket både i sildefisket og i makrellfisket for mange fartøy sitt vedkommende. Både silde- og makrellkvotene vil være på et relativt høyt nivå i 2000, og resurssituasjonen for disse to fiskeslagene er også rimelig god.

I en situasjon med reduserte kvoter, bør en også prøve å regulere fisket på en måte som gir størst mulig verdiskapning. Notsei oppnår en lavere pris enn sei fisket med konvensjonelle redskap. Dette fremgår av tabell 11 på neste side, som viser fangst, verdi og pris for sei som henholdsvis notfartøy og fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper har landet.

Tabell 11.

	Sei fisket med konv. redskaper Fartøy under 28m. sl			Seinot		
	Fangst Tonn	Verdi 1.000 kr	Pris	Fangst Tonn	Verdi 1.000 kr	Pris
1990	23.106	95.850	4,15	24.598	62.721	2,55
1991	22.936	95.565	4,17	38.947	111.703	2,87
1992	28.105	109.189	3,89	27.054	60.599	2,24
1993	32.236	107.497	3,33	33.161	66.089	1,99
1994	30.231	104.717	3,46	29.353	61.482	2,09
1995	38.210	158.512	4,15	22.032	46.352	2,10
1996	46.143	185.230	4,01	46.858	100.656	2,15
1997	37.594	146.323	3,89	44.383	96.267	2,17
1998	45.384	225.526	4,97	44.397	178.442	4,02
1999 ¹	41.917	226.398	5,40	38.385	132.337	3,45

¹ Fangst pr 14. november.

Tabellen viser at sei fisket med konvensjonelle redskaper gir en betydelig høyere pris enn notsei, og gjennomsnittsprisen for perioden fra og med 1990 ligger ca. 60% over prisen for notsei. For industrien vil sei fisket med konvensjonelle redskap innebære flere anvendelsesmuligheter. En overføring av kvantum fra not til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper må antas å øke verdiskapningen.

I 1999 ble det overført 4.000 tonn av notkvoten til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper til dekning for notfartøy sitt seifiske med konvensjonelle redskaper. Fiskeridirektøren vil foreslå at det overføres ytterligere 6.000 av notkvoten. Uten overregulering gir en slik gruppekvote fartøykvoter for konvensjonelle fartøyr fra 8 til 39 tonn. En redusert notkvote uten overregulering vil til sammenlikning gi kvoter fra 78 til 183 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det overføres 6.000 tonn i tillegg til de 4.000 tonn som må avsettes for å dekke notfartøy sitt seifiske med konvensjonelle redskaper, - tilsammen 10.000 tonn, fra not til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i 2000.

Etter dette vil gruppekvoten til notfartøyene bli 28.230 tonn mens gruppekvoten til konvensjonelle redskaper 48.120 tonn hvorav fartøy under 28 meter vil få en gruppekvote på 43.470 tonn, jfr. punkt 3.4.1.

3.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Det vil være hensiktsmessig at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren for å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, hvilket aktualiserer spørsmålet om periodisering. Forslag til tidspunktet for oppstart av andre periode er samordnet med forslag til regulering av makrellfisket.

Spørsmålet om periodisering har også sammenheng med størrelsen på maksimalkvotene. Store maksimalkvoter øker behovet for periodisering av gruppekvoten. Et alternativ kan være å stoppe notfisket i sommermånedene f.eks fra fellesferiens begynnelse i juli til 14. august. En på forhånd fastlagt stopperperiode vil gi næringen muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri.

I 1998 ble 45% av kvoten avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 11. juli, mens resten dvs. 55%, ble avsatt til et fiske fra og med 9. august.

Fiskeridirektøren foreslår at seinotfisket i 2000 avvikles innenfor en gruppekvote på 28.230 tonn, og at det avsettes et kvantum på 11.292 tonn (40%) til et fiske fra 1. januar til 9. juli og 16.938 tonn (60%) til et fiske fra og med 14. august.

Det er innført en deltakerbegrensning i seinotfisket i 1999 og den forutsettes videreført i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at det benyttes differensierte maksimalkvoter i seinotfisket.

Det er behov for å redusere maksimalkvotene i 2000 i forhold til 1999, da maksimalkvotene som nevnt var overregulert med 226 %.

Fiskeridirektøren foreslår at en benytter samme stige som i inneværende år, og at gruppekvoten fordeles som maksimalkvoter med en overregulering på 100%. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 14:

Gruppekvote:	28.230 tonn
Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 15 meter	157
15 - 20,9 meter	209
21 - 22,9 meter	262
23 - 25,9 meter	314
over 26 meter	366

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten hvis utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvoten og norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for å drive seinotfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyeiere med deltakeradgang i seinotfisket for fartøy over 13 meter ikke kan delta i seinotfisket med annet fartøy under 13 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at en eier av flere notfartøy under 13 meter bare delta i seinotfisket med ett fartøy.

3.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

3.4.1. FARTØY PÅ 28 METER STØRSTE LENGDE OG OVER.

En kvoteandel som i 1999 på 32,3% av totalkvoten til konvensjonelle redskaper ville med en norsk kvote på 118.000 tonn gitt en gruppekvote på 38.120 tonn. Med samme andel som i 1999 til fartøy over 28 meter (12,2%), blir gruppekvoten til disse fartøyene 4.650 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter tildeles en kvote på 4.650 tonn.

Fiskeridirektøren vil videreføre deltakerbegrensningen i garnfisket etter sei som innebærer at det kun er fartøy på 28 meter og over som har adgang til å delta i et direkte garnfiske etter sei i 1999 som får anledning til å delta i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at årets deltakerregulering videreføres i 2000.

I 1999 har fartøy over 28 m fisket til sammen 5.913 tonn pr 14. november slik at gruppekvoten på 5.418 tonn er overfisket med 495 tonn. Det var i avsatt 500 tonn til dekning av bifangst og fangsttallet viser at dette kvantum har vært for lite. En vil derfor foreslå å øke bifangstavsetningen til 1.000 tonn neste år .

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1.000 tonn av gruppekvoten for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en viss overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen. Størrelsen på maksimalkvoten bør imidlertid reduseres i forhold til 1999 på grunn av den reduserte gruppekvoten og økt bifangstavsetning. I 1999 er maksimalkvoten på 225 tonn. Med samme overregulering i det direkte fisket som i 1999, ca 10%, blir maksimalkvoten på 170 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 170 tonn.

3.4.2. FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE

Det er viktig både for landindustrien og flåten å ha forutsigbare reguleringer slik at en best mulig kan planlegge driften og som dermed kan bidra til å øke verdiskapningen. Et reguleringsopplegg med så stor grad av overregulering som i innværende kan på nytt skape en situasjon med

kappfiske og lange perioder med stopp i fisket. Etter Fiskeridirektørens oppfatning må det være en målsetting i reguleringsopplegget for 2000 at en starter med svært lav overregulering for å unngå stopp i fisket på et tidlig tidspunkt. Erfaringene fra i år og fra de foregående år viser at det fortsatt vil være et betydelig reguleringsbehov i seifisket for denne fartøygruppen i 2000.

3.4.2.1 PERIODISERING

Etter dette blir gruppekvoten for fartøy under 28 meter 43. 470 tonn.

Som i 1999, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for å periodisere fisket for å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året. En ulempe ved å dele gruppekvoten opp i periodekvoter er at enkelte fartøy kan få et oppsplittet fiske som kan være uhensiktsmessig og lite økonomisk i forhold til fartøyenes naturlige drift.

For å unngå uforutsigbare stopptidspunkt som er uheldig både for flåte og landindustri kan det i tillegg være hensiktsmessig å legge inn forutbestemte stopperioder i fisket som en del av reguleringsopplegget. Fordelen ved dette er at flåte og landindustri kan planlegge driften utfra disse fastlagte stoppene. Et alternativ i så henseende er å legge inn en stopp i fisket i påsken på lik linje med stoppen i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påkestopp i seifisket på lik linje med påkestoppen i torske- og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i 2000 periodiseres på samme måte og med samme fordeling som i 1999, dvs 3 perioder:

Periode:	
1. januar til 30. april	13.040
1. mai til 30. august	13.040
1. september til 31. desember	17.390
Sum	43.470

3.3.4.2 MAKSIMALKVOTER

For å unngå at seifisket blir avviklet som et styrtfiske og deretter i en vesentlig del av året som et bifangstfiske, må overreguleringen være liten fra årets begynnelse. Etter Fiskeridirektørens vurdering vil det være bedre å starte med liten eller ingen overregulering, og heller øke kvotene på et senere tidspunkt dersom fangstutviklingen gir rom for det.

Tabell 12 på neste side viser hvor mange fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper fordelt på fartøy som har fisket henholdsvis mindre enn og mer enn ett tonn sei.

Tabell 12

	Antall fartøy under 28 m som har fisket under ett tonn			Antall fartøy under 28 m som har fisket mer enn ett tonn		
	Antall	Fangst	Fangst pr. fartøy	Antall	Fangst	Fangst pr. fartøy
1990			0,265			9,400
	3.500	928		2.365	22.232	
1991			0,254			9,515
	3.548	900		2.326	22.132	
1992			0,262			10,689
	3.617	946		2.561	27.374	
1993			0,279			10,583
	3.454	963		2.975	31.483	
1994			0,279			9,796
	3.449	961		2.800	27.428	
1995			0,300			11,686
	2.832	849		3.221	37.639	
1996			0,308			13,760
	2.391	736		3.319	45.669	
1997			0,308			12,058
	2.156	665		3.092	37.282	
1998			0,301			12,901
	1.932	581		3.512	45.307	
1999 ¹			0,309			11,213
	1.975	610		3.562	39.942	

¹ Fangst pr 14. november.

Tabellen viser at det er et betydelig antall fartøy som har en årsfangst som er mindre enn ett tonn sei. Gjennomsnittsfangsten til disse fartøyene har på 1990-tallet variert mellom 254 og 303 kg.

En kan anta at mange fartøy også i 2000 bare vil fiske helt begrensede kvanta. Hvis en antar at disse fartøyene maksimalt vil fiske ett tonn hver i 2000, og en legger samme kvotestige som i 1999 til grunn, vil kvotene for de resterende fartøyene under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper kunne settes høyere.

Med i en gruppekvote på 43.470 tonn, foreslår Fiskeridirektøren følgende maksimalkvoter:

Tabell 13:

Lengdegruppe	Maksimalkvote
Under 11 meter sl.	8 tonn
11 - 14 meter sl	13 «
14 - 18 meter sl	19 «
18 - 23 meter sl	29 «
23 - 28 meter sl	39 «

Tabellen viser hva maksimalkvotene blir når de beregnes som fartøykvoter for fartøy som har fisket ett tonn eller mer. Hvis alle fartøyene utnyttet sin kvoter, innebærer maksimalkvotene en teoretisk overregulering på 34 %.

I 1999 har en hatt en ordning med garanterte kvoter for fartøy under 11 meter og selv om overreguleringen er redusert, kan det være en hensiktsmessig ordning for de minste fartøyene også i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 11 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en eier av flere fartøy bare kan fiske kvoten med ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene fra årets begynnelse fastsettes uten overregulering.

Med lave maksimalkvoter fra årets begynnelse, håper en å redusere risikoen at fisket vil bli stoppet i perioder, men det er likevel grunn til å vurdere å avsette et kvantum til dekning av bifangst av sei i andre fiskerier. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det imidlertid lite hensiktsmessig å ha en egen avsetning til dekning av bifangst når lengden på stopperiodene ikke kan forutsees i tilstrekkelig grad. Behovet for bifangst kan dekkes ved at en ved stopp i fisket i første periode avregner bifangst på andre periodekvote, og at det ved stopp i fisket på slutten av året tas høyde for hvor stort bifangstbehov en vil ha i den resterende del av året, samtidig som nødvendig bifangstprosent fastsettes. Dette innebærer at avsetningen til siste periode må ta høyde for at den skal dekke nødvendig bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved fiske etter andre fiskeslag tillates inntil 10% bifangst av sei.

3.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En totalkvote på 118.000 tonn, gir som nevnt en trålkvote på 41.500 tonn.

Som det fremgår av tabell 7 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter øyepål og vassild nord for 62°N. I 1999 har dette kvantumet økt i forhold til de foregående årene og utgjør pr november 1999 ca. 1.800 tonn. I gjennomsnitt de siste fire år har kvantumet utgjort 1.300 tonn.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei tilsammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Trålere med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstadgang begrenset til 10% nord for 64°N. I området mellom 62°N og 64°N er det ikke åpnet opp for bifangstadgang i vassildtrålfisket.

Tråttillatelsen (Nordsjøtillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a øyepål med småmasket redskap er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråttillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er en vektlegging mellom hensynet til at fartøyene kan få utøve et lovlig industritrålfiske samtidig som bifangstadgangen settes lavest mulig for i størst mulig utstrekning unngå at det fiskes bl.a torsk, hyse og sei i fangstene.

For å unngå et overfiske av kvoten, forslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.300 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av kvoten - 40.200 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Dette gir torsketrålerne en kvote på 32.160 tonn, mens seitrålere får 8.040 tonn.

3.5.1. TORSKETRÅLERNE

Det forhold at torsketrålerne i 1999 vil få reduserte kvoter av torsk og hyse, øker betydningen av trålfisket etter sei som driftsalternativ. Trålernes fangstkapasitet er langt høyere enn det samlede kvotegrunnlaget og det er stort reguleringsbehov i trålfisket.

Innføringen av fartøyskvoter i trålfisket etter sei i 1998 førte til at problemet fra årene før 1998 med en eller flere tildels lange perioder med stopp i fisket forsvant. Det var i disse årene nødvendig å stoppe trålfisket etter sei nord for 62°N i lengre perioder for å unngå et overfiske av den tildelte gruppekvoten. Dette skyldtes bl.a. at gruppekvoten var overregulert med store maksimalkvoter. I disse årene fikk trålerne dessuten store kvotetillegg ved at de fikk overført det som ikke ble fisket av seinotkvoten. Fra og med 1996 har seinotkvoten blitt så og si fullt utnyttet, og dette har bidratt til å redusere trålernes fangstandel av totalkvoten i forhold til årene før 1996.

Spørsmålet om regulering av trålfisket etter sei nord for 62°N har siden 1997 vært mye diskutert i næringen. Et hovedproblem når det gjaldt kvotefordeling mellom individuelle fartøy, var et dårlig samsvar mellom historisk fiske og vanlige fartøyparametre som lengde, tonnasje m.v.. Det fantes småtrålere som tradisjonelt hadde fisket store kvanta sei og større ferskfisktrålere som i liten grad hadde fisket sei. I trålfisket etter torsk har variasjonene i kvoteutnyttelse vært betydelig mindre mellom trålere som tilhører samme gruppe og mellom de ulike trålgruppene.

På Reguleringsrådets møte i desember 1997, var det Fiskeridirektørens utgangspunkt at alle trålere med torsketråltillatelse hadde en positiv adgang til å fiske sei i henhold til sin konsesjon. Det ble foreslått at kvoten kunne deles likt som fartøyskvote på alle trålere. En slik regulering ga etter Fiskeridirektørens oppfatning samlet sett den mest hensiktsmessige løsning. Fiskeridirektøren foreslo dessuten at torsketrålere med reketråltillatelse skulle få en avkortning i kvoten, men fikk ikke tilslutning for dette i Reguleringsrådet.

Etter at tre ulike forslag til regulering av trålfisket ble lagt fram på Reguleringsrådets møte i desember 1998, vedtok Fiskeridepartementet i tråd med Fiskeridirektørens sitt forslag å fordele gruppekvoten med en lik kvote til alle trålere, men med en avkortning på 25% for de trålere som har reketråltillatelse. Fiskeridirektørens begrunnelse for sitt forslag var at reketråling måtte ansees som et godt alternativ til seitråling, særlig på grunnlag av utviklingen i rekefisket de siste årene. Pr 14. november er det samlet for alle fartøy fisket 49.600 tonn reke som er det høyeste fangstresultatet som er oppnådd etter 1990.

Det er derfor åpenbart at trålfisket etter reke utgjør et betydelig driftsalternativ for de vel 40 torsketrålerne som har reketråltillatelse.

I en situasjon med reduserte trålkvoter på torsk og hyse, kan det antas at rekefisket blir et enda mer verdifullt driftsalternativ enn i år. Torsketrålere med reke-tråltillatelse har i år hatt fartøyskvoter av sei som har vært redusert med 25% i forhold til de øvrige torsketrålere sine fartøyskvoter. Med utgangspunkt i en situasjon med sterkt reduserte kvoter for torsk og hyse, bør spørsmålet om en avkortning av kvoten til torsketrålere med reke-tråltillatelse i 2000 vurderes.

Et enstemmig utvalg i Norske Trålrederiers Forening med tilslutning fra Fiskebåtredernes Forbund har imidlertid utarbeidet et forslag til kvotefordeling mellom de ulike trålgruppene. Utvalget har gått inn for at 60% av trålernes seikvote fordeles til stortrålere og 20% hver til henholdsvis småtrålere og seitrålerne. I gruppen av stortrålere som består av fabrikktrålere og ferskfisk-/rundfrysetrålere, foreslår utvalget at fabrikktrålere får 22,3% av kvoten, mens ferskfisk- og rundfrysetrålere får 37,7%. Utvalget går ellers inn for at kvoteandelen til de forskjellige gruppene fordeles likt på deltakende fartøy, uten avkortning. Hvis enkelte fartøy i en gruppe ikke er i stand til å fiske sin tildelte kvote, skal det først foretas en intern refordeling i den aktuelle fartøygruppen.

Den enstemmige innstillingen fra utvalget kommer etter en lang og vanskelig debatt i næringen. Innstillingen representerer et vanskelig kompromiss i et fordelingsspørsmål som det har vært ganske ulike oppfatninger om. Utvalget går blant annet inn for at torsketrålere med reke-tråltillatelse ikke skal avkortes og at kvoten fordeles likt på antall fartøy i hver gruppe. En slik fordeling tar lite hensyn til småtrålere uten reke-tråltillatelse, som i tidligere år kompenserte for reduserte torsk kvoter med et betydelig trålfiske etter sei. Fiskeridirektøren vil også påpeke at det kan synes urimelig at en småtråler under 21 meter skal få en like stor kvote som en småtråler som er over 34 meter.

Til tross for disse innvendingene, vil Fiskeridirektøren legge særlig vekt på at det står et samlet utvalg bak innstillingen, - et utvalg der de ulike deler av næringen var representert.

Fiskeridirektøren foreslår at utvalgets forslag til en fordeling av trålkvoten legges til grunn i beregningen av fartøyskvoter i de ulike gruppene, dvs. at 60% av trålernes seikvote fordeles til stortrålere og 20% hver til småtrålere og seitrålerne, og at stortrålernes andel fordeles med 22,3% til fabrikktrålere, og 37,7% til ferskfisk- og rundfrysetrålere.

Fiskeridirektøren ser det imidlertid som lite hensiktsmessig av administrative årsaker å splitte torsketrålgruppen opp i tre ulike reguleringsregimer.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å fortsatt regulere torsketrålere som en gruppe.

I tabellen nedenfor er det beregnet og kvotefaktorer med utgangspunkt den prosentandel til de ulike fartøygruppene som Norske Trålrederiers Forening har foreslått.

Tabell 17

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere		427
	1,32	
Ferskfisk-/rundfrysetrålere		322
	1,00	
Småtrålere		183
	0,76	

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes fartøykvoter fordeles som vist i tabell 17.

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår kan det være hensiktsmessig å pålegge fartøyene å avsette noe av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Tilsvarende bestemmelse har vi også for ferskfisktrålere i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfisktrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september.

3.5.2. FARTØY MED SEITRÅLTILLATELSE

Som nevnt foran vil seitrålernes gruppekvote i 2000 bli 8.040 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 1999:

Tabell 18:

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøykvote
0,35	1	217
0,75	6	466
0,85	6	528
1,00	3	621

Seitrålerne ble i 1998 for første gang regulert med fartøykvoter. Gruppen ble delt inn i grupper som ble gitt ulike faktorer. I andre fartøykvoteregulerte fiskerier som for eksempel fisket etter torsk med trål og med konvensjonelle redskap for fartøy over 28 meter er beregningsgrunnlaget for fartøykvoten fast i og med at det er fartøyets størrelse ved innføring av en fartøykvoteregulering som er grunnlaget for fartøykvotens størrelse. Eventuell forlengelse eller utskiftning av fartøyet etter innføring av fartøykvotereguleringen gir ikke grunnlag for større kvote.

For å hindre en u hensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålguppen er det Fiskeridirektørens oppfatning at det også for seitrålerne må være samme regel, dvs det er den faktiske størrelse ved innføringen av fartøykvoteregulering som gir grunnlaget for beregning av fartøyets kvote.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

4. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

4.1. FISKET I 1999

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 57.220 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. 5.000 er avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 52.220 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 7.000 tonn til notfisket, 9.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 36.220 tonn til trålerne. Trålerne og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er i tillegg regulert med en maksimalkvote på henholdsvis 1.000 og 600 tonn. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det også innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 1. juli til og med 31. juli. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, dvs 12.670 tonn til et fiske etter 15. august, dvs. at trålerne fiske inntil 23.543 tonn før 15. august.

Trålfisket ble stoppet 5. april for å sikre at det skulle gjenstå 12.670 tonn til et fiske etter 15. august. Allerede i slutten av mai var det fisket ca 25.900 tonn slik at det da var fisket 2.357 tonn av høstkvoten. Overfisket skyldes at det ikke ble tatt tilstrekkelig høyde for et etterslep i tallmaterialet ved stopptidspunktet. I tillegg har bifangsten av sei i industritrålfisket i Nordsjøen ligget betydelig høyere enn i 1998. Industritrålerne kan ha inntil 20% av sei i industritrålfisket.

Bifangst i industritrålfisket, førte til at høstkvoten ble ytterligere redusert. I slutten av juli ble det beregnet at det ville være ca. 8.000 tonn sei til rådighet for trålerne når fisket ble åpnet 15. august. Siden maksimalkvoten på 1.000 tonn medførte at trålernes gruppekvote var betydelig overregulert, var det stor sannsynlighet for at restkvoten ville bli tatt på kort tid idet mange trålere fortsatt hadde betydelige kvanta igjen av sine maksimalkvoter. Fiskeridirektøren vedtok, etter en kort høringsrunde, å innføre en maksimalkvote på 100 tonn for trålfisket i perioden etter 15. august. Bakgrunnen for Fiskeridirektørens forslag var å unngå et kappfiske og bidra til en mer kontrollert avvikling av fisket som samtidig ville holde fisket i gang i en lengre periode ut over høsten.

Den nye maksimalkvoten førte til at innsatsen i fisket gikk ned, og for å sikre at den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak ble fisket opp, ble trålernes maksimalkvote økt til 150 tonn den 20. oktober.

Fangstutviklingen i det norske seifisket (1.000 tonn rund vekt) i Nordsjøen og Skagerrak fra 1990 til 1999 går fram av tabell 19.

Tabell 19, Fangstutvikling:

	Garn	Andre	Not	Trål	Bifangst		Total
					Sum konsum	industri-trål	
1990	3,3	1,1	4,9	10,4	19,7	2,3	22,0
1991	2,7	1,0	4,5	28,3	36,5	0,7	37,2
1992	3,5	1,0	7,5	36,2	50,2	+	50,2
1993	7,3	0,9	4,1	35,3	49,0	0,9	49,9
1994	5,2	0,7	4,1	40,4	49,9	-	49,9
1995	5,8	0,7	6,9	39,4	52,8	-	52,3
1996	8,2	0,8	2,9	43,5	55,4	-	55,4
1997	5,8	0,6	4,7	35,2	46,4	3,2	46,5
1998 ¹	5,3	0,9	4,8	39,0	50,0	0,8	50,8
1999 ²	8,0	1,0	5,6	38,2	52,8	-	52,9

¹ Foreløpige tall

² Fangst pr 14. november

Tabell 19 viser at størstedelen av fangstene i Nordsjøen blir tatt med trål, mens seifisket med konvensjonelle redskaper har siden 1990 variert mellom 3.700 og 9.000 tonn.

4.2. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2000

Som nevnt foran har ACFM for første gang gitt en samlet anbefaling på 81.000 tonn for seifisket i Nordsjøen og Skagerrak og vest av 4°v.l. Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men som et **regneeksempel**, en vil her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på noenlunde samme nivå som ACFM sin anbefaling - dvs. 73.000 tonn. Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, skulle da bli 37.960 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 32.960 tonn.

4.2.1. NOTFISKET

Fangststatistikken i tabell 14 viser at not kun i ett av årene siden 1990 har fisket mer enn 7.000 tonn. Årets gruppekvote for notfartøy var som kjent 7.000 tonn, og Fiskeridirektøren vil foreslå at kvoten også i 2000 fastsettes til 7.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62°N, og at denne som i 1999 settes til 7.000.

4.2.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det er fisket 8.876 tonn sei med konvensjonelle redskaper hittil i 1999, og dette er på høyde med fangstresultatet fra 1996 som er det høyeste fangstresultatet oppnådd på 1990-tallet.

Fiskeridirektørene foreslår at reguleringen fra 1999 videreføres slik at gruppekvoten for seifisket med konvensjonelle redskaper settes til 9.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

De siste årene har det konvensjonelle fisket vært regulert med en generell maksimumkvote på 600 tonn. Fisket i 2000 vil være preget av knappe kvoter og det er etter Fiskeridirektørens sin oppfatning nødvendig å vurdere å senke maksimumkvoten for konvensjonelle redskaper Nordsjøen. Hittil i 1999 har ingen fartøy blitt begrenset av maksimumkvoten. Ett fartøy har år fisket over 500 tonn, 3 fartøy har fisket mellom 400 og 500 tonn mens 10 fartøy har fisket mellom 200 og 400 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, som i 1998, reguleres med en generell maksimumkvote på 500 tonn.

4.2.3. TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak tildeles trålerne, dvs. 16960 tonn.

For å sikre et trålfiske etter sei om høsten, vil Fiskeridirektøren som i foregående år periodisere trålfisket i Nordsjøen og innføre en stopp om sommeren. Dette vil i en viss grad imøtekomme landsidens behov, samtidig som det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden fra og med mandag 3. juli til og med søndag 13. august.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvoteene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.

De reduserte kvotene av torsk og hyse for trålflåten nord for 62°N gjør at en kan forvente et større fiskepress på en redusert seikvote i Nordsjøen. Dette gjør det er nødvendig å redusere maksimumkvoten for trålerne i 2000 i forhold til kvoten ved årets begynnelse i inneværende . Spørsmålet om størrelsen på maksimumkvoten avhenger av størrelsen på gruppekvoten og antall trålere som deltar. Alle trålere som enten har torsketråltilatelse, seitråltilatelse eller en nordsjøtilatelse har adgang til å drive konsumfiske med trål etter sei i Nordsjøen, og dette omfatter et betydelig antall trålere. Mange av disse trålerne er imidlertid for små til å kunne drive et effektivt trålfiske etter sei. Tabell 20 på neste side viser fangst og antall trålere med fangst

registrert med bunnettrål fordelt etter lengde, dvs. at tallene ikke omfatter bifangst av sei i rekettrål eller krepsetrål.

Tabell 20. Trålfisket etter sei i Nordsjøen, fangst og antall fartøy med registrert fangst med bunntråd.

Lengdegruppe	1996		1997		1998		1999	
	Fangst	Antall	Fangst	Antall	Fangst	Antall	Fangst	Antall
Under 20,99 m								
	14	18	15	26	3	9	7	20
21 m - 33,9 m	3.555	37	7.492	37	8.981	39	8.692	47
34 m - 47,99 8 m	11.091	40	9.634	39	10.986	40	10.729	56
Over 48 m	26.506	24	16.438	22	18.580	25	17.582	26
Sum	41.166	119	33.579	124	38.550	113	37.010	149
Antall fartøy med fangst under 10 tonn	37	25	96	47	56	30	25	31
over 10 tonn	41.1127	94	33.483	77	38.494	83	36.985	118

Tabellen viser at storparten av fangsten blir tatt av trålere over 48 m, dvs. fabrikktrålere og rundfrysetrålere. Trålere under 21 meter har fisket sei i svært beskjedent omfang. Tallene viser ellers at deltakelsen i 1999 har økt i forhold til de foregående. Antall fartøy med fangst over 10 tonn har økt betraktelig, og en av årsakene til dette er at flere industritrålere/nordsjøtrålere har deltatt i trålfisket etter sei på grunn av en nedgang i fangstene av tobis.

Det er sannsynlig at nedgangen i industritrålfisket vil fortsette neste, og dette kan medføre økt deltakelse i trålfisket etter sei neste år.

For 1999 anbefalte Fiskeridirektøren en maksimalkvote i trålfisket etter sei i Nordsjøen på 600 tonn. Med ca 60 deltakende fartøy innebar ikke dette noen nevneverdig grad av overregulering. For 2000 forventer en altså en kraftig reduksjon i gruppeknoten til trål samtidig som en regner med at deltakelsen vil øke. En maksimalkvote uten vesentlig grad av overregulering vil i 2000 ligge i størrelsesorden 250-300 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at maksimalkvoten i trålfisket etter sei i Nordsjøen fastsettes til 300 tonn pr fartøy.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene hvis utviklingen i fisket skulle tilsi at dette er nødvendig for å sikre at gruppeknotene blir oppfisket. Fiskeridirektøren kan også oppheve gruppeknotene dersom dette er nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Gullestad ga deretter ordet til havforskerne for orientering.

Mehl sa at det nå forelå en sterk årsklasse, nemlig 1996. Biomassen var imidlertid redusert med 20% i perioden 1998 til 1999. Andel kjønnsmoden fisk var i samme periode redusert med 50%. Han sa videre at resultatene av de siste bestandsberegningene tydet på at gytebestanden var på

rask nedtur. Han viste til ACFM i tråd med førevar-prinsippet hadde gått ut med en anbefaling på 89 000 tonn. Han pekte på at et uttak på dagens nivå 145 000 tonn ville innebære en dødelighet på 0,44.

Hatlevik spurte hvordan situasjonen var for sei sør for 62° N.

Nedreaas viste til at sei sør for 62° N var slått sammen med sei lenger vest inneværende år. Dette innebar en grense på 200 000 tonn for gytebestanden. Det er derfor konkludert med at denne bestanden er utenfor sikre biologiske grenser. Han sa at EU hadde forhandlet på en kvote på 85 000 tonn i Nordsjøen og Skagerrak.

Gullestad ga ordet til Williams for orientering om fastsettelse av TAC nord for 62° N.

Williams sa at TAC nå var fastsatt til 125 000 tonn. Dette innebar en kvote til norske fiskere på 118 500 tonn.

Gullestad viste til at saksdokumentene hadde tatt utgangspunkt i en norsk kvote på 118 000 tonn og at tallene således måtte justeres. Han viste til forslaget om å videreføre en trålandel på 35, 3%.

Eriksen viste til at Sametinget hadde foreslått å avsette en egen gruppekvote på 47 200 tonn (40%) til båter under 13 meter. På grunn av den foreliggende gruppeinndelingen foreslo han at denne gruppekvoten kunne fiskes av fartøy under 28 meter.

En representant (Eriksen) gikk inn for Eriksens forslag.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Storaas, Dahl, Larsen og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad viste til forslaget om å overføre 10 000 tonn fra notgruppen til konvensjonelle redskap, hvorav 4000 tonn var dekning av notgruppens fiske med konvensjonelle redskap.

O.Olsen foreslo at det ikke ble gjort overføring.

Gullestad viste til at de 4000 tonnene var et reelt tall og at Reguleringsrådet i hvertfall burde kunne enes på dette punkt.

Han kunne deretter konstatere enighet.

Han viste til at uenigheten stod om å ta ytterligere 6000 tonn fra notkvoten og gi til konvensjonell gruppe.

Martinussen spurte om hvis havforskerne forutsatte at de 6000 tonnene etter overføring ville innebære beskatning av eldre årsklasser, kunne da overføringen føre til høyere TAC.

Nedreaas svarte at dette neppe var realistisk, men at alle monner dro.

Gullestad foretok deretter avstemning

5 representanter (Gullestad, Wold, Eriksen, Dahl og Larsen) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag om å overføre 6000 tonn til konvensjonell gruppe.

5 representanter (G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy og Storaas) gikk imot forslaget.

1 representant (Domstein) var ikke tilstede ved avstemningen.

Gullestad viste til forslaget om kvotestørrelse for notgruppen og konstaterte at denne ville avhenge av hvorvidt det ble overført 6000 tonn til konvensjonell gruppe.

Han viste deretter til forslaget om periodisering og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig om å avsette 40% av kvoten til før 9. juli og 60% til etter 14. august.

Williams sa at når det gjaldt spørsmål om deltakerbegrensning for notgruppen i 2000 ville dette komme på høring over nyttår.

Gullestad sa at det var ønskelig å få Reguleringsrådets syn på spørsmål om deltakerbegrensning. Han sa at Fiskeridirektøren mente at deltakerbegrensning var fornuftig.

G. Olsen hevdet at deltakerbegrensningen ikke hadde løst noen problemer, tvert i mot økt presset på det som ennå var åpent.

Album sa seg enig i at det neppe var slik at presset ble dempet ved innføring av deltakerbegrensning.

Nedreaas sa at det var lettere å styre presset og rammevilkårene når fisket var lukket.

Gullestad sa at den videre diskusjonen omkring notfisket måtte skje med den forutsetning at en fikk deltakerbegrensning i 2000. Han presiserte at han ikke ønsket en omfattende debatt om deltakerbegrensning.

Han refererte deretter forslaget til å regulere seinotfisket med differensierte makskvoter innenfor en stige.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste til at det var foreslått at en overregulerte de enkelte maksimalkvoter med 100%.

Remøy sa at når kvoten var redusert med 20% måtte også maksimalkvotene ned tilsvarende.

Sørensen viste til at under fisket i august hadde overreguleringen vært 600% blant de som deltok, og dette hadde ført til ganske ville tilstander.

Gullestad sa at hans forslag innebar at det ville bli mer ro i fisket og derved høyere verdi.

G. Olsen sa at det fantes andre reguleringsgrep som kunne sikre dette.

Sørensen sa at det alltid var mulig å skylde på reguleringsformene, men spørsmålet var om ikke det uansett var den lovlydige som tapte, mens opportunisten vant.

Remøy hevdet at det foreliggende forslag beskar konkurranse-elementet. Han sa at de som hadde hatt dette fisket som vesentlig inntekt nå ble kraftig beskåret.

Gullestad viste til at en kappfiske-situasjon ikke skapte verdier. Han sa at fremtiden ville kreve rammer og at taperne ville være de som hadde brakt på land de største kvantum. Årsaken til dette var den kraftige kapasitetsoppbyggingen.

Han kunne således ikke være med på å videreføre den kraftige overreguleringen. Han viste også at det var viktig å lytte til industri- og salgslag.

Remøy påstod at hvis verdiskapning var et poeng kunne hele notfisket like godt avvikles.

G. Olsen viste til at en hadde prøvd å avgrense deltakelsen. Ryktet om lukking hadde imidlertid ført til en tilstrømming. Dette hadde igjen ført til at de med historikkaktivitet hadde måtte trappe ned og dermed ble sterkt rammet. Det var derfor ikke oppnådd noe på lønnsomhetssiden.

Williams viste til at hvis fiskarlaget hadde stått på sitt opprinnelige standpunkt om at det bare var de 60 fartøyene som drev med seinot, som skulle fått deltakeradgang, hadde ikke problemet vært tilstede pr. i dag.

Gullestad viste til at avstanden mellom forslagene var så store at det neppe var hensiktsmessig å søke kompromiss. Han viste til at fiskarlagets forslag innebar 170% overregulering, mens Fiskeridirektørens var på 100%.

Han prøvde likevel og kompromisse på 135%, og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad refererte deretter forslaget om å gi Fiskeridirektøren fullmakt til å endre og oppheve kvotene hvis utviklingen i fisket skulle tilsi dette, samt kravet om eget notbruk, låssettingsutsyr og bemanning som var egnet for å drive seinotfiske.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og fartøy på over 28 meter.

Han refererte forslaget om å regulere disse med egen gruppekvote.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget til å videreføre årets ordning også i 2000.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste forslaget om å avsette 1000 tonn av gruppekvoten til dekning av bifangst, samt å sette bifangstprosenten til 10% ved stopp i fisket.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om å regulere fartøyene med en generell makskvote på 170 tonn.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og forslag til regulering for fartøy under 28 meter. Han sa at hvis det fastsatt påkestopp for fiske etter torsk og hyse foreslo han at stoppen også ble gjort gjeldende i seifisket.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om å videreføre gjeldende periodisering også i 2000.

Wold foreslo at periodiseringen ble satt til henholdsvis 25, 30 og 45%.

Gullestad sa at han kunne endre sitt forslag i samsvar med Wolds.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i Wolds forslag.

Gullestad viste så til saksdokumentene og forslaget om å regulere gruppen innenfor en maksimalkvoteordning med en stige på 5 trinn.

Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste til forslaget i saksdokumentene på kvotestørrelse på de enkelte trinn av stigen. Han bad om evt. synspunkt på dette.

G. Olsen sa at fiskarlaget hadde lagt inn maksimalt bifangst tilsvarende 40% i forhold til kvoten, og mente derfor at det innenfor dette var rom til høyere kvoter på de enkelte trinn på stigen.

Gullestad viste til at Reguleringsrådet var blitt enig om å avholde et nytt møte i mai for å diskutere reguleringene resten av året. Han presiserte imidlertid at det var viktig å gå rimelig stramt ut fra årets begynnelse.

Wold sa at han kunne gå inn for Fiskeridirektørens forslag til makskvoter med tak på 50% på totalkvantum av bifangst og at bifangsten ved utøvelsen av fisket ble satt til 25% fra årets begynnelse.

Williams sa at hvis det først ble satt tak på det kvantum det enkelte fartøy kunne ta ut som bifangst og at dette ble relatert til kvoten ville det ikke være så problematisk med en høyere bifangstprosent enn i 1999.

Eriksen sa at han ville signalisere til departementet at det måtte tas hensyn til de minste fartøyene og deres avvikling av et hjemmefiske.

Gullestad refererte forslaget om å sette et garantert kvantum på 4 tonn for fartøy under 11 meter.

Reguleringsrådet var enig i dette.

G. Olsen sa at kvoten på de enkelte trinn av stigen var litt for stramt etter Fiskeridirektørens forslag. Han foreslo derfor en stige varierende fra 14 til 68 tonn.

Gullestad sa at G. Olsens forslag var for ekspansivt. Han kunne imidlertid gå med på en stige som begynte på 10 tonn på laveste trinn.

Han foreslo deretter en stige på henholdsvis 10, 16, 24, 36 og 49 tonn.

G. Olsen sa at han kunne være med på dette under forutsetning av at reguleringsopplegget ble tatt opp til ny vurdering tidlig i mai.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å foreslå stigen satt i samsvar med hans endrede forslag.

Gullestad viste til saksdokumentene og reguleringer i trålfisket etter sei. Han sa at på bakgrunn av industritrålernes kreativitet på feltet hadde han funnet det påkrevd å foreslå avsatt et kvantum på 1300 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62° N.

Han ba om synspunkt på dette.

Remøy sa at kvantumet burde belastes gruppekvoten for seitrålerne. Han var i tillegg skeptisk til at det var akseptert 20% bifangst av sei i småmasket redskap.

Hatlevik sa at bifangst i småmasket trål var et reelt problem for en del mørebåter som fikk sei som bifangst i industritrålfisket.

Gullestad sa at regelen var etablert på bakgrunn i forholdene Nordsjøen og at det oppstod problem nord for 62° N til dels skyldtes kreativitet. Han sa det kunne være hensiktsmessig å ha et noe strammere opplegg. Han kunne derfor være stemt for å vurdere å sette ned prosenten til 10%. Han spurte om Reguleringsrådet kunne være enig i å gi Fiskeridirektøren i oppdrag å se på denne prosenten.

Hatlevik syntes det var et dårlig forslag og mente en burde se på hvordan dette fisket lovlig kunne drives.

Remøy var enig i at Fiskeridirektøren burde se på problemet. Han la til grunn at det foregikk et oppfyllingsfiske. Han innså også at når det ble et problem kvantumsmessig måtte det belastes et sted. Han mente det burde belastes gruppekvoten for seitrålerne.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om at Fiskeridirektøren foretok en vurdering av prosenten.

Gullestad sa at ut fra den faktisk foreliggende situasjon var det kvantum som måtte bokføres til belastning.

Overvik sa at industritrålerne i sin tid hadde vært med på opparbeide grunnlaget for seitrålernes gruppekvote på 20%.

Gullestad sa at industritrålerne nok hadde vært med i beregningsgrunnlaget da seitrålerne ble utskilt, men ekspansjonen hadde skjedd i ettertid.

O. Olsen viste til at begge de aktuelle gruppene var medlemmer av fiskarlaget og han mente at slik saken var fremstilt burde belastningen deles likt.

Gullestad fremsatte forslag om å avsette 1000 tonn og fordele dette likt på seitrål og torskeetrål.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han sa videre at det resterende kvantum ble delt med 80% til torskeetrålerne og 20% til seitrålerne.

Gullestad sa at han oppfattet at det hadde pågått en prosess for å komme frem til fartøykvoter av sei for torskeetrålerne. Han sa at hvis det var enighet i næringen kunne Fiskeridirektøren gå inn for denne. Han mente imidlertid å ha oppfattet at landsstyret sendte andre signaler.

Remøy sa at saken hadde fått en noe uheldig behandling i landsstyret, men at det var klart at Norges fiskarlag ville gå inn for det omforente kompromiss.

Gullestad sa at han oppfattet at landsstyrevedtaket var feil. Han hadde imidlertid en innvending til det fremsatte forslaget. Han viste til forslaget innebar 3 grupper med mulighet for intern refordeling. Han mente at dette ville bli for mye å holde rede på og gikk i mot denne delen av forslaget.

Remøy sa at modellen var å dele i tre og at han ikke trodde at Fiskeridirektørens standpunkt med hensyn til intern refordeling ville innebære et problem.

Gullestad sa at han oppfattet at Reguleringsrådet kunne være med på forslaget.

Martinussen sa at landsiden opprinnelig hadde gått inn for å legge til grunn torskeetrålfaktorene, men at når næringen var enig burde man ikke røre ved de elementene.

Gullestad refererte forslaget og presiserte at millimeter-rettfærdighet i form av intern refordeling innen gruppene ikke var aktuelt. Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

Han viste deretter til forslagene i saksdokumentene om at det enkelte fartøy måtte dekke bifangst av sei innenfor fartøykvoten og at ferskfisketrålerne ble pålagt å avsette 20% av kvoten til etter 1. september.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslag om regulering av fartøy med seitråltillatelse.

Han viste til den etablerte stigen med tilhørende faktorer.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte så forslaget om videreføring av utskiftningsregelen.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Han viste til at forhandlingene nå var ferdig og at den disponible kvoten for norske fartøy var i størrelsesorden 40 000 tonn.

Han refererte deretter forslaget om å avsette en kvote på 7000 tonn til notfisket.

O. Olsen spurte om fordelingen mellom not og konvensjonelle lå fast.

Gullestad svarte at det kunne tenkes at kvotene kunne komme enten så høyt eller så lavt at faste kvoter ble urimelig.

Remøy sa at en måtte gjøre et valg om hvorvidt dette var et prinsipp eller ikke. Han sa videre at løsningen var akseptabel hvis den lå fast i begge retninger og ikke bare ved nedgang i kvoten.

Gullestad sa at han ikke uttalte seg på grunnlag av en holdning til problemstillingen, men fordi han ut fra erfaring visste at hvis kvoten ble svært høy eller lav ville dette bringe dette nye grupper på banen.

Remøy hevdet at et kvantum på 4200 tonn til tredje land måtte reduseres i forhold til nedgang i kvoten.

Gullestad viste til at fastsettelse av tredje lands kvote skjedde i et annet forum enn Reguleringsrådet.

Williams sa at det i praksis var en sammenheng mellom det Norge forhandlet vekk og det man oppnådde å få igjen.

Gullestad anbefalte Remøy å referere Williams internt i Fiskebåtrredernes forbund slik at det var mulig å oppnå balanse mellom de krav som ble stilt i forhold til forhandlinger med andre land.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å fastsette 7000 tonn som egen gruppe for notgruppen og å avsette 9000 tonn som gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Han refererte deretter forslaget om å stoppe fartøy over 28 meter når det gjensto 1400 tonn av gruppekvoten.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget om å sette maksimalkvoten for konvensjonelle fartøy til 500 tonn.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av trålfiske. Han sa at gruppeknoten for trålerne ville bli i størrelsesorden 24 000 tonn.

Han kunne legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i at den resterende del av kvoten gikk til trålerne.

Han viste deretter til forslaget om sommerstopp og spurte om lengden var hensiktsmessig i forhold til industriens behov.

Hatlevik sa at perioden for sommerstopp passet for industrien.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om stopperioden.

Han viste deretter til forslaget om periodisering og kunne legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til det opprinnelige forslaget til maksimalkvote for trålerne og sa at han kunne endre dette til 425 tonn. Han ba om synspunkt på det endrede forslaget.

Remøy sa at grensen på 62° førte til fusk. Han mente at regelverket burde være likt for alle, slik at det ikke bare var fabrikktrålerne som måtte melde ved kryssing av grensen. Han sa videre at Nordsjøen var den siste tumleplassen for fabrikktrålerflåten og at forslaget ville medføre at det ikke var levelige vilkår neste år. Han mente at en gikk for fort frem med kvotereduksjonene. Han viste også til at Høyesterett i dom hadde akseptert reduserte torskefaktorer for fabrikktrålerne med begrunnelse i at fartøyene hadde driftsgrunnlag i sei. Han viste også til at de endrede omregningsfaktorene ikke var harmonisert med EU og at dette slo ytterligere skjævt ut.

Gullestad sa at han oppfattet at det var grunnlag for frustrasjon fordi verden hadde endret seg.

Domstein sa at arbeidsplassene på sjø og land var like viktige. Han viste til at innværende år var det ikke landet sei andre halvår. Situasjonen var således vanskelig for alle som jobbet med hvitfisk. Han mente at Fiskeridirektørens forslag balanserte problemet. Han ville derfor gå inn for dette forslaget.

O. Olsen sa at Norges fiskarlag hadde sett for seg en 20% reduksjon neste år.

Han fremsatte forslag om maksimalkvote på 600 tonn.

Gullestad pekte på at en var inne i en smertefull prosess. Han sa at den retorikken som ble ført i forhold til fornying var en sannhet med modifikasjoner. Realproblemet var etter hans oppfatning en svært stor overkapasitet i trålflåten. Denne overkapasiteten hadde tidligere blitt saldert mot

uer og blåkveite. Denne muligheten eksisterte ikke lenger. Han viste til at han foregående år hadde latt seg overbevise og satt kvoten for høyt. Dette hadde ført til at det måtte foretas justeringer i løpet av året.

Han oppfattet at det nå forelå to forslag på henholdsvis 425 og 600 tonn.

Remøy viste til at de endringene som var gjort i reguleringene sist sommer med begrunnelse i verdiskapning hadde ført til at de enkelte fartøyene måtte bruke en masse drivstoff for å ta kvoten som deretter ble levert til trailer.

Han hevdet at fabrikkskipene representerte en mye større verdiskapning. Han sa videre at fabrikkskipene i løpet av få år hadde fått kvotereduksjon på sei både nord og sør for 62° tilsvarende 4/5 av tidligere kvote.

Han viste til at dette var dramatisk med hensyn til lønnsomheten for fabrikktrålerflåten. Han sa videre at lønnsomhetsproblemet ikke kunne løses ved enhetskvote fordi gruppen som en kunne strukturere innenfor bare utgjorde 20 fartøy.

Domstein sa at han hadde stor forståelse for fabrikktrålerens problemer. Han sa også at eksport av ubearbeidet fisk ut av landet var et problem. Han sa at det ikke var nok å få fisken landet men at den også måtte produseres i Norge. Han mente at andre land hadde grepet fatt i tilsvarende problemstilling for å unngå å bli ren råvareeksportør.

Gullestad sa at problemet nok ikke var så enkelt og viste til norsk avhengighet av utenlandske landinger av torsk.

Han refererte igjen forslagene og signaliserte vilje til å diskutere et kompromiss.

Remøy sa at han mente kvoten burde være minst 800 tonn.

Storås sa at han ville støtte 600 tonn og at det var en fordel å komme til enighet. Han viste til at etablerte skiftordninger blant mannskapene ville måtte avvikles og at mannskapene ville få forverret sine arbeidsforhold.

O. Olsen spurte om Fiskeridirektøren kunne være med på 550 tonn.

Gullestad svarte at han kunne være med på et kompromiss under forutsetning av at en oppnådde enighet. Han var imidlertid klar på at kompromisset måtte innebære et skritt i riktig retning.

Remøy hevdet at det her ikke var snakk om et skritt et hopp.

Gullestad sa at han var av den oppfatning at det hadde vært en tabbe å gå med på kvote over 600 tonn inneværende år.

Domstein sa at det her var snakk om en prinsipp sak og at det derved var tilstrekkelig å få frem synspunktene og overlate til andre å ta avgjørelsen.

Gullestad foretok deretter avstemning over de to forslagene.

6 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy og Storås) gikk inn for å sette kvoten til 600 tonn.

5 representanter (Gullestad, Domstein, Larsen, Dahl og Eriksen) gikk inn for 425 tonn.

3.1.4 North-East Arctic saithe

State of stock/fishery: The stock is considered to be harvested outside safe biological limits. The F is above the proposed F_{pa} . The SSB is above B_{pa} . After a long period of low stock size, during the 1990s the stock recovered somewhat with the recruitment of several above average year classes. The last 4 year classes have been below average. The exploitation patterns are somewhat better than in the past. The current state of the stock is, however, uncertain due to a large inconsistency between commercial CPUE and survey data.

Management objectives: Other than managing the stock within safe biological limits, there has not been any explicit management objectives for this stock. However, for management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced to below F_{pa} . This corresponds to a catch in 2000 of less than 89 000 tonnes.

Relevant factors to be considered in management: The estimation of incoming recruitment for forecasting purposes is difficult as the year classes are estimated by the acoustic survey shortly before they recruit to the fishery. Large variation in availability causes large variation in the estimation of the 2 year-olds. In the most recent years there has been a change in the exploitation pattern with reduced mortality on the youngest ages. Incomplete sampling of catches in recent years has also reduced the reliability of estimated numbers of 2 year-olds.

Catch forecast for 2000:

Basis: TAC, Landings (99) = 148, $F(99) = 0.40$, SSB(2000) = 159.

F(2000 onwards)	Basis	Catch (2000)	Landings (2000)	SSB (2001)	The effect of fishing at given level for 5 years
0.08	0.2 $F(98)$		31	241	<5% probability of SSB < B_{pa}
0.16	0.4 $F(98)$		58	215	<5% probability of SSB < B_{pa}
0.24	0.6 $F(98)$		83	193	<5% probability of SSB < B_{pa}
0.26	F_{pa}		89	187	<5% probability of SSB < B_{pa}
0.32	0.8 $F(98)$		105	172	20% probability of SSB < B_{pa}
0.40	1.0 $F(98)$		125	155	40% probability of SSB < B_{pa}

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with a precautionary approach.

Elaboration and special comment: There is at present a large inconsistency between commercial CPUE and survey data, and the assessment is therefore considered to be uncertain. The CPUE showed a considerable reduction in 1998 while the survey showed an opposite trend. The number of vessels participating in the purse seine fishery doubled from 1997 to 1998, while the quota was slightly higher in 1998 than in 1997. In the trawl fishery there are increasing problems with by-catch of saithe in a declining cod fishery.

There will be new information on this resource from a survey in November 1999. ICES notes that the survey series has shown considerable variability, that in recent years it has been inconsistent with the CPUE series, and that the new results should be evaluated thoroughly in the next assessment.

Since the early 1960s, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in coastal areas and fjords. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. From 1992–1995, purse seine landings decreased substantially and the trawl catches increased correspondingly, accounting for more than half the catches. However, purse seine landings have approximately doubled since 1995 and the trawl landings have had a corresponding decline.

Based on a target level for the catches and estimates of catches for other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas may be transferred between purse seiners and trawlers based on negotiations if it becomes clear that the quota allocated to one of the fleets will not be taken.

In addition to quotas, the fisheries are managed by minimum mesh size limitations, minimum landing size, by-catch regulations and area closures.

The analytical assessment is based on catch at age data, an acoustic survey and cpue data from two commercial fleets.

Reference points proposed by ICES in 1998:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 89 000 t, the lowest observed SSB in the 35 year time series	B_{pa} is set at 150 000 t, the SSB below which the probability of poor year classes increases
F_{lim} is 0.45, the fishing mortality associated with potential stock collapse	F_{pa} be set at 0.26. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim}

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pa} = examination of stock-recruit plot
F_{lim} = Median value of F_{loss}	$F_{pa} = F_{lim} \times 0.6$

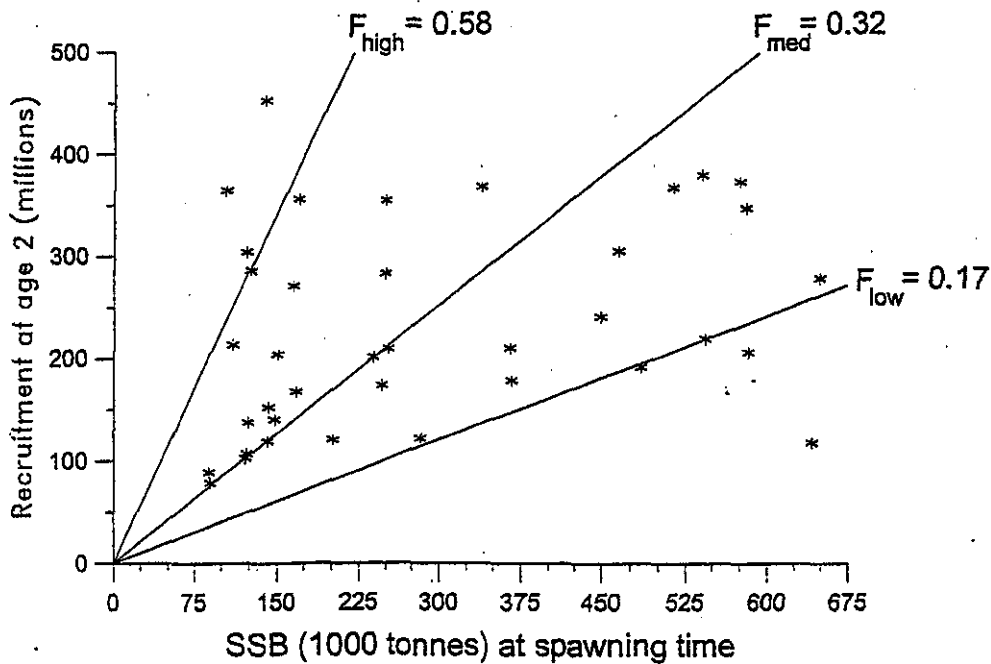
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1999 (ICES CM 2000/ACFM: 3).

Catch data (Tables 3.1.4.1-3):

Year	ICES Advice	Predicted Catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC; protect juveniles	90	-	92	92
1988	No increase in F	< 83	-	114	115
1989	Status quo F; TAC	120	120	122	123
1990	$F \leq F_{med}$; TAC	93	103	96	95
1991	F at F_{low} ; TAC	90	100	107	107
1992	Within safe biological limits	115	115	128	128
1993	Within safe biological limits	132 ¹	132	154	154
1994	No increase in F	158 ¹	145	147	147
1995	No increase in F	221 ¹	165	168	168
1996	No increase in F	158 ¹	163	171	171
1997	Reduction of F to F_{med} or below	107	125	144	144
1998	Reduction of F to F_{med} or below	117	145 ³	154	154
1999	Reduce F below F_{pa}	87	144 ⁴		
2000	Reduce F below F_{pa}	<89			

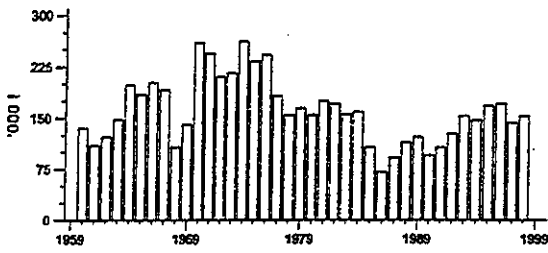
¹ Predicted catch at status quo F. ² Set by Norwegian authorities. Weights in '000 t. ³ TAC first set at 125 000 t, increased in May 1998 after an inter-sessional assessment. ⁴ TAC set after an inter-sessional assessment in December 1998.

Stock - Recruitment

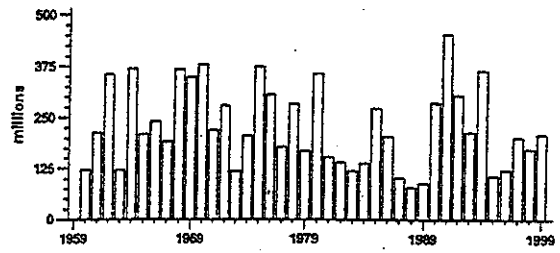

(run: XSASME07)

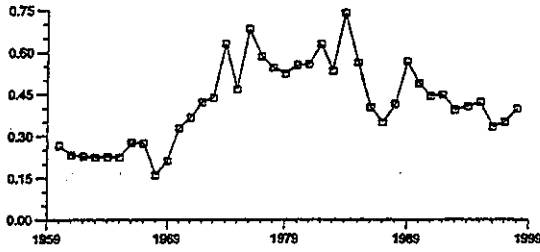
Landings
Mean = 162

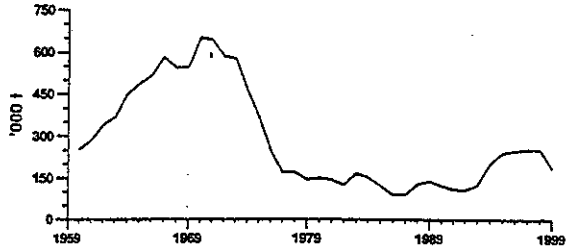
Recruitment (age 2)
Mean = 228

Fishing mortality (ages 3-6)
Mean = 0.418

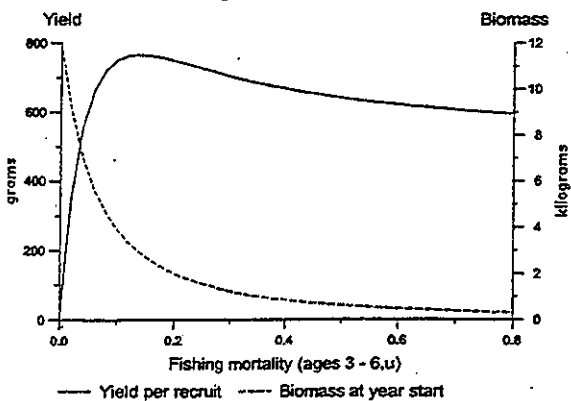
Spawning stock biomass
Mean = 288

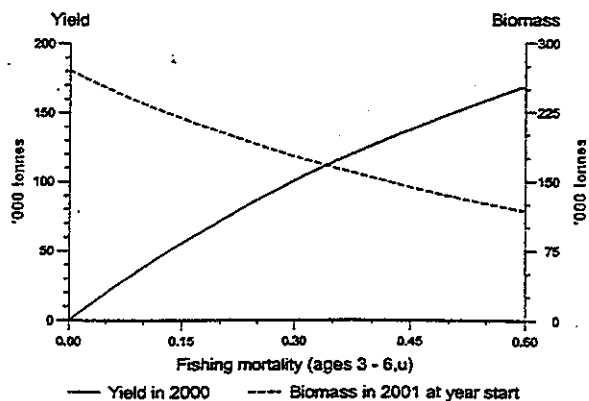
North-East Arctic saithe

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

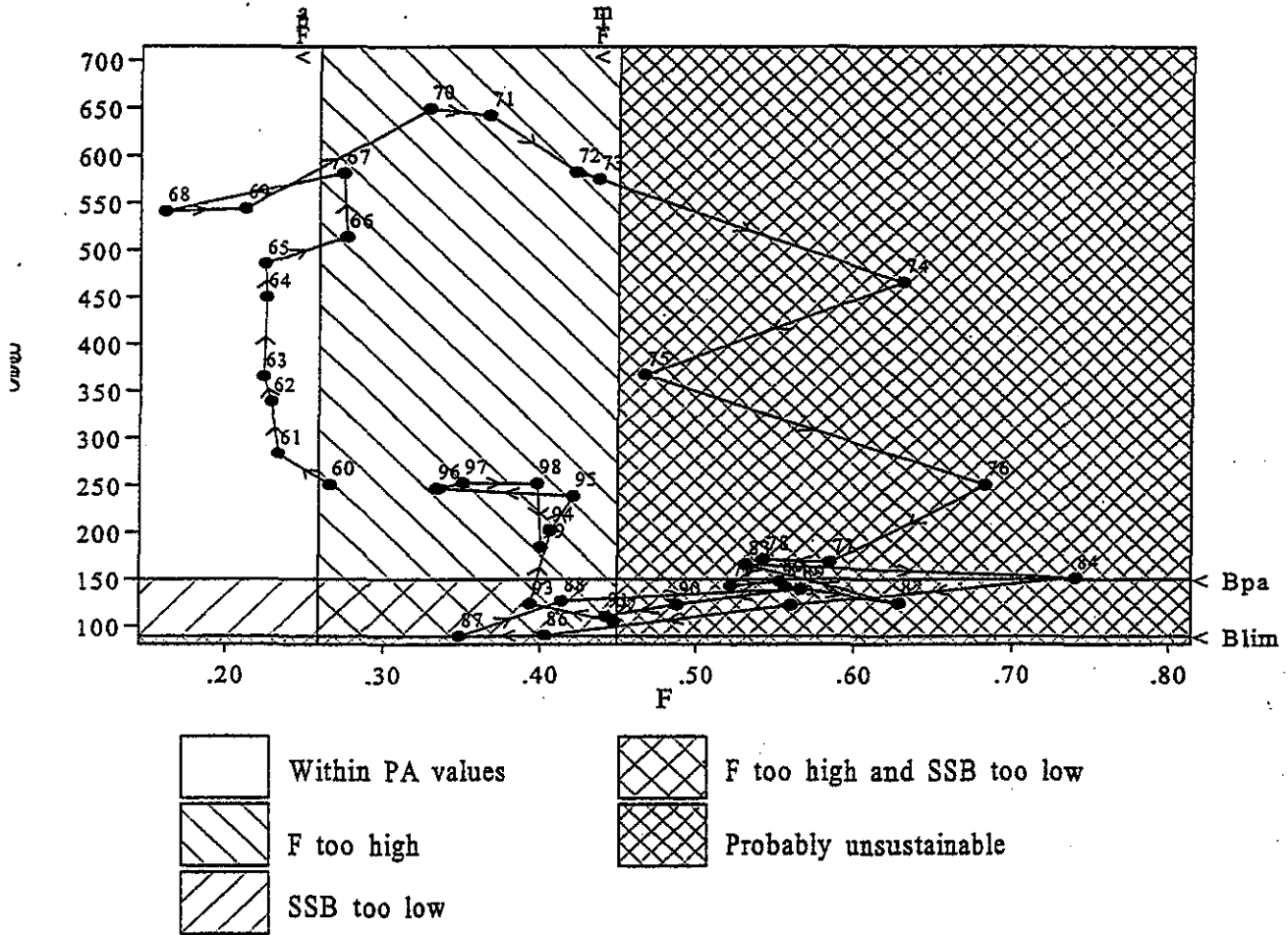

Short term forecast

Precautionary Approach Plot

North-East Arctic saithe (Sub-areas I and II)

Data file(s): W:\acfm\afwg\1999\Data\sai_arct\final\fin_papl.pa;*.sum
 Plotted on 01/11/1999 at 18:39:52

3.5.5

**Saithe in Sub-area IV (North Sea), Division IIIa (Skagerrak) and
Sub-area VI (West of Scotland + Rockall)**

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. In the last 15 years the SSB has been below the proposed B_{pa} , and the fishing mortality has been higher than the proposed F_{pa} . Spawning stock biomass shows a continuous downward trend until 1990 when it reached an historical low. Thereafter it has increased slightly. Fishing mortality has declined since 1986.

Management objectives: No explicit management objectives are set for this stock. However, for any management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES recommends that F be reduced by 30%, corresponding to landings of 81 000 t in 2000. This is the minimum reduction that will prevent further decline in SSB in the short term. Maintaining this level of F in the following years will by 2003 give a 80% probability of rebuilding SSB above B_{pa} .

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 106 000 t	B_{pa} be set at 200 000 t
F_{lim} is 0.60	F_{pa} be set at 0.40.

Technical basis:

$B_{lim}=B_{loss}=106\ 000\ t$	B_{pa} Impaired recruitment at SSB less than 200 000 t. This affords a high probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty of assessments. Below this value the probability of below average recruitment increases.
$F_{lim}=F_{loss}=0.6$, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	F_{pa} 5 th % of F_{loss} (0.45) implies that $B_{eq} < B_{pa}$. $F = 0.4$ implies that $B_{eq} > B_{pa}$ and $P(SSB_{MT} < B_{pa}) < 10\%$. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty of the assessment.

Relevant factors to be considered in management: The reduction of F to F_{pa} will not rebuild the SSB to above B_{pa} in the short term. However, maintaining F at F_{pa} has a high probability of allowing SSB to continue to rebuild to B_{pa} .

These Saithe were previously assessed as two separate stocks. This is the first combined assessment of Saithe in Sub-area IV, Sub-area VI and Division IIIa. The recommended TAC of 81 000 t applies to the full combined area.

In recent years a part of the stock in area VI has only been able to support less than 10% of the total landings from Areas IIIa, IV and VI combined. The table below illustrates the decline in proportion of landings which area VI has been able to support.

% landings by area over different periods		
period	area IIIa+IV	Area VI
1982-1998	86	14
1988-1998	89	11
1993-1998	92	8

Catch forecast for 2000:

Basis: $F_{sq} = F(96-98) = 0.45$, Landings (99) = 113, SSB(2000) = 145.

F(2000 onwards)	Basis	Total Landings	Landings IIIa+IV* (2000)	Landings VI* (2000)	SSB(2001)	Probability of SSB < Bpa In 2003	Probability of SSB < Bpa In 2008
0.18	$0.4F_{sq}$	50	46	4	199	<1	<1
0.27	$0.6F_{sq}$	71	65	6	180	<1	<1
0.32	$0.7F_{sq}$	81	75	6	170	~20	<5
0.36	$0.8F_{sq}$	91	84	7	162	~40	~5
0.40	F_{sq}	100	92	8	154	~80	~25
0.45	$1.0F_{sq}$	109	100	9	146	~98	~70

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

*Landings split according to average in 1993-1998

Elaboration and special comment: Saithe in the North Sea are mainly taken in a directed trawl fishery during the spawning season in deep water near the northern shelf edge and the Norwegian Deep. The main fishery developed in the beginning of the 1970s. The fishery in area VI consists largely of a directed Norwegian and French deep water fishery operating on the shelf edge and a Scottish fishery operating inshore. The directed fishery started in the early 1970s. The number of French deep-sea trawlers participating in this fishery has declined in recent years.

The assessment is analytical based on catch-at-age analysis using information from commercial fisheries and surveys. This assessment is almost similar with previous assessments of Saithe in Sub-area IV (North Sea), Division IIIa (Skagerrak).

Lack of recruitment indices for recent and incoming year classes makes catch predictions potentially imprecise. About half of the landings and one third of the SSB forecasted for 2000 and 2001 respectively originate from assumed recruitment. However, recruitment in 1990s has been relatively stable around the mean value.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, October 1999 (ICES CM 2000/ACFM:7).

Catch data (Tables xxxxxxx): Saithe in IV and IIIA

Year	ICES Advice	Predicted landings ^{corresp}	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Reduce F	<198	173	154	149
1988	60% of F(86); TAC	156	165	113	107
1989	No increase in F; TAC	170	170	92	92
1990	No increase in F; TAC	120	120	85	88
1991	No increase in F; TAC	125	125	93	99
1992	No increase in F; TAC	102	110	92	92
1993	70% of F(91) ~ 93 000 t	93	93	99	105
1994	Reduce F by 30%	72	97	98	103
1995	No increase in F	107	107	96	114
1996	No increase in F	111	111	95	110
1997	No increase in F	113	115	95	103
1998	Reduce F by 20%	97	97	86	100
1999	Reduce F to F _{pa}	104	110		
2000	Reduce F by 30 %	75			

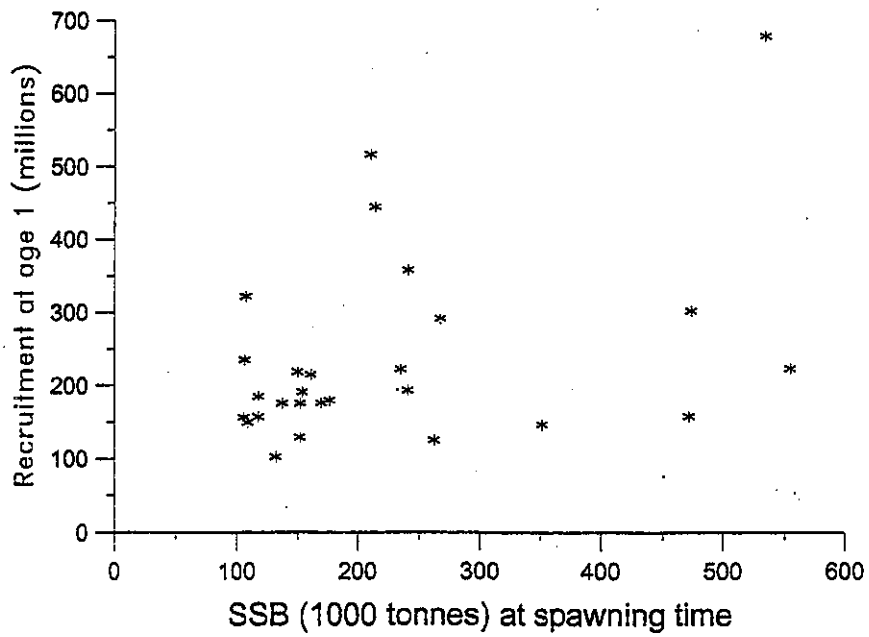
Weights in '000 t.

Catch data (Tables X.X.X.X.): Saithe in VI

Year	ICES Advice	Predicted landings ^{corresp} to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	F reduced towards F _{max}	19	27.8	32.5	31.4
1988	80% of F(86); TAC	35	35	32.8	34.2
1989	F < 0.3; TAC	20	30	22.4	25.6
1990	80% of F(88); TAC	24	29	18.0	19.9
1991	Stop SSB decline; TAC	21	22	17.9	17.0
1992	Avoid further reduction in SSB	<19	17	10.8	11.8
1993	F = 0.21	6.3	14	14.5	13.9
1994	Lowest possible F		14	13.0 ²	12.8
1995	Significant reduction in effort	-	16	10.6 ²	11.8
1996	No increase in F	10.2 ¹	13	9.4 ²	9.4
1997	Significant reduction in F		12	8.5 ²	9.4
1998	60% Reduction in F	4.8	10.9	7.1 ²	7.6
1999	60% reduction in F	4.8	7.5		
2000	Reduce F by 30 %	6.0			

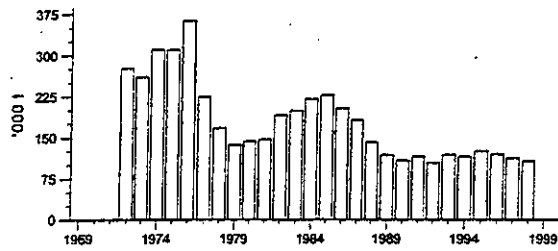
¹Status quo catch. ²Incomplete data. Weights in '000 t.

Stock - Recruitment

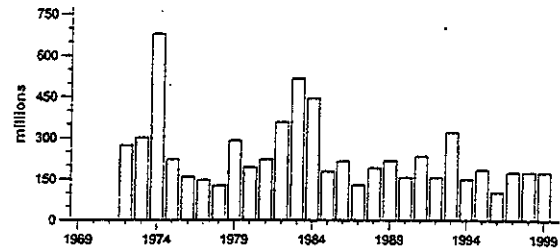

(run: XSAHJR01)

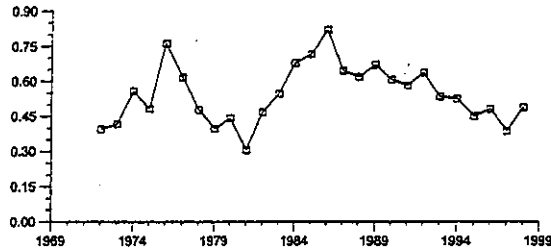
Landings
Mean = 179

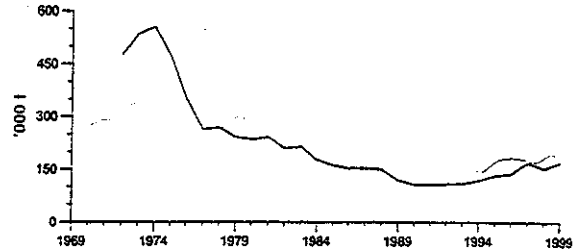
Recruitment (age 1)
Mean = 239

Fishing mortality (ages 3-6)
Mean = 0.544

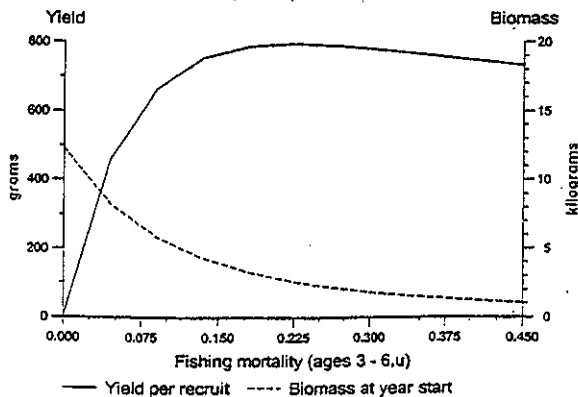
Spawning stock biomass
Mean = 224

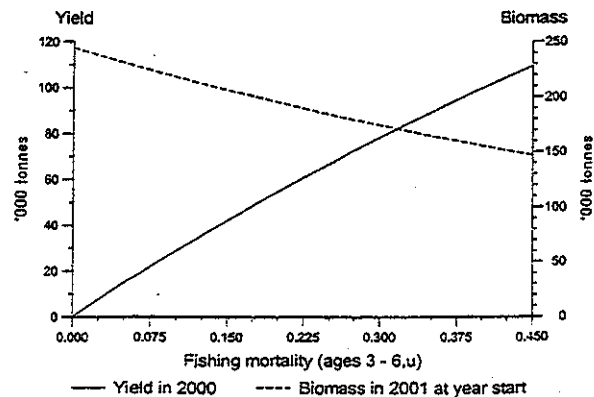
**Saithe in Sub-area IV (North Sea),
Division IIIa (Skagerrak) and Division VIa (West of Scotland)**

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

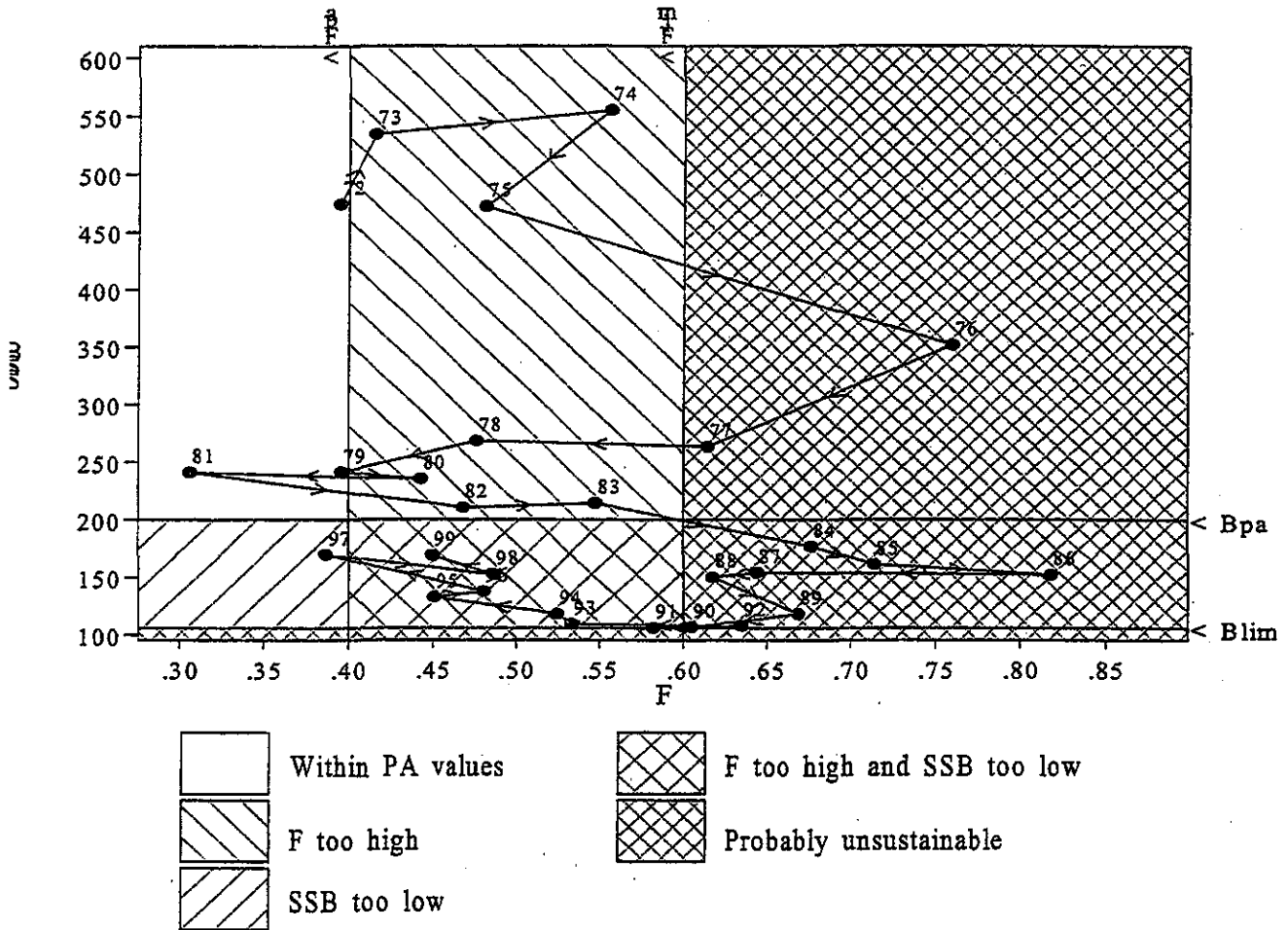

Short term forecast

Precautionary Approach Plot

Saithe combined (Sub-areas IIIa, IV and VI)

Data file(s): W:\acfm\wgnssk\1999\Data\sai_3a46\final\fin_papl.pa;*.sum
 Plotted on 25/10/1999 at 20:46:29

CAS

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentzen, tlf. 73 54 58 71

TelefaksVår dato
021299Vår referanse
9900415/6-532.2

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET

ARKIV

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

03. DES. 1999

SAKS NR.

4097/99

DOK. NR.

2

U.O. §

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2.12 1999 behandlet «regulering av fisket etter sei i 2000» og fattet følgende vedtak:

«1. Norges Fiskarlag forutsetter at kvoten av sei nord for 62° N i 2000 for norske fiskere blir satt til minimum samme nivå som for 1999. Erfaringer fra fisket i 1999, samt uttalelsene fra ACFM som viser til at eksisterende data viser store forskjeller ut hylken undersøkelse som legges til grunn, tilsier at det for 2000 bør være fullt forsvarlig å sette en totalkvote på minimum samme nivå som for 1999.

Det vises også til at en stor del av beskatningen i 1999 ble underlagt et høyere minstemål enn tidligere år. Det var fra forskerne lovt en relativt snarlig gevinst dersom det ble gjennomført et forhøyet minstemål nord for 62° N.

Norges Fiskarlag forventer at endringene i minstemål og beskatningen av større fisk gir utslag allerede for 2000.

2. Norges Fiskarlag tilrår at fordelingen av den norske kvoten av sei nord for 62° N følger de hovedprinsipper som er vedtatt av Landsmøtet i 1994 om «Langsiktig fordeling av ressursene» samt de justeringer som har vært foretatt i 1999.

Dette gir trålerne en gruppekvote på 35.3 %, mens konvensjonelle redskaper inklusiv not vil få til disposisjon 64.7 % av den totale kvoten.

3. Trålerne gruppekvote tilrås fordelt med henholdsvis 80% til fartøy med torske trållatelse, mens 20% avsettes til fartøy med seitrållatelse. Fordelingen innenfor gruppene vil Norges Fiskarlag tilrå gjennomføres på samme måte som for 1999.

4. Fisket etter sei med konvensjonelle redskaper vil etter dette kunne foregå innenfor 32.3 % av totalkvoten, mens det avsettes 32.4 % av totalkvoten til et fiske etter sei med not nord for 62° N i 2000.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det av gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper unntatt not, avsettes 12.2 % til fartøyer over 28 meter som fisker sei med konvensjonelle redskaper.

5. Norges Fiskarlag vil tilrå at avsetningen til fartøy over 28 meter fordeles på deltakende fartøy som fartøykvoter. Disse må også dekke det enkelte fartøys behov for bifangst i løpet av året.
6. Av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes 3.000 tonn til dekning av innblanding av sei ved fiske etter andre arter. Det tilrås at det allerede fra årets begynnelse fastsettes en tillatt innblanding av sei på 25% for fartøy som har fisket opp tildelt maksimalkvote eller når fisket på periodekvoten er stoppet.

Norges Fiskarlag vil tilrå at innblandingsprosenten avregnes pr. uke.

Maksimalt bifangstkvantum pr. fartøy foreslås satt til 40% av maksimalkvoten.

7. Norges Fiskarlag viser til erfaringene fra årets fiske etter sei med not, hvor fisket ble stoppet allerede i august. Dette selv om det var adgangsregulert deltakelse og fisket ikke ble åpnet før 1. mai 1999.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at maksimalkvotene i notfisket reduseres med 20% i forhold til kvotene for 1999.

For å dekke inn det kvantum av sei som notfartøy fisker i kombinasjon med andre redskaper, tilrå Norges Fiskarlag at det avsettes 4.000 tonn sei.

8. Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten av sei nord for 62° N for øvrige konvensjonelle redskaper fordeles på 3 perioder med følgende avsetning på hver periode:

01.01 - 30.04	25 %
01.05 - 30.09	30 %
01.09 - 31.12	45 %

9. Den inndeling av lengdegruppene som var gjort gjeldende for 1999, bør videreføres for 2000. Når det gjelder maksimalkvotene for den enkelte lengdegruppe vil Norges Fiskarlag tilrå at disse reduseres med 20%.

Dette gir følgende fordeling:

under 11 meter	20 tonn
11 - 13.9 meter	32 tonn
14 - 17.9 meter	48 tonn
18 - 22.9 meter	72 tonn
23 - 27.9 meter	96 tonn

Norges Fiskarlag vil tilrå at fartøy under 11 meter gis et garantert kvantum på 40% av maksimalkvoten.

B) FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N.

10. Når det gjelder fisket etter sei sør for 62° N, vil det bli fastsatt en kvote for 2000 etter at forhandlinger mellom EU og Norge er avholdt. Det forventes at denne blir

Telefaks

Vår dato
021299Vår referanse
9900415/6-532.2

3 av 3

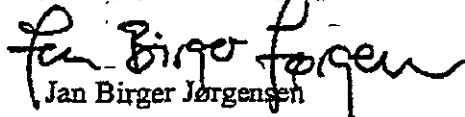
holdt på omtrent samme nivå som for 1999.

11. Norges Fiskarlag vil tilrå at fordelingen av kvoten for fisket etter sei sør for 62° N i 2000 videreføres etter samme hovedprinsipper som for inneværende år. Dette innebærer at det avsettes 9.000 tonn til et fiske med konvensjonelle redskaper, 7.000 tonn til et fiske etter sei med not sør for 62° N og at det resterende kvantum avsettes til et fiske etter sei med trål.
12. Norges Fiskarlag tilrår at trålfisket etter sei sør for 62° N i 2000 gjennomføres i to perioder, og med en stopp i fisket i perioden 1. juli til 14. august 2000.

Det enkelte trålfartøy gis anledning til å fiske innenfor en maksimumkvote på 800 tonn.
13. Norges Fiskarlag vil tilrå at for fartøy som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper gis det anledning til å fiske innenfor en maksimumkvote på 600 tonn.»

Med hilsen

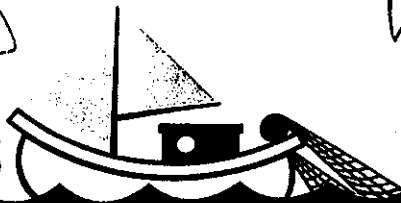
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

SÅ
Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Telefax 52 81 71 88

Postboks 10
4262 AVALDSNES

Reguleringsrådet
v/fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185

5804 BERGEN

WGS

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
15. OKT. 1999	
SAKSNR. 0761/99	DOK.NR. 1
U.O. §	

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

kopi TH
K

ntur SP

Karmøy, den 13.10.99

kopi TM

SEIFISKET 2000 - INNSTILLING FRA STYRET I SØR - NORGES TRÅLERLAG TIL MØTET I REGULERINGSRÅDET 8. - 9. 12.99.

Trålerflåten tar stort sett sin kvote (36.200 tonn i 1999) gjennom innblanding ved tråling etter øyepål. Dette fisket må dessverre foregå også sommerstid med lave priser for seien og dårlig økonomisk utbytte for trålerne. Direktefisket etter sei blir da også som regel stoppet sommerstid (05.04 - 15.08.99) p. g. a. små forekomster, småfållen fisk, dårlig kvalitet og lave priser. Når direktefisket etter sei så foregår, må man hele tiden ha i tankene at det må være kvote igjen til kombinasjonsfisket. Under kombinasjonsfisket har man ikke så mye valg m. h. t. seiinnblanding, men man må tenke på å ha kvote igjen til direktefisket på høsten da prisene er mye bedre.

Seien har blitt svært viktig for trålerne som bifangst i fisket etter øyepål. Dette ble svært synlig i 1999 da tobisfisket sviktet samtidig som prisene på industriråstoff ble svært lave.

Styret i Sør-Norges Trålerlag krever derfor at :

- direktefisket etter sei stoppes så tidlig som mulig før sommeren og ikke åpnes før tidligst medio september.
- at seifisket reguleres slik at det blir holdt igjen tilstrekkelig med kvote til bifangst ut reguleringsåret. Det vil bli umulig for nordsjøtrålerne å drive industritråling uten sei som bifangstmulighet.

Utspill om å gi en maksimalkvote på 30 tonn for fartøy med nordsjøtrål-tillatelse, oppfattes av styret i Sør-Norges Trålerlag å gjelde såkalte kombi-/ krepsetrålere. Styret mener at disse må innordnes gjeldende regler for bifangst uten at de tildeles egne fartøyskvoter.

Styret ønsker å komme i en nærmere dialog med Fiskeridirektoratet og NorgesFiskarlag om reguleringen av seifisket i de kommende år. Seifisket er som nevnt blitt svært interessant, og styret ser at det i kombinasjon med øyepål kan bli et interessant fiske framover. Det foregår en produktutvikling basert på øyepål som er svært interessant og som kan gi denne fisken et løft i pris.

Leveranser av sei til konsum kan isolert sett også bli et interessant fiske for trålerne. Mottakerne må da utvikle et så godt produkt at seien får et stort nok og betalingsvillig nok marked. Det kan her nevnes at seifisket for en del år tilbake var en viktig del av trålernes driftsgrunnlag.

Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Arsmøte 5. november 99

Sak 6 D

Arsmøtevedtak.

Regulering i fisket etter

SEI Nörd for 62°N.

Seien nord for 62°N er en helnorsk bestand. Norge kan i henhold til internasjonale avtaler fritt velge forvaltningsstrategi for denne bestanden, så fremt forvaltningen er bærekraftig. Norges Kystfiskerlag har lenge påpekt det samme som forskerne selv har innrømmet, nemlig at det er stor usikkerheten i bestandsanslagene. For å få til en mer bærekraftig beskatning har vi derfor fremhevet nødvendigheten av å få til et mer bærekraftig beskatningsmønster, hvor tilveksten i bestanden høstes som stor fisk, og ikke som småsei. Ut fra en slik beskatningsstrategi har vi hevdet at det vil være forsvarlig å tillate kystflåten et fritt fiske etter stor sei, så fremt dette er et fiske som foregår med passive og selektive redskaper. Vi mener å ha solid vitenskapelig belegg for et slikt standpunkt, og vi finner at Fiskeridirektoratet i sin innstilling om «Beskatningsstrategi for norsk arktisk sei» (Rapporter og meldinger nr. 5, 1997) har gitt Fiskeridepartementet entydige råd som går i den samme retning.

Likevel har vi dette året hatt en situasjon hvor kystflåten siden tidlig i vinter har hatt forbud mot å fiske sei, mens fiske med aktive redskaper har kunnet fortsette.

Bestanden ble fram til 1995 regulert ved at det av totalkvoten ble fastsatt gruppekvoter til not og trål, etter at det først var avsatt et vist kvantum til fritt fiske med konvensjonelle redskaper.

Høsten 1996 ble denne avsetningen omgjort til en gruppekvote, og fra 1997 ble også konvensjonelle fartøyer regulert gjennom separate maksimalkvoteordninger.

Fisket er i tillegg regulert gjennom periode-kvoter.

Vanligvis deltar 4. - 5.000 fartøyer under 13 meter i seifisket med passive redskaper. Tilsammen fisket disse fartøyene over 50% av den seien som fiskes av konvensjonelle fartøy. De fisket sei stort sett hele året, dels som bifangst og dels som hovedfangst i en kombinasjon med fiske etter torsk og andre bunnfiskarter. Nettopp fordi torsk er blitt regulert, har denne muligheten til fritt å kunne utnytte seibestanden som supplement og alternativ, blitt stadig viktigere.

Minstemålet for sei nord for 62°N ble 1. mars i år økt fra 40 til 45 cm.

Notflåten får imidlertid fremdeles dispensasjon fra minstemålsbestemmelsene. Notfisket foregår hovedsakelig på 3 og 4 år gammel sei, mens kystflåtens fiske med juksa, garn og line foregår på sei som er 5 år og eldre. For sei fisket med not er minstemålet 42 cm nord for Lofoten, og 40 cm mellom Lofoten og 62°N. I tillegg har de lov å ha inntil 20% undermåls fisk i vekt av fangstene. Sør for 62°N blir minstemålet fortsatt 32 cm og i Skagerrak 30 cm

Det internasjonale havforskningsrådet vurderer gytebestanden til å være over det kritiske nivået på 150.000 tonn. Med det fangstmønsteret som nå er etablert, med et høyt fangstpress på de yngre årsklassen, anbefaler havforskningsrådet at totalkvoten for år 2000 reduseres til 89.000 tonn.

Havforskningsinstituttet har enda ikke kommet med sine anbefalinger for år 2000. Men resultatene fra høsten seitokt tyder på at rekrutteringen til bestanden er god når det gjelder 3 år gammel fisk. Når det gjelder stor sei (eldre enn 5 år) gir datagrunnlaget skrøpelig grunnlag for å trekke sikre konklusjoner.

Forvaltning.

Uansett hvilken totalkvote som blir fastsatt mener Norges Kystfiskarlag at seibestanden må forvaltes slik at den gir et mest mulig stabilt og bærekraftig ressursuttak og høyest mulig økonomisk avkastning og stabilitet. Det betyr at:

- Fiskemønsteret må endres i retning av en mer bærekraftig beskatning. Det vil i klartekst si at uttaket av småfisk må reduseres.
- En må fordele den norske kvoten slik at en i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling, både sosialt og biologisk. Det vil i klartekst si at kystflåten må prioriteres.

Norges Kystfiskarlag vil på dette grunnlag foreslå følgende regulering og fordeling for 2000:

- Det gjennomføres en generell økning av minstemålet etter sei nord for 62°N til 45 cm for alle redskapsgrupper.
- Norges Kystfiskarlag forutsetter at stor-snurrevad i 2000 vil bli regulert som trålredskap, og henvist til å fiske utenfor trålgrensen. Dette vil, sammen med påbud om økt minstemål i trål medvirke til at en får redusert også snurrevadflåtens uttak av småsei.

Fordeling

Vi krever at det i år 2000 settes av et kvantum på 50.000 tonn til kystflåten, mens resten av kvoten fordeles med 10% til konvensjonelle over 28 meter, 40% til not og og 50% til trål.

Dette vil gi følgende fordeling:

(Den norske kvoten av sei nord for 62°N er enda ikke fastlagt. Vi har i dette talleksempel vist hvordan en norsk kvote på henholdsvis 120.000 og 145.000 tonn vil bli fordelt etter Kystfiskarlagets modell.)

Totalkvote	120.000 tonn	145.000 tonn	
Konvensjonelle under 28 meter	Avsetning: 50.000 tonn Maksimalkvote på 200 tonn		
Når avsetningen på 50.000 tonn er trukket fra totalkvoten, fordeles det resterende etter følgende fordelingsnøkkel:			
	70.000 tonn	95.000 tonn	100 %
Konvensjonelle over 28 meter	7.000 tonn	9.500 tonn	10%
Not	28.000 tonn	38.000 tonn	40%
Trål	35.000 tonn	47.500 tonn	50%

Med en slik avsetning forutsetter vi at fisket vil kunne fortsette med passive og selektive redskaper også etter at totalkvoten er oppfisket. En slik regulering vil gi et godt vern av ungfisken og sikre rekrutteringen til bestanden, samtidig som de minste fartøyene sikres et alternativ driftsgrunnlag i perioder hvor torsk ikke er tilgjengelig.

Dersom myndighetene ønsker å videreføre dagens ordning med maksimalkvoter også for konvensjonelle fartøy som fisker med passive og selektive redskap, krever Kystfiskarlaget at not og konvensjonelle fartøy blir regulert innenfor en felles gruppekvote, utregnet som skissert over, og med samme maksimalkvotestige for not og konvensjonelle fartøyer.

SAK 10/99

REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremgår:

Innledning - Fisket i 1997-1999

Som kjent ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet har det vært adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster.

Situasjonen for snabeluer har også vært gjenstand for drøftelser i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen. Partene har siden høsten 1996 vært enige om å regulere fisket etter snabeluer strengere. For 2000 er Russland tildelt en kvote på 2000 tonn snabeluer i NØS. Kvoten skal nyttes i et direkte fiske for forskningsformål, og russerne har adgang til å nytte en maskevidde på 100 mm i dette fiske i den såkalte «uerboksen» i NØS.

Tabellen nedenfor viser fangst av uer (*S. marinus* og *S. mentella*) av norske fartøy:

År	Alle redskaper	herav trål
1993	18.319	10.645
1994	21.466	13.934
1995	15.535	7.905
1996	20.450	12.487
1997	18.112	11.308
1998	26.212	18.224
1999*	22.401	13.933

* Sluttseddelført pr. 14. november.

Som vi ser av tabellen har ikke fangst av uer blitt redusert fra 1996 til 1999. Hvorvidt fangstene i større grad består av *S. marinus* er det vanskelig å ha en klar oppfatning om da en ikke skiller klart mellom de to artene ved landing. Forøvrig vises det til fangstutviklingen av *S. mentella* i ICES-område I og II angitt i tabell 3.1.5.a.1-5 i vedlagte(./) ACFM-rapport

Regulering av fisket i 2000

Bestandssituasjonen

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1999 er de svakeste som er målt. Den svake rekrutteringen gir grunn til bekymring for gytebestanden og rekrutteringen i kommende år. Det er derfor viktig at de rekrutterende årsklassene gis muligheter til å vokse opp

ICES anbefaler at det ikke må være noe fiske før det framgår av toktene at det er en klar økning i gytebestanden. Bifangst av uer i andre fiskerier må holdes så lavt som mulig.

Havforskningsinstituttet har i brev av 29.11.99 bl.a gitt følgende vurdering av bestandssituasjonen for snabeluer (*Sebastes mentella*) og om de reguleringstiltak som er iverksatt for denne bestanden:

«HI støtter anbefalingen fra ICES. Fangsten i 1999 er ventet å bli 14 000 tonn, det høyeste kvantum siden 1992. Bestanden er på et lavmål og det vil ta lang tid å gjenoppbygge den, selv med sterkt reduserte fangster. HI uttrykker tilfredshet med at det fra nyttår endelig blir innført begrensninger i bifangst av uer i rekefisket med maksimum tillatt 10 uer pr. 10 kg reker.

Dersom vi skal ha et lite håp om å snu den negative utviklingen i bestanden, og et ønske om at bestanden skal kunne gi et stabilt utbytte til våre fiskere i fremtiden, så er desverre dagens reguleringer ikke tilstrekkelige. Heller ikke med de nye bifangstkriteriene i rekefisket. Reguleringene har i en årrekke vært svært forsiktige, og det er vel lov å si at snabeluerbestanden har blitt ofret til fordel for kortsiktige driftsalternativ for trålerflåten og for et ekspanderende rekefiske.

Reguleringene som ble innført 1.1.97 med forbud mot direkte fiske etter uer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster) er ikke tilstrekkelige og har ikke kunnet hindre at totalfangsten har økt fra vel 7000 tonn i 1997 til over 12000 tonn i 1998 og en forventet fangst på over 14000 tonn i år. Dette i stor grad fordi fisket sør for det regulerte området har vært fritt. Den norske fangsten ble fordoblet fra 1997 (4570 tonn) til 1998 (9360 tonn) og utgjorde i 1998 nesten 70% av totalfangsten. Mens den norske fangsten i det regulerte området nord for de ovenfor nevnte linjer økte fra 1370 tonn i 1997 til 1670 tonn i 1998, ble de norske fangstene i det "frie" området mer enn fordoblet fra 3180 tonn i 1997 til 7650 tonn i 1998.

Noe av grunnen til et bedre fiske i 1998 og 1999 er rekrutteringen til fiskefeltene av de siste gode årsklassene før svikten kom f.o.m. 1991-årsklassen. Det er særdeles viktig at man innfører strengere reguleringstiltak nå slik at de siste relativt gode årsklassene før 1991 kan få bli kjønnsmodne og bidra til at den negative bestandsutviklingen snus. Hvis man ikke gjør noe nå så vil både fiskere og forvaltere/forskere oppleve et kortvarig fiske på dagens nivå for så å oppleve en fremtid (uvisst hvor lenge) uten noe nevneverdig snabeluerfiske. Setter man inn ytterligere tiltak nå så øker man

sjansene for bedret rekruttering og at de magre snabeluer-årene skal bli så få som mulig, men en 10-års periode må man desverre minst regne med p.g.a. de svake årsklassene på 1990-tallet.

Med yngelvern i rekefisket på plass vil det mest effektive tiltaket for å redusere beskatningen og verne gytebestanden av snabeluer og rekrutteringen til denne være å stenge fiskefelt inntil videre. For å redusere evt. negative innvirkninger på torske- og hysefisket vil HI foreslå som det neste tiltak å stenge de nærmest rene snabeluer-feltene langs eggakanten (dypere enn 400 meter) mellom N67°10' og N65°20' og mellom N62°30', E 03°00' og der N62°10' krysser grensen til Britisk økonomisk sone. I 1997 og 1998 ble over 70% av snabelueren som ble fisket sør for dagens regulerte område fisket i disse områdene. Foreslåtte koordinater for disse områdene er gitt i vedlegget og dessuten tegnet inn på vedlagte fiskerikart-kopier. HI er klar over at kartet ikke alltid stemmer med terrenget langs eggakanten og vil derfor presisere at områdene som foreslås stengt gjelder fra 400 meters bunndyp og dypere. Dersom det er ønskelig kan HI sine forskningsfartøy på forespørsel så snart som mulig undersøke de aktuelle områdene og angi en mer nøyaktig geografisk posisjon for å få de oppgitte punktene til å passe med 400 meters koten.»

Reguleringstiltak i 2000

Situasjonen for snabeluer ble også tatt opp på den 28. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon som avholdt møte i Murmansk i dagene 15.-19. november 1999. Det var enighet om å videreføre et strengt reguleringsregime i 2000. Russland er også i 2000 gitt adgang til et direkte forsøksfiske på 2.000 tonn etter *Sebastes mentella* med en maskevidde på ikke mindre enn 100 mm i den såkalte uerboksen i NØS. Begrunnelsen for dette forsøksfiske er som før, å ikke ødelegge tidsserien over fangst pr. enhet innsats hvor russerne har en lang tidsserie.

På møte var det enighet om at det i fisket etter andre fiskeslag er tillatt å ha inntil 25% bifangst av uer i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

Av ytterligere tiltak for å beskytte snabeluer-bestanden er det særlig begrensning av innblanding av ueryngel i rekefisket som er aktuelt.

Partene var enige om at stengning av felt ved rekefiske skal gjennomføres ikke bare utfra bifangst av blåkveite eller yngel av torsk og hyse, men også utfra yngel av uer. I avtalen heter det at bifangst av ueryngel ikke skal overskride 1000 eksemplarer pr. tonn reker.

Den norske part opplyste at en har til vurdering å stenge enkelte bunntålfelt i Norges økonomiske sone syd for 68°N, der det erfaringsmessig er store konsentrasjoner av snabeluer (*Sebastes mentella*).

Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer å måtte opprettholde forbudet mot et direkte fiske etter uer som ble innført i 1997.

Fiskeridirektøren er innforstått med at det også foregår et fiske etter snabeluer sør for forbudsområdet. Forut for reguleringstiltakene for 1999 ble det lagt til grunn at ut fra målsettingen om at en regulering av fisket etter snabeluer ikke skal ramme annet fiske i større utstrekning enn nødvendig for en effektiv regulering av snabeluer, må en ha et bredere grunnlagsmateriale før det eventuelt kan foreslås reguleringstiltak sør for forbudsområdet.

Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av tilrådingen fra HI at det nå innenfor denne målsettingen er grunnlag for stenging av de to områdene sør for det tidligere forbudsområdet som i brevet fra HI er oppgitt som nærmest rene snabeluer-felt. Fiskeridirektøren har oppfattet tilrådingen slik at stenging av disse områdene for bunntål bare i ubetydelig grad vil hindre utøvelsen av bunntålfiske etter andre arter enn snabeluer.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer nord for N 70°00' slik som fastsatt i 1997 videreføres i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det ved fiske etter andre fiskeslag i dette området skal bifangsten av uer ikke overstige 25% i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår videre stenging av følgende to områder for fiske med bunntål slik som anbefalt fra HI:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende punkter:

1. N 67° 10' E 08° 30'
2. N 66° 45' E 07° 54'
3. N 66° 23' E 06° 43'
4. N 65° 43' E 06° 00'
5. N 65° 20' E 06° 00'
6. N 65° 20' E 05° 30'
7. N 66° 00' E 05° 30'
8. N 67° 10' E 08° 00'

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende punkter:

1. N 62° 30' E 03° 00'
2. N 62° 10' Britisk økonomisk sone
3. N 62° 40' Britisk økonomisk sone
4. N 63°00' E 03° 00'

Gullestad viste til forslaget om å videreføre forbudet mot direktefiske etter uer nord for 70° N og til å sette tillatt innblanding til inntil 25%. Han kunne konstatere at det var enighet om å videreføre dette.

Han viste deretter til forslaget om stengning av to områder og ga ordet til havforskerne for orientering.

Nedreaas sa at snabeluerbestanden var falt sammen. De siste gode rekrutteringene hadde en hatt frem mot 1990. Det var i dag fritt fiske sør for 70° N. Han var derfor redd for at det som var igjen av brukbare årsklasser sør for denne grensen nå ble fisket ut. Han hevdet at myndighetene straks måtte ta stilling til om snabeluer skulle fiskes helt ut.

Remøy sa en måtte være villig til å ofre noe. Han viste til at forskerne tidligere hadde sagt at torsk spiste store mengder uer. Han sa at næringen ikke kunne akseptere ytterligere stengninger og hvis dette ble søkt gjennomført ville en be om møte med Statsråden.

Album viste til at det var fare for at bestanden forsvant helt.

Nedreaas sa at det var usikkerhet med hensyn til hvor mye uer torsk konsumerte. Dette konsumet var imidlertid kalkulert til et par hundre tusen tonn tidlig på nittitallet. Han viste til at det i dag ikke fantes liten uer og at torskens konsum derfor var antatt til ca. 10 000 tonn. Han sa videre at det ikke var et alternativ å fiske ned torskebestanden for å verne ueren. Han viste til at ueren var kjønnsmoden i perioden 10 - 14 år, og at den fisken det nå ble fisket på var de siste gode årsklassene frem mot 1990. Det gjensto derfor ikke noe som kunne gjenoppbygge bestanden.

Gullestad sa at han oppfattet det ikke var mulig å oppnå enighet. Han tok derfor opp forslaget om å stenge to områder til avstemning:

6 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy og Storås) stengte mot stengning av områdene.

4 representanter (Gullestad, Domstein, Larsen og Eriksen) stemte for stengning.

Representanten Dahl var ikke tilstede ved avstemningen.

3.1.5 Redfish in Sub-areas I and II

(Catch Table 3.1.5.1)

3.1.5.a *Sebastes mentella* in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Although the assessment is only indicative of the relative trends in stock size, it shows that the spawning stock is close to its historical low. The 1991–1999 year classes are indicated to be the lowest on record.

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock. Consistent with the precautionary approach a management plan including monitoring of the development of the stock and of the fishery, with corresponding regulations, should be developed and implemented.

Advice on management: ICES recommends that there be no fishing on this stock until a significant increase in spawning stock biomass has been detected in surveys. In addition the by-catch of redfish in other fisheries should be reduced to the lowest possible level.

Relevant factors to be considered in management: Low recruitment has been observed in the recent surveys and this gives cause for concern about the SSB and future recruitment. In this connection it is of vital importance that the recruiting year classes be given the strongest protection from being caught as by-catch in any fishery, i.e., the shrimp fisheries in the Barents Sea and Svalbard area. This will ensure that the recruiting year classes can contribute as much as possible to the stock rebuilding.

Elaboration and special comment: The most recent analytical assessment was made in 1997, but not considered reliable, due to uncertainty regarding the absolute size of this stock. The 1997 assessment indicated, however, that the spawning biomass was close to its historic low, and recruitment indices had been poor through the 1990s. Subsequent young fish surveys have indicated no improvement in recruitment. Because of the slow growth of this species, the surveys should detect improvements to incoming year classes several years before they contribute to the fisheries or the spawning population.

Despite consistent ICES advice for lowest possible catches since 1995 no limits on catches have been implemented and landings have remained stable or increased over that period.

The only directed fishery for *S. mentella* is a trawl fishery. In addition, by-catches are taken in cod and shrimp-trawl fisheries. After the introduction of sorting grids in 1993 discarding in the shrimp fishery was reduced. Small redfish less than 18-20 cm are, however, not sorted out by the grid and criteria for maximum number of redfish per kilogram shrimp is enforced. Traditionally, the directed fishery was conducted by Russia and other East-European countries on grounds from south of Bear Island towards Spitsbergen. From the mid-1970s to the mid-1980s large catches were taken annually. From the mid-1980s Norwegian trawlers started fishing along the continental slope (around 500 m depth) further south, on grounds never harvested before, and inhabited primarily by mature fish. After a sharp decrease in the landings from the traditional area until 1987, this fishery on new grounds resulted in a temporary increase in the landings until 1991, after which the landings declined. Since 1991 the fishery has been dominated by Norway and Russia.

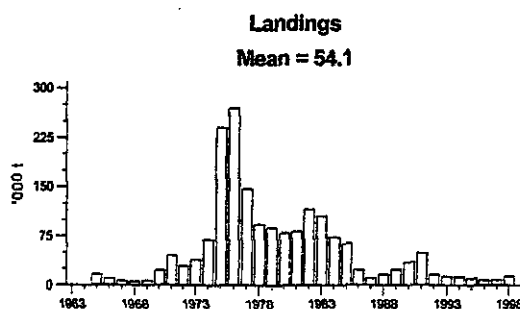
No precautionary reference points have been proposed for this stock.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1999 (ICES CM 2000/ACFM:3).

Catch data (Tables 3.1.5.a.1-5):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings ¹	ACFM landings of <i>S. mentella</i>
1987	Precautionary TAC	70 ¹	85	35	11
1988	$F \leq F_{0.1}$; TAC	11	-	41	16
1989	Status quo F; TAC	12	-	47	23
1990	Status quo F; TAC	18	-	63	35
1991	F at F_{med} ; TAC	12	-	68	49
1992	If required, precautionary TAC	22	-	32	16
1993	If required, precautionary TAC	18	18	30	13
1994	If required, precautionary TAC	-	-	31	13
1995	Lowest possible F	-	-	26	10
1996	Catch at lowest possible level	-	-	25	8
1997	Catch at lowest possible level	-	-	26	8
1998	No directed fishery, reduce by-catch	-	-	33	14
1999	No directed fishery, reduce by-catch	-	-		
2000	No directed fishery, by-catch at lowest Possible level				

¹Includes both *S. mentella* and *S. marinus*. Weights in '000 t.

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
HER

Deres ref.: 23.11.99
Your ref.:

Vår ref.: 99/698/kn/alj
Our ref.:

Bergen, 29.11.1999

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (SEBASTES MENTELLA) I 2000

Viser til brev fra dere datert 23.11. der dere ber Havforskningsinstituttet (HI) om en vurdering av bestandssituasjonen for snabeluer (*Sebastes mentella*) og om de reguleringstiltak som ble iverksatt i 1999 er tilstrekkelige m.h.t. bestandssituasjonen.

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1999 er de svakeste som er målt. Den svake rekrutteringen gir grunn til bekymring for gytebestanden og rekrutteringen i kommende år. Det er derfor viktig at de rekrutterende årsklassene gis muligheter til å vokse opp

ICES anbefaler at det ikke må være noe fiske før det framgår av toktene at det er en klar økning i gytebestanden. Bifangst av uer i andre fiskerier må holdes så lavt som mulig.

HI støtter anbefalingen fra ICES. Fangsten i 1999 er ventet å bli 14 000 tonn, det høyeste kvantum siden 1992. Bestanden er på et lavmål og det vil ta lang tid å gjenoppbygge den, selv med sterkt reduserte fangster. HI uttrykker tilfredshet med at det fra nyttår endelig blir innført begrensninger i bifangst av uer i rekefisket med maksimum tillatt 10 uer pr. 10 kg reker.

Dersom vi skal ha et lite håp om å snu den negative utviklingen i bestanden, og et ønske om at bestanden skal kunne gi et stabilt utbytte til våre fiskere i fremtiden, så er desverre dagens reguleringer ikke tilstrekkelige. Heller ikke med de nye bifangstkriteriene i rekefisket. Reguleringene har i en årrekke vært svært forsiktige, og det er vel lov å si at snabeluerbestanden har blitt ofret til fordel for kortsiktige driftsalternativ for trålerflåten og for et ekspanderende rekefiske.

Reguleringene som ble innført 1.1.97 med forbud mot direkte fiske etter uer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25 % uer i vekt i de enkelte fangster) er ikke tilstrekkelige og har ikke kunnet hindre at totalfangsten har økt fra vel 7000 tonn i 1997 til over 12000 tonn i 1998 og en forventet fangst på over 14000 tonn i år. Dette i stor grad fordi fisket sør for det regulerte området har vært fritt. Den norske fangsten ble fordoblet fra 1997 (4570 tonn) til 1998 (9360 tonn) og utgjorde i 1998 nesten 70 % av totalfangsten. Mens den norske fangsten i det regulerte området nord for de ovenfor nevnte linjer

Hovedkontor/Head office: Tel: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes Telex: 42297 ocean n
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.77858
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.: Senter for marine ressurser
Saksbeh./Handled by: Kjell Nedreaas
Adresse/Address: P.O. Box 1870
Tel: 55 238671
Faks: 55 238687
E-mail: kjell.nedreaas@imr.no

økte fra 1370 tonn i 1997 til 1670 tonn i 1998, ble de norske fangstene i det "frie" området mer enn fordoblet fra 3180 tonn i 1997 til 7650 tonn i 1998.

Noe av grunnen til et bedre fiske i 1998 og 1999 er rekrutteringen til fiskefeltene av de siste gode årsklassene før svikten kom fom. 1991-årsklassen. Det er særdeles viktig at man innfører strengere reguleringstiltak nå slik at de siste relativt gode årsklassene før 1991 kan få bli kjønnsmodne og bidra til at den negative bestandsutviklingen snus. Hvis man ikke gjør noe nå så vil både fiskere og forvaltere/forskere oppleve et kortvarig fiske på dagens nivå for så å oppleve en fremtid (uvisst hvor lenge) uten noe nevneverdig snabeluerfiske. Setter man inn ytterligere tiltak nå så øker man sjansene for bedret rekruttering og at de magre snabeluer-årene skal bli så få som mulig, men en 10-års periode må man desverre minst regne med p.g.a. de svake årsklassene på 1990-tallet.

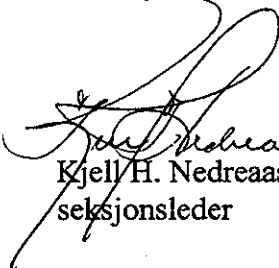
Med yngelvern i rekefisket på plass vil det mest effektive tiltaket for å redusere beskatningen og verne gytebestanden av snabeluer og rekrutteringen til denne være å stenge fiskefelt inntil videre. For å redusere evt. negative innvirkninger på torske- og hysefisket vil HI foreslå som det neste tiltak å stenge de nærmest rene snabeluer-feltene langs eggakanten (dypere enn 400 meter) mellom N67°10' og N65°20' og mellom N62°30', E 03°00' og der N62°10' krysser grensen til Britisk økonomisk sone. I 1997 og 1998 ble over 70% av snabelueren som ble fisket sør for dagens regulerte område fisket i disse områdene. Foreslåtte koordinater for disse områdene er gitt i vedlegget og dessuten tegnet inn på vedlagte fiskerikart-kopier. HI er klar over at kartet ikke alltid stemmer med terrenget langs eggakanten og vil derfor presisere at områdene som forslås stengt gjelder fra 400 meters bunndyp og dypere. Dersom det er ønskelig kan HI sine forskningsfartøy på forespørsel så snart som mulig undersøke de aktuelle områdene og angi en mer nøyaktig geografisk posisjon for å få de oppgitte punktene til å passe med 400 meters koten.

Dersom Fiskeridirektoratet ønsker en ytterligere stenging av snabeluerfisket langs eggakanten, viser vi til brev til Fiskeridirektoratet datert 22.11.1996.

HI vil også gjenta ønsket om at fiskerne bruker en rubrikke for hver av artene vanlig uer og snabeluer ved føring av fangstdagboken, og at det samme blir gjort i sluttseddelstatistikken. Det er videre ønskelig at når nye fangstdagbøker blir utformet og trykt at det blir laget en ny rubrikk for dyp. Dette vil samlet gjøre fangststatistikken sikrere for hver av uerartene.

Med hilsen

Åsmund Bjordal
forskningsdirektør

Kjell H. Nedreaas
seksjonsleder

Vedlegg ./..

Vedlegg.

Det foreslås stenging av følgende områder for fiske med bunntål:

Område 1:

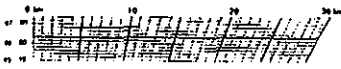
	Bredde	Lengde
1	N67°10'	E08°30'
2	N66°45'	E07°54'
3	N66°23'	E06°43'
4	N65°43'	E06°00'
5	N65°20'	E06°00'
6	N65°20'	E05°30'
7	N66°00'	E05°30'
8	N67°10'	E08°00'
herifra rett linje mot øst til pkt. 1		

Område 2:

	Bredde	Lengde
1	N62°30'	E03°00'
2	N62°10'	Britisk økon. sone
3	N62°40'	Britisk økon. sone
4	N63°00'	E03°00'
herifra rett linje mot sør til pkt. 1		

FRA LEKA OG SKLINNA TIL VESTFJORDEN

Målestokk 1:380 000

Mercautors projeksjon Konekt. par 66° 20' N. Br.
Stjerneting 1883-1909
Ugitt OSLO 1919
Ny utgave STAVANGER 1960

Område 1.

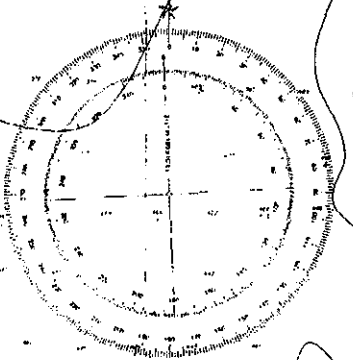
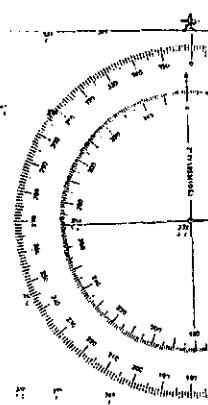
Levingspunkt A/B
Grunningspunkt
Linné (antatt) utsett i V
Sentralt Bæsthus
Rute Punkt

LITTERSLETTEN	
A	100
B	200
C	300
D	400
E	500
F	600
G	700
H	800
I	900
J	1000
K	1100
L	1200
M	1300
N	1400
O	1500
P	1600
Q	1700
R	1800
S	1900
T	2000
U	2100
V	2200
W	2300
X	2400
Y	2500
Z	2600
aa	2700
ab	2800
ac	2900
ad	3000
ae	3100
af	3200
ag	3300
ah	3400
ai	3500
aj	3600
ak	3700
al	3800
am	3900
an	4000
ao	4100
ap	4200
aq	4300
ar	4400
as	4500
at	4600
au	4700
av	4800
aw	4900
ax	5000
ay	5100
az	5200
ba	5300
bb	5400
bc	5500
bd	5600
be	5700
bf	5800
bg	5900
bh	6000
bi	6100
bj	6200
bk	6300
bl	6400
bm	6500
bn	6600
bo	6700
bp	6800
bq	6900
br	7000
bs	7100
bt	7200
bu	7300
bv	7400
bw	7500
bx	7600
by	7700
bz	7800
ca	7900
cb	8000
cc	8100
cd	8200
ce	8300
cf	8400
cg	8500
ch	8600
ci	8700
cj	8800
ck	8900
cl	9000
cm	9100
cn	9200
co	9300
cp	9400
cq	9500
cr	9600
cs	9700
ct	9800
cu	9900
cv	10000

Symboler for:
 - Stasjonær og flyvebane
 - Kystlinje og havnivå
 - Land og vann
 - Byer og tettsteder
 - Veier og jernbaner
 - Elektriske ledninger
 - Grønne områder
 - Skog og parker
 - Kulturmålestokk
 - Kartprosjekt
 - Kartnummer
 - Kartskala
 - Kartprosjekt
 - Kartnummer
 - Kartskala

For å finne ut mer om kartet og kartprosjektet, se kartprosjektet i bokstaven "A" på kartets innledningsside.

Geografisk koordinat for kartets sentrum:
 Breiddegrad: 66° 20' N. Br.
 Lengdegrad: 15° 10' E. Lng.

VEDLEGG.

10
67
50
40
30
20
10
0
50
40
30
20
10
0
50
40
30
20
10
0
6

GAMLEA

TRÆNA

EGGA

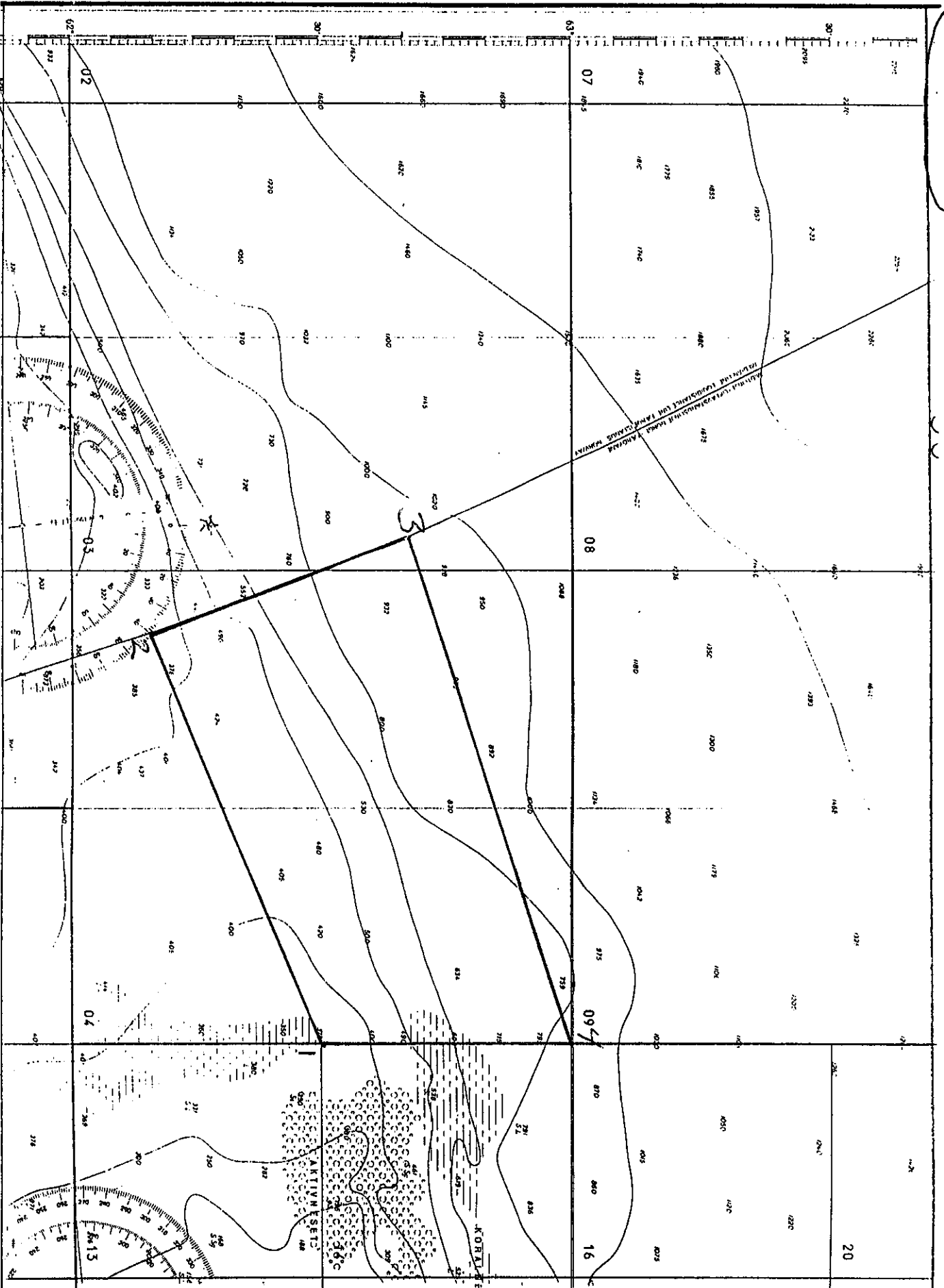
NKI

4

5A

VEDLEGG.

Område 2.

S.M.J.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
021299

Vår referanse
9900505/2-532.3

FISKERIDIREKTORATET

ARKIV

Deres dato

Deres referanse

03. DES. 1999

SAKSNR.

DOK.NR.

4390 / 99

U.O. 3

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2000.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11. - 2.12.1999 behandlet «regulering av fisket etter uer i 2000» og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag tar til etterretning at Norge og Russland i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen er enige om fortsatt å begrense fisket på uer.

Norges Fiskarlag stiller seg noe kritisk til at et begrenset uttak av uerbestanden alene kan medføre en fare for bestanden. Norges Fiskarlag er også kritisk til den statistikken som er framlagt av myndighetene for å underbygge uttaket av Sebastes Mentella, når det fra forvaltningen vises til vanskeligheter med å skille S. Mentella og S. Marinus i statistikkssammenheng.

Det vises til andre undersøkelser som slår fast at beitepress fra andre i det marine økosystemet representerer et større uttak av bestanden enn hva fiskeriene representerer. Det har også stor betydning at dette beitepresset foregår på mindre størrelser enn hva fisket representerer.

Ut fra ovennevnte vil Norges Fiskarlag gjenta kravet om at det blir igangsatt et arbeid i nært samarbeid med næringen for å utarbeide en forvaltningsplan som sikrer at bestanden av uer (S. Mentella og S. Marinus) kan bli forvaltet tilfredsstillende. Det er meget viktig at næringen tas med i diskusjonen om framtidig forvaltning av uer.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. FISKET I 1999

Etter Skagerrak-avtalen har Norge i 1999 en kvote av rødspette i Skagerrak på 220 tonn. Som det fremgår av tabell 1 er kvoten den samme som i årene 1996 - 1998. Tradisjonelt har kvoten vært tilstrekkelig til det fisket som har vært utøvd i Skagerrak.

Tabell 1: Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1991-1999.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Kvote	200	224	224	224	224	220	220	220	220
Tradisjonell fangst	53	87	61	43	55	57	93	65	34
Bomtrålernes fangst					-	ca. 220	60	6	118
Rest	147	137	163	181	169	-57	67	149	48

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Det ble da stoppet på grunnlag av informasjon fra danske fiskerimyndigheter om at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket. I samarbeid med bomtrålere fikk man stadfestet at det kvantum som bomtrålerne hadde fisket til sammen var i størrelsesorden 220 tonn. På bakgrunn av erfaringene fra 1996 har Fiskeridirektøren gått inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i årene 1997 til 1999.

I 1999 har man avsatt 120 tonn av rødspettekvoten på 220 tonn til bomtrålerne. Fire fartøy har bomtrålkonsesjon i 1999, men kun 2 fartøy har deltatt i dette fiskeriet i Nordsjøen og Skagerrak i år. 100 tonn er reservert for fiskere som fisker rødspette med konvensjonelle redskaper. Som vi ser av tabell 1 er 100 tonn mer enn denne gruppen har fisket på 90-tallet.

Bomtrålerne ble i utgangspunktet regulert med individuelle maksimumkvoter på 45 tonn. En la her til grunn at inntil tre norske bomtrålere kunne komme i fiske i løpet av 1999, mens i realiteten har bare to norske bomtrålere vært i fiske i år. Fiskeridirektøren innførte rapporteringsplikt for norske bomtrålere gjeldende fra 1.1.1998. Denne rapporteringsplikten gjelder for alle tre aktuelle områder; NØS, EU-sonen og Skagerrak-området.

2. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2000.

Norsk kvote vil bli fastlagt i forhandlinger med EU. Kvoteavtalen for 2000 er ikke inngått pr. 25. november 1999. Mye tyder på at man vil legge seg på et nivå som i de siste årene. Den norske rødspettekvoten vil i såfall bli på 220 tonn også i 2000. En målsetting er å bevare det tradisjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og å hindre at dette må stoppes i løpet av 2000. I det tradisjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 34 tonn i 1999 og 93 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det årlig blitt fisket 61 tonn de ni siste år.

Det tradisjonelle fisket etter rødspette er et fiskeri som har variert mye i oppfisket kvantum (se tabell 1). Imidlertid har det hvert år siden 1994 vært økning i kvantumet frem til og med 1997. For å være rimelig sikker på at det konvensjonelle fisket ikke skulle måtte stoppes, ble det avsatt 100 tonn til dette fisket i 1999. Den forventede ekspansjonen i dette fiskeriet har imidlertid uteblitt. Om man avsetter 100 tonn til denne gruppen fartøy i 2000 skulle man høyst sannsynlig være sikret at kvoten ikke blir overfisket.

Den resterende kvoten tilfaller så bomtrålerne. Som nevnt over er det gitt fire konsesjoner for fiske med bomtrål. Selv om det kun er to av konsesjonene som har blitt benyttet i Nordsjøen og Skagerrak i 1999 må man i reguleringsopplegget for 2000 ta høyde for at en tredje bomtråler kan komme inn i fiske. Disse tre vil tilsammen ha kapasitet til å fisket et langt større kvantum rødspette enn det den norske kvoten tilsier. Da kvoten i 2000 ikke ser ut til å bli vesentlig høyere enn i inneværende år, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning et behov for videreføre hovedtrekkene i årets regulering av bomtrålfisket i Skagerrak for å hindre at kvoten blir overfisket. Om vi forutsetter at kvoten for 2000 blir 220 tonn, vil dette medføre en avsetning på 120 tonn til bomtrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at det i likhet med 1999 fastsettes en kvote på 120 tonn til bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak, og at dette fisket reguleres med maksimalkvoter på 45 tonn. Fiskeridirektøren gis adgang til å endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen i fisket.

3. ORIENTERING OM FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2000.

De årlige avtalene mellom Norge og EU kvoteregulerer fisket av rødspette i Nordsjøen. Det norske fisket etter rødspette i Nordsjøen har hittil ikke vært regulert ut over dette. Sett på bakgrunn av historisk fiske har kvotene vært tilstrekkelig store i tidligere år. Imidlertid ser vi av tabell 2 under at det har vært en kraftig økning i rødspettefangstene fra og med 1994, og en reduksjon i 1998.

Tabell 2: *Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1992 til 1999.*

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Kvote	6.200	6.200	11.600	8.050	2.460	3.870	3.090	3.375
Fangst	836	784	446	674	1.242	1.620	1.004	792 ¹
Rest	5.364	5.416	11.154	7.376	1.218	2.250	2.086	2.583

Om vi forutsetter at man i fiskeriforhandlingene med EU følger rådet fra ACFM og dermed fastsetter en TAC på 106.000 tonn vil norsk bruttokvote være på 7.420 tonn. Selv med eventuelle overføringer til EU i størrelsesorden 4-5.000 tonn, skulle en norsk kvote i størrelsesorden 2.500-3.500 tonn være tilstrekkelig til å dekke det norske behovet selv om en tredje bomtråler skulle komme med i fisket i 2000.

På bakgrunn av ovennevnte ser ikke Fiskeridirektøren at det er grunn til å innføre reguleringer innenfor den norske kvoten i fisket etter rødspette i Nordsjøen i 2000.

Gullestad refererte forslaget i saksdokumentene om å fordele kvoten på 120 tonn til bomtrålerne i Skagerrak som maksimalkvoter på 45 tonn.

Han kunne legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

¹ Fangsttall pr. 7. november

REGULERING AV FISKET (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter forhandlet frem gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. De siste to år har det vært en nedgang i blåkveitekvotene. Fisket på kvoten i grønlandske farvann utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

1. Fisket i 1999.

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland og EU tildelt kvoter på 1550 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 800 tonn skolest/iskalt ved Vest-Grønland. Videre ble Norge tildelt 1300 tonn blåkveite, 1100 tonn uer, 600 tonn kveite og 320 tonn skolest/iskalt ved Øst-Grønland, samt 950 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Tabell 1 på neste side viser de norske kvotene tildelt av Grønland og EU ved Øst- og Vest-Grønland samt kvoteutnyttelse pr. 18. november 1999.

Utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta ble bestemt gjennom en påmeldingsordning og deretter loddtrekning. Resultatet fra kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte i desember 1998. Fiskeridirektøren fikk derfor fullmakt til å utforme forslag til reguleringsopplegget for fiske ved Grønland i 1999 i samråd med Norges Fiskarlag når forhandlingsresultatet forelå.

Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et generelt forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandske farvann. Forbudet innebærer en utfasing av blåkveitefiske med trål ved at grønlandske myndigheter har til hensikt å redusere trålfisket gradvis. Det ble på dette grunnlag gjort unntak også i 1999 for et norsk trålfiske på inntil 85% av den norske blåkveitekvoten. Av den samlede norske kvoten på 1550 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fikk trålerne 85% av kvoten, dvs. 1318 tonn, mens de resterende 232 tonn ble forbeholdt linefartøyene. Inntil 1996 har fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland bare vært drevet med trål.

For 1999 kom det inn i alt 43 søknader om deltakelse i linefisket og 29 søknader om deltakelse i trålfisket.

I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta i fisket samtidig ved Vest-Grønland og Øst-Grønland. Grønlandske myndigheter satte ikke begrensning på antall linefartøy. Norske myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltakelsen til 11 linefartøy og 4 trålere.

Avtalen med Grønland medførte at minst 15% av blåkveitekvoten ved Vest-Grønland måtte fiskes med line. På dette grunnlag ble det i samråd med Norges Fiskarlag ved loddtrekning trukket ut to linebåter til Vest-Grønland og 9 til Øst-Grønland, hvorav tre fartøy ble trukket ut til et fiske rettet inn mot kveite.

Tabell 1. Oversikt over norsk kvote fordelt på Øst- og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy pr. 18. november 1999 hadde innmeldt av fangst:

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	950	-	950	1	949
Kveite	Øst-Grønland.....	400	200	600	222	378
	Vest-Grønland.....	-	200	200	9	191
Blåkveite	Øst-Grønland.....	200	1.100	1.300	1.019	281
	Vest-Grønland.....	600	950	1.550	681	869
Uer	Øst-Grønland.....	100	1.000	1.100	1.194	-94
Isgalt	Øst-Grønland.....	-	320	320	-	320
	Vest-Grønland.....	-	800	800	-	800

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Rest-kvote
Blåkveite	Vest-Grønland.....	Trål	1.318	672	646
	Vest-Grønland.....	Line	232	9	223
Blåkveite	Øst-Grønland.....	Trål	433	831	-398
	Øst-Grønland.....	Line	867	188	679

1.1 Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ved Øst-Grønland er reservert linefartøy, og har i 1999 vært regulert med fartøykvoter. Som nevnt ble tre fartøy trukket ut til å drive et fiske innrettet mot kveite og ble gitt fartøykvoter på 100 tonn hver. De 6 andre linefartøyene fikk en fartøykvote på 50 tonn hver. Den 26. august ble maksimalkvotene opphevet, og det ble innført fritt fiske innenfor den gjenværende delen av totalkvoten. Av en kvote på 600 tonn kveite ved Øst-Grønland er det pr. 18. november fisket 222 tonn.

Ett linefartøy har tatt utseiling til Vest-Grønland, men pr. 18. november er det kun fisket 9 tonn av en kvote på 200 tonn.

b) Blåkveite

Den norske kvoten på 1300 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 1999 fordelt med 867 tonn til linefartøy og 433 tonn til trålere. Gruppekvoten på 433 tonn til trålerne ble fordelt på de 4 uttrukne fartøyene med 108 tonn på hver. Av de 9 linefartøyene som ble trukket ut til å delta på Øst-Grønland fikk 6 fartøy en fartøykvote på 130 tonn blåkveite (pluss 50 tonn kveite), mens de øvrige 3 fartøyene fikk en fartøykvote på 29 tonn blåkveite (pluss 100 tonn kveite).

På grunn av et heller dårlig linefiske ble fartøykvotene opphevet den 26. august 1999.

Den 9. september ble det overført 400 tonn av linefartøyenes gruppekvote av blåkveite ved Øst-Grønland til trål. Videre ble det den 23. september overført ytterligere 200 tonn blåkveite av linefartøyenes kvote ved Øst-Grønland til trålerne.

Linefartøyene har pr. 18. november fisket 188 tonn blåkveite av sin kvote på 867 tonn. Trålerne har pr. samme dato fisket 831 tonn.

Blåkveitekvoten ved Vest-Grønland på 1550 tonn ble fordelt med 232 tonn til linefartøyene og 1318 tonn til trålerne. Gruppekvoten til linefartøyene ble fordelt med en fartøyskvote på 116 tonn blåkveite (100 tonn kveite) på de 2 uttrukne fartøyene. Gruppekvoten til trålerne ble fordelt med en fartøyskvote på 329,5 tonn på de 4 uttrukne fartøyene. Pr. 18. november har trålerne fisket 672 tonn av sin kvote på 1.318 tonn blåkveite på Vest-Grønland, mens linefartøyene så langt bare har fisket 9 tonn av kvoten på 232 tonn.

2. Regulering av fisket i 2000.

Tidspunkt for kvoteforhandlinger med Grønland er ikke fastsatt, men forventes gjennomført i løpet av januar 2000. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de reglene de grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av trålfisket få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet til å utnytte i 1999.

En legger imidlertid til grunn at grønlandske myndigheter vil kreve de samme redskapsbegrensninger og de samme begrensninger i antall fartøy som for inneværende år. Videre må en kunne påregne at Norge i henhold til fiskeriatvaten mellom Norge og EU også i 2000 vil få kvoter av kveite og blåkveite.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket ved Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy, og at det som i 1999 åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen skulle tilsi dette. I den grad grønlandske regler tillater et trålfiske (85%-regelen), vil Fiskeridirektøren foreslå at blåkveitekvoten ved Vest-Grønland først og fremst forbeholdes trålerne.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlingene med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Så snart kvoteavtalen med Grønland foreligger, fastsettes det frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn det kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme det nærmere reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 2000.

Gullestad viste til forslaget om å gi direktoratet og fiskarlaget fullmakt til å utforme nærmere reguleringer etter at kvoteavtale med Grønland var inngått.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Kopi

NR. 340 S. 1/1	
03. DES. 1999	
SAKS NR.	DOK. NR.
4387/99/1	
Vår dato	Vår referanse
021299 J.D. 9	990051071-532.3

SÅ

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2.12. 1999 behandlet «Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2000» og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at det ennå ikke foreligger en kvoteavtale mellom Grønland og Norge for fisket etter bunnfisk i 2000.

Norges Fiskarlag vil behandle reguleringen for fisket etter bunnfisk ved Grønland snarest mulig etter at det foreligger en kvoteavtale for 2000.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fiskeridepartementet
Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

SAK 13/99

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2000.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

A) GRØNLAND

Fisket i 1999.

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 1999.

Det var 18 fartøy som fylte vilkårene for å delta i 1999. Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som fartøykvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner samtidig. Grønland har vedtatt å bygge ut et inspeksjonssystem som har som målsetting at det ombord på alle fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Ordningen har ikke vært fullstendig gjennomført, men fra og med 1993 har noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten. Siste startdato ble satt til 14. september.

På grunn av lav deltakelse i fisket er overreguleringen av fartøykvotene økt flere ganger i løpet av 1999. Siste økning ble foretatt den 27. august, da overreguleringen ble økt til 130%. Videre ble fartøykvotene opphevet den 24. september, og fartøy som hadde deltatt i rekefisket ved Øst-Grønland og fartøy som hadde fått dispensasjon fra siste startdato, ble gitt adgang til et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Pr. 18. november har bare 8 trålere deltatt, og gjenstår 1.556 tonn av kvoten. Det forventes ikke at totalkvoten vil bli tatt i 1999.

Regulering av fisket i 2000.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke sluttført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært i de senere år.

Fiskeridirektøren har ikke på det nåværende tidspunkt mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge, etter forhandlingene med EU, tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 2000, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i

1999 herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn. Siste frist for utseiling (startdato) foreslås satt til 12. september.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

1. FISKET I 1999

1.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1999.

Norske fartøy kunne i 1999 fiske inntil 4.375 tonn reker i Nordsjøen og 6.130 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvote på 10.505 tonn i 1999 ble fra årets begynnelse regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Periode - 1999	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar - 30. april	4.201 tonn (40%)	45 tonn
1. mai - 31. august	3.152 tonn (30%)	40 tonn
1. sept - 31. des	3.152 tonn (30%)	40 tonn

Fartøy under 20 meter ble gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 10 tonn i hver av de to første periodene.

Det enkelte fartøys fiske var begrenset til 4 tonn reke pr. tur. Det var ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

1.2 DELTAKELSEN I FISKET I 1999

I 1998 ble det før første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62° N for merkeregistrerte fiskefartøy over 11 meter. Adgangsbegrensningen ble videreført i 1999, slik at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1996, 1997 eller i 1998. Totalt 271 fartøy over 11 meter tilfredsstilte kriteriene for deltakelse i 1999. Pr. 24. november har tilsammen 357 fartøy deltatt i rekefisket i 1999, hvorav 234 fartøy er over 11 meter og 123 fartøy under 11 meter. Tabell 1 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 1: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	1996	1997	1998	1999
Finnmark			1	1
Troms	1		1	
Nordland	2	3		
Sør-Trøndelag	1			
Møre og Romsdal	2	3		2
Sogn og Fjordane	3	3	3	3
Hordaland	21	19	20	22
Rogaland	95	92	92	85
Vest-Agder	97	95	77	70
Aust-Agder	53	52	50	38
Telemark	36	30	29	30
Vestfold	32	41	39	35
Buskerud	3	3	3	3
Oslo	2	2	0	
Akershus	7	8	8	8
Østfold	60	61	57	60
Sum	415	412	380	357
Herav under 11 m	144	144	129	123

1.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 1999

Tabell 2 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 1999 sammenlignet med årene 1995-1998. Pr. 24. november var det tilsammen fisket 5.701 tonn reker av en totalkvote på 10.505 tonn.

Tabell 2. Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvote- utnyttelse
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	765	659	606	857	690	808	525	20	8.562	8.160	104,9 %
1998	1.111	1.030	1.241	880	742	598	688	867	866	420	738	427	9.607	10.505	91,5 %
1999	567	696	557	591	419	385	450	713	783	535	6		5.701	10.505	54,3 %

For 1999 ble det fastsatt maksimumkvoter for de tre periodene med 45 tonn i første periode og 40 tonn i hver av de to siste periodene. Den fastsatte maksimumkvote på 40 tonn for 2. periode (1. mai til 31. august) ble opphevet 14. juli på bakgrunn av utviklingen i fisket. Den fastsatte maksimumkvote på 40 tonn for 3. periode (1. september til 31. desember) ble opphevet 22. oktober.

2. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2000

Siden man for første gang i 1992 ble enige om en TAC for Nordsjøen og Skagerrak samlet, har rekebestanden etter ACFM sin vurdering vært innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC i årene 1992 -1999 har variert fra 15.000 tonn til 18.800 tonn. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak. For 2000 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten blir holdt under 0,72 noe som innebærer en maksimal TAC på 11.500 tonn.

Kvoteforhandlingene med EU for 1999 er ikke avsluttet. Av denne grunn er rekekvote for 2000 i Nordsjøen og Skagerrak ikke fastsatt. I henhold til tidligere praksis må en påregne at EU (og Sverige) får kvoter i NØS i Nordsjøen. Om vi legger til grunn den gjeldende fordelingen av TAC mellom Nordsjøen og Skagerrak og overføringer av kvoter til EU, vil en TAC i størrelsesorden 11.500 tonn medføre at Norge får en totalkvote for de to havområdene i størrelsesorden 6.000 tonn, fordelt med 3.750 tonn i Skagerrak og 2.250 tonn i Nordsjøen.

3. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2000.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fiskeriet er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil føre til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Rekene i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, vil Fiskeridirektøren foreslå at en regulerer fisket i de to områdene med felles periode- og maksimumkvoter.

3.1 Deltakelsesregulering

Fiskeridirektøren anser det som hensiktsmessig at ordningen med adgangsbegrensning for fartøy over 11 meter videreføres i 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1997, 1998 eller 1999 i henhold til oppgaver fra salgslagene for å kunne delta i 2000.

3.2 Periodekvoter

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 og 1999 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på

henholdsvis 40%, 30% og 30%. Erfaringene for 1998 og 1999 tilsier at det foreslås samme periodefordeling i 2000.

Om vi antar at kvoten blir fastsatt i overensstemmelse med ACFM sin anbefaling, og at Norge dermed får en kvote på ca 6.000 tonn, resulterer dette i at 2.400 tonn blir avsatt til første periode og 1.800 tonn til hver av de to siste periodene.

Fiskeridirektøren foreslår som for 1999 å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar-april) og 30 % i hver av de to siste periodene.

3.3 Maksimalkvoter.

I 1998 og i 1999 ble fisket regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 45 tonn i den første perioden og 40 tonn i hver av de to siste periodene.

Dersom en med bakgrunn i ACFM sin anbefaling legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 1999 på ca. 6000 tonn tilsvarer dette en nedgang på ca. 43 % i forhold til totalkvoten på 10.505 tonn i 1998 og i 1999. En slik kvotestørrelse vil likevel ikke ligge langt under totalt oppfisket kvantum i 1999. En eventuell reduksjon i den norske totalkvote for 2000 bør etter Fiskeridirektørens vurdering gjenspeiles i maksimalkvotenes størrelse. Med grunnlag i det lave fangstuttaket i 1999 (tabell 2) bør imidlertid maksimalkvotene kunne settes noe høyere enn den prosentvise nedjustering av totalkvoten. I denne sammenheng vises også til at maksimalkvotene i rekefisket ble opphevet både i 1998 og i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 30 tonn i den første perioden og 25 tonn i hver av de to siste periodene.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

3.4 Garantert kvote pr. fartøy.

For å hindre at det blir for store distriktsvise forskjeller på grunn av for eksempel vær, vind og isforhold bør man ha et reguleringsystem som sikrer at alle faktisk får delta. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det innføres en garantert kvote på 10 tonn i de to første periodene for fartøy under 20 meter. Disse ti tonnene kan fartøyene som tilfredsstillter de nevnte krav fiske selv om periodekvoten er oppfisket. I tredje periode vil man ikke ha en slik adgang til å fiske utover periodekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår som for 1999 at det i de to første periodene blir innført en garantert andel av maksimalkvoten. Fiskeridirektøren foreslår at den garanterte andel reduseres og settes til 7 tonn for fartøy under 20 meter.

3.5 Helgedagsfredning og turkvote.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å videreføre ordningene fra årets regulering med helgedagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

C) NAFO-OMRÅDET

1. Innledning

Sammen med rekeførere fra Færøyene og Grønland begynte norske rekeførere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et driftsalternativ for enkelte norske rekeførere. De siste tre årene har imidlertid bare 2 fartøy deltatt i fisket.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i de enkelte år.

Tabell 1. Oppfisket kvantum og antall deltakende fartøy, 1993 - 1999.

<u>År</u>	<u>Fangst (tonn)</u>	<u>Antall fartøy</u>
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996	6.191	15
1997	1.738	2
1998	1.315	2
1999 pr. 16. nov	2.727	2

Opprinnelig var det 32 norske rekeførere som hadde opparbeidet rett til deltakelse i rekefisket ved Flemish Cap, men siden 1993 har i alt 33 norske fartøy deltatt i dette fisket. De 32 opprinnelige fartøyene omfatter alle de 18 trålerne som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekeførere deltatt, hvorav 8 fartøy har torsketråltillatelse i tillegg til rekeførertillatelse, mens de 6 andre kun har rekeførertillatelse. Ett ekstra fartøy kom inn i 1996 da ett av de opprinnelige 32 fartøyene frasa seg sin rett til å delta dette året.

2. Regulering og avvikling av fisket i 1999.

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn- og utgang av NAFO-området til norske myndigheter, som videresender disse opplysningene til NAFO-sekretariatet. Dessuten har norske fartøy vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap fra 1996. Deltakelsen er begrenset slik at ikke flere fartøy enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995, får adgang til å delta. Totalt hadde 32 norske fartøy deltatt i referanseperioden.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt på årsmøtet i 1995 og med virkning fra 1996, at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993 til 1995. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn- og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

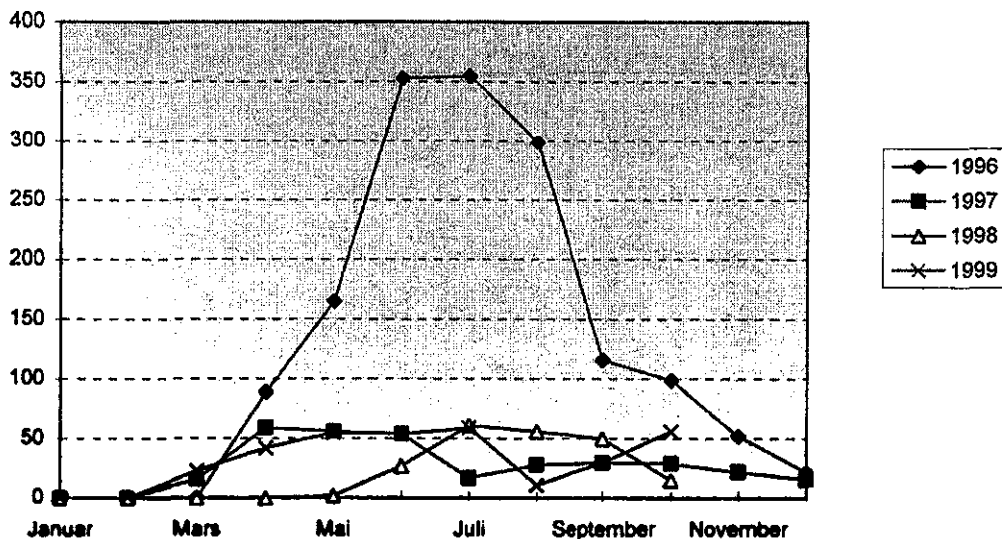
For 1996 ble det vedtatt i NAFO at observatørdekningen på fartøy som fisker i området skulle økes fra 10% til 100%. Fiskeridirektoratet har engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøy. Kravet om 100% observatørdekning måtte oppfylles for at norske fartøy skulle kunne fiske i NAFO- området. Kostnadene med observatørordningen belastets det enkelte fartøy, og kostet i 1999 i underkant av kr. 2.000.- pr. døgn pr. fartøy.

Fra norske myndigheter har det vært argumentert med at observatørordningen ikke har gitt målbar nedgang i regelbrudd når det gjelder rekefiske. På årsmøte i NAFO i september 1998 ble det imidlertid bestemt at observatørordningen skal fortsette inntil videre, og evalueres innen en to års periode.

Fra og med 1996 har de norske fartøyene, som ledd i ett pilotprosjekt, også vært underlagt obligatorisk satelittsporing ved fiske i NAFO-området. I løpet av det 1998 har prosjektet blitt tildels grundig evaluert, og det er enighet i NAFO om at alle fartøy som fisker i området, skal være utstyrt med satelittovervåkningsutstyr senest fra 1. januar 2001.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 er det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Alle medlemsland ble fra 1997 pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall døgn. Reduksjonen innebar at norske fiskefartøy totalt har hatt 1.985 dager til disposisjon både i 1998 og 1999.

Tabell 2 Norsk aktivitet i NAFO 1996 - 1999
Fangstdøgn pr. måned

Hvert fartøy ble tildelt en basiskvote på 25 døgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyets deltakelse i referanseperioden 1993-1995.

Antall fangstdøgn ble således fra årets begynnelse fastsatt som maksimaldøgn kvoter til de enkelte fartøy, med en 30 % overregulering.

Fartøy som skulle delta i fisket måtte ha meldt ankomst til NAFO-underområde 3M senest 10. august 1999.

Fiskeridirektøren hadde adgang til å øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 10. august 1999. Det har imidlertid ikke vært behov for å oppheve eller refordle fangstdøgn så langt i 1999.

Totalt har de to norske fartøyene brukt 346 fiskedøgn hittil (pr. 16.11.) i 1999.

3. Reguleringer for fisket i 2000.

Antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset oppad til 32 fartøy. Ordningen med observatører og satelittsporing videreføres i 2000.

Norske fartøy vil også i 2000 totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i NAFO-området.

Med bakgrunn i erfaringene fra fisket i 1998 og 1999 bør reguleringsopplegget for 2000 etter Fiskeridirektørens vurdering være mer fleksibelt og liberalt med hensyn til overregulering for å medvirke til at norsk totalkvote i større grad kan utnyttes.

I dag er vilkårene for å delta i fisket at fartøyet har deltatt i fisket etter reker i NAFO-området i perioden fra 1. januar 1993 til 31. august 1995 (referanseperioden).

Dersom fartøy er skiftet ut med erstatningsfartøy, får eier adgang til å delta med dette fartøyet. Dersom fartøy er solgt og ny eier er tildelt reketråltillatelse for fartøyet, tilfaller adgangen til å delta den nye eier.

Som nevnt er det 32 fartøy som har deltatt i fisket etter reker i NAFO i løpet av referanseperioden, og dermed har opparbeidet adgang til å delta i dette fisket. I de tre siste årene er det imidlertid bare to av disse fartøyene som har benyttet seg av denne adgangen.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. For å få flere norske fartøy til å fiske i NAFO, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning nødvendig å endre reguleringsopplegget for dette fisket.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå følgende:

Reguleringen av fisket etter reker i NAFO-området gjennomføres ved at det fastsettes en påmeldningsfrist for fartøy som ønsker å delta i dette fisket, hvor også fartøy som ikke har deltatt i referanseperioden kan melde seg på. Dersom det blir påmeldt mer enn 32 fartøy, foretas utvelgelse ved loddtrekning. Fartøy som har deltatt i fisket i minst ett av de tre siste år, gis fortrinnsrett ved en eventuell loddtrekning. Fiskeridirektøren foreslår at fisket i NAFO i 2000 reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 1985 fiskedøgn.

Gullestad refererte forslaget til videreføring av regulering ved Grønland og fremholdt at dette innebar samme opplegg som inneværende år.

Remøy sa at det var nødvendig med større overregulering fra årets begynnelse og foreslo 50%.

Overvik sa at en i 1999 hadde startet året med 20% overregulering.

Gullestad var enig i at en kunne begynne året med 50% overregulering.

Gullestad viste deretter til forslaget om regulering i Nordsjøen og Skagerrak.

Han viste til at TAC var redusert til 7110 tonn samlet i Nordsjøen og Skagerrak.

Han refererte deretter forslaget til videreføring av deltakerreguleringen.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte så forslaget om periodisering i 3 perioder.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte så forslaget til maksimalkvoter og presiserte at disse ved behov kunne oppjusteres på grunnlag av utvikling i fisket.

Han viste til at Norges fiskarlag hadde fremsatt forslag som innebar prorata reduksjon. Dette forslaget medførte henholdsvis 31,27 og 27 tonn i de respektive perioder.

Gullestad endret sitt forslag og kunne deretter konstatere enighet.

Gullestad refererte deretter forslaget om at fartøy under 20 meter kunne fortsette fisket innenfor garantert kvantum på 7 tonn i hver av de to første periodene selv om periodekvotene var oppfisket. Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette. Han refererte så forslaget til helligdagsfredning og turkvote og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslaget om regulering av rekefisket i NAFO. Han viste til at det de senere år kun hadde deltatt 2 fartøy i dette fisket. Han hadde derfor foreslått å slippe dette fisket mer fritt.

Reguleringsrådet var enig i forslaget.

SAJ

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
021299

Vår referanse

FISKERIDIREKTORATET 9900509/1-533.3

ARKIV

Deres dato

03. DES. 1999

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

SAKSNR.

4393/99

U.S. 3

DOK.NR.

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2.12 1999 behandlet «regulering av fisket etter reker i 2000» og fattet følgende vedtak:

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2000

A) Grønland.

«Norges Fiskarlag forutsetter at det også i 2000 kan foregå et fiske etter reker ved Grønland innenfor en kvote på 2.500 tonn til norske fartøyer.

Det reguleringsopplegg som har vært fulgt de siste år, er godt innarbeidet og fungerer bra. Målsætningen må fortsatt være å ha reguleringer som sikrer at tildelt kvote blir tatt. På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå det for 2000 allerede fra årets begynnelse blir lagt inn en større overfordeling enn hva som har vært siste år. Dette bør gjøres så snart det er klart hvor mange som deltar i fisket.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det også for 2000 fastsettes en refordelingsdato til 15. september.»

B) Nordsjøen og Skagerrak.

«Norges Fiskarlag viser til at avtalen mellom Norge og EU om en totalkvote for fisket etter reker i Skagerrak og Nordsjøen for 2000 enda ikke er på plass. Dette innebærer at det er vanskelig å utforme et konkret reguleringsopplegg for fisket etter reker.

Norges Fiskarlag finner likevel grunnlag for å tilrå at hovedprinsippene for regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak videreføres i 2000. Dette innebærer at kvoten fordeles på følgende tre perioder

01.01 - 30.04
01.05 - 31.08
01.09 - 31.12

Norges Fiskarlag tilrår at det settes maksimalkvoter, men at disse vurderes i forhold til eventuell fastsettelse av totalkvote, og at eventuell endring i totalkvote reflekteres i størrelse på maksimalkvoten.

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
021299Vår referanse
9900509/1-533.3

2 av 3

Øvrige reguleringstiltak - helligdagsfredning og turkvote - som har vært benyttet i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak videreføres i 2000.»

C) Barentshavet.

«Fisket etter reker i Barentshavet foregår som et fritt fiske uten totalkvote eller andre kvotereguleringstiltak.

Fisket etter reker gjennomføres i tillegg med påbudt sorteringsrist i rekestrålen, noe som kan bidra til økt aktivitet i områder som tidligere var stengt som følge av stor innblanding av yngel. Det har vært og er til dels fortsatt et problem at store områder er stengt i lang tid, uten at det foretas nye undersøkelser som kan gi svar på om et område kan innskrenkes eventuelt åpnes helt for fisket etter reker.

Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til landsstyresakene 95/98, 87/97, 123/96b og 50/95 hvor det har vært krevd endring for hvor lenge et felt skulle kunne være stengt uten at det ble foretatt nye undersøkelser.

Det vises også til møtet i Fiskeridirektoratet 16. juni 1999, der det fra Fiskeridirektoratet ble opplyst at de ville gå gjennom rutinen og benytte Kystvakten i et arbeid med å kontrollere stengte felt. Norges Fiskarlag forutsetter at flåtenes driftsmuligheter med dette er blitt forbedret.

Norges Fiskarlag viser til vedtak i arbeidsutvalget om innblandingskriterier av uer i fisket etter reker, oversendt i telefaks av 9. oktober 1999, hvor det heter i vedtakets pkt. 5 at:

«før det innføres et midlertidig kriterium for innblanding av ueryngel i rekestrålfisket, og et minstemål for uer, vil Norges Fiskarlag kreve at det gjennomføres en grundig undersøkelse av bifangst av uer.

Med dette som utgangspunkt, mener Norges Fiskarlag at det i løpet av kommende år bør gjennomføres en bioøkonomisk konsekvensvurdering av hva som er riktig forvaltning av uer, herunder minstemål i fisket etter uer og innblanding av yngel under minstemål.»

Norges Fiskarlag forventer at dette blir foretatt før det innføres kriterier for innblanding av uer i rekestrålfisket, og forventer også at næringen blir tatt med i en diskusjon underveis.»

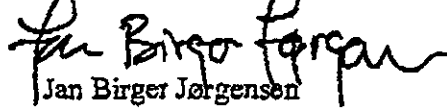
D) NAFO-området.

«Norges Fiskarlag viser til at fisket etter reker i NAFO området er innsatsregulert ved at hver nasjon tildeles et antall fiskedøgn, som kan fordeles på fartøy som har deltatt tidligere i en definert referanseperiode.

Norges Fiskarlag tilrår at reguleringsregimet videreføres i 2000 og at det settes en siste utseilingsfrist til 10 august 2000. For å sikre at antall kvotedøgn blir utnyttet, bør Fiskeridirektøren ha hjemmel til å foreta en første ordinær refordeling innen 10. juli.

Ved behov bør Fiskeridirektøren også gis hjemmel til å oppheve begrensningene, slik at deltakende fartøyer får maksimal utnyttelse av tilgjengelig antall kvotedøgn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2000.

1. FISKET I 1999.

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 1999 regulert med maksimalkvoter på inntil 2.000 liter rognkjeksrogn. Dette var samme maksimalkvoter som i 1997 og 1998.

Fra 1. januar 1999 har Fiskeridepartementet vedtatt en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks.

Vilkårene for deltakelse i fisket var at fartøyet som nyttes må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For eier av fartøy over 13 meter største lengde ble det i 1998 i tillegg oppstilt et vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene.

Tabell 1: Urviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1991 til 1999.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Tonn rundvekt ¹	5.366	3.786	4.611	5.620	4.005	4.328	5.550	1.347	2.042
Tonn saltmoden rogn	800,8	565,0	688,2	838,6	597,0	646,7	829,3	201,0	304,7
Fersk rogn i liter ²	991.146	699.524	852.057	1.038.267	739.143	800.680	1.026.750	248.849	377.248
Antall fartøy	528	445	536	671	571	606	758	224	237

Fangsten av rognkjeks målt i rundvekt varierte mellom 3.786 og 5.620 tonn i perioden 1991-97, for så å reduseres til 1.347 i 1998. Maksimalkvoten ble redusert fra 5.500 liter i 1995 til 3.000 liter i 1996 og til 2.000 liter i 1997, 1998 og 1999. Antall deltakende fartøy gikk ned fra 758 i 1997 til 224 fartøy i 1998 og 237 fartøy i 1999. Årsaken til denne betydelige reduksjonen har sammenheng med et ganske kraftig prisfall for rogn. Prisene har sunket med ca. 36 % siden 1996.

Tabell 2: Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i 1997, 1998 og 1999.

	1997	1998	1999

¹ Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra saltmoden rogn til rundvekt er 6,7.

² Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 1 tønne (105 kg saltmoden) rogn. Omregningsfaktor = 0,8077.

	Antall	Fangst i tonn rundvekt	Antall	Fangst i tonn rundvekt	Antall	Fangst i tonn rundvekt
under 7 meter	302	1.920	84	484	107	894
7 - 9,9 meter	226	1.712	63	330	65	556
10 - 12,9 meter	168	1.517	64	454	37	233
13 - 19,9 meter	52	374	11	73	25	243
over 20 meter	4	10	0	0	0	0
uoppgitt	6	17	2	6	3	15
Sum	758	5.550	224	1.347	237	2.042

Som en ser av tabell 2 er det en kraftig reduksjon i deltakelsen i alle lengdegrupper sammenlignet med 1997. Det er imidlertid en svak økning i deltakelsen 1999 i forhold til 1998.

Ett særlig forhold er bestandsstrukturen og fiskets innvirkning på dette. Fiskeridirektøren har reist spørsmål om erfaringene med ny minste tillatte maskevidde, som i 1999 økte fra 252 mm til 267 mm. Fiskeriforskning uttaler at en forventet effekt av endring av maskevidden er redusert andel av små rognkjeks i fangstene. Fiskeriforskning uttaler videre: «Denne effekten ser en tydelig i prøver fra Varanger de fire siste år, men ikke i prøver fra Senja», se vedleggets side 5. Det heter videre at dette stemmer med at fiskeren på Senja hadde adgang til å fiske med 252 mm maskevidde i 1999. Det er imidlertid ikke mulig allerede nå å beskrive en eventuell generell effekt av påbudet om større maskevidde. Med data fra flere år bør det imidlertid være mulig.

2. BESTANDSUTVIKLING

Fiskeriforskning har ansvar for norsk forvaltningsrettet forskning på rognkjeks. Rapporten er inntatt som vedlegg (./.) til saksdokumentet (sd). For å beskrive utviklingen i rognkjeksbestanden er det brukt en midlet indeks for fangst pr. enhet innsats (CPUE), som er antatt å være proporsjonal med gytebestandens størrelse. Videre er det antatt at rekruttering av ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som var opphav til årsklassen.

Dersom det fiskes tilnærmedesvis så mye i 2000 som i årene før 1998, må en forvente en ytterligere dramatisk reduksjon av bestanden. Med dagens bestandsstørrelse bør selv en moderat beskatning ($F=0.3$) unngås dersom en ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Dersom det relativt beskjedne uttaket fra 1998 videreføres, forventer Fiskeriforskning ingen vesentlig endring i bestanden. Instituttet forventer svak rekruttering i årene fremover.

For gjenoppbygging av bestanden anbefaler Fiskeriforskning stans i fisket i 2000, se vedlegges side 8.

Alternativt anbefaler Fiskeriforskning å begrense det totale uttaket i 2000 til 140 tonn rogn for å unngå ytterligere reduksjon i bestanden. Det anbefales at reguleringene legger opp til å begrense det totale uttaket, i stedet for eller i tillegg til fartøkvoter. Bare på den måten vil det etter Fiskeriforsknings vurdering være mulig å sikre seg mot en dramatisk overbeskatning i år med gode markedsforhold for rognkjeksrogn.

Om bestandsstrukturen heter det at de største rognkjeksene utgjør en mindre andel enn tidligere år, noe som bør tas som et varsel om at bestanden er overbeskattet.

3. REGULERINGSTILTAK I 2000.

3.1. Totalkvote mv.

Som nevnt anbefaler Fiskeriforskning stans i fisket. Alternativt anbefales at fisket ikke overstiger kvantumet på omlag 130-140 tonn rogn for å unngå ytterligere reduksjon.

Som tidligere år er det tilrådd å innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks. Det vises til drøftelser i Reguleringsrådet i årene 1996 til 1999.

Generelt kan en si at ønsket om deltakelse er stor dersom det er utsikt til gode priser. Ved stor fiskeaktivitet har imidlertid markedet kollapset. Det er derfor en viss regulerings effekt gjennom markedet. Deltakesesbildet i dette fisket er at det fortrinnsvis er de mindre fartøyene i berørte fylker som deltar. Håndteringen av fangsten i dette fisket er omtrent bare sjølproduksjon, og det er årsaken til at en pr. i dag ikke finner det hensiktsmessig med totalkvote i dette fisket.

Et annet moment er at sesongen er forskjellig i de forskjellige regioner, og dersom en fastsetter en totalkvote bør en eventuelt fordele denne på regioner, noe en ikke har egnet grunnlag for å gjøre.

En tilpasning til det tilrådde kvantum bør imidlertid finne sted, se drøftelsen nedenfor vedrørende maksimalkvote.

Sett på bakgrunn av de praktiske konsekvenser fastsettelse av en totalkvote vil ha, finner Fiskeridirektøren heller ikke for 2000 å kunne foreslå en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

3.2. Deltakelseskriterier

I møte i Reguleringsrådet i desember 1997 ble det besluttet å innføre vilkår for å begrense en økning i deltakelsen i fisket etter rognkjeks. Bakgrunnen for dette var opplysninger fra Fiskeriforskning om forventet reduksjon i bestanden av rognkjeks. Det ble vist til at den høye fangsten i 1997 ville redusere bestanden betydelig og at det derfor var behov for begrensninger i fisket for å redusere fangsten i 1998.

I tillegg til vilkårene om at fiskeren måtte være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret, ble det i 1998 oppstilt vilkår om tidligere deltakelse i fisket for fartøy over 13 meter største lengde. For å få delta i fisket etter rognkjeks måtte fartøy av denne størrelsen ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997. For fartøy under 13 meter største lengde var det i 1998 og også i 1999 fri adgang til å delta så lenge de opprinnelige vilkårene forelå.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker delta i 2000 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeks fisket i minst ett av årene 1997, 1998 eller 1999.

Videre foreslås å videreføre de alminnelige vilkår om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. På samme måte som for 1999 foreslår Fiskeridirektøren at bare eier av fartøyet kan delta i 2000, samt at denne bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote.

Resultatet av Fiskeridepartementets generelle vurdering av spørsmålet om bruk av leiefartøy er ikke kjent pr. dato.

Fiskeridirektøren mener at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

3.3. Maksimalkvote

Under Reguleringsrådet i 1997 ble det drøftet hvorvidt man skulle redusere maksimalkvotene som reguleringstiltak for bestanden. I stedet ble det innført deltakelsesbegrensninger. Det ble vist til problemene med løpende kontroll av maksimalkvoten ettersom uttaket av rognkjeks først blir registrert hos salgslaget i forbindelse med førstehåndsomsetning etter at sesongen er avsluttet. I årene 1998 og 1999 ble det satt maksimalkvote på 2000 liter rognkjeksrogn.

For 2000 er tilrådd at fisket etter rognkjeks ikke overtiger 140 tonn rogn for å unngå ytterligere reduksjon i bestanden. I rundvekt utgjør dette 938 tonn noe som er en reduksjon på 1.089 tonn i forhold til uttaket i år. Reduksjonen i fersk rogn er på 182,5 tonn eller 60 % i forhold til det foreløpige resultatet i 1999 (pr. 7. november). Hvis vi forutsetter samme deltakelse i fisket som i år må vi redusere maksimalkvotene kraftig. En 60 % reduksjon av maksimalkvotene innebærer at maksimalkvoten for år 2000 blir 800 liter rogn. Dette er på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å finne lønnsomhet i fisket med det prisnivået man har hatt i år. En stor reduksjon i maksimalkvotene vil kunne medføre at det vil være mindre interessant å delta i dette fisket neste år, slik at det er rom for en noe høyere maksimalkvote enn 800 liter rogn.

På bakgrunn av ovennevnte foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten fastsettes til 1.000 liter rogn i år 2000.

4. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeloven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks.

På bakgrunn av rapporten fra Fiskeriforskning foreslår Fiskeridirektøren at person som ikke er registrert i fiskermanntallet ikke kan drive fiske etter rognkjeks i 2000.

Peter Gullestad gav ordet til Thomas Albert for en bestandsvurdering.

Thomas Albert sa at en skaffer data fra fiskere langs kysten, i det det ikke er noe eget tokt for rognkjeks. Han sa videre at nedbeiting av tareskogen kan være en årsak til at gytebestanden har

gått ned. Maskevidden har også innvirkning på lengdesammensetningen i fangsten, og en ser en helt klar effekt av å endre maskevidden. Dersom formålet er å øke bestandsstørrelsen, vil anbefalingen være å stanse fisket til neste år.

Inge Arne Eriksen spurte hvor langt en har kommet i avklaringen av om det er en eller to bestander, og hvilken bestand en da vil belaste ved fiske.

Thomas Albert svarte at en ikke har kommet langt i dette. Det foreligger indikasjoner for at det eksisterer to bestander, men det er ikke gjort noe grunnleggende arbeid for å undersøke dette videre.

Peter Gullestad sa at han oppfatter at Fiskeriforsknings anbefaling er å innføre totalkvote. Dette vil det imidlertid være bortimot håpløst å få til rent praktisk. Det foregår her selvproduksjon, og for å ha kontroll må en fastsette omfattende kontrollordninger, egenmelding osv. I tillegg vil en måtte ha oppdeling i delkvoter i de ulike fylker, fordi fisket starter på forskjellige tidspunkt i de ulike regionene. I forhold til verdien i dette fisket vil det ikke være regningssvarende å fastsette et slikt byråkrati. En har i stedet økt maskevidden samt regulert gjennom stadig å redusere maksimalkvoten. En har ikke vært så veldig bekymret for bestanden fordi en vet at markedet regulerer fisket veldig sterkt. Det siste en har gjort er å forbeholde fisket til de som har drevet dette historisk, ved at en har satt tak for deltakelse på 13 meter for nye fartøy. Han ønsket endelig synspunkter på hvor mange tønner rogn en må ha for å kunne drive lønnsomt.

Thor Wold sa at grensen for lønnsomhet er nådd når en kommer ned i 2000 liter rogn. Han viste videre til at salgslaget også har innført begrensninger ved at en ikke får gå ut for å fiske før en har avsetning for fangsten. Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn foreslå en maksimalkvote på 3000 liter. Markedet er nå begynt å se lysere ut, og dersom en reduserer maksimalkvoten så drastisk som foreslått av Fiskeridirektøren vil en miste markedsandeler i det det er 4-5 land som driver dette fisket.

Inge Arne Eriksen sa at han var bekymret for bestanden. Han var glad for at dette er et sjarkfiske i det fisket passer for denne flåten. Fisket drives av båter fra en til ti meter, og større båter får problemer slik helt opp i fjæresteinene. Han foreslo på denne bakgrunn at båter over 13 meter utelukkes, og at gjenværende fartøy får en kvote på 2000 liter. Fiskeridirektørens forslag er altfor lavt til å kunne drive lønnsomt. Han var enig i at totalkvote ikke bør settes, i det en ikke vet om det er en eller to bestander. Han foreslo også at bare båter fra de nordligste fylker skal kunne delta.

Peter Gullestad viste til at en ikke har hjemmel til å sette fylkesbegrensning, men dette vil neppe være noe problem i praksis. En ønsker imidlertid en debatt om forslaget om å utelukke fartøy over 13 meter.

Thor Wold viste til at det er noen få fartøy over 13 meter som har drevet dette fisket over lang tid, og Fiskarlaget vil støtte Fiskeridirektørens forslag om å la disse få fortsette. Fartøyene vil gå naturlig ut av fisket over tid, og en synes de skal få denne tiden.

Eriksen viste til at fartøyene ikke trenger å kaste garna; disse er nesten helt nye og det finnes et marked for dem. Han var imidlertid enig i at dette også vil skje over tid.

Peter Gullestad sa at Sametingets synspunkter protokollføres, og at han oppfattet at det var enighet om å videreføre den reguleringsordning som en har.

Det var enighet i Reguleringsrådet om ikke å foreslå at det fastsettes en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

Det var også enighet om at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker delta i 2000 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett av årene 1997, 1998 eller 1999.

Reguleringsrådet foreslo også å videreføre de alminnelige vilkår om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. På samme måte som for 1999 foreslår Reguleringsrådet at bare eier av fartøyet kan delta i 2000, samt at denne bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote.

Det var også enighet om å foreslå at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

Peter Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag om maksimalkvote. Han hadde oppfattet et forslag fra Sametinget på 2000 liter og et forslag fra Norges Fiskarlag på 3000 liter.

Thor Wold sa at Fiskarlaget kan følge Sametinget, men ikke Fiskeridirektøren.

Kjell Olaf Larsen sa at FNL også kan følge Sametingets forslag.

Peter Gullestad sa at han også ville tiltre Sametingets forslag. Det var således enighet om å sette maksimalkvoten til 2000 liter.

Det var også enighet i Rådet om å foreslå at person som ikke er registrert i fiskermanntallet ikke skal kunne drive fiske etter rognkjeks i 2000.

Fiskeriforskning

Norsk institutt for fiskeri og havbruksforskning AS

9291 Tromsø

Telefon 77 62 90 00, Telefax 77 62 91 00

E-post: fiskforsk@norut.no

Havbruksstasjonen i Tromsø

Telefon 77 66 74 00, Telefax 77 66 74 10

RAPPORT

	Tilgjengelighet: Åpen	Rapportnr.: 21/1999	ISBN-nr.: 82-7251-431-1
Titel: Taksering av bestand og rådgiving for fiske av rognkjeks nord for 62°N i 2000		Dato: 16. november 1999	Antall sider og bilag: 9
Forfatter(e): Ole Thomas Albert		Sjef, forskningssjef: <i>[Signature]</i>	
Senter: Senter for marine ressurser		Prosjektnr.: 0025 og 5341 01	
Oppdragsgiver: Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet, Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste		Oppdragsgivers ref.:	
3 stikkord: Rognkjeks – Bestand – Regulering			
Sammendrag: <p>Bestanden av rognkjeks (<i>Cyclopterus lumpus</i>) er kartlagt ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere. Ved hjelp av en enkel biomassemodell (SHOT) basert på CPUE data innsamlet fra fiskerne er det gjort beregninger av mulig utvikling av rognkjeksbestanden. Det er gitt anbefaling for fangstuttak i 2000 basert på dette.</p> <p>For gjenoppbygging av bestanden anbefales midlertidig stans i fisket i 2000. Alternativt anbefales det å begrense det totale uttaket til 140 tonn rogn for å redusere faren for ytterligere reduksjon i bestanden.</p>			

INNHOOLD

1	INNLEDNING	1
1.1	HISTORISK OVERSIKT OVER FISKET	1
1.2	FANGST, VERDI OG DELTAGELSE	1
2	MATERIALE OG METODE	2
2.1	INNSAMLING AV DATA FOR BESTANDSANALYSE.....	2
2.2	ETABLERING AV MIDLET CPUE INDEKS.....	3
2.3	MODELLTILPASNING	3
3	RESULTATER	4
3.1	BESTANDSSTRUKTUR	4
3.2	BESTANDSSTØRRELSE OG BESKATNINGSTRYKK	4
3.3	PROGNOSER MED OPSJONER FOR FORVALTNINGEN.....	7
4	ANBEFALING OG KOMMENTAR	8
4.1	ANBEFALING.....	8
4.2	KOMMENTARER TIL TAKSERINGEN.....	8
5	REFERANSER	9

1 INNLEDNING

1.1 Historisk oversikt over fisket

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeks kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogn som tas vare på. Den saltes og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 5-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært vær-avhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendigvis gjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket ble i de tidligste årene hovedsakelig drevet av fiskere som ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover har også en del større fartøy deltatt i fisket. Fisket etter rognkjeks bidrar for mange med en viktig del av den årlige inntekten fra fisket.

1.2 Fangst, verdi og deltagelse

Tabell 1 viser fangstmengde, verdi og deltagelse i rognkjeksfisket de siste årene. Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket. Etter 1990 har deltagelsen variert fra under 300 til over 800 fartøy. I 1997 var deltagelsen særlig stor, mens den var svært liten i de to siste årene. Hvert år siden 1995 har 20-40% av de deltakende fartøyene levert mer enn 1500 kg rogn.

Noen fartøy tilvirker rogn selv og i enkelte år kan det være avvik mellom det som leveres og det som fiskes. Dette var særlig et problem i 1997. I tillegg til det som ble levert dette året ble det fisket ca 500 tønner (ca 52,5 tonn) ekstra. Av dette ble ca 300 tønner levert i 1998, mens 200 tønner ble kastet. I Tabell 1 er det tatt hensyn til dette slik at fangstmengden for et gitt år representerer det som ble fanget det året. Verdien av fangsten representerer derimot det som ble omsatt det året.

Fangstkvantumet forsøkes regulert ved bruk av fartøykvoter. Fra midten av åttitallet var denne kvoten 6500 liter rogn. I 1995, 1996 og 1997 ble den gradvis redusert til henholdsvis 5500, 3000 og 2000 l. I de to siste årene har den vært den samme som i 1997. Både deltagelse og fangstkvantum avhenger imidlertid i stor grad av den internasjonale markedssituasjonen for rognkjeksrogn. Således økte totalfangstene med 50% fra 1995 til 1997 på tross av at kvoten ble redusert med 64%. Nedgangen i fangstkvantum de to siste årene skyldes at markedet var mettet, med relativt store lager allerede før fangstsesongen startet.

I 1999 ble fiskerne advart mot å starte fiske før de hadde inngått avtale med kjøper. Kjøperne var restriktive med å inngå leveringsavtaler siden det fremdeles fantes store lagre etter toppåret i 1997. Etter et par år med relativt beskjedne landinger internasjonalt forventer vi at lagrene reduseres og at avsetnings-problemene vil avta til neste år. Det er derfor grunn til å tro at deltagelse og fangstkvantum vil øke i 2000 dersom reguleringene fra 1999 videreføres.

Tabell 1. Oversikt over levert kvantum saltmoden rogn fra rognkjeks, førstehåndsverdi og antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet)

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer
1986	476.5	5.7	
1987	1055.5	19.8	
1988	1034.7	15.8	
1989	960.2	12.1	ca 700
1990	358.8	4.9	300
1991	798.9	11.2	534
1992	564.3	10.3	449
1993	686.2	19.9	534
1994	838.6	31.2	662
1995	588.4	23.8	568
1996	640.6	31.4	597
1997	879.8	38.0	827
1998	163.1	6.8	230
1999	265.0	8.4	233

2 MATERIALE OG METODE

2.1 Innsamling av data for bestandsanalyse

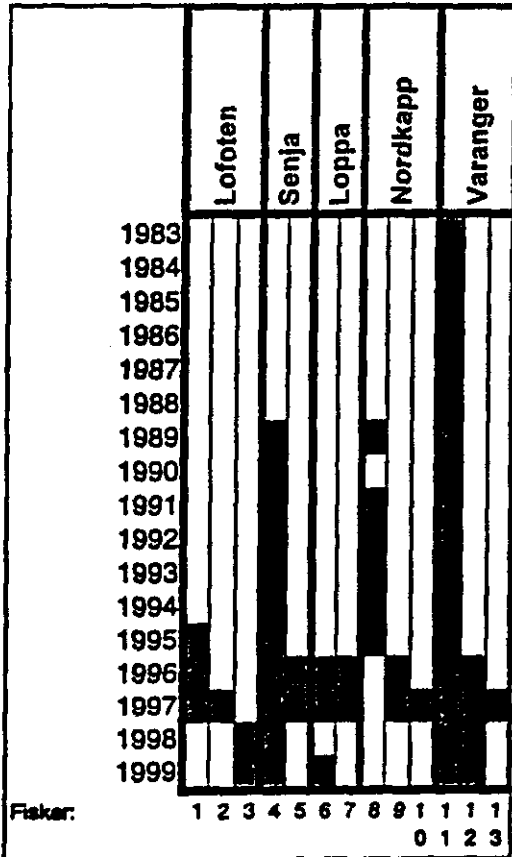
Tabell 1, som viser utviklingen av fangstmengde, gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Til dette trengs det også mål på den innsatsen man har benyttet for å få denne fangsten. Under visse forutsetninger kan fangstmengden av en fiskeart per enhet innsats (catch per unit effort, CPUE) antas å være proporsjonal med bestandsstørrelsen. Slike data inngår ikke i fiskeristatistikkene og må derfor samles inn separat. Det har ikke vært aktuelt å gjennomføre egne forskningstokt på denne bestanden, så innsamlingen av disse dataene må derfor gjøres av fiskerne selv.

Siden 1995 er dette blitt gjort i regi av Fiskeriforskning og i samarbeid med tretten lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. Innsamlingen har til nå vært finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste. Innsatsen ble målt som antall garndøgn, dvs antall garn multiplisert med antall døgn i sjøen. Fangstmengden ble registrert som antall rognkjeks og rognkall separat. Registreringene ble gjort for hvert sjøvær eller for hver setting dersom ståtiden varierte mellom settingene. En av fiskerne fra hvert område ble dessuten bedt om å registrere lengdefordelinger for hvert av kjønnene. Etter fem år gir disse dataene svært verdifull informasjon om utvikling i bestanden.

I tillegg til dataene nevnt ovenfor har Fiskeriforskning også fått tilgang på tilsvarende eldre data fra tre av fiskerne. To av disse fiskerne er fremdeles med i prøvetakingen. Figur 1 gir en oversikt over datatilfanget fra de enkelte fiskere. En detaljert beskrivelse av disse dataene er gitt i rapporter til Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (Sundet, 1995, Rasmussen og Sunnanå, 1996, Sunnanå og Rasmussen, 1997 og Rasmussen og Albert, 1998).

2.2 Etablering av midlet CPUE indeks

I våre beregninger antas rognkjeksene i Nord-Norge å tilhøre samme bestand. Data fra alle områdene ble derfor benyttet til beregning av en felles CPUE indeks for hele bestanden. Tidligere har vi kun benyttet de lange tidsseriene fra Senja, Nordkapp og Varanger ved utregning av CPUE indeksen. Nå har vi etterhvert fått en rekke fiskere som bidrar med data fra flere år (Figur 1). Selv om de fleste av disse nye seriene fremdeles er svært korte, har vi likevel valgt å inkludere dem i årets beregninger.

Figur 1. Datainnsamling fra totalt 13 fiskere i fem områder.

Siden fangst per enhet innsats må forventes å variere fra fisker til fisker, ble de årlige verdiene fra hver fisker standardisert ved å dividere på gjennomsnittet over år for fiskeren. Den resulterende CPUE-indeksen for en fisker i et gitt år vil da f.eks. være 2 når hans gjennomsnittlig fangst per garndøgn det året var dobbelt så stor som gjennomsnittet for alle årene som inngår i beregningen av gjennomsnittet. Siden vår interesse er endringer i (relativ) bestandsstørrelse har vi bare benyttet data fra fiskere som har bidratt med data i minst to år.

Noen av fiskerne har bidratt med data fra en periode da bestandsstørrelsen var mye større enn i dag. Gjennomsnittlig fangst per innsats gjennom hele tidsserien, vil for disse fiskerne være høyere enn for fiskere som bare har bidratt mens bestanden var liten. Endringer i CPUE fra ett år til et annet vil da utgjøre en mindre andel av gjennomsnittet for disse fiskerne. For å kompensere for denne effekten ble gjennomsnittet for hver fisker beregnet for de siste fem årene de bidro med data.

Siden ikke alle har bidratt hvert av de siste fem årene vil fremdeles den nevnte effekten kunne være til stede i noen grad.

Standardiserte CPUE-indeks for hvert område ble så beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte indeksene for enkeltfiskere. Til slutt ble bestandsindeksen beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte CPUE-indeksene for hvert område. Her burde man ideelt sett ha benyttet et vektet gjennomsnitt, der hvert område ble vektet mot antall rognkjeks i området. Datagrunnlaget ble ikke vurdert som godt nok til å gjennomføre en slik vektning.

2.3 Modelltilpasning

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 2000 har vi anvendt den samme generelle metoden som i tidligere år. En dynamisk biomassemodell (SHOT-modellen) er tilpasset til

landingsstatistikken og til fangst og innsats-dataene. Modellen gir prediksjoner for fangst og bestandsstørrelse et par år fram i tid ved ulike valg for fiskedødelighet. Bestandsstørrelse uttrykkes som rognmengde i bestanden. Fiskedødelighet uttrykkes som prosentvis uttak, dvs fangst delt på bestandsstørrelse i begynnelsen av året. Selve tilpasningen er beskrevet og diskutert i en egen rapport (Albert, 1998) og metoden er beskrevet i et vitenskapelig tidsskrift (Shepherd, 1991).

Det antas i modellen at rekruttering av en ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som ga opphav til årsklassen. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden ca seks år senere. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det arbeides med å etablere empiriske rekrutteringsindekser, men dette arbeidet har ennå ikke gitt resultater som kan anvendes i bestandsanalysen.

3 RESULTATER

3.1 Bestandsstruktur

I 1999 ble lengdefordelinger av fangstene kun registrert i Varanger og ved Senja. Figur 2 viser lengdefordelingene fra de siste fire årene i disse to områdene. Minste tillatte maskevidde økte i 1999 fra 252 mm til 267 mm. En forventet effekt av denne endringen er redusert andel av små rognkjeks i fangstene. Denne effekten ser vi helt tydelig i prøvene fra Varanger, men ikke i prøvene fra Senja. Dette stemmer med at fiskeren på Senja hadde dispensasjon til å fiske med 252 mm maskevidde også i 1999.

Andelen små fisk avhenger imidlertid også av rekrutteringen. Siden vi ikke har noe uavhengig mål på rekrutteringen hos rognkjeks er det derfor ikke mulig å skille effekten av endringen i maskevidderegulering fra endringer i rekruttering fra ett år til et annet. Med data fra flere år med bruk av den nye maskevidden bør det imidlertid være mulig å anslå denne effekten.

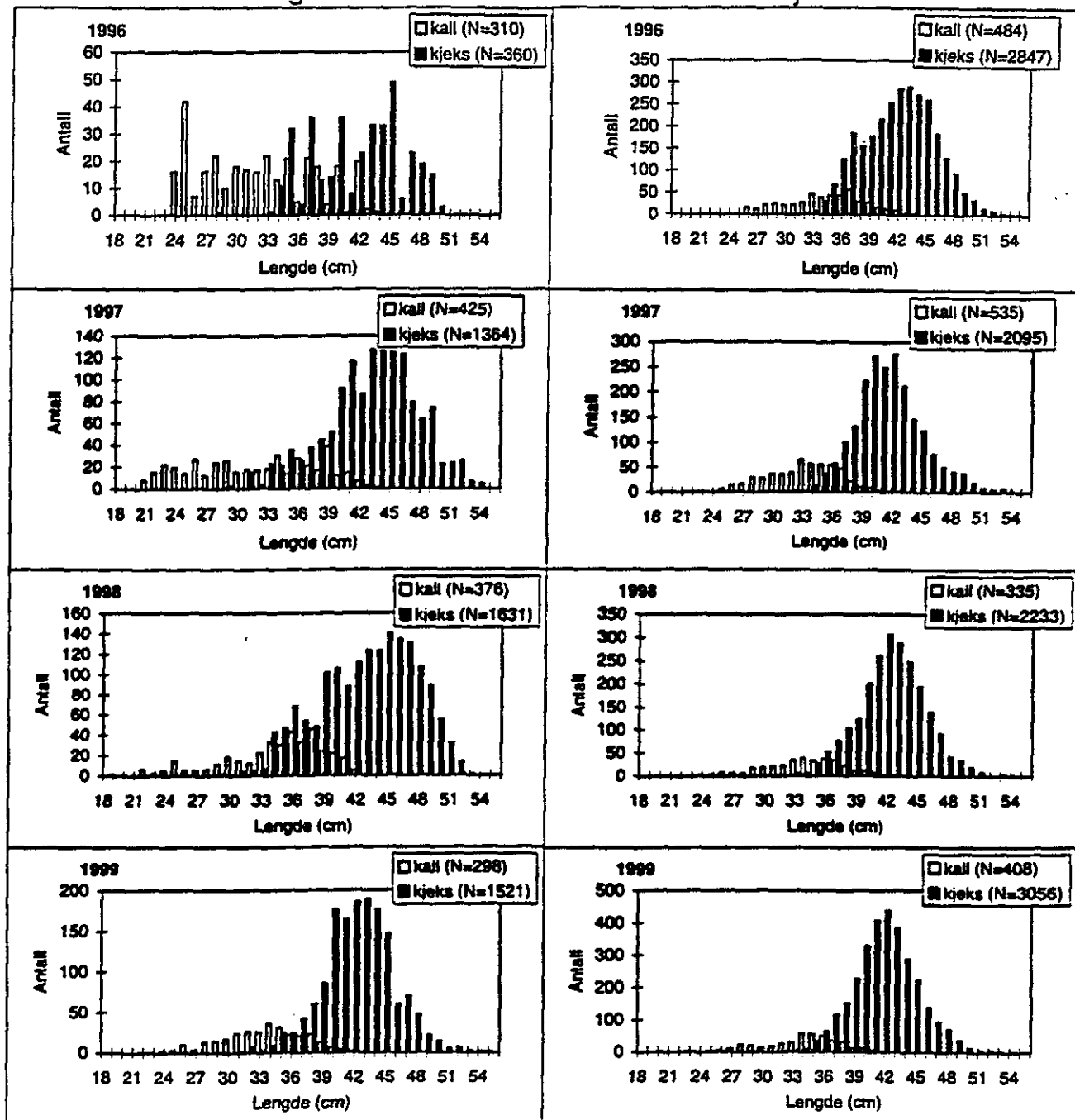
Figur 2 viser også at de største rognkjeksene utgjør en mindre andel nå enn i tidligere år. Dette ser vi spesielt i Varanger, men også i en viss grad ved Senja. Dette bør tas som et varsel om at bestanden er overbeskattet. Den høye beskatningsgraden man har hatt de senere år fører til at en årsklasse blir fortere fisket ut og at gytebestanden (og fangstene) blir dominert av noen få årsklasser.

3.2 Bestandsstørrelse og beskatningstrykk

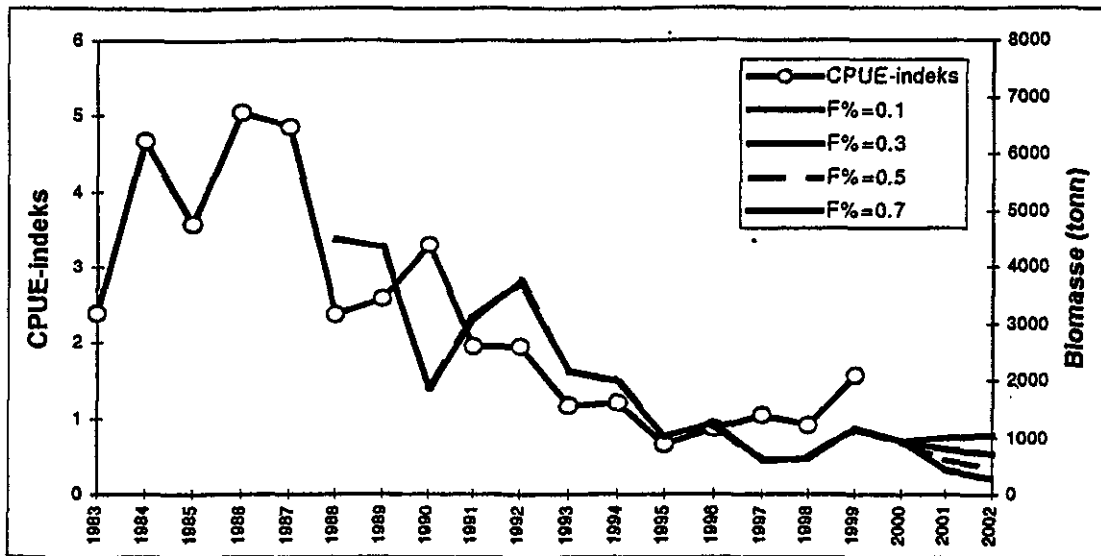
I Figur 3 er vist den midlede CPUE serie sammen med biomasseindeksen fra modellen. Begge seriene viser en nedadgående tendens og er relativt sammenfallende. Nedgangen har flatet ut i de seinere år til et nivå på 25-30% av nivået på 1980-tallet. Det er tegn på en svak oppgang etter et minimum rundt 1995.

Varanger

Senja

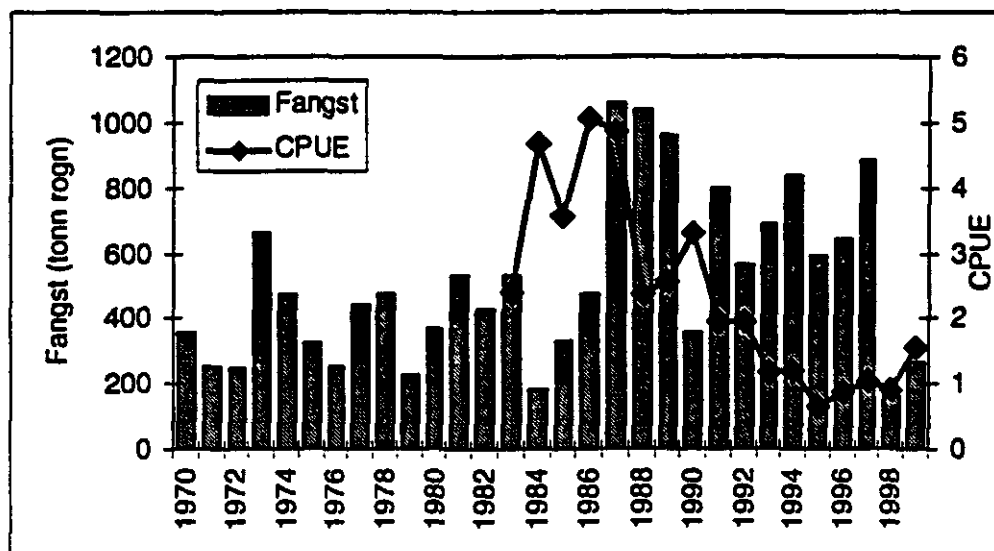

Figur 2. Lengdefordeling av rognkjeks og rognkall fra Varanger og Senja i 1996-99. Fisken ble tatt med garn i det ordinære fisket. I 1999 ble maskevidden økt fra 252 mm til 267 mm. Prøvetakingen på Senja ble imidlertid gjennomført med dispensasjon til å benytte 252 mm garn. I Varanger i 1996 ble et tilfeldig utvalg av hvert kjønn lengdemålt, for øvrig ble et tilfeldig utvalg av hele fangsten målt.

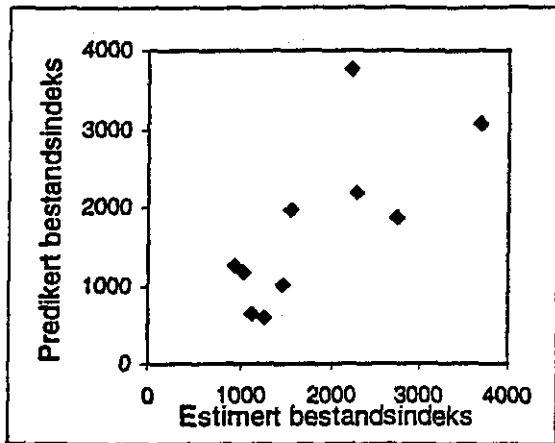
Figur 3. Midlet fangst per enhet innsats (CPUE) fra tre dataserier og beregnet biomasse fra modell. I framskrivningen er det benyttet fire forskjellige verdier for fiskedødelighet ($F\%$) tilsvarende opsjonene i Tabell 2.

Figur 4 viser årlige totalfangster sammen med den midlede CPUE serien. Figuren viser at nedgangen i bestanden (målt som CPUE) skjedde i en periode med vedvarende svært store årlige landinger. Det er rimelig å anta at dette store uttaket har medvirket til nedgangen i bestanden. Reduksjon i egnede gytelokaliteter som følge av nedbeiting av tareskogen er en annen mulige årsak til nedgangen.

Figur 4. Totale årlige landinger av rognkjeksrogn i Nord-Norge, plottet sammen med den midlede CPUE-indeksen.

Selv om årsaken til reduksjonen foreløpig er uklar synes modellen å beskrive bestandsutviklingen på en konsistent måte (Figur 5). Økningen i CPUE fra 98 til 99 ble således predikert i fjor og gjenspeiles også i årets tilpasning. Beskatningstrykket er fremdeles for høyt til å kunne føre til en gjenoppbygging og prediksjonen for 2000 er en ytterligere nedgang i bestanden.

Figur 5. Bestandsindekser beregnet av modellen på bakgrunn av den midlede CPUE-indeksen. Predikert indeks er beregnet utfra data fra alle år bortsett fra det siste. Figuren viser modellens evne til å predikere biomassen (eller CPUE-indeksen)

Den nye (forbedrede) tilpasningen (Kap. 2.2) har ført til et noe annet forløp av den midlede CPUE-indeksen de siste årene enn det som framkom av fjorårets rapport. Nå viser den en jevn økning fra et minimum i 1995. Dette gjenspeiles ikke i modellen og heller ikke i den lange dataserien fra Varanger. Økningen er forårsaket av serien fra Senja, samt av flere av de nye korte seriene. Den økende tendensen kan være overestimert som følge av at flere av de nye serier har kommet til mens bestanden er liten (se Kap.2.2). Enkelte av de nye aktørene har dessuten relativt få års erfaring i dette fisket og det kan tenkes at deler av økningen også skyldes en læringseffekt. Det er også rimelig å anta at fangst per innsats øker når deltakelsen er lav, slik den har vært de siste årene. Med høy deltakelse står gambrukene ofte svært tett på de beste plassene.

3.3 Prognoser med opsjoner for forvaltningen

Modellen gir også indekser over forventet utvikling i fisket og i Tabell 2 er gitt antatt utvikling fram til år 2001 under forskjellige opsjoner for fiskedødelighet (%F). Tabellen viser at dersom det fiskes tilnærmevis så mye i 2000 som i årene før 1998 (Tabell 1) så må en forvente en ytterligere dramatisk reduksjon i bestanden. Figur 1 viser at denne utviklingen da vil fortsette de nærmeste årene. Med dagens bestandsstørrelse bør selv en moderat beskatning ($F=0.3$) unngås dersom man ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Dersom det relativt beskjedne uttaket fra 1998 videreføres forventer vi ingen vesentlig endring i bestandsstørrelsen. For 1998 er det prosentvise uttaket (F_*) beregnet til 0.15. En videreføring av dette beskatningsnivået tilsvarer en fangst i 2000 på 140 tonn.

Det må understrekes at disse prognosene er en følge av at vi antar svak rekruttering i årene fremover pga. antagelsen om proporsjonalitet mellom størrelsen på gytebestanden og den resulterende rekruttering.

Tabell 2. Ett års framskriving av rognkjeksbestanden (rognmengde) ved ulike høstningsalternativer. Benevnelsen på de ulike opsjonene er fra Shepherd (1991) og refererer ikke til den aktuelle bestandssituasjonen.

Opsjon	Prosentvis uttak (F%)	Fangst i 2000 (tonn rogn)	Biomasseindeks for 1/1 2000	Biomasseindeks for 1/1 2001	Prosentvis endring fra 2000
Stans i fisket	0	0	932	1073	+15%
Lite uttak	0,1	93	932	979	+ 5%
Moderat-lite uttak	0,2	186	932	886	- 5%
Moderat uttak	0,3	280	932	793	-15%
Stort uttak	0,5	466	932	607	-35%
Meget stort uttak	0,7	653	932	420	-55%

4 ANBEFALING OG KOMMENTAR

4.1 Anbefaling

For gjenoppbygging av bestanden anbefales midlertidig stans i fisket i 2000. Alternativt anbefales det å begrense det totale uttaket til 140 tonn rogn for å redusere faren for ytterligere reduksjon i bestanden.

Dersom fisket stanses bør det imidlertid gis dispensasjon for forskningsfiske slik at det blir mulig å følge med i bestandsutviklingen. Forskningsfisket bør organiseres som en videreføring av de etablerte tidsseriene. Dersom et begrenset fiske tillates bør reguleringene legges opp til å begrense det totale uttaket (totalkvote) i stedet for eller i tillegg til fartøyskvoter. Bare på den måten vil det være mulig å forsikre seg mot en dramatisk overbeskatning i år med gode markedsforhold for rognkjeksrogn.

Det understrekes at rekrutteringen til gytebestanden av rognkjeks for det meste er ukjent. Den kan være både større og mindre enn det som antas i modellen. I tråd med føre-var-prinsippene bør en derfor nå utvise stor forsiktighet i forvaltningen av denne bestanden. Vi minner i denne sammenheng om at tidligere forvaltningstiltak ikke har klart å hindre nedfisking av bestanden.

4.2 Kommentarer til takseringen

Modellen ser ut til å gi en brukbar beskrivelse både av biomasse og fangst, men ikke av rekruttering (Albert, 1998). Antagelsen om at rekruttering er proporsjonal med tidligere gytebestand er derfor den mest usikre del av bestandsanalysen. For rognkjeks, som utelukkende beskattes på gytefeltet, er alder ved rekruttering identisk med alder ved kjønnsmodning. Dersom rekrutteringen de nærmeste årene blir annerledes enn forutsatt, så vil det derfor direkte influere både på gytebestand og fangst. Siden det foreløpig ikke foreligger empiriske indekser over rekruttering, bør det vises stor forsiktighet med beskatningen av rognkjeksbestanden.

Det skal også bemerkes at denne analysen baserer seg på at rognkjeksforekomstene i Nord-Norge tilhører samme bestand. Det finnes indikasjoner på at forekomstene i Øst-Finnmark kan tilhøre en egen bestand, men dette er ikke avklart ennå. Det pågår merkeforsøk ved Norges fiskerihøyskole, Universitetet i Tromsø som på noe sikt vil kunne øke kunnskapen om dette problemkomplekset. Både i Varanger og ved Senja har imidlertid fangst per enhet innsats blitt kraftig redusert siden slutten av 80-åra.

Det skal også nevnes at en videre oppfølging av disse bestandsanalysene er avhengig av at innsamlingen av fangst-, innsats- og biologiske data fra fisket blir sikret. Til nå har dette vært basert på tilskudd fra Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste.

5 REFERANSER

- Albert, O.T., 1998. The application of a simple biomass model for lumpsucker in Norwegian waters. *Fiskeriforskning, rapport /1998, 9 pp.*
- Albert, O.T., 1998. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Fiskeriforskning, rapport, 17/1998, 5s.*
- Rasmussen, T. og O.T. Albert, 1998: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann i 1998. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 20 /1998, 10s.*
- Rasmussen, T og K.Sunnanå, 1996: Kartlegging av bestandsgrunnlaget for regulering av fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 18/1996, 15 s.*
- Shepherd, J. 1991. Simple methods for short-term forecasting of catch and biomass. *ICES. J.Mar.Sci. 48: 67-78*
- Sundet, J., 1995: Bestandsgrunnlag for rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 27/1995, 26s.*
- Sunnanå, K., 1996. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Fiskeriforskning, rapport, 20 nov. 1996, 6s.*
- Sunnanå, K., 1997. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Vedlegg til: Fiskeriforskning, rapport, 23/1997, 7s.*
- Sunnanå, K. og T.Rasmussen, 1997: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 23/1997, 16s.*

Norges Råfisklag, Tromsø, NORWAY

TELEFAX

FRA NUMMER / FROM NUMBER (47) 77 68 69 89 ET

ARKIV

Dato / Date : 19.11.99

22 NOV. 1999

SAKS NR.

DOK. NR.

U.S. §

Antall sider / Number of pages : 1

Til / To:

Telefax: 55 23 80 90
 Firma / Company : Fiskeridirektoratet
 Name / Attention :

Fra / From:

Navn / Name: Wiktor Sørensen

REGULERING AV FISKEET ETTER ROGNKJEKS I 2000.

L.NR. 011602/99

Vi henviser til hyggelig telefonsamtale den 17.11. angående markedsutsikter for rognkjeksrogn neste år.

Etter flere år med rimelig jevne tilførsler ble 1997 et ekstremt fangstår med 49000 tønner, mens det årlige konsum er anslått til å ligge på mellom 27.000-33.000 tønner. Markedene har vært preget av denne overforsyning både i 1998 og 1999. Norges Råfisklag har begge år sendt ut advarsler til fiskerne mot å starte fiske uten garantert avtak. Vi hadde store problemer med å få solgt 1997-produksjonen av sjøltilvirket vare.

De største produksjonslandene er Canada, Island, Norge og Danmark/Grønland.

I 1998 ble det kun produsert 22-23.000 tønner og i 1999 neppc mer enn 25.000 tønner. Det betyr at de lagre bransjen har slitt med etter 1997 begynner å komme ned på et normalt nivå. Det meldes fortsatt om prispress i markedet som for øvrig domineres av få aktører. Abba er en meget dominerende sådan.

De endelige forsynings- og salgstall blir fremlagt på en interransjonal konferanse om rognkjeksrogn som foregår i februar måned i 2000.

Ilittil i 1999 er det omsatt knapt 3000 tønner i vårt distrikt hvilket er en økning fra 1998. I 1997 var imidlertid kvantumet 7000 tønner.

Når det gjelder utsiktene for neste år er vi av den oppfatning at lagrene er kommet ned på et tilnærmet normalt nivå og at det igjen er rimelig balanse mellom tilbud og etterspørsel. Dette tilsier en høyere produksjon forutsatt at ressursen er tilstede. Vi tror imidlertid fortsatt at markedet vil være tregt.

Et generelt problem er at fisket i Canada kommer etter vårt fiske. Prisene i første hånd der er svært lave sammenlignet med Island og Norge. Derved vil et godt fiske i Canada slå ut i billigsalg og ødelegge markedet for vår nyproduserte vare. Dette trekket ved markedet gjør det svært usikkert, og det er meget vanskelig å finne mottrekk. Den canadiske ressurs ser ut til

	Hovedkontor:				
Postadresse:	9291 TROMSØ	9951 VARDØ	8301 SVOLVÆR	7401 TRONDHEIM	6509 KRISTIANSUND
Telefon:	77 68 01 00	78 98 95 70	76 06 65 00	73 56 45 30	71 57 15 60
Telefax:	77 68 69 89	78 98 95 75	76 07 14 44	73 56 45 31	71 57 15 61
Bankgim:	9731 05 11645	9731 05 11475	9731 05 11343	9731 05 11181	9731 05 11270
Enterprise number:	NO-938469148 MVA		WEB: www.raffisklag.no		E-post: post@raffisklag.no

fortsatt å kunne gi et godt fiske. Det samme gjelder Grønland som imidlertid har kvoteregulering på sitt fiske (3000 tønner i 1999).

Oppsummert ser vi mer positivt på neste års fiske og marked enn de to foregående, men markedet vil helt avhenge av hva de store aktørene som Island og Canada produserer.

Vi står gjerne til tjeneste med mer detaljerte opplysninger hvis det skulle være ønskelig.

Når det gjelder deltagelse i Reguleringsrådets møte vil undertegnede representere Norges Råfisklag og være tilstede på Rådets møte den 7.12.99.

Med vennlig hilsen

NORGES RÅFISKLAG

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Wiktor Sørensen", written over a horizontal line.

Wiktor Sørensen
Visadm. direktør

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
021299

Vår referanse

FISKE 9900511/1-532.3

ARKIV

0 2. DES. 1999

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

SAKS NR. DOK. NR.

4389/99 /

U.S. -

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2000

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 30.11 - 2.12. 1999 behandlet «regulering av fisket etter rognkjeks i 2000» og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at fisket etter rognkjeks er blitt regulert både gjennom deltakelse og i form av maksimalkvote på det enkelte fartøy og at det i 1998 og 1999 har vært et svært begrenset uttak. Det er fremdeles stor usikkerhet med hensyn til en god bestandsvurdering, blant annet vet forskerne ikke om hva som er bestemmende for god rekruttering.

Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 97/98, pkt. 2, hvor det ble krevd at det måtte settes inn en betydelig innsats i forskningen, slik at en fikk bedre vitenskapelig kunnskap om bestanden av rognkjeks. Det forventes at myndighetene følger dette opp også i kommende år slik at vi får det nødvendige grunnlag for en bærekraftig forvaltning.

Norges Fiskarlag viser til at oppfisket kvantum rognkjeks har en nær sammenheng med markedsomsetning og pris. Norges Fiskarlag vil tilrå at det for 2000 settes en maksimalkvote pr. fartøy på 3.000 liter rogn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag / gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 2000.

FISKET I 1999.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 1999. (alle kvanta er i tonn):

Kvoter og fordeling:

	Ringnot	Trål	Kyst ¹	Totalt
Nordsjøen	64.650	6.150	4.000	74.800
Skagerrak	7.670	-	3.000	10.670
Vest av 4° Vest	2.400	-	-	2.400
Totalt	74.720	6.150	7.000	87.870

1. Av gruppekvoten på 7.000 tonn er 4.000 tonn administrativt avsatt til Nordsjøen og 3.000 tonn til Skagerrak.

Oppfisket kvantum pr. 24. november 1999 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn). *

Oppfisket kvantum:

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	55.650	5.516 ¹	2.500	63.666
Skagerrak	7.700	-	2.500	10.200
Vest av 4° Vest	2.700	-	-	2.700
Totalt	66.050	5.516¹	5.000	76.566

* Utloste og innmeldte kvanta for en siste periode. Kilde: Norges Sildealgslag og Skagerakfisk.

1. Kvantumet viser innblanding av sild i industritrålfisket fra 1. januar til 1. november 1999. Prognosen for hele 1999 tilsier at kvoten vil bli overfisket.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU hadde Norge en bruttokvote på 76.850 tonn i Nordsjøen, det vil si at norske fartøy har en disponibel kvote på 74.800 tonn etter

kvotetildelinger til tredjeland. Norske fartøy kan fiske inntil 50.000 tonn i EU-sonen av kvoten på 74.800 tonn. Pr. 8. november har norske fartøy fisket 20.055 tonn nordsjøsild i EU-sonen.

- Ringnotgruppen.

Ringnotfisket var regulert med fartøykvoter i 1999.

Kvotefaktoren i ringnotfisket i 1999 ble fastsatt til 1,4 i Nordsjøen, 0,2 i Skagerrak og 0,15 vest av 4°V. Fisket ble stoppet vest av 4°V den 20 juni 1999 og i Skagerrak den 5. september 1999.

- Trålgruppen.

Gruppekvoten til trålerne var i 1999 på 6.150 tonn. Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Dersom det viste seg å gjenstå et ledig kvantum i henhold til sampling og estimert innblanding av sild i industritrålfisket totalt for hele året, kunne det åpnes for et direkte fiske etter den 1. november 1999. Pr. 1. november 1999 var det beregnet oppfisket 5.516 tonn sild. På bakgrunn av størrelsen på restkvantumet og prognostisert innblanding av sild i industritrålfisket for 1999, er det ikke blitt åpnet for et direkte fiske etter sild 1. november 1999, se fangstoversikten med note på side 1.

- Kystfartøygruppen.

Kystfartøygruppens sildekvote på 7.000 tonn i 1999 kunne fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak. Maksimalkvoten var først fastsatt til 300 tonn, men den 25. oktober 1999 ble maksimalkvoten økt til 450 tonn. Den 28. september 1999 fikk Norges Sildesalgslag fullmakt til å dispensere for et begrenset kvantum til mel og olje. Av et totalt sluttseidelført kvantum på 4.836 tonn er det levert 587 tonn til mel og olje. Tabell 1 nedenfor viser kystfartøygruppens fangst i årene 1994 til 1999.

Tabell 1 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy fordelt på Nordsjøen og Skagerrak og samlet for Nordsjøen og Skagerrak.

		1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Nordsjøen	Fangstkvantum	3.800	3.740	2.599	3.377	3.135	2.257
	Antall fartøy	100	113	86	76	95	65
Skagerrak	Fangstkvantum	3.095	2.912	2.179	2.742	2.460	2.112
	Antall fartøy	86	90	66	52	67	48
Totalt	Fangstkvantum	6.895	6.652	4.778	6.118	5.595	4.369
	Antall fartøy	176	194	144	128	156	111
Gj.sn.fangst		39	34	33	48	36	39

* Pr. 24. november 1999.

REGULERING AV FISKET I 2000.

1. KVOTESITUASJONEN I 2000.

1.1. ICES/ACFMs tilrådning.

Sild i statistikkområde IV m.fl. ble i årene 1997-1999 beskattet høyere enn ICES' anbefalte mål om en fiskedødelighet på $F=0,2$ for voksen sild. For ungsild var fiskedødeligheten imidlertid under 0,1. Gytebestanden er over 800.000 tonn og beveger seg mot en B_{pa} på 1,3 millioner tonn.

I henhold til avtalen Norge-EU (sildeavtalen først trådt i kraft i 1998) skal alt gjøres («every effort shall be made») for å holde gytebestanden over B_{lim} - laveste forsvarlige gytebestand - på 800.000 tonn. Dersom gytebestanden faller under den ønskede referansestørrelse på 1,3 millioner tonn, kan det iverksettes spesielle tiltak for å sikre gjenoppbygging av bestanden. For å sikre fortsatt oppbygging av gytebestanden til 1,3 millioner tonn eller over foreslår ICES at en opprettholder fiskedødeligheten for henholdsvis voksen sild og ungsild på $F=0,2$ og $F \leq 0,1$ inntil gytebestanden når nevnte nivå. Når gytebestanden er større enn 1,3 mill tonn, tilrår ICES en dødelighet på $F=0,25$ for voksen sild og $F=0,12$ for ungsild.

1.2. Avtalesituasjonen.

Pr. 29. november foreligger det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2000.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 6/99 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak. En slik foreløpig kvote må ta hensyn til at det norske fisket skal kunne starte like etter årsskiftet og at antatt nivå på norsk endelig kvote ikke må overskrides. Ved fastsetting av foreløpige norske kvoter i en situasjon uten kvoteavtale med EU, går Fiskeridirektøren inn for at disse blir basert på ACFM sine anbefalinger og norske andeler i Nordsjøen og Skagerrak i senere år, som har vært 29% av TAC i Nordsjøen og 1/3 av kvoten for Skagerrak.

1.3. Gruppekvoter

Norges Fiskarlag har i Landsmøtevedtak 11/94 lagt til grunn følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av sild sør for 62° N:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 7.000 tonn
Trål:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende

Dette var også fordelingen i 1995, 1997, 1998 og 1999 og også i 1996 for ringnot- og trålgruppen.

Etter revisjon av sildeavtalen mellom EU og Norge i juni 1996 ble avsetningen på 7.000 tonn omgjort til en gruppekvote og redusert til 5.000 tonn, mens gruppekvoten i 1997 og 1998 var på 7.000 tonn. Tabell 1 viser at 7.000 tonn har vært et tilstrekkelig kvantum for kystfartøygruppen gjennom de sist årene. En kvote på omlag 7.000 tonn skulle derfor kunne gjenspeile kystgruppens behov.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at kystfartøygruppen tildeles en kvote på 7.000 tonn også i 2000.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 2000 fordeles med en gruppekvote på 7000 tonn til kystfartøygruppe, 7 % av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

2. FISKET I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1. Kystfartøygruppens fangster fordelt på områder i perioden 1994 - 1999.

Av Tabell 1 kan en registrere at antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen har blitt redusert fra 194 fartøy i 1995 til knapt 128 fartøy i 1997, for så å øke til 156 i 1998. I 1999 er antall deltagende fartøy hittil i år 111.

En registrerer at gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt fra 33 tonn (4.778 tonn / 144 fartøy) i 1996 til 48 tonn i 1997. Gjennomsnittsfangsten er ultimo november 1999 på 39 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2000 behandles som et samlet fiskeri, som i 1997, 1998 og 1999. Dette vil etter Fiskeridirektørens syn gi en nødvendig fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2000.

2.2. Maksimalkvoter.

Maksimalkvoten i 1999 var 300 tonn. Maksimalkvoten ble 25. oktober 1999 økt til 450 tonn. Den ble også økt til 450 tonn i 1998, mot en økning til 400 tonn i 1997. I 1996 var maksimalkvoten på 450 tonn og i 1994 og 1995 var den på 500 tonn.

I Tabell 2 er det gitt en oppstilling over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i perioden 1995 - 1999.

Tabell 2 Oversikt over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i 1995, 1996, 1997, 1998 og pr. 24. november 1999.

Fangst/år	1995	1996	1997	1998	1999
mindre enn 10 tonn	157	109	78	101	75
10 - 99 tonn	20	22	29	35	19
100 - 199 tonn	7	1	9	13	8
200 - 299 tonn	2	7	4	4	7
300 - 399 tonn	2	4	8	1	2
400 - 449 tonn	1	-	-	-	-
450 - 500 tonn	-	1	-	2	-
Over 500 tonn	5	-	-	-	-
Totalt	194	144	128	156	111

En registrerer av Tabell 2 at det i snitt har vært 17 fartøy i kystfartøygruppen som årlig har fisket 100 tonn eller mer i perioden 1995 - 1999. Mens det var 8 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1995 er det kun to fartøy som har fisket 300 tonn eller mer til nå i 1999.

Frem til i år har i praksis maksimalkvotene ikke hatt noen fangstbegrensende effekt. Ved at man i kystfartøygruppen i tillegg til å regulere fisket ved bruk av maksimalkvoter får en egen gruppekvote på 7.000 tonn i 2000, vil en få et reguleringsverktøy som vil sikre at de totale fangstmulighetene fordeles på en tilfredsstillende måte mellom de deltagende notfartøyene.

Under forutsetning av at gruppekvote settes til 7.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som deltar i kystfartøygruppen, blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne dersom utviklingen i fisket tilsier dette. Dersom kystgruppens fiske når et kvantum på 6.800 tonn stoppes fisket, med unntak av garnfisket som kan fortsette inntil 7.000 tonn er beregnet oppfisket.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om fiske til konsum i kystfisket, som i 1997, 1998 og 1999. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet i særlige tilfeller, såsom når silda av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.4. Vilkår for deltakelse i kystnotfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, er det i de senere år blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 21,35 meter største lengde eller mer, eller lastekapasitet over 1.500 hl eller trålere kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret, egnet samt utstyrt for notfiske.
- Høvedsmannen for fartøyet må stå på blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til eierforhold.
- Vilåret om største lastekapasitet ble innført i 1998. Eventuelle fartøy med lastekapasitet på over 1.500 hl. som før regelens ikrafttreden hadde deltatt i fiske etter nordsjøsild fikk likevel delta i 1998 og 1999.

For å unngå fiske med flere fartøy i gruppen, og for å sikre at fartøy ved utskifting ikke fisket flere kvoter, ble det for 1999 særskilt presisert:

- Intet fartøy og ingen eier av fartøy kan fiske eller levere mer enn én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse i 1999 blir opprettholdt i 2000.

2.5. Vilkår for deltakelse med garn.

Fiskeridirektøren vil, som for foregående år, foreslå at det for deltakelse med garn i 2000 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Høvedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

2.6. Agnfiske med not.

Enkelte manntallsførte fiskere vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

3. FISKET I TRÅLGRUPPEN.

3.1. Bifangst og direkte fiske av sild

Som nevnt skal trålerne gruppekvote primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Bifangsten av sild i industritrålfisket har de senere årene frem til 1998 vært lav, men vi har i 1999 sett en oppgang av uttaket av sild i industritrålfisket. Det er ikke tilstrekkelig avklart hva som er årsaken til denne økningen av innblanding av sild i industritrålfisket for 1999. I foregående år med relativt rene industritrålfangster har trålerne som en følge av begrenset bifangst av sild i industritrålfisket fått adgang til et direktefiske for konsumanvendelse om høsten.

Tabell 3 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste fem årene, og fisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 3 Industritrålerne fiske av sild sør for 62° N i perioden 1994-1999 (i tonn).

År	1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Kvote	10.600	10.522	4.310	4.200	5.990	6.150
Fangst	12.664	11.681	3.815	4.831	11.416	6.150
herav						
- bifangst	1.153	613	630	2.000	3.856	6.150 ¹
- konsum	441	526	2.921	563	333	
- mel/olje	11.070	10.542	264	2.189	7.497	

* Tall pr. 8. november 1999.

1. Estimert bifangst for hele 1999.

Dersom det i 2000 gjenstår et kvantum sild etter at forventet bifangstinnblanding i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direkte fiske etter sild i 2000 kan åpnes av Fiskeridirektøren etter samråd med næringen. På bakgrunn av ønske fra næringen om en felles påmeldings- og startdato for sild og makrell, ble direktefisket i 1998 (sild og makrell) og i 1999 (makrell) ikke åpnet før primo november. Fiskeridirektøren foreslår derfor at startdato for et eventuelt direkte fiske i 2000 settes til 1. november, med frist for å ha meldt seg på fisket innen mandag 16. oktober 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan Fiskeridirektøren etter 1. november 2000 og i samråd med

næringen åpne for et direktefiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som vil delta i et eventuelt direkte fiske må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen mandag 16. oktober 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i samråd med næringen får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

3.2. Partråling

Reglene for partråling ble innskjerpet i 1999 og vil bli håndhevet av kontrollorganene ved et eventuelt direktefiske.

Reglene om partråling er samordnet for de ulike pelagiske fiskerier. Fiskeridirektøren foreslår videre at regler om partråling videreføres:

Et fartøy kan ikke partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår.. Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan påmeldte fartøy fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

3.3. Fisket i Skagerrak

I de siste årene har ikke norske trålere fisket sild i Skagerrak. Fisket har utelukkende foregått i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske av sild under minstemål.

4. FISKET I RINGNOTGRUPPEN.

4.1. Reguleringsform.

Ringnotfisket har siden 1990 vært regulert med separate fartøkvoter for de forskjellige områdene, unntatt i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i 2000 blir regulert med separate fartøkvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Fartøkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøkvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.3. Vilkår for deltakelse.

I 1999 var det 20 fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon som i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene hadde adgang til å delta i det fartøkvoteregulerte ringnotfiske. Med de samme deltakerkriterier i 2000 som i 1999, vil gruppen være den samme som i 1999.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøkvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt ved at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og ditto fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992, kan delta dersom fartøyet har deltatt i i samsvar med de forskriftsmessige vilkår i ett av årene 1997, 1998 eller 1999.

4.4. Konsumkrav.

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

5. OMRÅDEBEGRENSNING.

For å unngå feilrapportering mv. og unngå uriktig beskatning er det forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N, samt forbud mot å fiske sild innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N. Mellom 61 og 62°N gjelder særlige bestemmelser frem til og med 30 april.

Disse spørsmål er behandlet under "Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2000", sak 17/99, kap. 2.5. Den sørlige grensen for regulering av fisket.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 2. januar 2000.

Peter Gullestad viste til at kvoten til disposisjon for Norge i Nordsjøen og Skagerrak er den samme som i fjor, men nytt av året er at juksekvoten vest i havet er forhandlet bort. Tredjelandskvoten er ikke klar, men en antar at den vil være det samme som tidligere.

Ola Olsen sa at en må ha i bakhodet at en har to grupper i ringnotgruppen - trål og ren ringnot. Han ville på denne bakgrunn foreslå en endring i forhold til Skagerrak, i det en ikke må ha så små kvoter i Skagerrak at det stimulerer til kreativitet. Han foreslo at en samregulerer på totalkvoten, og har en stor overregulert kvote i Skagerrak. En vil deretter kunne stoppe fisket når kvoten i Skagerrak er tatt.

Gullestad sa at en skal en kunne ordne dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 2000 fordeles med en gruppekvote på 7000 tonn til kystfartøygruppe, 7 % av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

Det var videre enighet om å foreslå at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2000.

Peter Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag om maksimalkvote for kystfartøygruppen.

Jakob M. Jakobsen viste til Norges Fiskarlags forslag til maksimalkvote på 400 tonn.

Peter Gullestad sa at han kunne gå med på en maksimalkvote på 400 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå en maksimalkvote for kystfartøygruppen på 400 tonn.

Det var videre enighet om å foreslå at det blir satt krav om fiske til konsum i kystfisket, som i 1997, 1998 og 1999. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet i særlige tilfeller, såsom når silda av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

Reguleringsrådet foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse i 1999 blir opprettholdt i 2000.

Det var også enighet i rådet om å foreslå at det for deltakelse med garn i 2000 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Dernest tilrås at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

Reguleringsrådet sluttet seg enstemmig til forslaget om at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Peter Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag til åpningsdato for et direktefiske. Han sa at det er viktig å ha samme åpningsdato som for makrell, og spurte om 6. november kan aksepteres.

Oddmar Hatlevik sa at det er greit, men at det ikke må være senere.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at direktefisket åpnes 6. november.

Det var også enighet om å foreslå at fartøy som vil delta i et eventuelt direkte fiske må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen mandag 16. oktober 2000.

Reguleringsrådet gikk inn for at Fiskeridirektøren i samråd med næringen får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag for partråling, og til Fiskarlagets forslag til skriftlighet ved partråling. En har ingenting imot dette, men han sa at dette da må innføres også for NVG-sild og makrell.

Det var enighet om at det skal settes krav om skriftlighet ved partråling. Forøvrig var det enighet om at et fartøy ikke skal kunne partråle sammen med mer enn ett annet fartøy

innenfor samme kvoteår.. Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan påmeldte fartøy fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag for fisket i Skagerrak.

Oddmar Hatlevik spurte hvorfor det er forbudt for trålere og ikke for andre grupper.

Arne Wåge viste til at det har vært norske myndigheters holdning at en ikke vil konkurrere med EU i å ta yngel i Skagerrak. Dersom en skulle kunne tillate trål ville en måtte regulere inngående med stengning av felt osv.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å forby trålfisket etter sild i Skagerrak.

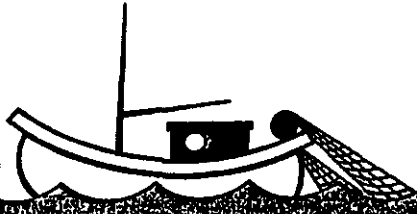
Det var også enighet om å foreslå at ringnotfisket i 2000 blir regulert med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

Reguleringsrådet foreslår at fartøyskvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøyskvoteregulerte ringnotfisket.

Reguleringsrådet foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt ved at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og ditto fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992, kan delta dersom fartøyet har deltatt i samsvar med de forskriftsmessige vilkår i ett av årene 1997, 1998 eller 1999.

Det var enighet om å foreslå at fisket åpnes den 2. januar 2000.

Reguleringsrådet
v/fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185

5804 BERGEN

Karmøy, den 13.10.99

MAKRELL- OG NORDSJØSILDFISKET 2000 - INNSTILLING FRA SØR - NORGES TRÅLERLAG TIL MØTET I REGULERINGSRÅDET 8. - 9.12. 99.

Åpningsdato

Styret i Sør - Norges Trålerlag mener man må ha samme åpningsdato for fisket etter makrell og nordsjøsild i 2000, og den må være den samme som i 1999.

Fartøkvoter

Statssekretær Johannes Nakken la på årsmøtet 1999 i Fiskerilaget Vest fram tanker om at fartøyene fikk et sett med kvoter (fartøkvoter) som de kunne velge å ta når det passet. Disse tankene finner styret i Sør - Norges Trålerlag interessante, men de reiser også en del spørsmål som må avklares.

- Kan man la være å ta kvoten helt eller delvis ett år om det ikke passer ? Vi tror man eventuelt må vurdere om den enkelte fisker skal ha alle kvotene i settet hvis vedkommende ikke benytter seg av dem i løpet av et par år e.l.
- Hva med deltakerbegrensing og differensierte kvoter ? Dette bør i tilfelle vurderes innført.
- Hva med påmelding til de enkelte fiskerier ?

Fordelene er imidlertid mange. Vi vet at med åpning 01.11 av makrell- og nordsjøsildfisket, kan det bli veldig mye fisk som blir landet over relativt kort tid, prisene synker og det kan bli problemer med mottakskapasiteten. I tillegg er det som regel kort tid mellom fisket etter makrell og nordsjøsild og restkvantumet etter nvg-sild som medfører unødige og kostbare endringer/stopp i fisket. Fiskerne burde derfor kunne få velge selv når de vil gå/kunne tenkt seg å ta f. eks. makrellen og/eller nordsjøsilda.

Trålernes kvote

Situasjonen i tobisfisket i 1999 har til fulle vist hvor alvorlig det er for trålerne å stå så tungt på en fot (tobisfisket) når det svikter. Sør-Norges Trålerlag vil derfor kreve at trålernes kvote på nordsjøsild økes betraktelig for år 2000 og de kommende år og at den trappes opp slik at det blir økonomisk akseptable kvoter pr. tråler. I dag er kvotene pr. båt alt for lave og til dels uøkonomiske å ta. Det blir mest for å vedlikeholde rettighetene at mange går på makrell- og nordsjøsildfisket.

Grunngivingen for at kvotene på makrell og nordsjøsild for trålerne må økes, er følgende :

- Andelen (prosentatsen) var den samme i 1999 som i 1998 og årene før. I 1997 og 1998 var imidlertid situasjonen for trålerne en helt annen enn idag og man kunne kompensere for små makrell-/sildekvoter ved å fiske tobis og øyepål/kolmule.
- Trålgruppen fikk i ressursfordelingen i 1994 9% av nvg-sild-kvoten under forutsetning av at trålgruppen ble delt, dvs. i større eller mindre enn 90 fots båter. Denne delingen har ikke funnet sted og grunngivingen kan derfor ikke gjelde.
- Økonomien i trålerflåtens fiske i 1998 var brukbar. Det er og blir den ikke i 1999 med de fangster og gjeldende priser vi ser idag og i overskuelig framtid.
- Kystgruppens kvote er oppjustert fra 20.000 tonn til 30.000 tonn. Trålgruppens andel har som nevnt vært den samme i flere år.
- Makrell- og sildefisket var det egentlige fisket for nordsjøtrålerne før industritrålingen ble det viktigste.

Vi vil i denne sammenheng peke på vedtaket i sak 4 på årsmøtet i Fiskarlaget Vest 22.04.99 som bl. a. omhandler ressursfordelingen mellom flåtegruppene og hvor det i pkt. 9 heter : *«Årsmøtet vil be Norges Fiskarlag om i inneverande Landsmøteperiode å arbeide aktivt overfor våre styresmakter for å auka den norske andelen av makrell. Makrellbestanden er i norsk sone store delar av året, slik at kravet skulle vere forholdsvis enkelt å dokumentere. Auka andel av makrell kan gjere fordelingsproblematikken i år 2001 enklare å gjennomføre».*

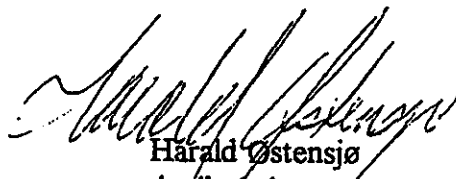
Innretting for fiske til konsum og partråling.

Styret viser her til tidligere vedtak som er oversendt Dem og som De finner kopi av vedlagt.

Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 88

Telefaks

Vår dato

02.12.99

Vår referanse

9900496/2-532.4

FISKERIDIREKTORATET

ARKIV

Deres dato

03. DES. 1999

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR.

4270 / 99

DOK.NR.

2

J.C. §

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2000.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 30.11-1.12.1999 og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet fiskeriatvanten mellom Norge og EU for 2000. Etter det organisasjonen kjenner til ligger det imidlertid an til at sildekvoten sør 62°N for neste år vil ligge omkring samme nivå som årets kvote.
2. Norges Fiskarlag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 2000 som er i samsvar med punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, og forståelsen vedrørende fortolkningen av kystgruppens kvote. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende gruppekvote for 2000:

Kystgruppen: 7.000 tonn

Trålgruppen: 7% av den norske kvoten

Ringnot og notfartøy mellom 70-90 fot med rett til deltagelse: resterende kvantum

Norges Fiskarlag vil på nytt vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak som oppholder seg innenfor grunnlinjene, noe som for øvrig ikke benektes av norske havforskere. Norges Fiskarlag vil derfor på nytt be om at norske havforskere arbeider for at dette forhold kan bekreftes gjennom ICES, slik at man kan legge fram vitenskapelig dokumentasjon om dette i kvoteforhandlingene med EU. . .

3. Norges Fiskarlag går inn for at det i kystgruppen må fastsettes minimumskrav om at eier/hovedsmann må være manntallsført og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret. Norges Fiskarlag går i mot at det etableres adgangsbegrensning i kystgruppens fiske for 2000.

For å opprettholde størst mulig fleksibilitet i kystgruppens fiske går Norges Fiskarlag inn for å videreføre prinsippet om at kystgruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fra årets start fastsettes en maksimumskvote for kystgruppen på 400 tonn. Fiskarlaget mener videre at det bør settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i tilfeller det ikke er marked for konsumsild. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290 -

Norges Fiskarlag anbefaler at 200 tonn av kystgruppens kvote forbeholdes et fiske med garn i siste kvartal 2000.

4. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4°V, beregnet etter universalnøkkelen.
5. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøyskvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.
6. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen fortsatt gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. Dersom det er kvantumsmessig dekning innenfor trålerens gruppekvote må det gis åpning for et direkte trålfiske etter sild som tidligst åpnes 1. august. Åpningstidspunkt for trålerens fiske etter sild bør imidlertid falle sammen med åpningsdatoen for gruppens makrellfiske.
7. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 14 i landsstyrevedtak 110. /99 om «Reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 2000.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

SAK 16/99

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 2000

1. GJENNOMFØRING AV FISKE I 1999

1.1 INNLEDNING

I 1999 hadde Norge en disponibel kvote på 157.160 tonn makrell. Flexibiliteten fra tidligere år ble opprettholdt slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 12.020 tonn i EU-sonen vest av 4° V også fiskes i ICES IVa i Nordsjøen. Kvoten på 9.600 tonn i Færøysonen kunne også fiskes i NØS nord for 62° N og i internasjonalt farvann.

Den disponible norske kvoten på 157.160 tonn var etter norske reguleringer fordelt med 44.980 tonn nord for 62° N, 9.600 tonn i Færøy-sonen, 100.160 tonn i Nordsjøen og 12.020 tonn i EU-sonen vest av 4° V.

Den norske kvoten på 157.160 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 30.000 tonn til kystgruppen, 3.460 tonn til trålgruppen og 123.700 tonn til fartøy i ringnotgruppen.

Av et foreløpig innmeldt og sluttseddelført kvantum pr. 24. november 1999 på 158.226 tonn gikk 99,3% av landingene til konsum. Tilsvarende konsumandel i 1998 var 98,1%

Tabell 1 Fangstoversikt pr. 24. november 1999 i de forskjellige grupper av fartøy.

	Innmeldt og sluttseddelført
Ringnot	125.498
Trål	1.971
Not (13-21,35 meter)	15.233
Not under 13 meter samt snøre/garnfartøy under 21,35 meter	15.524

Kilde: Norges Sildesalg

1.2 KYSTFARTØYGRUPPEN

Til og med 1994 var fiske i kystfartøygruppen regulert med en avsetning. Et betydelig fangstkvantum utover gruppeavsetningen i 1994, gjorde at kystfartøygruppens kvantum fra og med 1995 ble fastsatt som en gruppekvote.

I tillegg til at det fra og med 1995 ble fastsatt en gruppekvote for kystfartøyene, ble det i 1997 også innført begrensninger i adgangen til å delta i fisket.

For å delta i kystfisket med not i 1999 med fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde måtte eier og høvedsmannen stå på blad B i fiskermanntallet. Fartøyet måtte stå i merkeregisteret, og være egnet og utstyrt for notfiske. I tillegg måtte fartøyet ha deltatt i notfiske etter makrell og levert makrell i minst ett av årene 1997 eller 1998. I 1999 hadde 99 notfartøy mellom 13 og 21,35 meter adgang til å delta.

Gruppekvoten på 30.000 tonn for 1999 ble delt med 15.000 tonn til notfartøyene mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 15.000 tonn til notfartøy under 13 meter, samt fartøy som fisker med garn og snøre. Fisket for notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre ble stoppet 21.09.99. Denne stoppen gjaldt ikke fartøy under 9 meter s.l. Disse kunne fortsette sitt fiske innenfor en begrensning på 5 tonn pr. fartøy.

Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter kunne i perioden 2. januar til og med 15. august fiske innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. Fra 16. august og ut året fikk de fiske på maksimalkvoter fastsatt til 350 tonn for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 210 tonn for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 150 tonn for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Fisket ble stoppet 23.09.99.

Notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisket med garn og snøre kunne starte sitt fiske 2. januar 1999, men i første halvår innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. For andre halvår ble det fastsatt en maksimalkvote på 85 tonn. Det enkelte fartøyets samlede fangst i 1999 kunne imidlertid ikke overstige den høyeste maksimalkvote fartøyet fikk tildelt.

1.3 TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote på 3.460 tonn i 1999 måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det som tidligere stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Trålfisket ble åpnet den 1. november 1999.

Totalt var det påmeldt 58 fartøy for deltagelse i trålfisket i 1999 mot 56 fartøy i 1998.

Med bakgrunn i påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 60 tonn. Trålfisket etter makrell pågår ennå. Det er pr 24.11.99 innmeldt og sluttseddelført 1.971 tonn makrell hittil i 1999.

1.4 RINGNOTGRUPPEN

Av gruppekvoten på 123.700 tonn makrell til ringnotgruppen ble 122.700 tonn fordelt med henholdsvis 44.980 tonn til et fiske nord for 62° N og 77.720 tonn makrell til et fiske sør for 62° N.

Et ufordelt kvantum på 1.000 tonn makrell ble avsatt til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket, se kap. 6.

Fisket i ringnotgruppen var fartøykvoteregulert med en samlet faktor på 2,55. Faktoren nord for 62°N ble fastsatt til 1,1, faktoren sør for 62°N ble fastsatt til 1,45.

Deltagelsen i ringnotgruppen for fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy kunne i perioden 2. januar til og med 15. august 1999 fiske maksimalt 550 tonn. Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,5 meter s.l. med adgang til deltagelse kunne fiske maksimalt 400 tonn samme periode. Fra 15. august 1999 ble maksimalkvotene avløst av en fartøykvoteordning.

Faktorene nord og sør ble slått sammen 30. september 1999. Da kunne fartøy som hadde kvote igjen nord for 62°N, fiske det resterende kvantum i Nordsjøen.

Pr. 24.11.99 har ringnotgruppen fisket 125.498 tonn makrell.

1.5 G-6 ORDNINGEN

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1999.

Avregningsfaktoren ble fastsatt til 2,07 tilsvarende en maksimal prosent på 37 av makrell over 600 gram. Avregningsfaktoren ble ikke endret i løpet av sesongen.

1.6 BIFANGST AV MAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL

Av ringnotgruppens kvote på 123.700 tonn ble det avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket. I henhold til forskriften kunne et eventuelt ubenyttet kvantum av avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direktefiske. Imidlertid har ringnotgruppen pr. 24.11.99 fisket 125.498 tonn makrell, dvs. 2.798 tonn mer enn kvoten på 122.700 tonn (ekskl. avsetningen på 1000 tonn). Det blir derfor ingen refordeling, men avsetningen avregnes mot overfiske.

I fisket etter hestmakrell var det tillatt med en innblanding av makrell på inntil 10 % i vekt av fangst ombord eller ved levering. Fisker fikk beholde verdien av makrellen, men bifangstkvantumet ble avregnet mot bifangstavsetningen. Når det gjaldt innblanding fra 10% og over skulle verdien av dette tilfalle salgsorganisasjonen - selv om fartøyet hadde gjenstående fartøykvote av makrell - og belastes makrellkvoten avsatt til bifangst i hestmakrellfisket. Dersom andelen av makrell var over 50%, skulle den belastes fartøyets eventuelle gjenstående kvote av makrell.

Så langt i 1999 er det innmeldt og sluttseddelført 45.394 tonn hestmakrell, og Regionkontoret i Hordaland har hittil tatt 8 prøver av hestmakrellandingene, herav 1 ved industrianlegg. Prøvetakingen så langt viser ingen makrell i hestmakrellandingene. Regionkontorene i Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Rogaland har også foretatt prøvetakinger, men melder om rene fangster.

Siden hestmakrellfisket fortsatt pågår, er det vanskelig pr. i dag å si hvor mye makrell som vil bli beregnet innblandet i hestmakrellfisket i 2000.

2. RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2000

2.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell, - den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne derfor foretatt en samlet vurdering av bestandssituasjonen i hele utbredelsesområdet (North East Atlantic Mackerel).

EU, Færøyene og Norge er blitt enig om en flerårig forvaltningsstrategi for makrellbestanden. Partene er blitt enige om å begrense fisket på basis av TAC-overenstemmelsen hvor målsettingen blant annet er å holde gytebestanden (SSB) over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995. I avtalen forutsettes en fiskedødelighet på mellom 0,15 og 0,20 for relevante aldersgrupper slik disse er definert av ICES, med mindre forskerne legger frem andre tilrådninger.

ACFM fastslår at den nordøstatlantiske makrellbestanden blir høstet utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er riktignok over B_{pa} på 2,3 millioner tonn, mens fiskedødeligheten er over F_{pa} på 0,17. Fiskedødeligheten i 1996-1998 ble i 1999 beregnet til $F = 0,21$. Fordi den reelle fiskedødeligheten var høyere enn $F_{pa} = 0,17$ anses beskatningsnivået som høyere enn det som er tilrådelig ut fra «føre-var» prinsippet.

For 2000 anbefaler ACFM en fiskedødelighet på $F_{pa} = 0,17$ eller lavere som svarer til en total landing på 642.000 tonn i 2000. Dette gir en forventet gytebestand på 3.872.000 tonn.

2.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2000

Ettersom kvoteavtalen mellom Norge og EU ikke foreligger pr. 30.11.99, er kvotene for 1999 anvendt som foreløpige tall i dette dokumentet. Det gjøres oppmerksom på at den norske kvoten kan ventes å bli høyere enn de anvendte tall.

3. REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET

3.1 RINGNOTFARTØY

Som i tidligere år vil en foreslå at det legges til grunn følgende deltakerkriterier for å kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i 2000:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1997, 1998 eller 1999.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1997, 1998 eller 1999.

Pr. 24.11.99 er det 20 fartøy over 21,35 meter største lengde uten ringnotkonesjon som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell med not.

Fiskeridirektøren foreslår at tilsvarende deltagelsesvilkår som nevnt ovenfor også legges til grunn for makrellfisket i 2000.

3.2 TRÅLGRUPPEN

Fisket i trålgruppen har utviklet seg fra et fiske med relativt få fartøy til et fiske hvor det i 1999 er påmeldt 58 fartøy av et potensiale på ca. 115 (pr. 01.01.99). I de siste årene har gruppekvoten for trålerne vært omtrent den samme (2,2% av norsk totalkvote).

Sør-Norges Trålerlag har i brev av 25.11.99 reist spørsmål om det bør innføres begrensning i adgangen til å delta i dette fisket.

Som kjent har det de senere årene blitt innført begrensninger i adgangen til å delta i flere fiskerier, og Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av henvendelsen fra Sør-Norges Trålerlag og egne erfaringer med dette fisket at spørsmålet om regulering av deltakelsen bør utredes nærmere. Ettersom fisket i trålgruppen ikke ventes å starte før 1. november 2000, vil en slik utredning med tilhørende høring og fastsettelse av eventuell forskrift kunne gjennomføres i god tid før fisket tar til.

Uavhengig av dette vil det som tidligere år være et minimumsvilkår for å kunne delta i trålfiske etter makrell, at fartøyet har industri/nordsjøtrållatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med industri-/nordsjøtråltillatelse kan komme i betraktning for deltakelse i fisket.

3.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

I 1999 ble gruppekvoten på 30.000 tonn fordelt med 15.000 tonn som delgruppekvote til fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde som fisker med not. De resterende 15.000 tonn ble tildelt som delgruppekvote til notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

I 1999 hadde man tre grupper av kystfartøy:

1. Notfartøy mellom 13 og 21,35.
2. Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre.
3. Notfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre under 13 meter.

For notfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre under 13 meter er det ikke forutsatt regulering av deltakelse i 2000. Det vil derfor være fri deltakelse i denne gruppen i 2000 som i 1999.

For de øvrige fartøyene i kystfartøygruppen er det også for 2000 lagt opp til deltakelsesregulering. Som ledd i forberedelse til dette sendte Fiskeridepartementet den 9. november 1999 ut et høringskriv med 30. november 1999 som svarfrist.

I høringsnotatet heter det at forslaget er i det vesentlige en videreføring av de vilkår som gjelder for deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 1999.

Et forslag til en generell endring er innføring av en regel om at Fiskeridirektoratet gis adgang til å gi dispensasjon når aktivitetskrav ikke er oppfylt på grunn av at eier har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller har hatt offentlige verv.

Fiskeridirektoratet foreslo for Fiskeridepartementet at det skulle innføres et alminnelig forbud mot bruk av leiefartøy i fisket. I sitt høringsnotat har Fiskeridepartementet gått imot dette, og foreslår videreført en adgang for bruk av leiefartøy ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd. Fiskeridepartementet vil i tilfelle også legge til grunn en streng praksis på området.

Visse endringer i selve forskriften med tanke på harmonisering av regelverket er foreslått uten at disse endringer er ment å medføre realitetsendringer.

4. SÆRBESTEMMELSER FOR REGULERINGSOPPLEGGET FØR 14. AUGUST 2000

Tidligere år har rådet fra ICES vært at det ikke bør fiskes makrell i område IVa første halvår. For 2000 uttaler ICES at det som virkemiddel for å unngå feilrapportering kan åpnes for fiske i område IVa i januar.

Fiskeridirektøren har de siste år likevel gått inn for å åpne fisket for gruppene ringnot og kystfartøy allerede fra årsskiftet, fordi det tradisjonelt bare har blitt fisket små kvanta i første halvår. I 1999 ble fisket frem til og med 15. august regulert med lavere fartøykvoter enn for resten av året for å ivareta det biologiske hensynet. Tabell 2 viser antall fartøy og oppfisket kvantum til og med 31. juli 1999:

Tabell 2 Deltakelse og oppfisket kvantum for fartøy som fisket til og med 31. juli 1999.

Tekst \ Gruppe	Ringnot-fartøy	Kystfartøy under 13m	Kystnot 13-21,35m	Kyst garn/snøre 13-21,35m	Sum
Antall fartøy	1	222	4	6	233
Fisket volum	634	540	47	39	1260

Med grunnlag i det begrensede volum fisket tradisjonelt har utgjort jfr. Tabell 2, samt omtalen dette har fått i siste ACFM-rapporten, vil Fiskeridirektøren gå inn for at gruppene ringnot og kystfartøy gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår 2000. Forutsetning bør være at fiskerimyndighetene eventuelt kan fastsette totalkvote og gruppekvoter for hver gruppe for fisket i første halvår. Som i 1999 vil det bli fastsatt foreløpige maksimalkvoter som vil være en del av de kvoter pr. fartøy som vil bli fastsatt i andre halvår.

I 1999 ble datoen for overgang til fulle kvoter satt til mandag 15. august. Fiskeridirektøren legger til grunn at det også i 2000 bør velges en dato som faller på en mandag, og foreslår mandag 14. august.

Inntil avtalene med EU og Færøyene er klar, vil det norske fisket måtte avgrenses til Norges økonomiske sone. I tillegg kommer at fisket syd for 62° N begrenses til ICES statistikkområde IVa.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et begrenset fiske for gruppene ringnot og kystfartøy fra 3. januar 2000 til og med 13. august 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at han ved behov kan gi bestemmelser om totalkvote og gruppekvoter for perioden frem til og med 13. august 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 21,35 meter (kystfartøygruppen) kan fiske maksimalt 40 tonn til konsum i Norges økonomiske sone til og med 13. august 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,5 meter største lengde kan fiske maksimalt 400 tonn makrell til og med 13. august 2000 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske maksimalt 550 tonn makrell til og med 13. august 2000 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst til og med 13. august 2000 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2000.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2000

Fiskeridirektørens forslag for 1999 om å gjøre makrellreguleringene gjeldende fra årets start, slik at kvotene tildeles fartøyene ved årets begynnelse, fikk tilslutning og ble gjennomført.

Fiskeridirektøren har funnet å ville legge frem forslag om regulering av fiske etter makrell i 2000 i overensstemmelse med dette.

5.1 KYSTFARTØYGRUPPEN

5.1.1 Gruppekvoten

Tabell 3 nedenfor viser avsetning/kvote og fangstmengde for fartøy i kystfartøygruppen i perioden 1992-1999 (kvantum i tonn).

Tabell 3 Avsetning/kvote og oppfisket kvantum (inkl. skolekvoter) for kystfartøygruppen, 1992 til 1999.

År	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Avsetning/Kvote *	20.000	19.000	19.000	20.000	20.000	20.000	30.000	30.000
Fangst	19.000	17.100	22.500	18.700	21.900	21.000	29.228	29.099**

* Avsetning frem til og med 1994.

** Innmeldt og sluttseddelført kvantum pr. 24.11.99.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 30.000.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

5.1.2 Fordeling av gruppeknoten mellom kystnotfartøy over 13 meter og de andre kystfartøyene

I 1999 ble gruppeknoten på 30.000 tonn fordelt med 15.000 tonn som delgruppekvote til fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde som fisker med not og 15.000 tonn på fartøy under 13 meter som fisker med not samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn/snøre. Fiskeridirektøren finner ikke grunn til å endre dette.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppen deles i to lengde-/redskapsgrupper med en gruppe for notfartøy på 13 meter største lengde og over, og en gruppe for notfartøy under 13 meter største lengde samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre.

I Tabell 4 nedenfor fremgår hvor stort kvantum og hvor stor andel av kystgruppens totalfangst de to gruppene har fisket i perioden 1993-1999. Antall deltakende fartøy i hver gruppe og totalt er også vist i Tabell 4.

Tabell 4 viser fangstfordelingen mellom gruppene innenfor kystfartøygruppen de siste 7 årene.

Tabell 4 Fangst for kystgruppen 1993 til 1999

År**	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med not	15.060	19.705	15.180	14.076	10.209	15.500	14.569
Antall	48	55	56	104	93	89	80
Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre	459	1.127	1.186	1.858	3.732	4.961	4.696
Antall	31	25	20	55	77	91	76
Notfartøy og fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre	2.384	2.645	3.034	6.491	7.051	8.663	9.826
Antall	378	400	332	472	575	581	498
Totalt	17.903	23.477	19.400	22.425	20.992	29.124	29.091
Antall	457	480	408	620	745	761	654

* Sluttseddelført pr. 24.11.99.

** Tallene inkluderer skolekvoter.

Tabell 4 viser at notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre har fisket tilsammen 14.522 tonn mens notfartøy mellom 13 og 21,35 meter har fisket 14.569 tonn. Dette er sluttseddelførte tall.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten på 30.000 tonn deles slik at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter får en delgruppekvote på 15.000 tonn, og notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre får en delgruppekvote på 15.000 tonn.

5.1.3 Maksimalkvoter for fartøy i kystfartøygruppen

5.1.3.1 Notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre

Interessen for makrellfisket er stor, og både fangsteffektivitet og innsats i fisket har økt, særlig sammenlignet med årene før 1996. Ved fastsettelse av maksimalkvote for fartøy i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren ta utgangspunkt i at størrelsen på maksimalkvotene må fastsettes slik at dette medvirker til en mest mulig hensiktsmessig avvikling av fisket.

I 1999 var gruppeknoten 15.000 tonn. Maksimalknoten ble fastsatt til 85 tonn, uten differensiering på fartøylengde. Fisket ble stanset 21.09.99.

Statistikken jfr. Tabell 5 viser at en maksimalkvote på 85 tonn gav en gjennomsnittlig fangst på 25,2 tonn for deltakende fartøy i 1999. Fisket i 1999 var imidlertid preget av god tilgjengelighet som igjen førte til at gruppeknoten ble oppfisket, og fisket stoppet tidlig.

Fiskeridirektøren har etter en samlet vurdering funnet at det vil bidra til å strekke fisket lenger ut i tid om maksimalknoten settes lavere, og foreslår av den grunn en maksimalkvote på 80 tonn i 2000.

Tabell 5 Statistikk pr. 24. november 1999 for gruppen not under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre under 21,35 meter.

LENGDEGRUPPER	FANGST	ANTALL FARTØY	GJENNOMSNIITT
0- 9,99 METER	3.129	284	11,0
10-12,99 METER	6.698	216	31,0
13-14,99 METER	2.490	38	65,5
15-17,99 METER	1.398	25	55,92
18-21,35 METER	809	13	62,2
TOTAL		576	25,2

I kap. 5.1.2 er det anbefalt en delgruppekvote på 15.000 tonn. Maksimalknoten på 85 tonn ble nådd av 58 fartøy i 1999. Det vil kunne ventes at et noe større antall fartøy når opp i den foreslåtte maksimalkvote på 80 tonn i 2000 enn de 58 som nådde taket i 1999. Mest trolig vil dette være de største fartøyene i gruppen. De mindre fartøyene kan ikke forventes å øke sin fangst i særlig grad.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre tildeles en maksimalkvote på 80 tonn.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalknoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Dersom det skulle vise seg nødvendig å stoppe fisket tidligere enn ventet, vil dette i særlig grad ramme de åpne og minst fangsteffektive fartøyene. Disse fartøyene er gjerne ikke egnet til å fiske

langt fra land. Fiskeridirektøren vil derfor for 2000 som for 1999 foreslå at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som eventuelt også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

5.1.3.2 Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter

For året 1999 var denne gruppen regulert med maksimalkvote fastsatt til 350 tonn (kvotefaktor 1,0) for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 210 tonn (kvotefaktor 0,6) for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 150 tonn (kvotefaktor 0,43) for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Med en gruppekvote på 15.000 tonn representerte dette en overregulering på 55% mot 61% i 1998.

Fiskeridirektøren har funnet at maksimalkvotene i 1999 og 55% overregulering var noe for høyt. Maksimalkvoter tilpasset en overregulering på 44% i 2000 antas å legge til rette for at fisket kan strekkes noe ut i tid, og foreslås derfor.

Tabell 6 Utdelt kvantum basert på en overregulering på 44% og 80 deltagende fartøy

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Maks. antall fartøy som deltar	Maks kvantum
13-14,9 meter	•0,43	140	16	2.240
15-17,9 meter	•0,6	195	11	2.145
18-21,35 meter	•1,0	325	53	17.225
Total			80	21.610
			Overregulering	44%

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende inndeling:

13-14,9 meter	140 tonn
15-17,9 meter	195 tonn
18-21,35 meter	325 tonn

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998 (skjæringsdato 09.07.98), ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 30.000 tonn.

5.1.4 Øvrige bestemmelser i kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at høvedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

For å kunne delta i fisket med not foreslår Fiskeridirektøren i tillegg at høvedsmannen må være registrert i fiskermanntallet på blad B. Fartøyet må være egnet og utstyrt for å kunne delta i notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets regionkontor før de starter makrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og/eller levere mer enn en kvote.

Fiskeridirektøren foreslår også at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen som deltar i ringnotgruppen, trålgruppen eller i kystfartøygruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde enten de fisker med not eller med garn og snøre, kan delta med annet fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller med notfartøy under 13 meter største lengde.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at ingen kan delta med mer enn ett fartøy i den del av kystfartøygruppen som utgjør fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller notfartøy under 13 meter.

5.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren har registrert at trålerne også i 1999 (pr. 24.11.99), har levert mesteparten av sin kvote til konsum.

I 1999 hadde trålerne en gruppekvote på 3460 tonn eller 2,2 % av totalkvoten. Trålerne hatt samme andel av gruppekvoten de siste fire årene. Samme andel av totalkvoten i 2000 gir trålerne en gruppekvote på 3.460 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår 1. november som åpningsdato for trålgruppen, og at åpningsdatoen må ses i sammenheng med åpningen av et eventuelt direkte fiske etter nordsjøsild.

Tatt i betraktning at kvoteutnyttelse for trålerne er god, vil Fiskeridirektøren ikke fastsette maksimalkvote som innebærer overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 2,2% av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor for 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med fartøyskvoter uten overregulering og at Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy når dette tallet er kjent.

Fiskeridirektøren foreslår 1. november som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 2000.

Påmeldingsfristen foreslås satt til 13. oktober. Påmelding skal sendes skriftlig til Fiskeridirektoratet og inneholde melding om eventuelle partrållag.

5.2.1 Partråling

Fiskeridirektøren vil for 2000 opprettholde kontrollen med partrålingen som i 1999, og vil på denne bakgrunn legge det samme regelverk til grunn.

Partrållag skal meldes samtidig med påmelding jfr. kap. 5.2. Fiskeridirektøren foreslår at det for 2000 også fastsettes at fartøy som er påmeldt som partrållag ved melding før partrålingen har startet, kan oppløse partrållaget.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Fiskeridirektøren vil foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 1999, og foreslår at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Melding om at fangsten er fisket av et partrållag skal gis ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering, og skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.

Et fartøy kan bare dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

Fartøy påmeldt som partrållag kan ved melding til Fiskeridirektoratet oppløse partrållaget. Slik oppløsning kan ikke finne sted etter at partrållaget har startet fisket.

5.3 RINGNOTGRUPPEN

Med utgangspunkt i kvoteforslagene som nevnt ovenfor vil ringnotgruppen ha en gruppekvote på 123.700 tonn til disposisjon i 2000. Av dette må 44.980 tonn fiskes i området nord for 62° N og 77.720 tonn kan fiskes sør for 62° N.

5.3.1 Reguleringsmodell

Norske fartøy kunne totalt fiske 157.160 tonn makrell i 1999. I henhold til gjeldende kvoteavtale for 1999 med EU og Færøyene vedrørende norsk makrellfiske, måtte minimum 44.980 tonn makrell fiskes nord for 62°N. Inntil 112.180 tonn kunne fiskes i Nordsjøen sør for 62°N.

Forpliktelsen til å fiske deler av makrellkvoten nord for 62. breddegrad har Norge de siste årene lagt på ringnotflåten. I praksis har dette vært gjort på den måten at det har vært gitt egne faktorer nord og sør for 62°N. Disse faktorene har blitt slått sammen for ringnotflåten når minimumsgrensen nord for 62°N har blitt passert. Det har imidlertid vist seg at sammenslåing av faktorene fører til en uoverenstemmelse mellom faktorforskriften og reguleringsforskriften.

Siden forpliktelsen gjelder Norge og ikke ringnotgruppen, har det vært utvist fleksibilitet ved at kystgruppen har «hjulpet» ringnotgruppen til å fiske det bundne kvantumet. Deretter har ringnotfartøy med gjenstående fartøykvoter i området nord for 62°N, fått anledning til å fiske disse sør for 62°N.

Forpliktelsen om å fiske et bestemt kvantum i området nord for 62°N ventes å bli som tidligere år. Størrelsen på det bundne kvantumet har imidlertid variert med størrelsen på kvoter og fleksibilitetsordninger nedfelt i avtalene.

Den 29.09.99 var det i følge Norges Sildesalgslag fisket 48.600 tonn makrell av norske fartøy i området nord for 62°N. Av dette hadde ringnotfartøyene fisket 37.300 tonn.

Fiskeridirektøren fulgte samme prosedyre som tidligere år om sammenslåing av faktorene nord for 62°N og sør for 62°N.

Fiskeridirektøren vil derfor gå inn for en endring i reguleringsforskriften for 2000 slik at det blir samsvar mellom reguleringsforskriften og den sammenslåtte faktor for ringnotfartøyenes fiske sør for 62°N.

Forslaget innebærer ingen endring av ringnotfartøyenes adgang til fisket hverken nord eller sør for 62°N.

Fiskeridirektøren foreslår at av gruppekvoten kan 44.980 tonn fiskes i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum kan inntil 9.600 tonn fiskes i færøysk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at av gruppekvoten kan 77.720 tonn fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan inntil 12.020 fiskes i EU-sonen vest av 4°V i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30'N, og i ICES statistikkområder VIIId, VIIe, VIIf og VIIh.

Ringnotfartøy kan fortsette sitt fiske i området nord for 62° N utover 44.980 tonn med 60.000 tonn inntil norske fartøy har fisket en fangst beregnet til maksimalt 104.980 tonn. Etter faktorsammenslåingen mellom nord for 62° N og sør for 62° N kan et eventuelt fiske utover gruppekvoten sør for 62°N avregnes på gruppekvotene nord for 62° N.

Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket. jfr. pkt 6.

Fartøykvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøyskvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

5.4 ÅPNINGSTIDSPUNKT

Fiskeridirektøren foreslår at for alle andre grupper enn trål åpnes fisket 3. januar 2000.

6. INNBLANDING OG REGISTRERING AV MAKRELL I HESTMAKRELLFISKET I 2000

I forbindelse med makrellreguleringene i de fire foregående årene, har det vært avsatt et eget kvantum av makrell til dekning av eventuelle bifangster av makrell i hestmakrellfisket. Dette kvantumet var på 3.000 tonn i 1995, 2.000 tonn i 1996, 1.500 tonn i 1997 og 1998 samt 1.000 tonn i 1990. Avsetningen har vært belastet gruppekvoten til ringnotgruppen og vært satt lik prognostisert bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Ubenyttet kvantum av avsetningen har blitt tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske. I 1998 ble det av 1.500 tonn makrell tilbakeført 1.200 tonn. I 1999 har det ikke vært grunnlag for å tilbakeføre kvantum til gruppens direktefiske pga. overfiske på gruppekvoten.

Av Tabell 7 nedenfor fremgår omfanget av norsk hestmakrellfiske i perioden 1986-1999.

Tabell 7 Norske fartøyers hestmakrellfangster i perioden 1986 - 1999. Kvantum oppgitt i tonn.

ÅR	KVANTUM
1986	1.073
1987	16.991
1988	44.980
1989	89.107
1990	121.752
1991	53.391
1992	107.555
1993	128.341
1994	94.648
1995	96.132
1996	15.556
1997	46.491
1998	13.366
1999*	45.394

Kilde: Fiskeridirektoratets slutseddelstatistikk (1986-1998)

* Norges Sildesalgslag - innmeldt og slutseddelført pr. 24.11.99

Som det fremgår av Tabell 7 varierer de norske hestmakrellfangstene fra år til år. Dette er en av grunnene til at det er vanskelig å fastsette en godt tilpasset avsetning for bifangster. I tillegg er det også vanskelig å predikere innblandingen av makrell i hestmakrellfisket.

1998 var et dårlig fangstår med en total fangst på 13.366 tonn. Fisket hittil i 1999 har derimot vært godt, med en usedvanlig liten innblanding av makrell. Innblandingsprosenten vil imidlertid variere fra år til år. Makrell og hestmakrell går i perioder hver for seg, andre perioder går de sammen. Dette er vanskelig å forutse.

Selv om innblandingsprosenten hittil i år er minimal, er det risikabelt å fjerne denne avsetningen i 2000. Dersom innblandingen viser seg å være mindre enn en eventuell avsetning, vil et eventuelt ubenyttet kvantum bli tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske etter makrell, slik en har tilrettelagt for tidligere.

Fiskeridirektøren vil derfor basere seg på en fangstprognose i størrelsesorden 50.000 tonn hestmakrell i 2000, og en realistisk innblandingsprosent på 4%. Da vil den totale innblandingen av makrell i hestmakrellfisket ligge i størrelsesorden 2.000 tonn i 2000.

Bestemmelsen om tillatt innblanding på inntil 10% makrell i hestmakrellfangster, og leveranser ble innført i 1995 i erkjennelse av at makrell som innblanding kan være et problem, også for den aktsomme fisker når det fiskes hestmakrell.

Det er imidlertid Fiskeridirektøren sin prinsipielle holdning at alt uttak av en art må bokføres og registreres med rett kvantum. Dette betyr at alt oppfisket kvantum av kvotebelagte arter må avregnes mot kvoten for arten.

Modellen som er benyttet består av følgende elementer:

1. Bifangstprosenten i 1999 settes til inntil 10% makrell i hestmakrellfangster i vekt av fangst ombord eller ved levering.
2. Dersom det enkelte fartøy har bifangst på 10% eller mer, inndras verdien av kvantum på 10% og over til fordel for salgslagene.
3. Samlet bifangstkvanntum i hestmakrellfisket avregnes mot bifangstavsetningen, og belastes følgelig ikke fartøykvotene i makrellfisket.
4. På grunnlag av totalkvantum hestmakrell og foretatte prøver med hensyn til makrell som bifangst i hestmakrellfisket beregnes totalt uttak av makrell i hestmakrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

7. REGULERINGSTILTAK FOR Å MOTVIRKE NEDDREPING OG DUMPING AV MAKRELL I 2000

For å bidra til å redusere dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1999 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell, men ikke til å få full kontroll med neddreping og dumping. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 2000.

Fiskeridirektøren vil som i foregående år innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 2000.

Fiskeridirektøren vil etter samråd med næringen fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 2000-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, og sa at det ikke er helt avklart hva totalkvoten blir i 2000, men at den sannsynligvis blir noe høyere enn i år.

Når det gjelder deltakerkriterier var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at årets deltakervilkår videreføres for 2000.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag for trålgruppen, og sa at det har kommet spørsmål fra trålerlaget om det bør innføres en særlig deltakerbegrensning for trål i nordsjøen. Han sa at dette er en stor sak å vurdere, og at en ikke har mulighet til å se på dette her og nå. En har imidlertid ikke hastverk, i det fisket ikke åpnes før 6. november. På det nåværende tidspunkt foreslår en at fartøyene i hvertfall må ha industri-/nordsjøtråltillatelse.

Oddmar Hatlevik viste til at det er nødvendig å gjøre dette, og at det er mulig dersom det er politisk vilje til det.

Gullestad sa at han forstår synspunktene, og at han er villig til å se på det.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at bare fartøy med industri-/nordsjøtråltillatelse kan komme i betraktning for deltakelse i fisket.

Jakob M. Jakobsen viste til Fiskarlagets forslag om krav til deltakelse minst ett av de tre siste år også for fartøy som fisker med not og krok.

Peter Gullestad sa at han var prinsipielt enig, men at han også ser kostnadene med å gjøre dette.

Johan H. Williams spurte om Fiskarlaget har laget en utredning om dette. Han ønsket en utredning med en skikkelig begrunnelse, slik at en kan vurdere om dette er så viktig at en vil bruke ressurser på det.

Jakobsen sa at begrunnelsen er den stadige tilstrømming i gruppen under 13 meter. Det negative med ikke å gjøre dette nå er at fiskerne vil posisjonere seg i den nærmeste fremtid.

Gullestad sa at han er villig til å se på dette, men at en bør få et bedre underbygget forslag.

Ola Olsen sa at en ønsket avstemning over forslaget.

Gullestad sa at han kunne slutte seg til forslaget på prinsipielt grunnlag, men føyde til at en må vurdere hva en skal prioritere.

Inge Arne Eriksen pekte på at det er noe overdrevet å tro at båter under 13 meter kan fiske havet tomt, og sa at en ikke bør ha en for stram modell.

Gullestad viste til at automatdorger er uhyre effektive, og at de kan fiske 10-15 tonn i døgnet.

Gunnar Album spurte om det er et problem utover fordelingsspørsmålet mellom gruppene.

Jakob M. Jakobsen sa at dette i hovedsak er et regulerings- og fordelingsproblem.

Williams sa at det vil kreve en politisk avklaring før en går i gang med et eventuelt arbeid. Forslaget betyr imidlertid at det ikke skal være tillatt for denne gruppen å fiske fra 1. januar.

Gullestad sa at det kan gjøres slik at det settes en maksimalkvote på 5 tonn, og at det må være stengt fra årsskiftet for å holde alle muligheter åpne.

Knut Torgnes viste til at en har et fiskeri i Oslofjorden om våren som er veldig lønnsomt, og som ikke må stenges.

Gullestad viste til at dette ikke vil være et problem i første kvartal.

Jaksobsen var enig med Torgnes i at det må tillempes her.

Gullestad sa at han kan støtte Fiskarlagets forslag, men at en må se dette i forhold til andre prioriterte oppgaver.

Inge Arne Eriksen sa at han ikke kan se at det er dokumentert at fisket fra denne gruppen har så store konsekvenser. Han vil avstå fra å stemme dersom dette innebærer utelukkelse.

Det var flertall i Reguleringsrådet om å gå inn for Fiskarlagets forslag. Sametinget stemte imot.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag for reguleringsopplegget før 14. august 2000.

Ola Olsen sa at han ikke kan se at det er grunnlag for å begrense kvantumet i dette halvåret; han mener at de som kan finne dette fisket lønnsomt må gis adgang til å drive det.

Arne Wåge viste til at en tidligere har hatt en biologisk begrunnelse for begrensninger, men at dette ikke lenger er tilstede i samme grad. Det var tidligere ikke adgang til å vektlegge landsidens interesser, men dette har nå endret seg. En ser på Fiskarlagets innspill som et syn på at deres interesser skal være enerådende. Fiskeridirektøren har imidlertid behov for å se saken i litt større sammenheng.

Rolf Domstein viste til at det har vært en fantastisk prisutvikling for makrell, og at en har klart å utvikle et marked for den makrell som fiskes på høsten. Dette er bakgrunnen for at en ønsker mest mulig fisket utover høsten. Om våren har EU sitt hovedfiske, og makrellen er mindre i denne perioden. Han synes forslaget er et godt kompromiss, i det det avsettes et kvantum for fisket i denne perioden.

Gullestad la til at det biologiske hensyn ikke er helt dødt.

Olsen sa at for industrien må det være en fordel at flåten kan være mest mulig fleksibel. Han ville derfor fastholde forslaget.

Gullestad sa at han oppfatter forslaget fra Fiskarlaget slik at fisket skal være helt åpent. Han ville imidlertid foreslå at kystgruppen ikke skal åpne sitt fiske før 1. april, og ville ellers stå på at det avsettes et kvantum.

Torgnes viste til at markedet sannsynligvis hadde ordnet dette. Spørsmålet er om en skal utelukke fartøyene fra å utnytte de mulighetene som er der.

Det ble etter dette stemt over forslagene:

6 medlemmer stemte for Norges Fiskarlags forslag (Fiskarlagets fem representanter samt Norsk Sjømannsforbund).

5 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag (Fiskeridirektøren, Sametinget, FNL og NNN).

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for et fritt reguleringsopplegg også i første periode.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til gruppekvote for kystfartøygruppen på 30.000 tonn.

Ola Olsen viste til Fiskarlagets forslag på 25.000 tonn, og han ønsket å vite Fiskeridirektørens begrunnelse for å avvike dette.

Gullestad viste til at en tar de politiske signaler som kommer.

Det ble stemt over forslagene:

8 medlemmer stemte for Norges Fiskarlags forslag på 25.000 tonn (Wold, Gerhard Olsen, Ola Olsen, Remøy, Larsen og Dahl).

3 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag på 30.000 tonn (Fiskeridirektøren, Jakobsen og Eriksen).

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 25.000 tonn.

Reguleringsrådet foreslår videre at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

Reguleringsrådet gikk dernest inn for at kystfartøygruppen deles i to lengde-/redskapsgrupper med en gruppe for notfartøy på 13 meter største lengde og over, og en gruppe for notfartøy under

13 meter største lengde samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre.

Peter Gullestad viste til Fiskeridirektørens forslag til maksimalkvote på 80 tonn for gruppen notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Ola Olsen viste til at Fiskarlaget har et forslag på 85 tonn.

Gullestad sa at han kan være med på dette.

Det var følgelig enighet i Reguleringsrådet om å sette maksimalkvoten til 85 tonn, og at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig. Det var også enighet om et garantert minste kvantum på 5 tonn for fartøy under 9 meter.

Peter Gullestad viste til forslaget i saksdokumentene om differensierte maksimalkvoter for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter, og sa at en her aksepterer samme tonnmengde som i fjor, og at dette vil innebære en kort sesong.

Det var enighet i rådet om å foreslå at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende inndeling:

13-14,9 meter	140 tonn
15-17,9 meter	195 tonn
18-21,35 meter	325 tonn

Det foreslås videre at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998 (skjæringsdato 09.07.98), ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Fiskeridirektøren skal, etter samråd med næringen, kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 25.000 tonn.

Reguleringsrådet gikk videre enstemmig inn for de øvrige bestemmelser i kystfartøygruppen:

Høvedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

For å kunne delta i fisket med not må høvedsmannen være registrert i fiskermanntallet på blad B. Fartøyet må være egnet og utstyrt for å kunne delta i notfisket.

Notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets regionkontor før de starter makrellfisket.

Ingen kan fiske og/eller levere mer enn en kvote.

Fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Ingen som deltar i ringnotgruppen, trålgruppen eller i kystfartøygruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde enten de fisker med not eller med garn og snøre, kan delta med annet fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller med notfartøy under 13 meter største lengde.

Ingen kan delta med mer enn ett fartøy i den del av kystfartøygruppen som utgjør fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller notfartøy under 13 meter.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til gruppekvote for trålerne på 2,2 % av totalkvoten.

Oddmar Hatlevik sa at dette ikke henger sammen med påstander om at en skal stå for stabile rammevilkår.

Gullestad svarte at en ikke har fått gjennomslag for noen annen fordeling. En må jobbe gjennom organisasjonen i det holdningen er at en lytter til disse. Det var ikke fremkommet andre forslag.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for å tildele trålerne en gruppekvote på 2,2 % av totalkvoten.

Det var videre enighet om at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor for 2000.

Oddmar Hatlevik viste til Fiskeridirektørens forslag om at fisket blir regulert med fartøykvoter uten overregulering, og sa at fisket tvert imot må overreguleres.

Thorbjørn Thorvik sa at en i år ikke har hatt overregulering, og at en måtte refordle kvotene. En har tidligere hatt problemer med å stoppe fisket i tide.

Peter Gullestad sa at en vil se på dette, men en ikke vedvarende kan se på at det foregår et overfiske.

Det var enstemmighet i Reguleringsrådet om å sette 6. november som åpningsdato.

Når det gjelder partråling var det enighet om å kreve skriftlighet, samt at partrållaget ikke skal kunne oppløses etter at fisket har startet.

Reguleringsrådet foreslo videre at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Reguleringsrådet gikk også inn for å foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 1999, og foreslår at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Melding om at fangsten er fisket av et partrållag skal gis ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering, og skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.

Et fartøy kan bare dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

Fartøy påmeldt som partrållag kan ved melding til Fiskeridirektoratet oppløse partrållaget.

Når det gjelder fisket i ringnotgruppen var det enighet om følgende forslag:

Av gruppekvoten kan 44.980 tonn fiskes i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum kan inntil 9.600 tonn fiskes i færøysk sone.

Av gruppekvoten kan 77.720 tonn fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan inntil 12.020 fiskes i EU-sonen vest av 4°V i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30'N, og i ICES statistikkområder VIIId, VIIe, VIIf og VIIh.

Ringnotfartøy kan fortsette sitt fiske i området nord for 62° N utover 44.980 tonn med 60.000 tonn inntil norske fartøy har fisket en fangst beregnet til maksimalt 104.980 tonn. Etter faktorsammenslåingen mellom nord for 62° N og sør for 62° N kan et eventuelt fiske utover gruppekvoten sør for 62°N avregnes på gruppekvotene nord for 62° N.

Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket, jfr. pkt 6.

Fartøykvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til avsetning for å dekke bifangst i hestmakrellfisket, og viste til at Norges Fiskarlag går imot dette.

Oddmar Hatlevik viste til at en har beregnet at det vil være nødvendig å avsette 2000 tonn, men at det likevel foreslås å bare avsette 1000 tonn.

Gullestad sa at årsaken til dette er at det i år ikke har vært noen innblanding.

Rolf Domstein viste videre til at i de tilfeller hvor det har vært noen innblanding, har den vært belastet den enkelte båts makrellkvote.

Peter Gullestad kunne etter dette konstatere enighet i Reguleringsrådet om å avsette 1.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 2000-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

3.12.3 . . Mackerel

3.12.3.a Mackerel (combined Southern, Western and North Sea spawning components)

State of stock/fishery: The combined stock is considered to be harvested outside safe biological limits. The spawning stock biomass is above B_{pa} , but the fishing mortality is above F_{pa} . The SSB of the North Sea component remains severely depleted and outside safe biological limits. The Western component, which at present makes up 75-85% of the stock, is estimated in the most recent assessment to have increased. Surveys indicate that the southern component may have increased.

Management objectives: The agreed record of negotiations between Norway and the EU in 1999, states: *"The parties noted that the implementation of a mortality based harvesting strategy had resulted in improvement in the size of the western mackerel stock."*

They agreed to continue to apply a multi-annual management strategy to achieve the objective of keeping the level of the spawning stock biomass above the historic low level prior to 1995 (2.3 million tonnes). For the year 2000, the Parties agreed to adopt a TAC consistent with a fishing mortality of 0.17, unless future scientific advice requires modification of this agreement, and to request ICES for appropriate advice on this matter. The Parties agreed that, to provide increased security and greater potential yield, the stock needs to be rebuilt to progressively higher levels." ICES considers that the agreed fishing mortality of $F = 0.17$ is consistent with a precautionary approach.

Advice on management: ICES advises a reduction in fishing mortality in 2000 to F_{pa} or below. The fishing mortality agreed between Norway and the EU (0.17) corresponds to landings in 2000 of 642 000 t inclusive of those taken in international waters. ICES advises that the proposed TAC of 642 000 t covers all areas where North-East Atlantic mackerel are fished.

- The North Sea spawning component still needs the maximum possible protection.

Relevant factors to be considered in management:

Little is known about discards in the mackerel fishery since only one country provides data. The closure of the mackerel fishery in Divisions IVb,c and IIIa throughout the whole year will protect the North Sea component in this area and also the juvenile Western mackerel which are numerous particularly in Division IVb,c during the second half of the year.

This closure has unfortunately resulted in increased discards of mackerel in the non-directed fisheries (especially horse mackerel fisheries) in these areas as vessels at present are permitted to take only 10% of their catch as mackerel by-catch. No data on the actual size of mackerel by-catch is available, but the reported landings of mackerel in Divisions IIIa and IVb,c for 1997 might seriously under-estimate catches due to discarded by-catch. ICES recommends that observers should be placed on vessels in order to estimate discards in those horse mackerel fisheries where discarding is perceived to be a problem.

Closure of Division IVa for fishing during the first half of the year until the Western Mackerel component enters the North Sea in July early August, has been recommended for several years. The Western fish stay there until late December or January the following year before migrating back to the spawning areas. The implemented restrictions for fishing in the North Sea have, particularly during the first quarter, resulted in large scale misreporting from the Northern part of the North Sea (Division IVa) to Division VIa. Allowing a fishery during the first quarter might solve the misreporting problem. This would have implications for North Sea mackerel which traditionally partly have overwintered in this area. However, the percentage of North Sea mackerel in this area during this quarter is uncertain. In view of the present distribution of Western and Southern mackerel, consideration should be given to permitting fishing in Division IVa in January. (See also answer to Special Request Section 3.12.3.b).

Catch forecast for 2000:

Forecasts below show the anticipated catches in the different areas for various fishing mortalities.

Basis: $F(99) = F(96-98) = F_{90} \approx 0.21$, Landings(99) = 723

F (2000)	Basis	SSB (2000)	Catch (2000)	Landings (2000) N	Landings (2000) S	Landings (2000) Total	SSB (2001)
0.15		3898		537	35	571	3970
0.17	$F = F_{90}$ EU-Norway agreement	3872		603	39	642	3886
0.21	$1.0 \times F_{90}$	3826		722	47	769	3739

Weights in '000 t.

N: Northern area comprising the Western areas, North Sea, Skagerrak and Norwegian Sea (IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa,b,d); catches in the international zone in IIa are included;

S: Southern area (VIIIc, IXa).

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

These catch forecasts are based on the assumption that the exploitation patterns in each area, which are very different, as well as the partial fishing mortality levels, will be maintained. Partial F_s for each area were calculated, using the average ratio of the fleets catch at age and the total catch at each age for the years 1996–1998.

Elaboration and special comment:

This years assessment indicates that the stock is larger than predicted in the previous years. According to this estimate, the stock is now well above B_{lim} , and the largest in the time series. The present stock estimate is uncertain, however, and

the perception of a substantial increase in stock size depends on a limited number of observations. In particular, the abundance of the youngest year classes is poorly substantiated, and the predictions are heavily dependent on these.

Stock components

ICES currently uses the term "North East Atlantic Mackerel" to define the mackerel present in the area extending from ICES Division IXa in the south to Division IIa in the north, including mackerel in the North Sea and Division IIIa. The spawning grounds of mackerel from this area are widely spread, and only the area in the North Sea is sufficiently discrete to be clearly identified as a separate spawning component. Tagging experiments have demonstrated that after spawning fish from Southern and Western areas migrate to feed in the Norwegian Sea and the North Sea during the second half of the year. Here they mix with the North Sea component in the North Sea. Since it is at present impossible to allocate catches to the stocks previously considered by ICES they are at present, for practical reasons, considered as one stock: the North East Atlantic Mackerel Stock. Catches cannot be allocated specifically to spawning area components on biological grounds, but catches from the Southern and Western components are separated according to the area where they are taken.

In order to be able to keep track of the development of the spawning biomasses in the different spawning areas, the North East Atlantic mackerel stock is divided into three area components termed the Western Spawning Component, the North Sea Spawning Component and the Southern Spawning Component. according to the following spawning areas.

North-East Atlantic Mackerel			
Distributed and fished in ICES Divisions IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa			
Spawning component	Western	Southern	North Sea
Spawning Areas	VI, VII, VIIIa,b,d,e.	VIIIc, IXa.	IV, IIIa.

The Western Component is defined as mackerel spawning in the western area (ICES Divisions and Sub-Areas VI, VII, VIII a,b,d,e). This component comprises approximately 75 - 85% of the entire North East Atlantic Stock. Similarly, the Southern Component is defined as mackerel spawning in the southern area (ICES Divisions VIIIc and IXa). Although the North Sea component has been at an extremely low level since the early 1970s ACFM regards the North Sea component as still existing. This component is spawning in the North Sea and Skagerrak (ICES Sub-Area IV and Division IIIa). Current knowledge of the state of the spawning components is summarised below:

Western Component: The catches of this component were low in the 1960s, but increased to more than 800 000 t in 1993. The main catches are taken in directed fisheries by purse seiners and mid-water trawlers. Large catches of the western component are taken in the northern North Sea and in the Norwegian sea. The 1996 catch showed a large reduction of about 200 000 t, compared with 1995, because of the reduced TACs. The 1998 catch increased by nearly 100 000 t compared to that of 1997. The SSB of the Western component declined in the 1970s from above 3.0 million t, to 2.2 million tonnes in 1994, but was estimated to have increased to 2.5 million t in 1998.

North Sea Component: Very large catches were taken in the 1960s in the purse seine fishery, reaching a maximum of about 1 million t in 1967. The component subsequently collapsed and catches declined to less than 100 000 t in the late 1970s. Catches during the last five years have been assumed to be about 10 000 t. The size of the North Sea component was last estimated at 68 000 t by egg surveys in 1999 and that component is considered to be severely depleted and outside safe biological limits. An exceptionally large number of juvenile mackerel (1996 year class) was observed throughout the North Sea and adjacent areas during 1997, but did not appear in the IBTS survey in 1998, and did not produce an increase of the spawning population in 1999. These fish are therefore likely to have been of Western origin.

Southern Component: Mackerel is a target species for the hand line fleet during the spawning season in Division VIIIc, during which about one third of the total catches are taken. It is taken as a by-catch in other fleets. The highest catches (80%) from the Southern component are taken in the first half of the year - mainly from Division VIIIc and consist of adult fish. In the second half of the year catches consist of juveniles and are mainly taken in Division IXa. Catches from the southern component have been increasing in recent years and in 1998 reached a maximum of 44 000 t. Egg surveys indicate that the size of the southern component has increased and may by now be of the order of 25% of the total stock, while it was considered to have been about 15% in previous years.

Reference points proposed in 1998:

ICES considers that:	ICES proposes that:
There is no biological basis for defining B_{lim}	B_{pa} be set at 2.3 million t
F_{lim} is 0.26, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	F_{pa} be set at 0.17. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty in the assessments.

Technical basis:

	$B_{pa} : B_{loss} : 2.3$ million t.
$F_{lim} : F_{loss} : 0.26$	$F_{pa} = F_{lim} \times 0.65. F_{0.1} = 0.17$

Combined Assessment: Analytic assessment based on catch numbers at age for the period 1984 - 1998 and egg survey estimates of SSB from 1992, 1995 and 1998.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Mackerel, Horse Mackerel, Sardine and Anchovy, September 1999 (ICES CM 2000/ACFM:5).

Catch data for combined area (Tables 3.12.3.a.1-6):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Total Agreed TAC ¹	Official landings	Disc. slip	ACFM landings ²
1987	Given by stock component		442	589	11	655
1988	Given by stock component		610	621	36	676
1989	Given by stock component		532	507	7	586
1990	Given by stock component		562	574	16	626
1991	Given by stock component		612	599	31	668
1992	Given by stock component		707	723	25	760
1993	Given by stock component		767	778	18	825
1994	Given by stock component		837	792	5	823
1995	Given by stock component		645	660	8	756
1996	Significant reduction in F	-	452	493	11	564
1997	Significant reduction in F	-	470	434	19	570
1998	F between 0.15 and 0.2	498	549		8	667
1999	F of 0.15 consistent with PA	437	562			
2000	F=0.17: F _{pa}	642 ³				

¹Data on discards and slipping from only two fleets, ²Landings and discards from IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa, ³All areas except some catches in international waters in II. ⁴Highest tabulated option in precautionary range. Weights in '000 t.

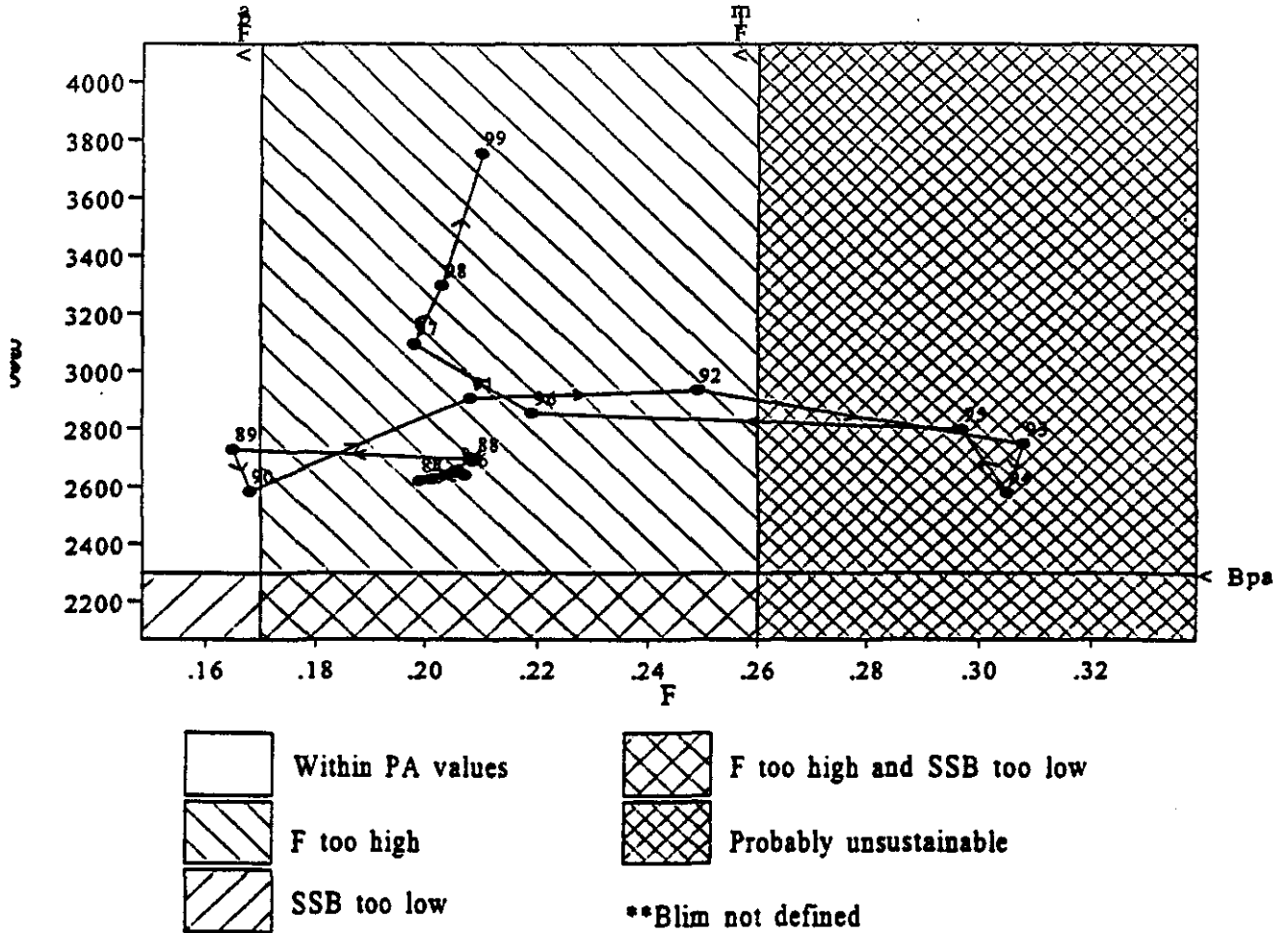
Catch data for western component (Tables 3.12.3.a.4 and 7):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Disc. slip	ACFM landings ²
1987	SSB = 1.5 mill. t; TAC	380	405	11	615
1988	F = F _{0.1} ; TAC; closed area; landing size	430	573 ¹	36	628
1989	Halt SSB decline; TAC	355	495 ¹	7	567
1990	TAC; F = F _{0.1}	480	525 ¹	16	606
1991	TAC; F = F _{0.1}	500	575 ¹	31	646
1992	TAC for both 1992 and 1993	670	670 ¹	25	742
1993	TAC for both 1992 and 1993	670	730 ¹	18	805
1994	No long-term gains in increased F	831 ³	800 ¹	5	798
1995	20% reduction in F	530	608 ¹	8	729
1996	No separate advice	-	422 ¹	11	530
1997	No separate advice	-	416 ¹	19	529
1998	No separate advice		514 ¹		
1999	No separate advice		527 ¹		
2000	No separate advice				

¹TAC for mackerel taken in all areas VI, VII, VIIIa,b,d, Vb, IIa, IIIa, IV. ²Landings and discards of Western component; includes catches of North Sea component. ³Catch at Status quo F. Weights in '000 t.

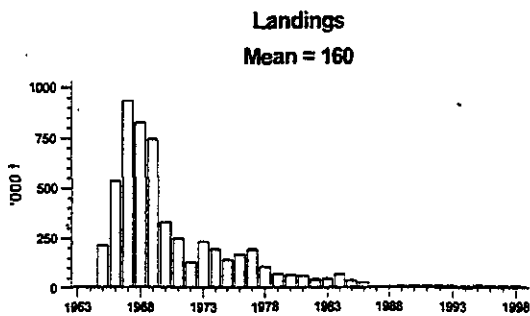
Precautionary Approach Plot

North-East Atlantic Mackerel

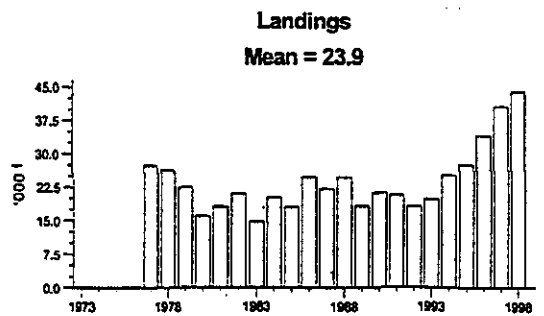

Data file(s): W:\acfm\wgmhsa\1999\Data\mac_nea\final\fin_papl.pa;*.sum
 Plotted on 24/10/1999 at 18:44:27

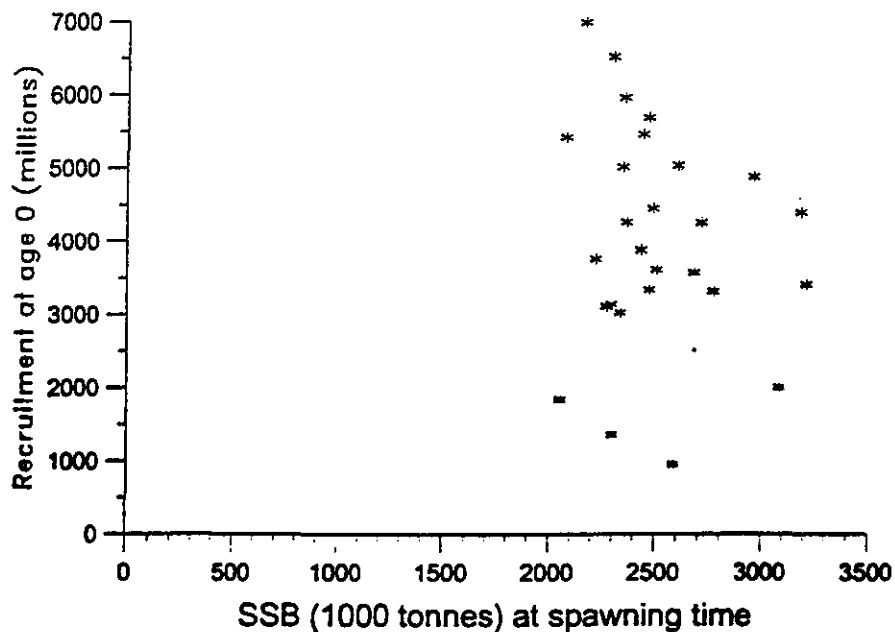
Mackerel; North Sea Component

Mackerel; Southern Component

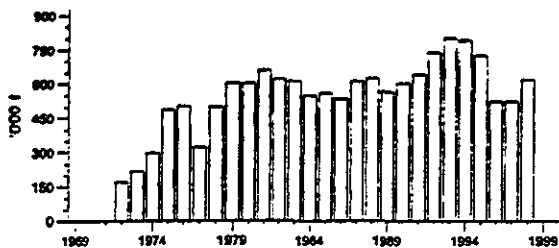
Stock - Recruitment

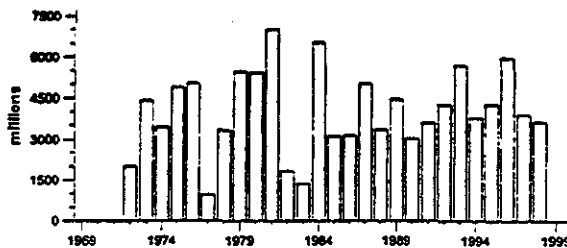
(run: ICAELT01)

Western Mackerel Component

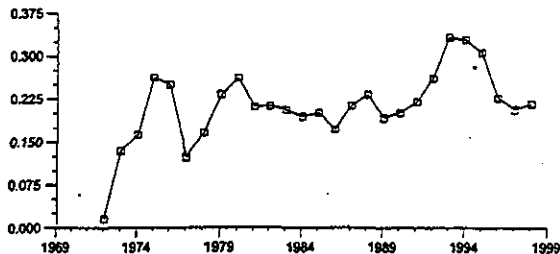
Landings
Mean = 559

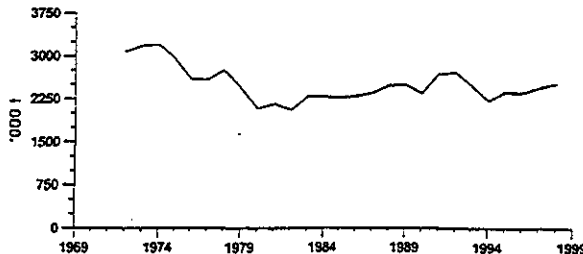
Recruitment (age 0)
Mean = 4032

Fishing mortality (ages 4-8)
Mean = 0.212

Spawning stock biomass
Mean = 2506

Catch data for North Sea component (Tables 3.12.3.a.3+8):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC ²	ACFM landings ³
1987	Lowest practical level	LPL	55	3
1988	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	55	6
1989	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	49.2	7
1990	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	45.2	10
1991	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	65.5	- ⁴
1992	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	76.3	⁴
1993	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	83.1	- ⁴
1994	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	95.7	- ⁴
1995	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	76.3	- ⁴
1996	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	- ⁴
1997	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	- ⁴
1998	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	62.5	- ⁴
1999	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	62.5	- ⁴
2000	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size			

¹Sub-area IV and Division IIIa. ²TAC for Sub-area IV, Divisions IIIa, IIIb,c,d (EU zone) and Division IIa (EU zone).

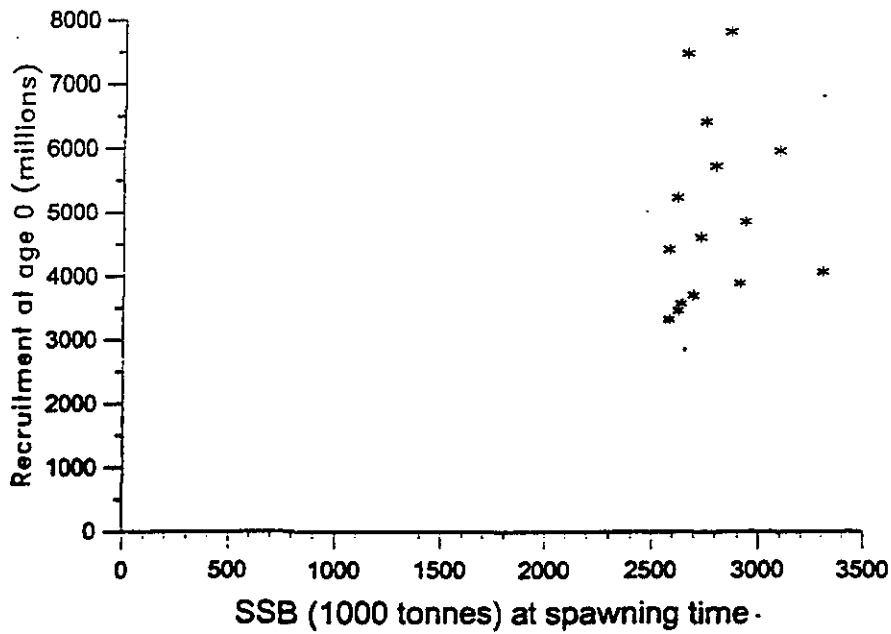
³Estimated landings of North Sea component. ⁴No information. Weights in '000 t.

Catch data for southern component (Table 3.12.3.a.5):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	ACFM landings
1987	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	22
1988	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	25
1989	No advice	-	36.57	18
1990	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1991	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1992	No advice	-	36.57	18
1993	No advice	-	36.57	20
1994	No advice	-	36.57	25
1995	No advice	-	36.57	28
1996	No separate advice	-	30.00	34
1997	No separate advice	-	30.00	41
1998	No separate advice	-	35.00	44
1999	No separate advice	-	35.00	
2000	No separate advice			

¹Division VIIIc, Sub-Areas IX and X, and CECAF Division 34.1.1 (EU waters only). Weights in '000 t.

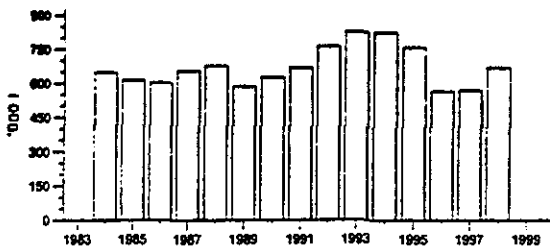
Stock - Recruitment

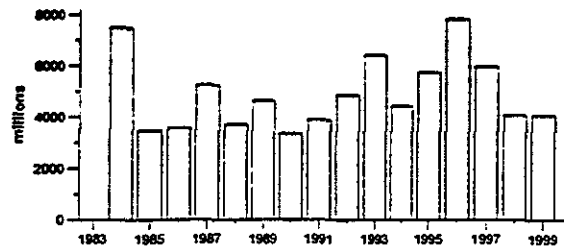
(run: ICAELT05)

North-East Atlantic Mackerel

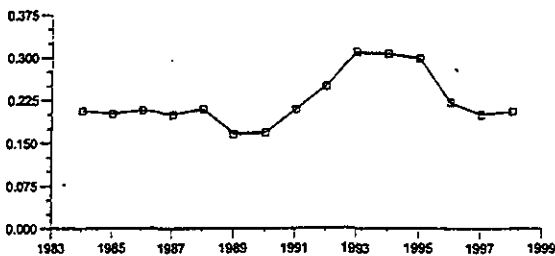
Landings
Mean = 669

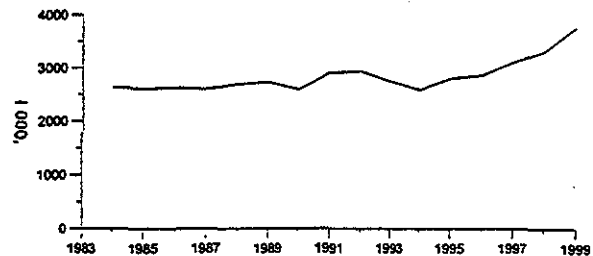
Recruitment (age 0)
Mean = 4915

Fishing mortality (ages 4-8)
Mean = 0.223

Spawning stock biomass
Mean = 2844

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
021299

Vår referanse
9900416/7-532.5

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
Deres dato	Deres referanse
	03. DES. 1999
SAKSNR.	DOK.NR.
42102/99	2
U.C. §	1

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2000

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 29.11-1.12.1999 og fattet slikt vedtak:

Generelt om makrellforvaltningen

«1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet fiskeriavtalen mellom Norge og EU for 2000. Etter det organisasjonen kjenner til ligger det imidlertid an til at det kan bli en liten økning av den norske makrellkvoten for 2000.

2. Norges Fiskarlag er tilfreds med at den nye trepartsavtalen som er inngått mellom Norge, EU og Færøylene i Brussel 19.11.1999 om forvaltningen av makrell. I denne avtalen har partene fastsatt en såkalt referanse-TAC på 560.000 tonn som angir en øvre grense for hva som kan tas ut av makrell innenfor partenes økonomiske soner. Norges Fiskarlag støtter protokolltilførselen fra norske side om at alt fiske av Nordøst-atlantisk makrell må inkluderes i referanse TAC'n, og ikke slik som situasjonen er nå hvor EU fortsatt fastsetter en autonom kvote for den særlige makrellkomponenten.

Avtalen gir også en ramme for det totale færøyske fisket for 2000.-

3. Norges Fiskarlag anser den nye trepartsavtalen som en skritt i riktig retning i forhold til næringens strategi for å oppnå en økt norsk makrellandel. Organisasjonen betrakter årets makrellarrangement som en mellomløsning, og at man for 2001 må ta sikte på å drøfte alle relevante makrellspørsmål i en trepartskontekst.

Norges Fiskarlag viser til næringens felles innsats på dette området, jfr. notat av 15.10.1999 og til møte den 4.11.1999 med fiskeriminister Angelsen og statssekretær Skjørestad i UD om de krav næringen har fremmet i makrellprosessen med EU. I nevnte møte ble det konkludert med at det er nødvendig med økt forskningsbehov vedrørende makrellens utbredelse for å underbygge den norske posisjonen om økt norsk makrellandel. Norges Fiskarlag forventer derfor at myndighetene aktivt følger opp denne konklusjonen ved å sørge for at det kanaliseres tilstrekkelige økonomiske midler til makrellforskningen i årene framover.

4. Norges Fiskarlag legger til grunn at norske myndigheter fortsatt følger opp spørsmål om forvaltningsområder, kontroll- og håndhevelse, tekniske reguleringsiltak (bl.a vanntrekk), fordeling av bestanden på partene, adgang til hverandres soner, økonomiske faktorer og andre relevante spørsmål for å få til et helhetlig forvaltningssystem for denne bestanden.

Adresse
Pilsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato
021299Vår referanse
9900416/7-532.5

2 av 5

5. Norges Fiskarlag er kjent med arbeidet som foregår i regi av NEAFC når det gjelder regulering av makrellfisket i internasjonalt farvann. Organisasjonen vil uttrykke skuffelse over at det ikke var mulig å oppnå en helhetlig løsning på makrellspørsmålet under årsmøtet i NEAFC i november d.å.

Fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper

6. Når det gjelder fordeling av den norske makrellkvoten på de ulike fartøy/redskapsgrupper vises det til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, punktene 14-16 i landsmøtevedtak 8/96 og punktene 23-26 i landsmøtevedtak 5/98. Med basis i forannevnte vedtak går Norges Fiskarlag inn for følgende fordeling av makrellkvoten i 2000:

Kystgruppen:	25.000 tonn	
Trålgruppen:	2% av den norske kvoten	=
Ringnotgruppen:	resterende kvantum	

Kystgruppen

7. Norges Fiskarlag viser til at Fiskeridepartementet i høringsnotat av 9.11.1999 om forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2000 har skissert deltakervilkår som i hovedsak følger samme mønster som i 1999.

Norges Fiskarlag finner å kunne støtte Fiskeridirektoratets forslag til adgangsvilkår for notfartøy mellom 13-21,35 meter og fartøy mellom 13-21,35 meter som fisker med krok og garnredskaper. Fiskarlaget er imidlertid av den oppfatning at det også er behov for å stramme til adgangsreguleringen for fartøy under 13 meter, slik at det for år 2000 må stilles krav om at slike fartøy må ha deltatt og fisket/levert makrell i ett av de tre årene 1997, 1998 eller 1999. Fartøy som ikke oppfyller dette vilkåret bør imidlertid få delta i makrellfisket innenfor en begrenset maksimalkvote. Dette innebærer at man får følgende gruppeinndelinger og deltakervilkår i kystgruppens makrellfiske i 2000:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter:

Hovedvilkår om at fartøyet må ha vært nyttet i notfiske etter makrell og det må ha blitt levert makrell med fartøyet i minst ett av de tre årene 1997, 1998 eller 1999. I tillegg kommer vilkår om merkeregistrering og manntallsføring på blad B, samt fartøyets egnethet i notfiske.

Norges Fiskarlag er av den formening at man må videreføre skjæringsdatoen for beregning av fartøyets kvote, og at denne settes til 9.7.1998. Med bakgrunn i dette gis det enkelte fartøy en fast kvotefaktor.

Notfartøy under 13 meter

Hovedvilkår om at fartøyet må ha vært nyttet i notfiske etter makrell og det må ha blitt levert makrell med fartøyet i minst ett av de tre årene 1997, 1998 eller 1999. I tillegg kommer vilkår om merkeregistrering og manntallsføring, samt fartøyets egnethet i notfiske.

Fartøy som ikke oppfyller ovennevnte adgangsbegrensning må kunne fiske innenfor en maksimalkvote på 5 tonn makrell.

Fartøy som driver med garn og krokredskaper:

Hovedvilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og ha vært nyttet i fiske etter makrell med garn og snøre og det må ha blitt levert makrell i minst ett av de tre årene 1997,

1998 eller 1999. I tillegg kommer vilkår om manntallsføring og merkeregistrering.

Fartøy som ikke oppfyller ovennevnte adgangsbegrensning må kunne fiske innenfor en maksimalkvote på 5 tonn makrell.

8. Norges Fiskarlag viser til bestemmelsene i § 4-4 i reguleringsforskriften av 21.12.1998 om særskilt begrensning i deltakelsen i kystfartøygruppen. Organisasjonen viser til at departementet har gitt direktoratet instruks om hvordan denne bestemmelsen skal praktiseres. Etter Fiskarlagets oppfatning innebærer denne instruksjonen en uklar rettstilstand, hvor man må vurdere hvert enkelt tilfelle, og den enkelte utøver kjenner ikke utfallet av sin situasjon før saken er vurdert av myndighetene. Norges Fiskarlag mener at man bør gå bort fra dagens uklare tilstand, og over til å benytte den tradisjonelle definisjonen om at majoritetsinnehaver er person/selskap som har minst 51% av eierinteressene.

Kvotefordeling innad i kystgruppen - maksimalkvoter - åpningsdatoer

9. Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens kvote på 25.000 tonn fordeles som følger:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter:	12.500 tonn
Øvrige fartøy i kystgruppen:	12.500 tonn

Når det gjelder maksimalkvoter i de enkelte grupper foreslår Norges Fiskarlag følgende opplegg:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter reguleres etter samme kvotenøkkel som i 1999 og består av følgende tredeling:

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
13-14,9 meter	0,43	150 tonn
15-17,9 meter	0,60	210 tonn
18-21,35 meter	1,00	350 tonn

Øvrige fartøy i kystgruppen (notfartøy under 13 meter, samt garn og krokfartøy) reguleres med en flat maksimalkvote på 85 tonn. Norges Fiskarlag går inn for at fartøy under 9 meter gis et garantert kvantum på 5 tonn.

Fartøy innenfor denne gruppen som ikke oppfyller vilkåret om tidligere deltagelse/fangst i makrellfisket gis en maksimalkvote på 5 tonn, jfr. punkt 7.

Norges Fiskarlag går inn for at fisket i kystgruppen åpnes fra årets start innenfor en maksimalkvote på 40 tonn (alle grupper), slik som i inneværende år. Ordinær åpning for makrellfisket i kystgruppen settes til 14. august 2000. Makrell som er fisket fram til denne dato må komme til fratrukk på den ordinære maksimalkvote som gjelder for det enkelte fartøy.

Fartøy mellom 13-21,35 meter som fisker med not i kombinasjon med garn eller krokredskaper må forholde seg til den maksimalkvoten som gjelder for redskapet, og må ikke under noen omstendighet kunne fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten (notkvoten).

Telefaks

Vår dato
021299Vår referanse
9900416/7-532.5

4 av 5

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

10. Norges Fiskarlag går inn for at ringnotgruppen, inklusive fartøyer med tillatelse til å fiske makrell i 70-90 fots gruppen, blir regulert som i 1999, dvs. at kvotene fastsettes i henhold til universalnøkkelen. Dette betyr at fartøyene har trygghet for å disponere sine kvoter optimalt i forhold til planlagt drift og omsetningssituasjonen.
- Norges Fiskarlag går i utgangspunktet inn for at makrellfisket for fartøy som reguleres innenfor ringnotgruppen åpnes fra 2. januar 2000. Dersom myndighetene fortsatt ikke vil tillate en generell åpning av ringnotgruppens makrellfiske fra årets start, må de siste års modell med en begrenset åpning videreføres.
11. Norges Fiskarlag går i mot at det for kommende sesong blir avsatt et kvantum av makrell til potensiell innblanding i bestmakrellfangstene til ringnotflåten. Fiskarlaget er prinsipielt uenig i at slike regler bare skal bli gjennomført for norske fiskere når det ikke inngår som krav i bilaterale fiskeriavtaler. Det vises i den forbindelse til at slike regler de siste årene har blitt gjennomført overfor den norske ringnotflåten, uten at tilsvarende utenlandske fartøygrupper som fisker bestmakrell i norske farvann har fått seg pålagt tilsvarende krav.
12. Norges Fiskarlag går fortsatt inn for at makrell og nordsjøsildtillatelser tilhørende fartøy i gruppen mellom 70-90 fot som blir trukket inn på grunn av manglende aktivitet skal retildeles fartøy mellom 70-90 fot fra hele landet med svakt driftsgrunnlag.

Norges Fiskarlag vil avslutningsvis vise til at kravene til tidspunkt for oppmøte i makrellfisket nord for 62°N kan komme i konflikt med pågående sesongfiskerier. Norges Fiskarlag vil spesielt vise til loddefisket ved Jan Mayen/Island/Grønland og seinotfisket nord for 62°N. Norges Fiskarlag mener at den dispensasjonspraksis myndighetene har hatt på dette området de siste årene i stor grad vil løse eventuelle problemer som skulle oppstå.

13. Norges Fiskarlag viser til at det fra 1998 ble innført en ordning med inspektører om bord i noen av ringnotfartøyene. Det konstateres at ordningene ble videreført uten endringer i 1999 uten at næringen fikk anledning til delta i evalueringen av ordningen. Norges Fiskarlag er av den oppfatning at alle parter vil være tjent med å trekke med seg næringsutøverne i en evalueringsprosess av inspektørordningen. Fiskarlaget foreslår derfor at myndighetene så tidlig som mulig på nyåret legger opp til en gjennomgang av regelverk og inspektørordningen i makrellfisket.

Trålgruppen

14. Fisket i trålgruppen foreslås videreført innenfor samme deltakervilkår som tidligere år. Trålgruppens fiske bør åpnes 6. november 2000 og sees i sammenheng med åpningen av et direkte fiske etter sild sør for 62°N for trålgruppen.

Norges Fiskarlag går videre inn for at en bør videreføre en påmeldingsordning, og at kvoten til det enkelte fartøy i størst mulig grad gis som en garantert kvote.

Ad. bruk av leiefartøy

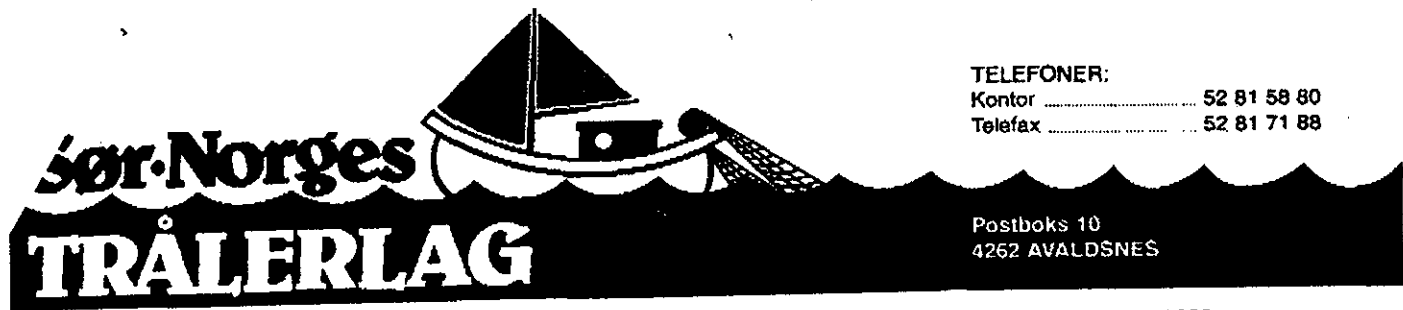
15. Når det gjelder spørsmålet om bruk av leiefartøy vises det til landsstyrevedtak 50/99 hvor Fiskarlaget går inn for at det må åpnes opp for en generell adgang til å benytte leiefartøy ved havari og forlis som medfører vesentlige driftsavbrudd. En slik ordning må knyttes opp til en streng dispensasjonspraksis for å hindre misbruk av ordningen.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

Reguleringsrådet
v/fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185

5804 BERGEN

Karmøy, den 25.11.99

MAKRELLFISKET FOR TRÅLGRUPPEN 2000 - ADGANGSBEGRENSING FOR NORDSJØTRÅLERNE

Styret i Sør - Norges Trålerlag har behandlet ovennevnte sak og vil enstemmig slutte seg til det vedtaket arbeidsutvalget i Fiskarlaget Vest (se vedlegg) fattet i møte 15.11.99.

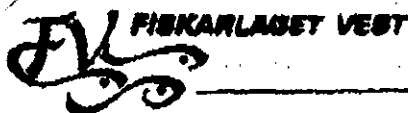
Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østersjø
daglig leder

Bergen, 17.11.99

Vår ref: 1989/99/18/38V5.1.

Norges Fiskarlag
Pir-senteret
7452 TRONDHEIM

TELEFAKS

**VURDERING AV INNFORING AV ADGANGSAVGRENSING I NORDSJØ-
TRÅLARANE SITT MAKRELLFISKE.**

Arbeidsutvalet i Fiskarlaget Vest har handsama ovannemnde som sak 30AU/99 i sitt telefonmøte den 15.11.99, og fatta følgjande vedtak.

"Fiskarlaget Vest ved formann er blitt kontakta av nordsjøtrålarane sin organisasjon med førespurnad om å ta denne problemstillinga opp som sak.

Arbeidsutvalet i Fiskarlaget Vest vil vise til at for å delta i trålfisket etter makrell må fartøy inneha nordsjøtrålkonsesjon og deretter framstillast for Kontrollverket for godkjenning for levering til konsum

Pr. i dag er det 58 trålarar påmeldt, og alle som har hatt interesse og høve til å delta opp gjennom dei siste åra har hatt mogelegheit for det

Mogelegheter til å få tildelt nordsjøkonsesjon for nye aktørar er i dag nærast fråverande.

Sjølv om trålarane har lav gruppekvote og lav maksimalkvote pr. fartøy, har det dei siste åra vore ei jamn auke i talet på deltakande fartøy. Dette gjer at maksimalkvoten pr. fartøy i årets fiske berre er på 60 tonn.

Postadresse:
Postboks 4081, Dreggen
N-5835 BERGEN

Kontoradresse:
Slottgt. 3
5003 BERGEN

Telefon: 55 55 39 80
Telefax: 55 55 39 88
e-mail: vest@fiskarlaget.no

Bankto: 8611.05.06331
Post giro: 0640.04.05116
Org.nr: NO 838 513 109

side 2

Dersom trålarane i framtida skulle få større gruppekvote, er det grunn til å tru at interessa for å delta vil auke, noko som vil halde maksimalkvoten pr. fartøy nede på eit lavmål.

Arbeidsutvalet i Fiskarlaget Vest vil rette ei oppmoding til Norges Fiskarlag om å handsame spørsmålet om innføring av adgangsgrensing i nordsjøtrålarane sitt fiske etter makrell.

Makrell er ein del av nordsjøtrålkonsesjonen og arbeidsutvalet vil be om at det juridiske aspektet blir belyst, og om det i det heile er mogeleg å få adgangsgrensing gjennomført.

Dersom Landsstyret finn å gjennomføre dette, vil arbeidsutvalet i Fiskarlaget Vest be om at ein regulerer deltakinga i makrellfisket slik at ein må ha delteke i eitt av dei tre siste åra for å få adgang, t.d. eitt av åra 1997 - 1998 - 1999 for å få delta i 2000

Arbeidsutvalet i Fiskarlaget Vest vil tru at eit eventuelt vedtak om dette må ut på høyring i medlemslaga.*

Med helsing
Fiskarlaget Vest

Janet L. W. Bakke

Kopi: Sør-Norges Trålerlag

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

Postboks 101
4262 AVALDSNEST

Reguleringsrådet
v/fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

5804 BERGEN

Karmøy, den 13.10.99

MAKRELL- OG NORDSJØSILDFISKET 2000 - INNSTILLING FRA SØR - NORGES TRÅLERLAG TIL MØTET I REGULERINGSRÅDET 8. - 9.12. 99.

Åpningsdato

Styret i Sør - Norges Trålerlag mener man må ha samme åpningsdato for fisket etter makrell og nordsjøsild i 2000, og den må være den samme som i 1999.

Fartøkvoter

Statssekretær Johannes Nakken la på årsmøtet 1999 i Fiskarlaget Vest fram tanker om at fartøyene fikk et sett med kvoter (fartøkvoter) som de kunne velge å ta når det passet. Disse tankene finner styret i Sør - Norges Trålerlag interessante, men de reiser også en del spørsmål som må avklares.

- Kan man la være å ta kvoten helt eller delvis ett år om det ikke passer ? Vi tror man eventuelt må vurdere om den enkelte fisker skal ha alle kvotene i settet hvis vedkommende ikke benytter seg av dem i løpet av et par år e.l.
- Hva med deltakerbegrensing og differensierte kvoter ? Dette bør i tilfelle vurderes innført.
- Hva med påmelding til de enkelte fiskerier ?

Fordeelene er imidlertid mange. Vi vet at med åpning 01.11 av makrell- og nordsjøsildfisket, kan det bli veldig mye fisk som blir landet over relativt kort tid, prisene synker og det kan bli problemer med mottakskapasiteten. I tillegg er det som regel kort tid mellom fisket etter makrell og nordsjøsild og restkvantumet etter nvg-sild som medfører unødige og kostbare endringer/stopp i fisket. Fiskerne burde derfor kunne få velge selv når de vil gå/kunne tenkt seg å ta f. eks. makrellen og/eller nordsjøsilda.

Trålernes kvote

Situasjonen i tobisfisket i 1999 har til fulle vist hvor alvorlig det er for trålerne å stå så tungt på en fot (tobisfisket) når det svikter. Sør-Norges Trålerlag vil derfor kreve at trålernes kvote på nordsjøsild økes betraktelig for år 2000 og de kommende år og at den trappes opp slik at det blir økonomisk akseptable kvoter pr. tråler. I dag er kvotene pr. båt alt for lave og til dels uøkonomiske å ta. Det blir mest for å vedlikeholde rettighetene at mange går på makrell- og nordsjøsildfisket.

Grunngivingen for at kvotene på makrell og nordsjøsilde for trålerne må økes, er følgende :

- Andelen (procentsatsen) var den samme i 1999 som i 1998 og årene før. I 1997 og 1998 var imidlertid situasjonen for trålerne en helt annen enn idag og man kunne kompensere for små makrell-/sildekvoter ved å fiske tobis og øyepål/kolmule.
- Trålgruppen fikk i ressursfordelingen i 1994 9% av nvg-silde-kvoten under forutsetning av at trålgruppen ble delt, dvs. i større eller mindre enn 90 fots båter. Denne delingen har ikke funnet sted og grunngivingen kan derfor ikke gjelde.
- Økonomien i trålerflåtens fiske i 1998 var brukbar. Det er og blir den ikke i 1999 med de fangster og gjeldende priser vi ser idag og i overskuelig framtid.
- Kystgruppens kvote er oppjustert fra 20.000 tonn til 30.000 tonn. Trålgruppens andel har som nevnt vært den samme i flere år.
- Makrell- og sildefisket var det egentlige fisket for nordsjøtrålerne før industritrålingen ble det viktigste.

Vi vil i denne sammenheng peke på vedtaket i sak 4 på årsmøtet i Fiskarlaget Vest 22.04.99 som bl. a. omhandler ressursfordelingen mellom flåtegruppene og hvor det i pkt. 9 heter : «*Årsmøtet vil be Norges Fiskarlag om i inneverande Landsmøteperiode å arbeide aktivt ovanfor våre styresmakter for å auke den norske andelen av makrell. Makrellbestanden er i norsk sone store delar av året, slik at kravet skulle vere forholdsvis enkelt å dokumentere. Auka andel av makrell kan gjere fordelingsproblematikken i år 2001 enklare å gjennomføre.*»

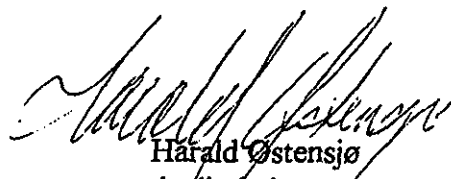
Innretting for fiske til konsum og partråling.

Styret viser her til tidligere vedtak som er oversendt Dem og som De finner kopi av vedlagt.

Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Årsmøte 20. november 1999.

Sak 6 F

Årsmøtevedtak.

Regulering i fisket etter

MAKRELL.

En har i 1999 følgende reguleringer og kvotefordeling i makrellfisket:

Fartøygruppe	Størrelse	Regulering	Kvote i 1999
Ringnot	Over 21,35 m	Konsesjon	123.700 t
Trål		Fartøykvoter avh. av lastekap.	
Kystfartøy		Konsesjon	3.460 t
		Maksimalkvote	30.000 t
Kystnot	13 - 21,35 m	Adgangsreg.	17.500 t
		Makskvote 150 - 350 t	
Dorg og garn	13 - 21,35 m	Adgangsreg. Makskvote: 85 t	
Liten kystnot	Under 13 m	Åpen. Makskvote: 85 t	12.500 t
Dorg og garn	Under 13 m	Åpen. Makskvote: 85 t	-

Pr. 10.11.1999 alle fartøygrupper så nær som trålerne fisket opp sine kvoter.

Forvaltning

Makrellfisket foregår egentlig på tre forskjellige gytebestander, en-sørlig (som gyter i Biscaya), en vestlig (som gyter vest av Irland) og en Nordsjøbestand. Alle tre bestander kommer til Norskekysten på næringsvandring, og det er under fisket umulig å vite om det er den ene eller den andre bestanden en fisker på.

I følge det internasjonale havforskningsråd ligger gytebestanden for disse tre stammene på til sammen 3.872 tonn, og det er godt over det kritiske nivået. Når det gjelder grensen for bærekraftig beskatning bør en ikke ta ut mer enn 16% av totalbestanden pr år ($F=0,17$). Det internasjonale havforskningsråd anbefaler på denne bakgrunn en totalkvote for år 2000 på 642.000 tonn, hvorav 39.000 tonn skal fiskes utenfor Spania og Portugal. Årets totalkvote er på 562.000 tonn.

Norge forhandler hvert år med EU og med Færøyene om fordeling av makrellkvoten. Den norske kvoteandelen var i 1999 på 151.750 tonn. Kvoteforhandlingene for år 2000 er enda ikke slutført.

I tillegg til det fisket som drives i norsk og EU-farvann, drives det et uregulert rovfiske i internasjonalt Smutthavet, hvor bl.a. Russland tar opp store kvanta (67.000 tonn i 1998). Det internasjonale havforskningsråd påpeker også i sin rapport at det foregår neddreping og utkast av makrell uten at dette innrapporteres.

Regulerings- og kontrollbehovet vil som tidligere år være knyttet til hva som foregår i ringnotfisket, både hva angår overfiske, uregulert fiske i «Smutthavet» og utkastproblematikken. I følge det internasjonale havforskningsråd er innrapporteringen av data fra dette fisket utilstrekkelig. Det er kun en av de deltakende nasjoner som rapporterer data om utkast. Når det i tillegg fra Russland opplyses at de alene i 1998 har drevet et uregulert fiske i Smutthavet i størrelsesorden 67.000 tonn, så sier det seg selv at virkningen av de enkelte reguleringstiltak som påtvinges norsk kystfiske blir heller ubetydelige i en sammenheng hvor det spørres etter bærekraftig forvaltning.

Det er på denne bakgrunn vanskelig å se at de reguleringstiltak som gjennomføres for å begrense kystflåtens deltakelse i makrellfisket kan legitimeres ut fra ressursforvaltningshensyn.

Fordeling.

Fra 1998 ble det innført adgangsregulering i fisket etter makrell med fartøy over 13 meter, uansett redskapstype.

Fiskeridepartementet har foreslått å videreføre dette reguleringssystemet også for år 2000.

Norges Kystfiskarlag gikk våren 1998 sterkt i mot forslaget om innføring av adgangsregulering. Årsmøtet finner grunn til å gjenta Styrets vedtak fra 6. juni i 1988:

Norges Kystfiskarlag vil på det sterkeste advare mot en reguleringsordning som begrenser kystflåtens drifsmuligheter. Denne flåten har spesialisert seg på å utnytte de bestander som til enhver tid er tilgjengelige. Makrellbestanden har tradisjonelt utgjort en viktig sesong for mange kystfartøyer.

Norges Kystfiskarlag ser på denne bakgrunn ingen grunn til å endre standpunkt når det gjelder adgangsregulering i kystfartøyenes fiske etter makrell.

Vi mener det var et feilgrep å innføre nye adgangsreguleringer i makrellfisket i 1998.

Vi vil derfor gjenta vårt standpunkt fra tidligere:

Kvotefordeling:

- Kystflåtens sikres en avsetning på 30.000 tonn makrell.
- Ringnotflåten og trålerflåten sikres en avsetning på 100.000 tonn makrell.
- Resten av den norske kvoten avsettes som bufferkvote til seinere fordeling.

Fordeling

- Det innføres ingen adgangsbegrensninger i kystfisket etter makrell for fartøyer under 70' (21,23 m)
- Fritt fiske uten maksimalkvoter for fartøyer som fisker med krokredskap og garn.
- Kystnotfisket reguleres med maksimalkvoter etter samme modell som i reguleringsforskriften for 1995.

SAK 17/99

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2000.

1.1. NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1999.

1.1.1. Deltakelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1999 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål

1.1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Den norske totalkvoten var på 741.000 tonn, og fordelt på grupper som følger:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy	421.200 tonn (56,8 %)
- Trålere	74.050 tonn (10,0 %)
- Kystfartøy	245.750 tonn (33,2 %)
<u>- Totalt</u>	<u>741.000 tonn (100,0%)</u>

- Kystfartøy.

Enhetskvoten ble fastsatt til 75 tonn. Den 12. november ble enhetskvoten økt fra 75 til 85 tonn.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert, for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 % før 1. juli. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Det er på det nåværende tidspunkt ikke innført et konsumpåbud, og det synes mindre sannsynlig at det vil bli nødvendig å innføre et konsumpåbud i år.

Pr 24. november hadde gruppen fisket 193.000 tonn.

- Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Konesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 9,5.

Pr 24. november hadde gruppen fisket 352.000 tonn

- Trålere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt maksimalkvoter etter samme prinsipp som for ringnotfartøy, men med bruttotonnasje som parameter. Kvotefaktoren ble fastsatt til 6,0.

Restkvantumet ble refordelt 25. november 1999. 60 fartøy meldte seg på til fisket etter restkvantumet, og refordelingen ble foretatt ved å øke faktoren fra 6,0 til 7,2.

Pr 24. november hadde gruppen fisket 61.000 tonn.

1.1.3. Fiskets utvikling og totalt oppfisket kvantum.

I samsvar med Havforskningsinstituttets tilråding ble det fastsatt dagforbud for ringnotfartøy 1. februar 1999 (samme dato som i 1998). Forbudet gjaldt mellom kl. 06.00 og kl. 16.00. Unntatt fra forbudet var fiske med loddenot. (Definert som snurpenot med notlin som ikke har masker større enn 64 omfar pr. alen/9,8 mm. halvmaske.) Det ble også gitt dispensasjonsadgang for fiske med sildnot mindre enn 275 favner/517 meter. Den 23. februar 1999 ble dagforbudet utvidet til å gjelde til kl. 18.00. Dagforbudet ble opphevet 30. mars 1999. (20. mars i 1998).

Kystfartøygruppen hadde som i 1998 adgang til å fiske inntil 37.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61° N. Det ble fisket 2.800 tonn ved Karmøy m.v. i 1999.

Fisket av norsk vårgytende sild ved Karmøy m.v. har de siste årene vært som følger:

År	Kvote	Fangst
1996	8.000 tonn	2.300 tonn
1997	4.000 tonn	3.400 tonn
1998	37.000 tonn	6.900 tonn
1999	37.000 tonn	2.800 tonn

Pr 24 november 1999 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 606.000 tonn. En regner med at den norske kvoten på 741.000 tonn vil bli oppfisket.

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2000.

2.1 BESTANDSSITUASJONEN

Gytebestanden av norsk vårgytende sild er nå beregnet til å være i samme størrelsesorden som tidlig på 1950-tallet. Gytebestanden består i imidlertid hovedsakelig av to sterke årsklasser (1991 og 1992), og erfaringsmessig kan det gå lang tid mellom hver gang slike sterke årsklasser opptrer. ACFM forventer at gytebestanden å avta i årene som kommer.

ACFM gir kvoteanbefalinger der maksimal TAC beregnes av enten fiskedødlighet lik 0.15 eller et fangsttak lik 1.5 millioner tonn. ACFM har for 2000 anbefalt et maksimalt uttak på 1.5 millioner tonn.

I kvoteavtalen for 1999 etterspurte kyststatene en arbeidsgruppe som skulle studere hensiktsmessige beskatningsstrategier for mellom- og langsiktig forvaltning av norsk vårgytende sild. Det ble arrangert et slikt arbeidsgruppemøte i Bergen den 2.-3. september 1999. Arbeidsgruppen konkluderte med at både fiskedødligheten og fangsttaket bør senkes i forhold til verdiene som ACFM har benyttet i sin rådgivning til i dag. En senking av fiskedødligheten er et virkemiddel for å redusere sannsynligheten for at gytebestanden skal komme under B_{lim} , og en senkning av fangstuttak vil også øke stabiliteten i uttaket.

Arbeidsgruppens rapport er vedlagt.

2.2. TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2000.

20. oktober 1999 ble det inngått avtale mellom EU, Færøyene, Island, Russland og Norge om TAC og fordeling av totalkvoten for norsk vårgytende sild i 2000. Det var enighet om at TAC for 2000 skulle være 1.250.000 tonn og at den prosentvise fordeling av totalkvoten på nasjoner skal være den samme som for 1999. Kyststatene ble videre enig om en strategi som sier at fra og med 2001 skal det totale fangstuttaket (TAC) beregnes utfra en fiskedødlighet som er mindre enn 0.125, med mindre fremtidige biologiske fakta tilsier at fiskedødligheten kan modifieres.

Norsk totalkvote er således 712.500 tonn for 2000 (57% av TAC).

2.3. DELTAKELSESBEGRÆNSNING (INNSATSREGULERING)

2.3.1. Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar godkjente fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. I tillegg deltar tre eldre fartøy med dispensasjon fra lengdegrensen. Deltakelsen på 1990-tallet har variert fra 400 til 700 fartøy.

Ihht forskrift av 31. desember 1998 om vilkår for deltakelse og godkjenning for fartøy i kystfartøygruppen skal fartøy være egnet, bemannet og utrustet for sildefiske. Forskriften fastsetter nærmere hvilke vilkår som gjelder for hva som skal anses som egnet og utrustet når Fiskeridirektoratets regionkontor ved sin skjønnsutøvelse skal godkjenne fartøyene. Ved samfiske er det gitt særlige bestemmelser, idet det er fritak for kravet om at lettboat skal ha innenbords motor.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal gjelde de samme vilkår for deltakelse i kystfartøygruppen i 2000 som i 1999.

Dette innebærer at det bare skal være adgang til å delta med fartøy under 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre.

Videre at eier av fartøyet skal stå på blad B i fiskermanntallet. Fartøyet skal være merkeregistrert og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Fiskeridirektøren foreslår at det som en del av egnethets- og utstyrsriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 2000 som i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettboat.

Fiskeridirektøren foreslår at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 2000, også skal gjelde ved eierskifte, slik som i 1999.

2.3.2. Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2000 som i 1999, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

2.3.3. Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2000 som i 1999, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

2.4. FANGSTBEGRENSNING PR FARTØYGRUPPE (UTTAKSREGULERING).

Norsk totalkvote er som nevnt fastsatt til 712.500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2000 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskerlags landsmøtevedtak 11/94, korrigert for en overføring av 20.000 tonn fra ringnot til kystnot- og trålgruppen.

Dette forslaget innebærer følgende fordeling:

Kystnot	241.150 tonn	33,9%
Ringnot	400.600 tonn	56,2%
Trål	70.750 tonn	9,9%
Totalt	712.500 tonn	100%

2.4.1. Kystfartøygruppen.

I 1999 ble maksimalkvotene fastsatt etter følgende skala:

Fartøylengde:	Enhet:
Fartøy under 7,00 m s.l.	1
Fartøy 7,0 - 7,99 m s.l.	1,5
Fartøy 8,0 - 8,99 m s.l.	2
Fartøy 9,0 - 9,99 m s.l.	3
Fartøy 10,0 - 10,99 m s.l.	3,5
Fartøy 11,0 - 11,99 m s.l.	4
Fartøy 12,0 - 12,99 m s.l.	4,5
Fartøy 13,0 - 13,99 m s.l.	5
Fartøy 14,0 - 14,99 m s.l.	6
Fartøy 15,0 - 15,99 m s.l.	7
Fartøy 16,0 - 16,99 m s.l.	8
Fartøy 17,0 - 17,99 m s.l.	9
Fartøy 18,0 - 18,99 m s.l.	10
Fartøy 19,0 - 19,99 m s.l.	11
Fartøy 20,0 - 20,99 m s.l.	12
Fartøy 21,0 - 21,99 m s.l.	13,5
Fartøy 22,0 - 22,99 m s.l.	15
Fartøy 23,0 - 23,99 m s.l.	16,5
Fartøy 24,0 - 24,99 m s.l.	18
Fartøy 25,0 - 25,99 m s.l.	19,5
Fartøy 26,0 m s.l. og over	21

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 2000. Størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1999.

2.4.1.1. Størrelse på enhetskvote, periodisering og konsumkrav.

- Enhetskvotens størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av enhetskvotens størrelse:

- Kystgruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til konsumindustrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.

I 1997 ble enhetskvoten fastsatt til 125 tonn, konsumpåbudet ble innført 15. oktober og fisket ble stoppet 20. november. I 1998 ble enhetskvoten fastsatt til 75 tonn, konsumpåbudet ble innført den 6. november og fisket ble stoppet den 18. desember. I inneværende år ble enhetskvoten fastsatt til 75 tonn, men ble den 12. november økt til 85 tonn. Det er ikke på det nåværende tidspunkt innført et konsumpåbud.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og forventet stopp i fisket vil være avhengig av enhetskvotens størrelse. Siden kystgruppens kvote i 2000 vil være lavere enn i 1999, samtidig som en ønsker å unngå et konsumpåbud i slutten av sesongen kan det argumenteres for en lavere enhetskvote enn det som opprinnelig ble fastsatt for 1999. Selv med en noe lavere enhetskvote vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 1999 var overreguleringen i utgangspunktet beregnet til å være i underkant av 30%. En kan muligens også forvente en større deltakelse i kystfisket etter norsk vårgytende sild i 2000 på grunn av kvotesituasjonen i torskesektoren.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten fastsettes til 70 tonn. Dette innebærer at overreguleringen i forhold til faktisk deltakelse blir noe lavere enn den var i 1999. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes, dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvoten i første halvår 2000.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

2.4.2. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

I 1999 ble fartøykvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnottfartøy tildeles fartøyskvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 1999.

2.4.3. Trålere

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøyskvoter i trålgruppen for 2000 som for 1999.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonshavers basiskvotest skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

2.4.3.1. Refordeling.

For de deltakende fartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordelingsordning som i 1999. Refordelingsdatoen i 2000 blir 27. november, og refordelingen skjer ved å øke faktoren.

Fiskeridirektøren kan refordele fartøyskvotene etter 27. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøyskvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 20. november.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Havforskningssinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om «Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62° N», der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og for 1998 og 1999 har en regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området forbeholdes kystgruppen innenfor en kvote på 37.000 tonn. Med en norsk kvote på 712.500 tonn for 2000 vil det tilsi at

kystfartøygruppen kan fiske inntil 35.600 tonn (5 % av norsk totalkvote) norsk vårgytende sild sør for 61°N.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 1999 videreføres i 2000.

2.5.1 KONTROLL

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensningene av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 1999. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IV a, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62° N og 61° N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

Se vedlagte kart.

2.6. DAGSTENGNING

Silda opptrer i tette konsentrasjoner på dagtid og i «slørdannelser» etter mørkets frembrudd. Med det formål å utøve et ressursvennlig fiske har det siden 1996 vært forbudt for ringnotfartøy over 27,5 meter å fiske norsk vårgytende sild med not om dagen under gytevandringen og på gytefeltene. Det har vært unntak for bruk av loddenot (64 omfar pr. alen/9,8 mm halvmaske). I tillegg har reguleringene åpnet for dispensasjon for bruk av liten nordsjønot (kortere enn 275 favner/517 meter). Kystfartøygruppen har hatt adgang til å bruke sine nøter hele døgnet.

Fiskeridirektoratet bygger sitt erfaringsgrunnlag av reguleringsformen på tilstedeværelse på feltet, kontakt med kystvakten og tilbakemeldinger fra alle grupper i næringen.

Erfaringene viser at det var en riktig beslutning å innføre forbud mot bruk av ordinær nordsjønot på dagtid for å redusere faren for notsprengninger og neddreping av sild. Tillatelse til bruk av loddenot på dagtid i stedet for ordinær not synes imidlertid ikke å ha hatt en tilstrekkelig reduserende effekt på notsprengninger. Det er blitt observert notsprengninger med loddenot på dagtid gjennom alle de fire årene og antallet synes ikke å ha blitt redusert i perioden. Det er så langt ikke blitt observert notsprengninger ved bruk av liten nordsjønot. Det må imidlertid tas i betraktning at erfaringsgrunnlaget for bruk av denne nottypen er mindre enn for de øvrige, ettersom det bare er gitt et begrenset antall dispensasjoner. Det er videre bare observert et marginalt antall notsprengninger av fartøy i kystgruppen. Utøvelsen av fisket på dagtid av denne gruppen vurderes så langt som tilfredsstillende. Uansett bruk av nottype på dagtid må fiskeren utøve aktsomhet for å unngå notsprengninger.

Reguleringsopplegget for dagstengning vil bli evaluert underveis med sikte på eventuelle ytterligere endringer.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også i 2000 skal være forbud mot bruk av stor nordsjønot om dagen. Fiskeridirektøren foreslår videre at også bruk av loddenot forbys om dagen, men at dispensasjonsadgangen for bruk av liten nordsjønot opprettholdes. Dagforbudet gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

2.7. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

Under sildas overvintring i Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland fylke er faren for notsprengning grunnet store sildestimer/tetthet overhengende. For å redusere neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

Likhet med i 1999 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren 2000 og påfølgende høst 2000.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Fiskeridirektoratet kan sette vilkår om inspektør ombord.

2.8. ÅPNINGSTIDER M.V.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 2. januar 2000. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

2.9. KONTROLL AV FARTØY.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen skal ha godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor for 2000 før fartøy kan begynne fisket.

2.10. SAMFISKE.

Det har vært få problemer med avvikling av samfiske i 1999. Også regelen om at man må ha minst 50 % igjen av kvoten for å kunne påbegynne samfiske har blitt håndhevet på en uproblematisk måte.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av den innstramningen i adgangen til samfiske som ble gjennomført for 1999. Innstramningen gikk ut på at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske, ikke skulle kunne delta i samfiske samme kalenderår. Også de øvrige bestemmelser om samfiske videreføres fra 1999.

2.11. OVERFØRING AV FANGST.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 2000 som i 1999. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

2.12. LEIEFARTØY

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet. Denne ordningen må man som utgangspunkt stå fast ved.

I 1999 har det vært hjemmel i reguleringsforskriften § 5-2 til å dispensere fra forbudet mot å benytte leiefartøy når forlis eller havari medfører vesentlig driftsavbrudd.

Det vises til den tilsvarende problemstillingen i sak 7/99 om regulering av fisket etter torsk og hyse.

2.13. PARTRÅL

For å unngå at partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket ble det i 1999 vedtatt regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene for 1999 om partråling og kontroll med partråling videreføres i 2000.

2.14. BIFANGST.

Det er registrert en del tilfeller med betydelig innblanding av sei. Dette gjelder særlig i trålfisket der det vinteren 1999 ble innført påbud om partråling ved fiske etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet vil tilråde at bestemmelsene håndheves som i 1999. Risikoen for å få innblanding av sei kan variere i løpet av døgnet. I tillegg overveier Fiskeridirektøren dagstenging med grunnlag i anbefaling fra Havforskningsinstituttet. P.g.a. kvotesituasjonen for bunnfisk for 2000 vil det være et økt behov for å følge med i fisket og komme med tiltak - stengninger, m.v. - ettersom det trolig vil oppstå problemer med bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk og sei opprettholdes. Videre foreslås at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge bifangstproblemer.

2.15. AGNFISKE.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt å omsette sild fisket til agn.

Peter Gullestad viste til forslagene i saksdokumentene.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for å foreslå at det skal gjelde de samme vilkår for deltakelse i kystfartøygruppen i 2000 som i 1999.

Dette innebærer at det bare skal være adgang til å delta med fartøy under 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre.

Videre at eier av fartøyet skal stå på blad B i fiskermanntallet. Fartøyet skal være merkeregistrert og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Det skal som en del av egnethets- og utstyrskriteriene settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 2000 som i 1999.

Rådet gikk inn for at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettboat.

Videre at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 2000, også skal gjelde ved eierskifte, slik som i 1999.

Når det gjelder ringnotgruppen foreslår Reguleringsrådet samme deltakelseskriterier i 2000 som i 1999, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

Når det gjelder trålgruppen gikk Reguleringsrådet enstemmig inn for samme deltakelseskriterier i 2000 som i 1999, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

Ola Olsen viste på generelt grunnlag til problematikken om praktisering av minstemålsbestemmelser for loddenot. Han foreslo på dette grunnlag at utenlandske fartøyer som fisker i Norges økonomiske sone må bruke sildnot.

Peter Gullestad viste imidlertid til at Island nå har endret regelverket.

Alv H. Kleppsvik sa at en ikke har kontrollert noen maskevidde på ringnot, og at en heller ikke har noen ønsker om å begynne med det.

Johan H. Williams spurte hva som er begrunnelsen for forslaget bortsett fra å være slem med islendingene.

Ola Olsen viste til at det også kan begrunnes biologisk. En bør ha dette i tankene i forhandlingene med Island.

Arne Wåge sa at en kan være enige om at det var uheldige episoder i sommer. Dette medførte at en i samtaler mellom Island og Norge var en enige om å foreta en harmonisering av regelverk og håndheving på dette området. Før en kom så langt endret imidlertid Island sin regel til å bli i samsvar med den norske forståelsen av regelverket.

Peter Gullestad sa at synspunktene er notert, men at en konkluderer med at det er en prosess på gang med hensyn til harmonisering på området. En har tradisjon for at det en gjør mht reguleringer skal være fornuftig og rasjonelt begrunnet.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om fordeling av norsk totalkvote. Dette er i forhold til Fiskarlagets vedtak fra 1994 forskjellig i og med 20.000 tonn i overføring fra ringnot til kystnot- og trålgruppen.

Det ble stemt over forslagene:

9 medlemmer stemte for Norges Fiskarlags forslag (Norges Fiskarlag, NNN, FNL og Norsk Sjømannsforbund).

2 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag (Fiskeridirektøren og Sametinget).

Et flertall i Reguleringsrådet gikk inn for en fordeling av totalkvoten i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak fra 1994.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for at kystnotfartøyene reguleres med maksimalkvoter i 2000 med størrelse etter samme skala som i 1999.

Peter Gullestad viste til forslaget om en enhetskvote på 70 tonn.

Jakob M. Jakobsen sa at Norges Fiskarlag foreslår en enhetskvote på 85 tonn; dette vil kunne avhjelpe problemet med at for mye skal tas opp på for liten tid.

Gullestad sa at det ikke har vært behov for høyere kvote fordi fartøy har ligget i kø i hele høst.

Rolf Domstein sa at 85 tonn er lite, og at en bør ha 100 tonn. Det er to forskjellige marked, et for de store og et for de små.

Gullestad spurte om det er riktig at de større båtene leverer i sør, mens de små leverer i nord.

Knut Torgnes bekreftet at dette er riktig. Det er likevel i prinsippet samme køen, men det er ikke omsetningsproblemer i sør-Norge, slik at disse båtene slipper å ligge i kø.

Peter Gullestad sa at han kan gå inn for 80 tonn. Norges Fiskarlag sa seg enig i dette.

Rolf Domstein krevde avstemning.

Det ble stemt over forslagene:

2 medlemmer stemte for FNLs forslag om enhetskvote på 100 tonn (FNL).

9 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens og Norges Fiskarlags kompromiss på 80 tonn (resten av medlemmene).

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for at enhetskvoten settes til 80 tonn.

Det var videre enighet om å foreslå at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes, dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvoten i første halvår 2000.

Reguleringsrådet foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

Når det gjelder konsesjonspliktige ringnotfartøy foreslås disse tildelt fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 1999.

For trålgruppen foreslår Reguleringsrådet samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter for 2000 som for 1999.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket. Konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

Fiskeridirektøren kan refordele fartøykvotene etter 27. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 20. november.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om å videreføre reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61° N i 2000.

Ola Olsen fremmet et forslag om å åpne opp inntil 12 mila, men ønsket subsidiært å følge Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad viste til at skillet er biologisk begrunnet, og at en ikke ønsker å åpne opp for dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å følge Fiskeridirektørens forslag på dette punkt.

For å redusere faren for feilrapportering går Reguleringsrådet videre inn for at det skal være forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IV a, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62° N og 61° N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om forbud mot bruk av stor nordsjønot om dagen. Bakgrunnen for forslaget er et uakseptabelt høyt antall notsprengninger.

Ola Olsen viste til at forslaget innebærer at en i prisnippet forbyr dagfiske for store deler av flåten. Han lurte dernest på hva som er begrunnelsen for å opprettholde dispensasjonsadgangen, og viste til at loddenot er et vesentlig sterkere redskap enn nordsjønot.

Gullestad svarte at en ikke har observert sprengninger her.

Robert Misund sa at da en tillot loddenot var dette et alternativ til full dagstenging. Dette er imidlertid ikke lenger akseptabelt.

Inge Arne Eriksen sa at han ikke kan støtte en holdning der en vet at det foregår neddreping; han støttet Fiskeridirektørens forslag.

Olsen sa at en ikke må tro at dette gjøres med vilje.

Gullestad viste til at dette er et objektivt faktum, og formålet er å forebygge uhell.

Det ble etter dette stemt over forslaget:

4 medlemmer stemte for at bruk av loddenot tillates (Ola Olsen, Jakobsen, Remøy og Norsk Sjømannsforbund).

7 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag (Fiskeridirektøren, Wold, Gerhard Olsen, FNL, NNN og Sametinget).

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for et forbud mot bruk av stor nordsjønot og loddenot om dagen.

Likhet med i 1999 foreslår Reguleringsrådet at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren 2000 og påfølgende høst 2000.

Videre foreslår Reguleringsrådet at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Fiskeridirektoratet kan sette vilkår om inspektør ombord.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 2. januar 2000. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

Det var videre enighet om å foreslå at fartøy i kystfartøygruppen skal ha godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor for 2000 før fartøy kan begynne fisket.

Reguleringsrådet foreslår en videreføring av den innstrammingen i adgangen til samfiske som ble gjennomført for 1999. Innstrammingen gikk ut på at fartøy som har deltatt i

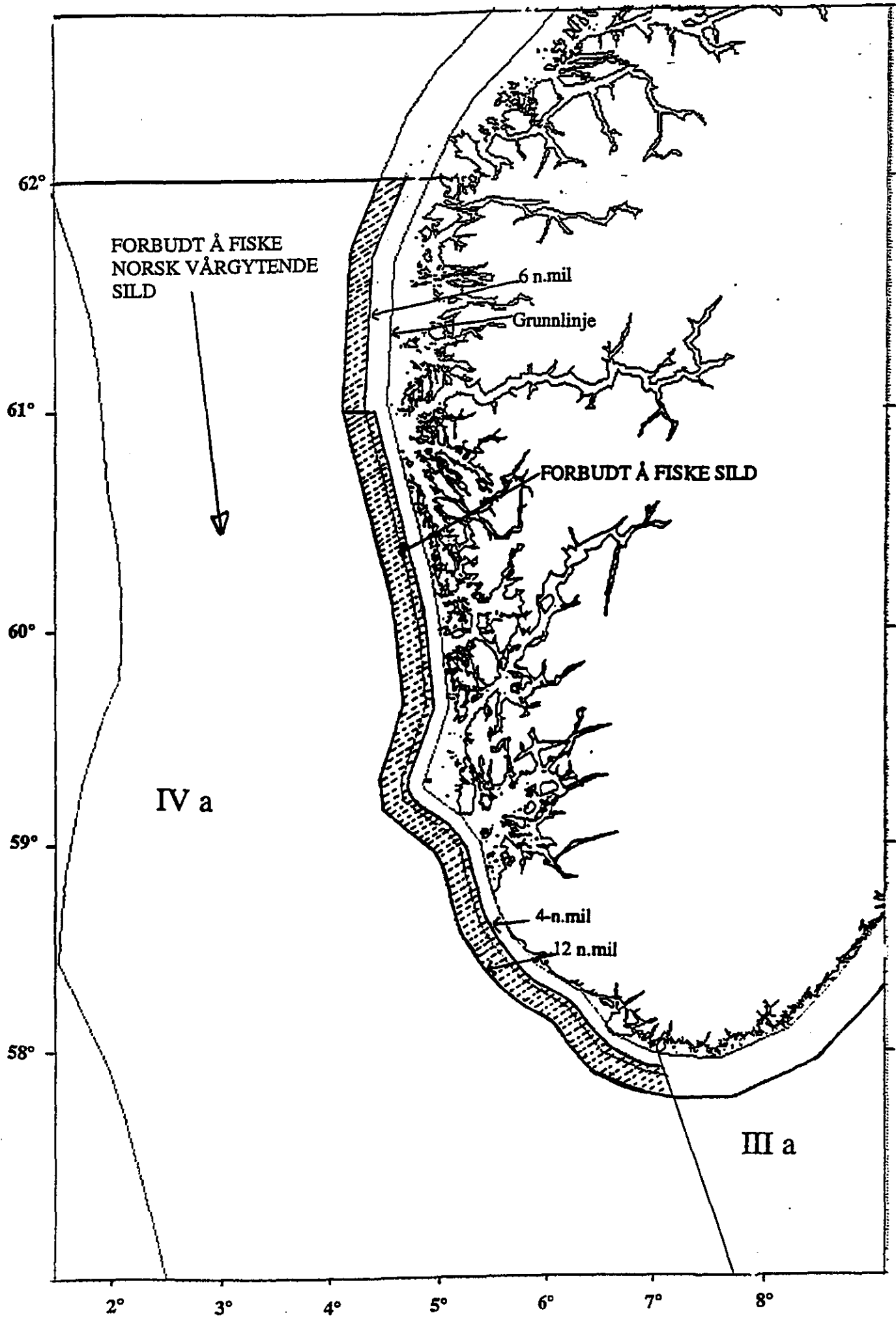
direktehåvingsfiske, ikke skulle kunne delta i samfiske samme kalenderår. Også de øvrige bestemmelser om samfiske videreføres fra 1999.

Reguleringsrådet går inn for at en har samme ordning for overføring av fangst i 2000 som i 1999. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

Reguleringsrådet foreslår at reguleringene for 1999 om partråling og kontroll med partråling videreføres i 2000.

Reguleringsrådet foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk og sei opprettholdes. Videre foreslås at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge bifangstproblemer.

Reguleringsrådet foreslår endelig at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt å omsette sild fisket til agn.

**REPORT OF THE WORKING GROUP TO STUDY APPROPRIATE
HARVEST STRATEGIES FOR MEDIUM AND LONG-TERM
MANAGEMENT OF NORWEGIAN SPRING SPAWNING HERRING**

September 1999

1. INTRODUCTION

A) Terms of reference

Reference is made to the Agreed Record of 7 October 1998 relating to the management measures for 1999, wherein under point 4 and 5 of the Annex, the Parties put forward a request to ICES and agreed that the Working Group to Study Appropriate Harvest Strategies for Medium and Long-term Management of the stock should reconvene in 1999:

Point 4: The parties agreed to submit the following request to ICES: ICES is requested to provide catch options for the year 2000 based on fishing mortality in the range of $F=0.100$, $F=0.125$, $F=0.150$, and $F=0.175$.

Keeping these exploitation rates constant and introducing catch ceiling in the range 1.0-1.5m.t., ICES is requested to provide medium term consequences in terms of yield, year-to-year stability and the risk that SSB should fall below a B_{pa} of 5.0 m.t. and B_{lim} of 2.5 m.t. Such consequences should be evaluated in a 5 and 10 year period.

ICES is requested to provide this information at its meeting in May 1999.

Point 5: The parties agreed that the Working Group to Study Appropriate Harvest Strategies for Medium and Long-Term Management of the Stock should reconvene in order to incorporate, as appropriate, economic and other relevant considerations to the results of the ICES request stipulated above.

The report of the Working Group shall be submitted before September 15th 1999. The ICES response to the request under point 4 shall be taken into account for the purpose of applying medium and long term strategies in the consultations on the management of the stock.

B) Participation

The Working Group to Study Appropriate Harvest Strategies for Medium and Long-Term Management of Norwegian Spring Spawning Herring (WG) met in Bergen, Norway 2-3 September 1999. The following participated:

Sergei Belikov	PINRO, Murmansk, Russia
Are Dommasnes	Institute of Marine Research, Bergen, Norway
Cornelius Hammer	Fed. Res. Centre for Fisheries, Hamburg, Germany
Jan Arge Jacobsen	Faroese Fishery Laboratory, Torshavn, Faroe Islands
Jakob Jakobsson	Marine Research Institute, Reykjavik, Iceland
Andras Kristiansen	Ministry of Fisheries, Torshavn, Faroe Islands
Truls Konow	Directory of Fisheries, Bergen, Norway
Erik Lindebo	Danish Institute of Agriculture and Fisheries Economics Copenhagen, Denmark
Kenneth Patterson	FRS Marine Laboratory, Aberdeen, UK
Nina Rasmussen	Directory of Fisheries, Bergen, Norway
Ingolf Røttingen (Chair)	Institute of Marine Research, Bergen, Norway
Per Sandberg	Directory of Fisheries, Bergen, Norway
Sigurd Tjelmeland (2.9)	Institute of Marine Research, Bergen, Norway

2. THE PRESENT HARVEST STRATEGY

Advice on TAC's for Norwegian spring spawning herring from ICES/ACFM is at present based on a combination of a maximum fishing mortality of 0.15 and a catch ceiling of 1.5 million t. This harvest strategy (or harvest control rule) was first applied by the Coastal States in setting the TAC for 1997, and can be traced to ICES/ACFM in 1996. The most important steps of the implementation of this harvest control rule are reviewed chronologically below:

1996: In the report from May 1996 meeting of ACFM it is stated in the paragraph on Medium-term considerations:

"...Due to weak year classes the spawning stock is expected to decrease in the medium term. The development indicated by medium-term simulations strongly depends on the stock-recruitment model chosen for the simulations and the management regime implemented. It is difficult to construct appropriate recruitment models for the stock, which is characterised by occasional very large year classes and extended periods of low recruitment. Preliminary medium-term simulations indicate that a management regime implementing a combination of a maximum fishing mortality level of 0.15 and a catch ceiling of 1,500,000 t will lead to a low probability of the stock falling below the minimum acceptable level (MBAL) before the year 2006, while either of these measures in isolation will lead to a considerable risk of SSB falling below MBAL."

The paragraph on Management Advice from the same ACFM report read as follows:

"ICES advises that the fishery on this stock should be managed to ensure that the SSB is kept above the MBAL of 2.5 million t."

At their meeting in December 1996 the Coastal states agreed on a TAC for 1997 of 1.5 million t. The basis for this decision was the management regime implementing a

combination of a maximum fishing mortality level of 0.15 and a catch ceiling of 1.5 million t referred to in the ACFM May 1996 report.

1997: ICES noted that the suggested management regime (*i.e.* a combination of a fishing mortality of 0.15 and a catch ceiling of 1.5 million t) was applied by the Coastal states for the TAC setting for 1997. ICES seems to have concluded that the Coastal states, even though not explicitly stated by them, had decided to manage the Norwegian spring spawning herring stock according to this management regime or harvest strategy. The formulation from ACFM in the May 1997 report was as follows (paragraph on Management Objectives):

"Management agencies have adopted a strategy for 1997 based on $F=0.15$, with a catch ceiling of 1.5 million tonnes and a minimum SSB of 2.5 million tonnes. The same strategy in 1998 gives a catch of 1.2 million tonnes. If the same strategy is continued after 1998, the catches will decrease further due to poor recruiting year classes." (ACFM 1997)

Although the coastal states agreed to a TAC for 1998 of 1.3 million t, the discussions on TAC was based on the ACFM report above. However, the discussion did not include a evaluation of the strategy as such.

1998: ACFM in their report (section on Management objectives) repeated that the management agencies have since 1997 adopted a strategy based on $F=0.15$, with a catch ceiling of 1.5 million t and a minimum SSB of 2.5 million t. According to this, the advice on TAC for 1999 was 1263 thousand tonnes. The coastal states in October 1998 agreed on a TAC of 1.3 million t for 1999.

1999: The Advice on management for 2000 (ACFM May 1999) reads as follows: "*ICES advises that the harvest control rule outlined above (*i.e.* $F=0.15$ and a catch ceiling of 1.5 million t) should be applied, corresponding to a maximum catch of 1.5 million t in 2000. ICES advises that uncertainties in the size of the spawning stock, and the medium term development which indicates a large reduction in stock size due to a succession of weak or average recruiting year classes, be taken into account when deciding on the catch for 2000. ICES reiterates its previous advice that in order to comply with the precautionary approach it is important that the management agencies extend the catch control rule as soon as possible to incorporate a reduction in F towards very low levels when SSB is below 5 million t to slow the reduction in SSB towards B_{lim} .*" (ACFM 1999).

Thus, since 1996 ICES/ACFM has given advice on Norwegian spring spawning herring on basis of a combination of maximum fishing mortality of 0.15 and a catch ceiling 1.5 million t. The original intention of this strategy was to keep the stock above 2.5 million t, and the strategy did not include other elements such as stability of catches or compliance to the precautionary approach.

3. COMMENT ON COASTAL STATES REQUEST TO ICES IN 1999 AND THE RESPONSE FROM ICES

The Working Group reviewed the extracts of the report of the ICES Advisory Committee on Fisheries Management to NEAFC dated May 1999 entitled "STOCKS IN THE NORTH-EAST ARCTIC, Norwegian Spring-spawning herring, Barents Sea Capelin" and "ADDENDUM : Medium Term Projections, STOCKS IN THE NORTH-EAST ARCTIC. Norwegian spring-spawning herring ". These are given in Appendix 1 and 2.

The latter document was written in response to the request from the Coastal States in the second of the following terms :

"The coastal states of the Norwegian Spring-Spawning Herring (European Union, Faroes, Iceland, Norway and Russia) have agreed to request ICES to provide catch options for this herring stock for the year 2000 based on fishing mortality in the range of $F=0.1$, $F=0.125$, $F=0.15$ and $F=0.175$.

Keeping these exploitation rates constant and introducing catch ceilings in the range of 1.0 to 1.5 m.t., ICES is requested to provide medium term consequences in terms of yield, year-to-year stability in yield and the risk that SSB should fall below a B_{pa} of 5.0 m.t. and B_{lim} of 2.5 m.t. Such consequences should be evaluated in a 5 and 10 year period."

The WG noted that the request stated that exploitation rates should be kept constant. However, in the simulations which ACFM used, the harvest control rule included a linear decline in fishing mortality between B_{pa} and B_{lim} . ACFM stated that the probability of SSB falling below B_{lim} (2.5 million t) in the coming ten-year period is almost double if this reduction in F at SSB below B_{pa} (5 million t) is not applied.

The WG considered the expression of year-to-year stability in catches could better have been expressed in terms of mean percentage changes in catch between years in the simulations, rather than the difference between maximum and minimum catches which are presented in the ACFM addendum. High fishing mortalities in combination with low catch ceilings means that for high stock levels the catch ceilings will limit the catches, and the high fishing mortalities will be in effect only at low stock levels. This gives a regime approaching constant catches with seemingly high stability. Such a regime will, however, also lead to an increased risk of SSB falling below B_{lim} .

Assessments of this stock are not considered to be precise, as has been stated in ACFM reports for several years and the WG suggests that the risks as calculated should be treated as underestimates or lower limit values.

The ACFM simulations indicate that continued application of a harvest rule limited by a maximum catch of 1.5 million t and a maximum fishing mortality of 0.15 is estimated to have a high probability (19%) of leaving the spawning stock below B_{lim} within 10 years. This, as noted above, is calculated with the assumption of a linear decline in F below B_{pa} .

The past history of the stock also indicates that a 1.5 million t catch ceiling would afford limited protection from over-exploitation. Between 1912 and 1968 catches only slightly exceeded this amount in four years, yet the stock had effectively collapsed by 1969 (Figure 1). However, the situation in this historic time-period is not strictly comparable with present conditions in respect to changes in environmental conditions and exploitation pattern.

Continued fishing with the harvest rule presently used by ICES (with no modifications of fishing mortality when SSB falls below B_{pa}) would incur a risk estimated to be about twice the 19% value recorded above. Such a risk level does not appear compatible with the precautionary approach. If managers wish to maintain management of the stock within precautionary limits, some reduction in exploitation would be required. Reduction in maximum catches would be relatively ineffective as this limit does not reduce exploitation rates when stock sizes are low.

Of the options calculated by ACFM, only the option with maximum catch = 1 million t and maximum fishing mortality = 0.1 approaches the result of a risk in the order of 5% of falling below B_{lim} after ten years, which is often taken as a criterion for precautionary management.

With the background of the Addendum, the WG suggests that the Coastal States request ACFM to reconsider its indication that a catch of 1.5 million t in 2000 (increased from 1.3 million t in 1999) is consistent with the precautionary approach.

4. ECONOMIC CONSIDERATIONS

The response from ICES illustrates consequences of various harvest control rules in terms of yield in tonnes, risk and catch stability. To the parties participating in the fishery, it is the net value which the physical yield generates that is important. Ideally, therefore, an indicator showing net economic revenue from the various management strategies should be given. To assess the net economic revenue from various management strategies, gross revenues, costs and the benefits of stability in catches from year to year have to be estimated.

It was acknowledged that fish prices obtained by the fleets of the various nations participating in this fishery to a great extent will reflect whether the fleets deliver to human consumption or for industrial purposes. In a fishery for consumption, prices obtained will generally increase with the size of the individual herring whereas this effect is non-existent for the industrial fleet.

Concerning the costs, there was general agreement that in a 5-10 year period, variable costs will be most important. The most important variable cost is expected to be wages to the crew. These costs are generally fixed as a percentage of the value of the catch, and will vary accordingly. It was further recognised that as herring is a fish stock which forms schools, variable costs could not be expected to increase when the size of the stock decreases.

To the industry, it is expected that a reduction in variability in yield from year to year will have economic benefits as increased stability should reduce incentives of building up over-capacity in both fleet and processing industry.

Establishing estimates of gross revenues, costs or benefit of stability for all nations participating in the fishery was not possible at the meeting of the working group. As an indicator for yield and for stability in yield, the working group therefore relied on the biological indicators provided by ICES (yield in catch, stability and risk).

5. EVALUATION OF MANAGEMENT STRATEGIES

The Coastal States have not formulated objectives for the management of this stock. However, when discussing the question of TAC for various stocks, the following general objectives are often mentioned:

- Highest sustainable yield
- Low risk of stock collapse
- Stability in yield from year to year

Various harvest strategies will perform differently with respect to these three criteria.

ICES has, for 1999, assessed the spawning stock to be between 10 and 12 million tonnes. The spawning stock consist basically of the 1991 and 1992 year class. Recruitment to this stock is highly variable, and there has been no good recruitment since the 1992 year class. The size of the stock is therefore expected to decrease in the medium to long term. The rate of decrease will however be determined by future annual catch levels.

The question for a management strategy for this stock therefore seems to be the tradeoff between short and long term benefits: Should the coastal states adopt a "constant F strategy" for the stock, or should they adopt a strategy which aims for more stability? A constant F strategy will give TACs which reflect the size of the stock, and with an expected decrease in stock size, the variability in TAC during the next 5-10 years may be high. Another possibility is to adopt a strategy where the fishing mortality is allowed to vary in order to reduce the variability in the TAC from year to year.

Response from ICES

Based on the request from the coastal states, ACFM has evaluated 12 different harvest strategies. Each of the strategies reflects that the annual TAC should be constrained by either a certain fishing mortality or a TAC ceiling.

In order to facilitate discussion, four of the twelve strategies which ICES has evaluated were discussed. Strategy 1 was chosen as it represents the harvest control rule used by ACFM. Strategy 4 was chosen as it is the most conservative rule ACFM

has been asked to assess, and the remaining strategies (2 and 3) show the various combinations of the elements in strategy 1 and 4. The working group felt that, due to the recruitment pattern of occasional large year classes, a 10-year period was appropriate time span for the analysis. The strategies, and their consequences in a 10-year period is given in the table below:

No	Strategy	Average TAC	Difference in catch	P (SSB < 2.5 m.t.)
1	Fish.mort = 0.15 TAC ceiling = 1.5 m.t.	840.000 t.	1.120.000 t.	19%
2	Fish.mort = 0.15 TAC ceiling = 1.0 m.t.	750.000 t.	620.000 t.	16%
3	Fish.mort = 0.10 TAC ceiling = 1.5 m.t.	710.000 t.	990.000 t.	9%
4	Fish.mort = 0.10 TAC ceiling = 1.0 m.t.	660.000 t.	660.000 t.	6%

Table 1. Average TAC, average difference between maximum and minimum catch and probability of SSB falling below Blim=2.5 million tonnes for various management strategies. All indicators reflect a 10-year period.

Strategy 1 is more or less the "fixed F" strategy because the catch ceiling only to a limited extent becomes binding for the level of TAC. This strategy gives the highest average TAC level (840.000 tonnes), but at the same time the highest average difference in catch during the period (1.12 million tonnes). It therefore performs relatively well in respect to a high yield, but relatively bad in respect of stability. The probability of the spawning stock to fall below 2.5 million tonnes is high.

Strategy 2 gives, in relation to strategy 1, a reduction in average TAC from 840.000 tonnes to 750.000 tonnes, and a significant reduction in the average difference in catch (from 1.12 million tonnes to 0.62 million tonnes). In relation to strategy 1, it performs slightly worse in respect of yield, but far better in order to reduce instability. The probability of the spawning stock to fall below 2.5 million tonnes is a slightly less than in strategy 1, but still relatively high.

Strategy 3 gives a slightly lower TAC than strategy 2. Variability is however, far higher. The probability of the spawning stock to fall below 2.5 million tonnes is greatly reduced compared to strategy 1 and 2.

Strategy 4 gives the lowest average TAC of the four strategies. The variability is approximately at the same level as in strategy 2, but the probability of the spawning stock to fall below 2.5 million tonnes is the lowest of the four strategies.

The examples given above show that keeping a fishing mortality at 0.1 or 0.15, and introducing a ceiling on the annual TAC levels of 1 million tonnes, it is possible to reduce the variability in expected catch in the coming 10-year period by 33- 45% respectively. The cost of this will be a reduction in the average TAC at a level of 7-11% .

In order to reduce the probability of the spawning stock to fall below 2.5 million tonnes, a reduction in fishing mortality seems more appropriate than a reduction in ceiling on TAC.

6. SUMMARY

Although management agencies have not formulated management objectives for this stock, a harvest control rule has been used by ICES in their advice since 1997.

In adopting a harvest control rule, average levels of yield, stability of yield and a low probability of the spawning stock to fall below 2.5 million t are expected to be important factors.

ICES assessment indicate that the stock is presently composed almost entirely of the 1991 and 1992 year classes with estimates of low recruitment subsequently. In order to maintain a low risk of the stock size declining below B_{lim} , management strategy should give priority to conservation of the remaining spawning stock until strong year-classes again appear in the fishery.

Doing so will require some modification of the harvest rule used recently ($F=0.15$, maximum catch 1.5 million t) which according to ACFM simulations will not maintain a low probability of stock depletion in the coming 10-year period. For this purpose alterations of maximum catch are not particularly effective or efficient ; instead reductions in fishing mortality are required (Figure 2).

Taking this into account, the WG would like to emphasise that:

- By reducing the ceiling of TAC, the average catches will decrease, but the simulations given by ACFM suggest that it is possible to increase stability in the TACs during the period. However, a reduction in the ceiling of TAC will in itself not reduce the probability of the spawning stock to fall below B_{lim} .
- By reducing fishing mortality, the probability of the spawning stock to fall below B_{lim} can be significantly reduced. In that case, the fishing mortality will be the factor for determining TAC.

7. RECOMMENDATION

As stated in the ACFM addendum, continued fishing using the present harvest control rule with a catch ceiling of 1.5 million t gives a high probability of the SSB falling below B_{pa} in the medium term (5 years). Further, according to the same document there is a high probability (19%) of reaching B_{lim} in the 10 year period even if a reduction in F below B_{pa} is introduced.

Taking this into account the WG recommends that the level of fishing mortality and catch ceiling should be reduced.

This can be achieved by modifying the present harvest control rule to incorporate these lower levels of fishing mortality and catch ceiling.

If the stock size falls below B_{pa} further reductions in F will be necessary in order to comply with the precautionary approach.

8. SUGGESTIONS FOR ICES REQUESTS

The WG suggests that ICES be asked to :

a). Advise on whether the harvest control rule considered by ICES, NEAFC and the Coastal States (constant exploitation of $F=0.15$ but limited with a maximum catch = 1.5 Million t), can still be considered to be precautionary for the forthcoming ten-year period.

b). Consider whether the current F_{pa} , B_{pa} and B_{lim} reference points remain appropriate;

c). Evaluate the probability that the spawning stock will fall below B_{pa} and B_{lim} in 5 and 10 year-periods at various levels of constant fishing mortality including values in the range of $F= 0.05, 0.08, 0.10$ and 0.15 ; and subject to various catch ceilings including values in the range 0.8 to 1.5 million t.

For each of these combinations, evaluate the expected average percentage change in catches from year to year and the average catch over the period.

d) These calculations should be repeated as above with the inclusion of the assumption that a linear decline in fishing mortality (proportional to the difference between stock size and B_{lim}) will be implemented when the $SSB < B_{pa}$.

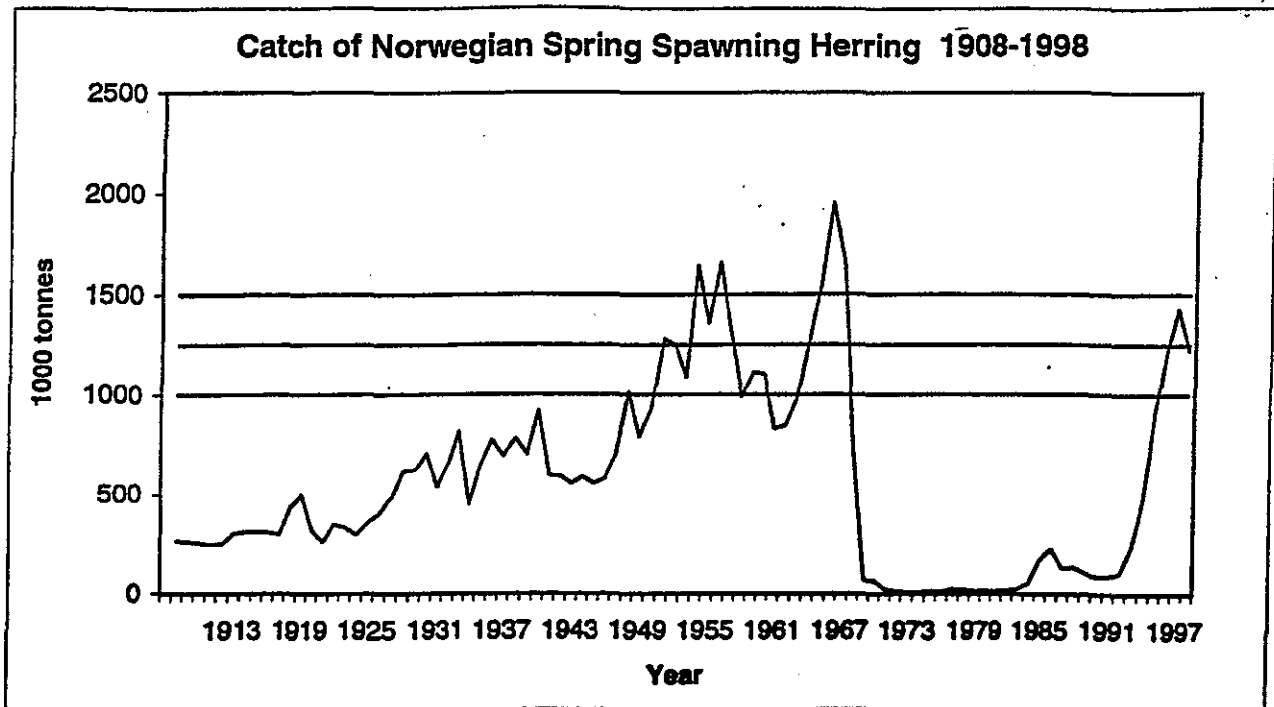

Figure 1. Catch of Norwegian Spring-spawning Herring 1908-1998. The horizontal lines indicate catch ceilings of 1.00, 1.25 and 1.50 million t, respectively.

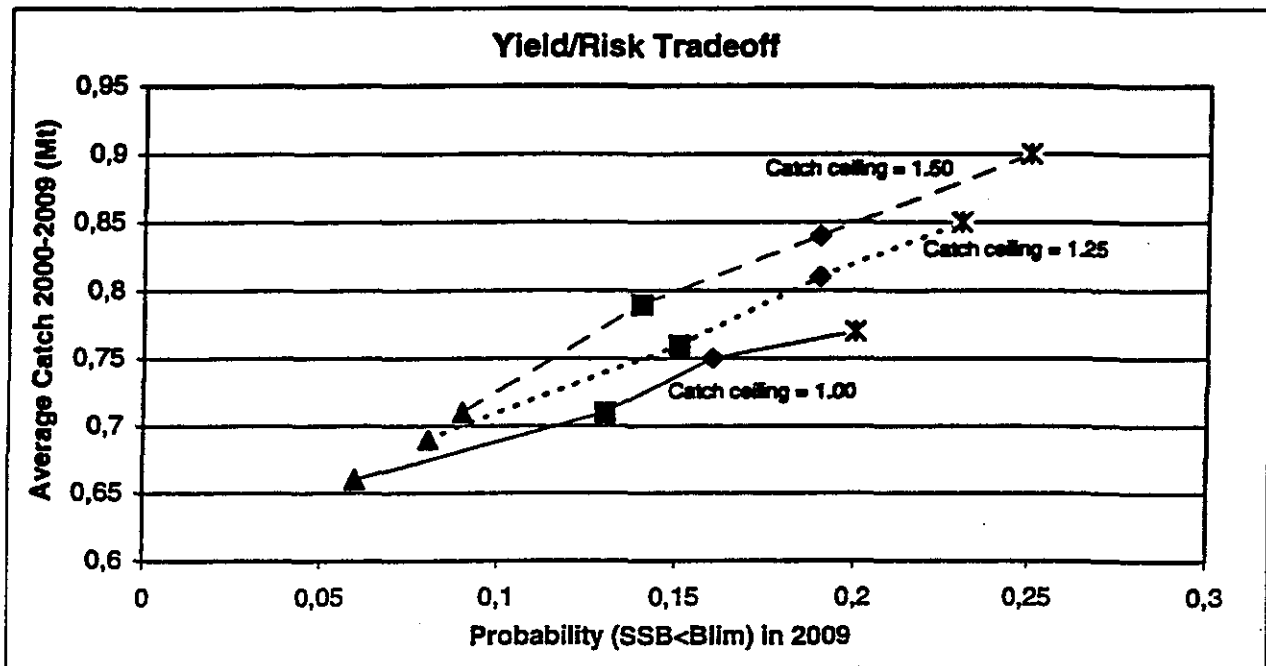

Figure 2. Yield/risk tradeoff in scenarios as modelled by ACFM in which a linear decline in fishing mortality is implemented below Bpa. Each line represents a harvest control rule where the annual TAC is constrained by a specific catch ceiling (i. e. 1.00, 1.25 and 1.50 million t), but where the maximum fishing mortality above Bpa varies along the line. Full lines indicate scenarios with a catch ceiling of 1 million t; dotted lines indicate scenarios with a catch ceiling of 1.25 million t, and dashed lines indicate scenarios with a catch ceiling of 1.5 million t. Triangles: $F=0.1$; Squares: $F=0.125$; Diamond markers: $F=0.15$; Asterisks: $F=0.175$.

International Council for the Exploration of the Sea
Conseil International pour l'Exploration de la Mer

No. 1

May 1999

EXTRACT OF THE REPORT
OF
THE ADVISORY COMMITTEE ON FISHERY MANAGEMENT

STOCKS IN THE NORTHEAST ARCTIC

Norwegian spring-spawning herring

Barents Sea Capelin

TO
THE NORTH-EAST ATLANTIC FISHERIES COMMISSION

ICES
Palægade 2-4
DK-1261 Copenhagen K
Denmark

3.1.7 Norwegian spring-spawning herring

State of stock/fishery: The stock is at present considered to be harvested within safe biological limits as defined by the proposed reference points. The assessment of this stock is not considered to be precise but is adequate to determine stock trends. The fishing mortality is thought to be close to the estimated natural mortality. Historically, this stock depended on the recruitment of occasional exceptional year classes to maintain SSB. The recruitment of the very strong 1991 and 1992 year classes led to an increase in the SSB in 1997. Subsequent year classes are weaker, but remain stronger than during the long period of poorer recruitment from the late 1960's to the early 1980's. However these year classes are not sufficient to maintain the SSB at the recent high biomass. The SSB is likely to decline in the medium term regardless of the management measures applied.

Management objectives: Management agencies have since 1997 adopted a strategy (harvest control rule) based

on $F = 0.15$, with a catch ceiling of 1.5 million t and a minimum SSB of 2.5 million t. This is considered to comply with the precautionary approach.

Advice on management: ICES advises that the harvest control rule outlined above should be applied, corresponding to a maximum catch of 1.5 million t in 2000. ICES advises that uncertainties in the size of the spawning stock, and the medium term development which indicates a large reduction in stock size due to a succession of weak or average recruiting year classes, be taken into account when deciding on the catch for 2000. ICES reiterates its previous advice that in order to comply with the precautionary approach it is important that the management agencies extend the catch control rule as soon as possible to incorporate a reduction in F towards very low levels when SSB is below 5 million t to slow the reduction in SSB towards B_{lim} .

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 2.5 million t	B_{pa} be set at 5.0 million t
F_{lim} is not considered relevant for this stock	F_{pa} be set at $F = 0.15$

Technical basis:

B_{lim} : MBAL consideration	$B_{pa} : B_{pa} = B_{lim} * \exp(0.4 * 1.645)$ (ICES Study Group 1998)
F_{lim} :	F_{pa} : ICES Study Group 1998

Relevant factors to be considered in management: A report based on a mapping of the summer feeding areas in 1999 by an international survey will be available in September 1999.

Because catches are set on the basis of a fixed F and a perceived stock estimate which is prone to error, and

because the stock depends on occasional large year classes, year-to-year catch variability can be high. Lowering the catch ceiling used in the harvest control rule could decrease this potential variability. Due to a succession of recruiting year classes weaker than those in the early 1990s, the adopted management strategy will lead to decreasing catches in coming years.

Catch forecast for 2000:

Landings (99) = 1,302; SSB(2000) = 9,000.

F (2000 onwards)	Basis	Catch (2000)	Landings (2000)	SSB (2001)	Medium term effect of fishing at given level
0.100		1,065	1,065	8,100	Decreasing spawning stock
0.125		1,300	1,300	7,880	Decreasing spawning stock
0.146		1,500	1,500	7,680	Decreasing spawning stock
0.150		1,540	1,540	7,650	Decreasing spawning stock
0.175		1,770	1,770	7,420	Decreasing spawning stock

Weights in 000' t.

Shaded scenarios are inconsistent with the adopted Harvest Control Rule and considered consistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: A large increase in fishing effort, new technology and environmental changes contributed to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million t. In the years following the collapse the aim has been to rebuild the spawning stock above this minimum limit. In order to reach this goal, after a period

of almost no fishing, the management between 1985 and 1993 aimed at restricting the fishing mortality to 0.05. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to Norwegian coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there were also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent

of this fishery increased in 1995, with nine nations participating and a total catch exceeding 900 thousand t. The fishery expanded further in 1996 and 1997, the catches in 1997 exceeding 1.4 million t. In 1998 the catch was 1.22 million t.

Improvements to the assessment and additional data have led to slightly higher estimates of stock sizes in recent years than estimated in last year's assessment. Nonetheless, it is important to note that SSB has already begun to decline from the peak in 1997, and will continue to decline in the coming years.

Multispecies Dimension: The juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production

to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is, therefore, important to facilitate a high production of the herring stock by allowing the stock to be kept above B_{lim} . In the late 1950s the spawning stock was in the order of 5–10 million t.

Capelin and juvenile herring are important prey for the cod, minke whales and harp seal in the Barents Sea.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates).

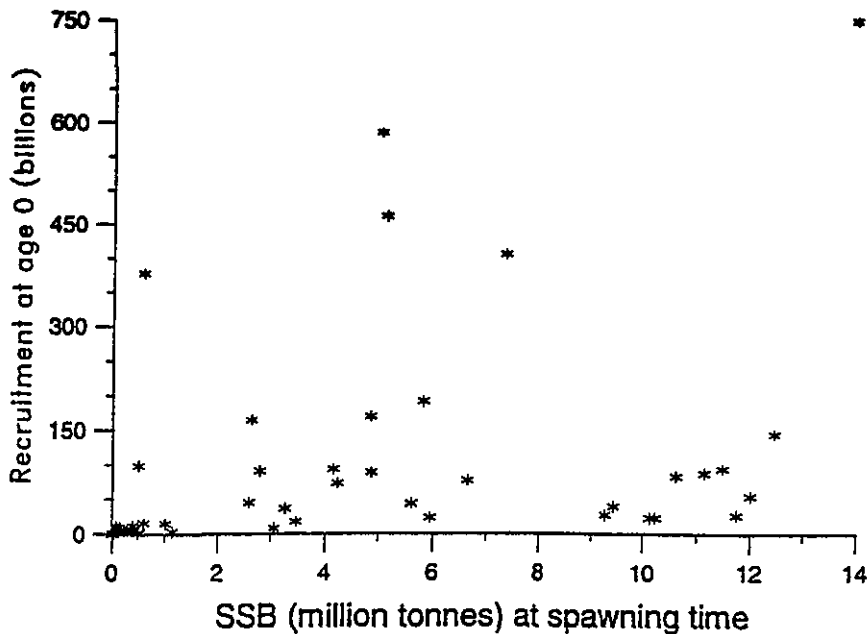
Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April/May 1999 (ICES CM 1999/ACFM:18).

Catch data (Tables 3.1.7.a.1-3).

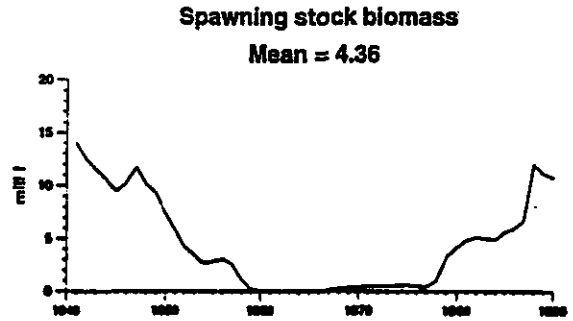
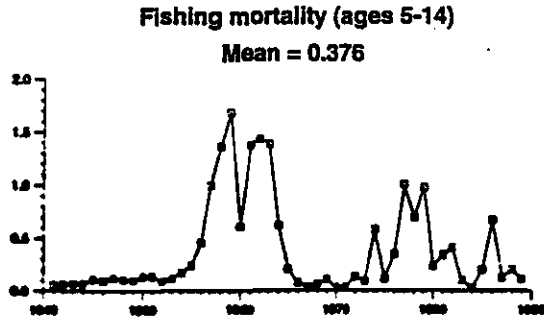
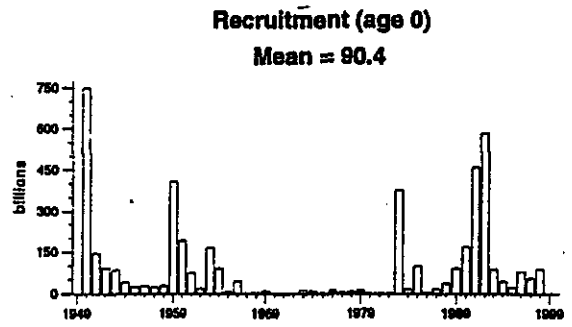
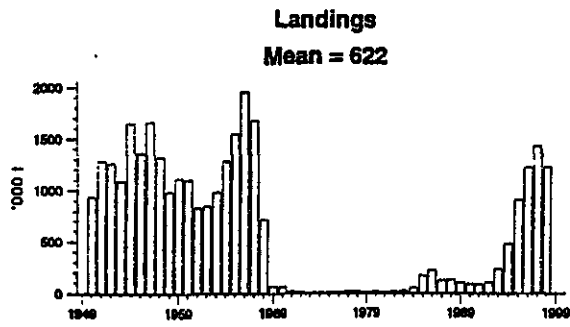
Year	ICES Advice	Predicted catch corresponding to advice	Agreed TAC	Actual Catch
1987	TAC	150	115	127
1988	TAC	120-150	120	135
1989	TAC	100	100	104
1990	TAC	80	80	86
1991	No fishing from a biological point of view	0	76	85
1992	No fishing from a biological point of view	0	98	104
1993	No increase in F	119	200	232
1994	Gradual increase in F towards $F_{0.1}$; TAC suggested	334	450	479
1995	No increase in F	513	None ¹	906
1996	Keep SSB above 2.5 million t	-	None ²	1 217
1997	Keep SSB above 2.5 million t	-	1 500	1 420
1998	Do not exceed the harvest control rule	-	1 300	1 223
1999	Do not exceed the harvest control rule	1 263	1 300	
2000	Apply the harvest control rule	1 500		

¹Autonomous TACs totalling 900 000 t; ²Autonomous TACs totalling 1 425 000 t were set by April 1996. Weights in '000 t.

Stock - Recruitment

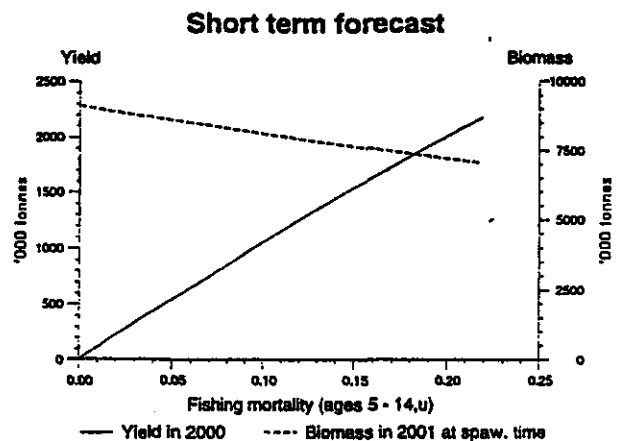
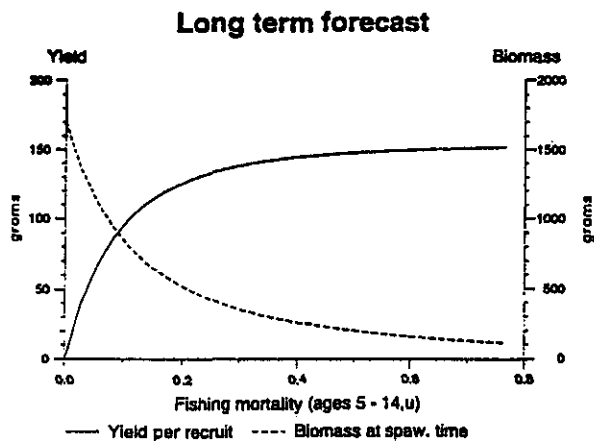

(run: SEPBJA02)

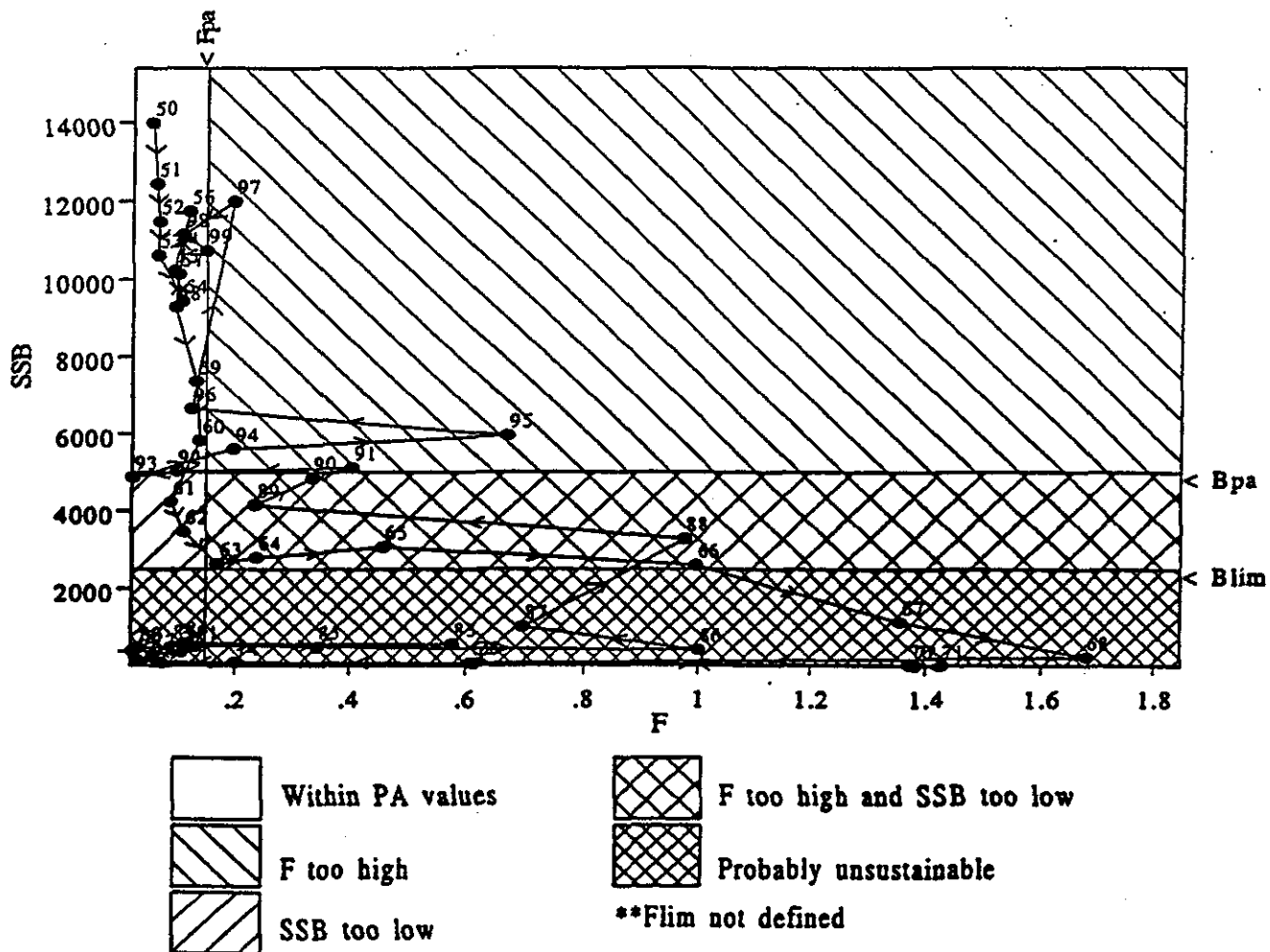

Norwegian spring-spawning herring

Yield and Spawning Stock Biomass

Herring Norwegian Spring-spawners

Data file(s): W:\fapdata\ifapexim\wgnpbw\her_noss\fin_papl.pa;* sum
 Plotted on 17/05/1999 at 11:18:10

Table 3.1.7.a.1 Catches of Norwegian spring spawning herring (tonnes) since 1972.

Year	A	B ¹	C	D	Total	Total catch as used by the Working Group
1972	-	9,895	3,266 ²	-	13,161	13,161
1973	139	6,602	276	-	7,017	7,017
1974	906	6,093	620	-	7,619	7,619
1975	53	3,372	288	-	3,713	13,713
1976	-	247	189	-	436	10,436
1977	374	11,834	498	-	12,706	22,706
1978	484	9,151	189	-	9,824	19,824
1979	691	1,866	307	-	2,864	12,864
1980	878	7,634	65	-	8,577	18,577
1981	844	7,814	78	-	8,736	13,736
1982	983	10,447	225	-	11,655	16,655
1983	3,857	13,290	907	-	18,054	23,054
1984	18,730	29,463	339	-	48,532	53,532
1985	29,363	37,187	197	4,300	71,047	169,872
1986	71,122 ³	55,507	156	-	126,785	225,256
1987	62,910	49,798	181	-	112,899	127,306
1988	78,592	46,582	127	-	125,301	135,301
1989	52,003	41,770	57	-	93,830	103,830
1990	48,633	29,770	8	-	78,411	86,411
1991	48,353	31,280	50	-	79,683	84,683
1992	43,688	55,737	23	-	99,448	104,448
1993	117,195	110,212	50	-	227,457	232,457
1994	288,581	190,643	4	-	479,228	479,228
1995	320,731	581,495	0	-	902,226	902,226
1996	462,248	758,035	0	-	1,220,283	1,220,283
1997 ⁵	423,275 ⁴	1,003,232 ⁴	0	-	1,426,507	1,426,507
1998 ⁶			0	-	1,223,131	1,223,131

A = catches of adult herring in winter

B = mixed herring fishery in remaining part of the year

C = by-catches of 0- and 1-group herring in the sprat fishery

D = USSR-Norway by-catch in the capelin fishery (2-group)

¹ Includes also by-catches of adult herring in other fisheries

² In 1972, there was also a directed herring 0-group fishery

³ Includes 26,000 t of immature herring (1983 year-class) fished by USSR in the Barents Sea

⁴ Preliminary

⁵ Details of distribution of 1997 catches by fishery and ICES area given in ICES 1998

⁶ Details of distribution of 1998 catches by fishery and ICES area given in ICES 1999 Tables 3.2.3-5.

Table 3.1.7.a.2 Total catch of Norwegian spring-spawning herring (tonnes) since 1972. Data provided by Working Group members.

Year	Norway	USSR/ Russia	Denmark	Faroes	Iceland	Ireland	Nether- lands	Greenla nd	UK	Germany	France	Sweden	Total
1972	13,161	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13,161
1973	7,017	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7,017
1974	7,619	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7,619
1975	13,713	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13,713
1976	10,436	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10,436
1977	22,706	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22,706
1978	19,824	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	19,824
1979	12,864	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12,864
1980	18,577	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18,577
1981	13,736	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13,736
1982	16,655	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16,655
1983	23,054	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23,054
1984	53,532	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	53,532
1985	167,272	2,600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	169,872
1986	199,256	26,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	225,256
1987	108,417	18,889	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	127,306
1988	115,076	20,225	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	135,301
1989	88,707	15,123	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	103,830
1990	74,604	11,807	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	86,411
1991	73,683	11,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84,683
1992	91,111	13,337	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	104,448
1993	199,771	32,645	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	232,417
1994	380,771	74,400	-	2,911	21,146	-	-	-	-	-	-	-	479,228
1995	529,838	101,987	30,577	57,084	174,109	-	7,969	2,500	881	556	-	-	905,501
1996	699,161	119,290	60,681	52,788	164,957	19,541	19,664	-	46,131	11,978	-	22,424	1,220,283
1997	860,963	168,900	44,292	59,987	220,154	11,179	8,694	-	25,149	6,190	1,500	19,499	1,426,507
1998 ¹	743,925	124,049	35,519	68,136	197,789	2,437	12,827	-	15,978	7,003	605	14,863	1,223,131

¹ Preliminary, as provided by Working Group members.

Table 3.1.7.a.3 Norwegian spring-spawning herring

Year	Recruitment Age 0	Spawning Stock Biomass	Landings	Fishing Mortality Age 5-14
1950	747,375.00	13,984.40	933.00	0.054
1951	143,908.00	12,440.20	1,278.40	0.062
1952	93,898.70	11,481.80	1,254.80	0.067
1953	83,577.00	10,613.30	1,090.60	0.065
1954	39,702.90	9,445.04	1,644.50	0.108
1955	23,753.80	10,222.80	1,359.80	0.093
1956	27,474.80	11,739.80	1,659.40	0.120
1957	23,650.60	10,128.80	1,319.50	0.101
1958	27,810.50	9,280.38	986.60	0.096
1959	405,343.00	7,349.92	1,111.10	0.133
1960	191,339.00	5,817.15	1,101.80	0.139
1961	73,282.70	4,229.87	830.10	0.090
1962	17,712.50	3,464.78	848.60	0.112
1963	164,640.00	2,635.41	984.50	0.170
1964	90,556.00	2,795.13	1,281.80	0.237
1965	7,932.62	3,067.46	1,547.70	0.459
1966	45,349.30	2,595.27	1,955.00	0.997
1967	3,582.24	1,145.47	1,677.20	1.357
1968	4,638.55	219.01	712.20	1.679
1969	9,607.35	77.54	67.80	0.610
1970	620.67	30.72	62.30	1.372
1971	209.80	8.23	21.10	1.428
1972	907.35	1.85	13.16	1.381
1973	12,701.70	74.40	7.02	0.618
1974	8,500.68	85.34	7.62	0.201
1975	2,942.59	91.38	13.71	0.074
1976	10,018.70	145.98	10.44	0.033
1977	5,039.34	283.51	22.71	0.058
1978	6,133.16	354.75	19.82	0.109
1979	12,168.60	385.58	12.86	0.024
1980	1,539.33	468.61	18.58	0.033
1981	1,091.88	502.69	13.74	0.133
1982	2,329.74	501.26	16.66	0.092
1983	377,688.00	570.82	23.05	0.579
1984	15,892.20	593.93	53.53	0.115
1985	98,220.90	491.70	169.87	0.345
1986	5,399.44	414.11	225.26	1.003
1987	15,450.40	1,011.35	127.31	0.697
1988	36,887.80	3,268.39	135.30	0.977
1989	92,815.40	4,150.68	103.83	0.235
1990	169,283.00	4,848.50	86.41	0.335
1991	460,697.00	5,119.08	84.68	0.405
1992	583,421.00	5,016.33	104.45	0.099
1993	88,044.30	4,868.39	232.46	0.022
1994	43,503.00	5,604.71	479.23	0.197
1995	23,426.60	5,948.44	905.50	0.669
1996	77,144.50	6,652.37	1,220.28	0.125
1997	54,385.42	11,998.50	1,426.51	0.197
1998	87,909.46	11,144.30	1,223.13	0.110
1999		10,735.84		
Average	90,390.13	4,362.11	622.14	0.376
Unit	Millions	1000 tonnes	1000 tonnes	-

International Council for the Exploration of the Sea
Conseil International pour l'Exploration de la Mer

No. 1

May 1999

EXTRACT OF THE REPORT
OF
THE ADVISORY COMMITTEE ON FISHERY MANAGEMENT

ADDENDUM

Medium-Term Projections

STOCKS IN THE NORTH-EAST ARCTIC

Norwegian spring spawning herring

TO

THE NORTH-EAST ATLANTIC FISHERIES COMMISSION

ICES
Palægade 2-4
DK-1261 Copenhagen K
Denmark

ADDENDUM

Medium-Term Projections

3 NORWEGIAN SPRING-SPAWNING HERRING

The coastal states of the Norwegian spring-spawning herring (EU, Faroe Islands, Iceland, Norway and Russia) have jointly requested ICES to provide medium term projections in terms of yield, year-to-year stability in yield and the risk that SSB should fall below a B_{pa} of 5.0 mill tons and a B_{lim} of 2.5 mill tons for a 5 and 10 year period.

The request from the coastal states does not specify management action on fishing mortality if SSB falls low B_{pa} . Following the ICES 1998 proposal, in the projections such action was implemented as a linear decrease in F from 0.15 (0.100, 0.125, 0.175) when SSB is at or above B_{pa} to 0.05 at B_{lim} . The probability of SSB falling below B_{lim} = 2.5 million tonnes in the coming 10-year period is almost doubled when a reduction in F at SSB below B_{pa} = 5.0 million tonnes is not applied.

The medium-term projection of stock and catch were based on the same input data as used as in the short-term prediction for the year 2000 supplemented with a stochastic Beverton-Holt recruitment model (age 0) (CV/log-scale standard error of 1.9. This means that in about 1 year out of 10, recruitment will be below 10 % of the average and in about 1 year out of 10 recruitment will be more than 10 times greater than the average. An upper bound on recruitment of 1000 billion at age 0, which is somewhat above the size of the 1950 year class (747 billion fish at age 0) was introduced to avoid the occurrence of year classes outside the range observed. Uncertainty in current stock size was assumed to be adequately reflected by a standard error of 0.4 on a log scale for ages 4 and older in 1999, taken from the quality control sheets. This value was used also during the simulations to account for future assessment errors. One thousand simulations were performed for each harvest control rule. The results are shown in Tables 3.10.1 - 3.10.9.

Figures 3.10.1 and 3.10.2 show the development of SSB and yield for $F=0.15$ above B_{pa} = 5.0 million tonnes with a linear reduction to $F=0.05$ at B_{lim} = 2.5 million tonnes and a catch ceiling of 1.5 million tonnes. Figure 3.10.3 shows the development of the SSB for the 10 year period 2000-2009 if no fishing took place. The 50 % percentile of SSB decreases even in the case of no fishing in the first years, but then tends to stabilize. The SSB in 2009 under the $F=0.15$ strategy is half the value calculated for the no fishing case.

The 5, 25, 50, 75 and 95 percentiles are given to illustrate the uncertainty in the prognosis.

The simulations suggest:

Continued fishing using the present harvest control rule with a catch ceiling of 1.5 million t gives a high probability of the SSB falling below B_{pa} in the medium-term (5 years).

- The mean catch in the medium-term is below 1.0 million tonnes.
- Lowering the catch ceiling will increase the year to year stability of the catches.
- The SSB in 2009 under the $F=0.15$ strategy is approximately half the value calculated for the no fishing case.

Table 3.10.1 Medium-term simulation output. Average catch (\bar{Y}) 2000-2004, for different parameters in harvest control rule. (mill tons).

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
	\bar{Y} (2000-2004)				
Maximum catch	1	0.75	0.82	0.87	0.90
	1.25	0.80	0.90	0.97	1.03
	1.5	0.82	0.94	1.03	1.11

Table 3.10.2 Medium-term simulation output. Average catch (\bar{Y}) 2000-2009, for different parameters in harvest control rule.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
	\bar{Y} (2000-2009)				
Maximum catch	1	0.66	0.71	0.75	0.77
	1.25	0.69	0.76	0.81	0.85
	1.5	0.71	0.79	0.84	0.90

Table 3.10.3 Medium-term simulation output. Average difference between maximum and minimum catch (mill tons) for each run 2000-2004, for different parameters in harvest control rule.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	1	0.48	0.42	0.35	0.30
	1.25	0.64	0.64	0.60	0.55
	1.5	0.75	0.82	0.82	0.81

Table 3.10.4 Medium-term simulation output. Average difference between maximum and minimum catch (mill tons) for each run 2000-2009, for different parameters in harvest control rule.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	1	0.66	0.64	0.62	0.60
	1.25	0.85	0.88	0.89	0.89
	1.5	0.99	1.08	1.12	1.14

Table 3.10.5 Medium-term simulation output. Probability of SSB falling below $B_{pa}=5.0$ million tonnes in the period 2000-2004.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	P(2000-2004)				
	1	0.37	0.45	0.48	0.55
	1.25	0.40	0.51	0.58	0.63
	1.5	0.42	0.53	0.65	0.69

Table 3.10.6 Medium-term simulation output. Probability of SSB falling below $B_{pa}=5.0$ million tonnes during the period 2000-2009.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	P(2000-2009)				
	1	0.72	0.77	0.79	0.82
	1.25	0.74	0.82	0.85	0.87
	1.5	0.75	0.83	0.89	0.91

Table 3.10.7 Medium-term simulation output. Probability of SSB falling below $B_{pa}=2.5$ million tonnes in the period 2000-2004.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	P(2000-2004)				
	1	0.00	0.00	0.00	0.00
	1.25	0.00	0.00	0.00	0.01
	1.5	0.00	0.00	0.00	0.01

Table 3.10.8 Medium-term simulation output. Probability of SSB falling below $B_{lim}=2.5$ million tonnes in the period 2000-2009.

		Fishing mortality			
		0.100	0.125	0.150	0.175
Maximum catch	P(2000-2009)				
	1	0.06	0.13	0.18	0.20
	1.25	0.08	0.15	0.19	0.23
	1.5	0.09	0.14	0.19	0.25

Fig 3.10.1 Norwegian spring-spawning herring - SSB percentiles default HCR

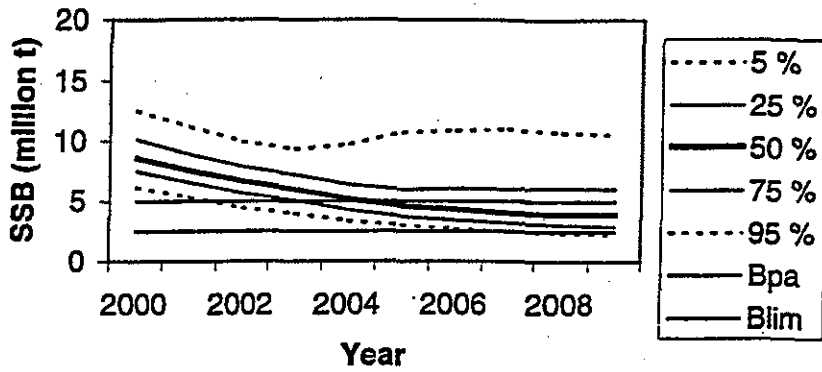

Fig 3.10.2 Norwegian spring-spawning herring - yield percentiles default HCR

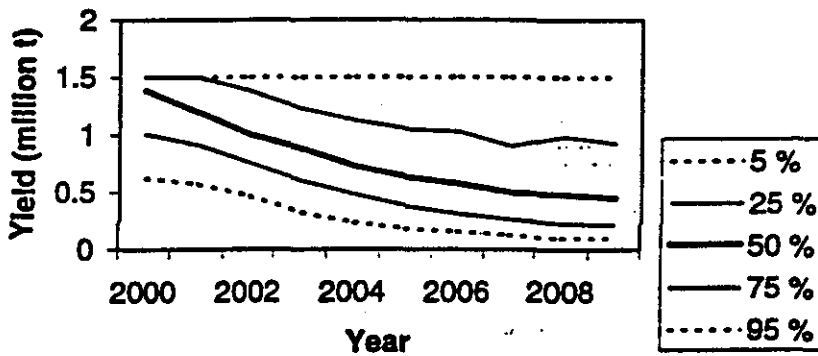
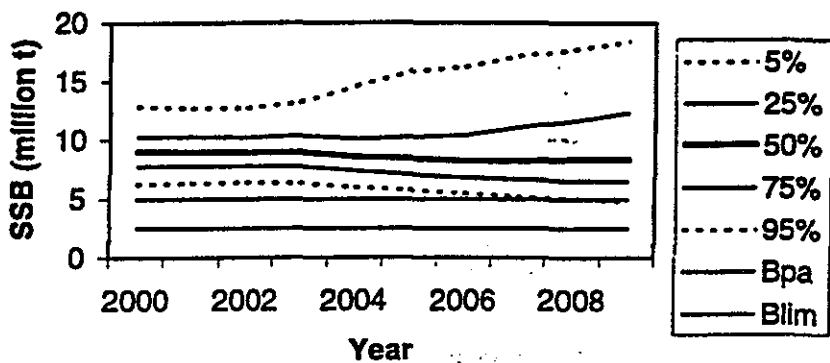

Fig 3.10.3 Norwegian spring-spawning herring - SSB percentiles - F=0

Telefaks

Vår dato
021299NR. 349 S. 1/4
Vår referanse
9900417/5-532.4

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV -	
Deres referanse - -	
03. DES. 1999	
SAKS NR. 4902/99	DOK. NR. 1
U.D. §	

Til
Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2000

- Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 30.11-1.12.1999 og fattet slikt vedtak:

«1. Norges Fiskarlag viser til den inngåtte fempartsavtalen (Russland, Norge, Island, Færøyene og EU) av 20.10.1999, Torshavn, Færøyene om fiske etter norsk vårgytende sild i 2000, hvor Norge er tildelt en kvote på 712.500 tonn. Dette innebærer at den norske kvoten er redusert med 28.500 tonn, sammenlignet med årets kvote. Norges Fiskarlag konstaterer at kvoteavtalen innebærer samme andelsfordeling mellom partene som i 1999. Norges Fiskarlag vil på nytt uttrykke sterk misnøye med den lave norske kvotesandelen, og forutsetter at norske myndigheter starter et arbeid med å legge en strategi for å få økt den norske andelen når det skal forhandles om en kvoteavtale for år 2001. En langt høyere norsk soneandel er også bekreftet gjennom årets fiskemønster, hvor nærmere 90% av alle nvg-sild fangster er tatt innenfor norske fiskerijurisdiksjonsområder.

Norges Fiskarlag vil understreke behovet for norsk tilstedeværelse på fiskefeltene i det tidsrom sildeforekomstene befinner seg i skjæringspunktet mellom internasjonalt farvann, Jan Mayen sonen og Islands økonomiske sone. Fiskarlaget forutsetter at dette nå gjennomføres som følge av at Norge har akseptert en avtale om kontroll i internasjonalt farvann i NEAFC som medfører forpliktelser for Norge og for å få korrekt informasjon om bestandens utbredelse.

Når det gjelder spørsmålet om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i internasjonalt farvann (Smurthavet) er Norges Fiskarlag tilfreds med reguleringsvedtaket som ble fattet i Den Nordøst Atlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) i november d.å. Norges Fiskarlag vil imidlertid sterkt beklage at Norge ikke fikk gjennomslag for å justere ned varslingsreglene for inn- og utseiling i NEAFC-farvann. Dagens regler om varsling minimum 6 timer, og maksimum 12 timer, før inn-/utseiling i nevnte område skaper betydelig praktiske problemer med avviklingen av fisket, herunder kvalitetsaspektet på råstoffet om bord.

På bakgrunn av de hendelser norske fartøy opplevde omkring maskeviddebestemmelser i islandsk økonomiske sone i 1999 går Norges Fiskarlag inn for at norske myndigheter innfører en maskevidde i fisket etter sild i Jan Mayen sonen og i NØS på minst 42 omfar pr. alen inkludert knuter. Også islandske fiskere må forholde seg til en slik maskevidde når de skal fiske sild i nevnte områder.

Adresse
Pirsenteret
7462 TrondheimE-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.noTelefon
73 54 58 50Telefaks
73 54 58 90Organisasjonsnr
NO 938 500 290

2. På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følgende tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2000:

Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 hvor det er angitt hvordan den norske kvoten skal fordeles mellom kystfartøygruppen, ringnotgruppen og trålgruppen. Med bakgrunn i en norsk totalkvote på 712.500 tonn gir dette følgende fordeling:

Kystfartøygruppen:	234.413 tonn (32,90%)
Ringnotgruppen:	415.031 tonn (58,25%)
Trålgruppen:	63.056 tonn (8,85%)

Norges Fiskarlag viser til fjorårets vedtak om nvg-sild vedrørende trålgruppen og kystgruppen, og går inn for at samme modell følges for 2000. Dette innebærer at Landsstyret i Norges Fiskarlag, etter en totalvurdering, går inn for at 10.000 tonn overføres fra kystgruppens kvote til trålgruppens kvote. Dette innebærer at ovenstående kvotetall for kystgruppen reduseres med 10.000 tonn, mens gruppekvoten til trålgruppen økes med 10.000 tonn. Denne kvotekorrigeringen mellom kystgruppen og trålgruppen reflekterer noenlunde de intensjoner som ligger i landsmøtevedtak 11/94.

Den norske kvoten må fordeles fullt ut på de deltakende grupper fra årets start.

Trålgruppen

3. Norges Fiskarlag legger til grunn at deltakelsen i trålfisket etter nvg-sild baserer seg på den konsesjonsordningen som ble innført med virkning fra 1998.
4. Norges Fiskarlag går inn for at en viderefører årets kvotenøkkel i trålgruppen for 2000. Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvotene til de deltakende fartøyer.

Norges Fiskarlag vil på nytt gjenta kravet om at en legger til grunn 11.12.1998 som skjæringsdato for fastsettelse av bruttotonnasje for utmåling av det enkelte fartøy sin kvote. Dette må også omfatte godkjent bruttotonnasje gitt i utskiftningsstillatelser fram til nevnte dato.

Norges Fiskarlag mener at det kan være hensiktsmessig å etablere en påmeldingsordning i trålfisket selv om en konsesjonsordning gir den ytre rammen for mulige deltakere. Dette for å fastsette en faktor som gjenspeiler deltakelsen i fisket.

Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære kvoter justeres (øker faktoren), men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene. En slik kvotejustering bør tidligst foretas med virkning fra 20.11.2000.

5. Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende ordning i partrålfisket etter norsk vårgytende sild videreføres som i dag.

Kystgruppen

6. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier i kystfartøygruppen i 2000.

Når det gjelder egnethetsvilkårene i kystfartøygruppen vil Norges Fiskarlag fortsatt be om at Fiskeridirektoratet utøver en streng håndhevelse av regelverket, og håndhevelsen må være like streng uavhengig av distrikt. Norges Fiskarlag konstaterer at myndighetene fortsatt har opprettholdt kravet om innenbordsmotor i lettboat for fartøy i kystgruppen, men at det er gitt unntak for fartøy som utøver samfiske.

7. Norges Fiskarlag viser til at gjeldende enhetskvotestige i kystfartøygruppen har ligget fast på hele 90-tallet. Fiskarlaget ser både fordeler og ulemper ved stigen, men er likevel kommet til at den bør videreføres i 2000.

Med bakgrunn i disponibel gruppekvote for neste år, årets deltakelse i kystgruppen og en rimelig overregulering, finner Norges Fiskarlag at det er grunnlag for å sette enhetskvoten til 85 tonn i 2000.

Norges Fiskarlag går inn for at ingen (eier og fartøy) kan fiske og levere mer enn en kvote i kystfartøygruppen, og at tilsvarende også må gjelde ved eierskifte.

8. Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse og deltakelse i ett samfiskelag pr. kalenderår. Norges Fiskarlag går videre inn for at slike samfiskearrangement inngås skriftlig, og at kopi av avtalene sendes Kontrollverket og Norges Sildesalgslag.
9. Norges Fiskarlag går inn for at det også i 2000 fastsettes en maksimal tillatt lastekapasitet på 1.500 hl for kystnotfartøy under 90 fot, slik at dette korresponderer med § 2 i ringnotforskriften av 2. mars 1979. Det må imidlertid etableres unntaksregler for fartøy som deltar i dette sildefisket, og som overskrider en lastekapasitetsgrense på 1.500 hl.
10. Norges Fiskarlag er i mot at kystgruppen skal bære et særansvar for å forsyne konsumindustrien med silderåstoff gjennom å avsette et kvantum av gruppekvoten til konsumanvendelse i andre halvår.
11. Norges Fiskarlag anbefaler at en viderefører periodiseringen av gruppekvoten til kystgruppen, slik at inntil 40% kan fiskes fram til 30. juni 2000, mens gjenværende kvantum kan fiskes i resterende del av året. Denne periodiseringen må ikke omfatte kvantumet som er avsatt til et fiske sør for 61°56'N (Klovningen), jfr. punkt 14.
12. Norges Fiskarlag har registrert at det også denne høsten har vært visse problemer med avviklingen av sildefisket i kystgruppen, noe som skyldes manglende mottakskapasitet. Fiskarlaget legger til grunn at Norges Sildesalgslag iverksetter funksjonelle ordninger og tiltak for å avhjelpe situasjonen (kjøperfartøy, føringsordninger etc.) i avviklingen av kystflåtens sildefiske.

Ringnotflåten

13. Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøyskvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.

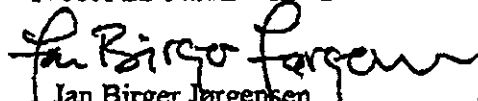
Fiske i området sør for 61°56'N

14. Norges Fiskarlag viser til at det fortsatt er betydelige begrensninger i fisket på tradisjonelle sildefelt sør for Stad. Norges Fiskarlag kan ikke se at det lenger foreligger tilstrekkelige biologiske grunner til å iverksette begrensninger i fiskemulighetene i disse områdene.

Norges Fiskarlag ber derfor om at det nå gis adgang for alle redskapsgrupper til å fiske norsk vårgytende sild innenfor 12-mils grensen sør til 60°N.

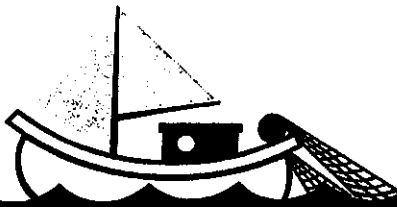
Dersom myndighetene fortsatt motsetter seg en slik regulering må man videreføre gjeldende reguleringsregime for nvg-sild i området sør for 61°56'N (Klovningen) etter samme mønster som i 1999.».

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

Reguleringsrådet
v/fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

5804 BERGEN

Karmøy, den 13.10.99

NVG - SILD FISKET 2000 - INNSTILLING FRA SØR - NORGES TRÅLERLAG TIL MØTET I REGULERINGSRÅDET 8. - 9.12.99.

Under fisket i Vestfjorden vinteren 1999 ble det stopp i fisket, og det ble senere flyttet sørover p. g. a. for stor innblanding av sei. Dette skyldtes for en stor grad at noen få båter hadde for stor innblanding, hovedsakelig p. g. a. for lang tauetid med trålen. Videre synes det klart at trålerflåten var overrepresentert m. h. t. kontroller. Vi har tidligere i møte med Fiskeridirektoratet tatt opp dette. De uttrykte klart at de ikke ville tillate for stor seinnblanding under nvg-sildfisket. Styret går i Sør - Norges Trålerlag går derfor inn for følgende :

- 1. Medlemmene oppfordres til å minimalisere tauetiden under nvg-sildfisket slik at man i størst mulig grad unngår innblandingsfangst av f. eks. sei.*
- 2. Medlemmene oppfordres til å melde seg på til partråling slik at det kan gjennomføres når forholdene ligger til rette for det. Det forutsettes at det ikke blir endringer i ordningen/reglene i forhold til de gjeldende (pr. 08.10.99).*
- 3. Det må i større grad foretas kontroll også av andre båter enn trålere som under fisket vinteren 1999 ble plukket ut til kontroll i mye større grad enn båter i andre fartøygrupper.*
- 4. Om fisket i år 2000 må stenges, bør det eventuelt skje i samråd med fiskerne.*
- 5. Trålere bør hele tiden gis anledning til prøvefiske da situasjonen erfaringsmessig kan endres meget raskt.*
- 6. Skjæringsdatoen for fisket i 2000 bør være den samme som i 1999.*

7.

Skjæringsdatoen

M. h. t. skjæringsdatoen (02.01.98) går styret inn for å opprettholde vedtaket fra årsmøtet i 1998, se vedlegg.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Hatlevik refererte først til en del av sakene som ble behandlet i Reguleringsrådsmøte des.-1998.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild har trålerne i dag differensierte kvoter, dvs. hvert fartøy kan fiske et visst antall tonn utreknet etter hvor stor lastekapasitet fartøyet har.

I den senere tid har gruppen hatt en del utskiftinger. De aller fleste som har skiftet ut båtene sine, har fått større fartøy. Når en da har et bestemt kvantum sild til fordeling, og enkelte blir tildelt et større kvantum på grunn av økning i lastekapasitet, sier det seg selv at de som har uforandret lastekapasitet, får mindre utdelt.

Med skjæringsdato menes at en fastsetter en dato og sier at slik som tonnasjen på fartøyet er på dette tidspunktet, etter denne tonnasjen skal kvoten på norsk vårgytende sild utregnes i f.eks. 1 år eller 3 år frem i tid.

Fordelen med innføring av et slikt system er den stabiliteten dette innebærer. Samme hvilken forandring som skjer med fartøyene, så blir det kvantum en har fått tildelt pr. et bestemt tidspunkt, uforandret inntil perioden går ut.

De som kan synes dette er negativt, er de som har planer om utskifting. Disse vil ikke få tildelt kvantum etter størrelsen på det nye fartøyet, men etter tonnasjen på gamlebåten.

Følgende hadde ordet til saken:

Reidar Blakstad som la fram et nytt forslag, Oddmund Bye, Kristoffer Pettersen, Oddmar Hatlevik, Harald Østensjø, Kjell Svanes, Egil Lekven, Dagfinn Hellen, Arnfred Hansen, Sigmund Stonghaugen.

VEDTAK: Fiskeridirektoren har i Reguleringsrådsmøte den 9. desember 1998 foreslått å sette skjæringsdato i trålerne fiske etter norsk vårgytende sild til 2.1.98. Representantskapet i Sør-Norges Trålerlag tar dette til etterretning og har forståelse for at det må settes en skjæringsdato.

Representantskapet stiller seg imidlertid undrende til at fartøyeiere som har fått tillatelse til å skifte ut eller bygge om sine fartøy etter de nye konsesjonsreglene, nå skal få deler av sitt driftsgrunnlag avskåret på denne måten.

Representantskapet vil komme med en henstilling til Fiskeridirektoratet om at skjæringsdatoen settes så langt frem i tid at de som har fått innvilget kapasitetsutvidelse får kvote på norsk vårgytende sild i forhold til tonnasjen på fartøyet etter utvidelsen.

Styrets forslag til vedtak ble stemt over med 8 stemmer for og 6 stemmer mot.

Forslag til vedtak fra Reidar Blakstad:

I forbindelse med forslag til forskrifter til skjæringsdato med hensyn til kvotefastsettelse på nvg-sild for trålgruppen, gis styret fullmakt til å nedsette en gruppe som tar kontakt med besluttede myndigheter for å få forslaget forandret med hensyn til skjæringsdato.

Blakstads vedtak ble stemt over og ble lagt død med 7 mot 7 stemmer.

Oddmar Hatlevik svarte Arnfred Hansen på spørsmål i sak 10 om uregelmessigheter om omfattende juks i industritrålfisket.

SAK 12 **FISKERIAVTALER NORGE HAR INNGÅTT MED ANDRE LAND (EU).**
Innleder: Inge Halsteinsen.

Div. forhandlinger:

Kontroll:

-sporing

-vannprosent

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 2000.

1. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE.

1.1. Fisket i 1999.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1999 hadde Norge en kvote på 19.000 tonn brisling i EU-sonen. Fisket var periodisert, med forbud mot å fiske havbrisling i tiden 1. april til 30. september grunnet fare for bifangster av sild under minstemål, se nedenfor. I Norges økonomiske sone var det forbud mot å fiske brisling i den tiden det var adgang til å fiske i EU-sonen. Fisket blir hovedsaklig utøvd av ringnotflåten.

Fisket i EU-sonen ble åpnet ved årsskiftet. Fartøyene var regulert med like maksimalkvoter på 760 tonn i EU-sonen. I løpet av første kvartal ble det meldt inn 10.013 tonn havbrisling fra fartøyene til Fiskeridirektoratets kvotekontroll.

Etter at fisket ble gjenåpnet fra 1. oktober har en pr. 10.11.99 registrert 435 tonn havbrisling tatt i EU-sonen. Det kan ikke utelukkes at flere fartøy vil komme til å delta på slutten av året.

1.2. Bestandssituasjonen for 2000.

Brisling i Nordsjøen ble behandlet på ACFMs møte i mai 1999. Brisling er en fiskeart med kort livssyklus, og ICES opplyser at rådets tilråkning om fiske derfor er begrenset til vedkommende år.

Ved fiske etter brisling får en bifangst av ungsild. Beskatningen av brisling vil i perioder være hemmet av restriksjoner i fisket som gjelder bifangst av ungsild, og særlig dersom også brislingmengden er liten. I ICES forslag til forvaltning heter det videre at i år med mye brisling vil fangstene normalt inneholde lite bifangst av sild. ICES forventer at dette vil være situasjonen for 2000.

1.3. Kvotesituasjon og deltagelse i 2000.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

I hvert av årene i perioden 1994 - 1999 har det deltatt i størrelssorden 30 fartøy. I 1998 fikk 2 fartøy fangst i første kvartal, 32 fikk fangst i løpet av året. Pr. 10.11.99 har 32 fartøy meldt inn fangster til kvotekontrollen.

På bakgrunn av deltakelsen i fisket midt på 1990-tallet legger Fiskeridirektøren til grunn at anslagsvis 30 fartøy vil kunne komme til å delta i havbrislingfisket i 2000. Da fangstene i 1997 til 1999 har vært relativt lave, går Fiskeridirektøren inn for å ha en betydelig overregulering i 2000.

1.4. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres. Det foreslås at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 2000. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten overreguleres i størrelsesorden 40% basert på en deltakelse på 30 fartøy. Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

1.5. Perioder med forbud mot fiske etter havbrisling.

Normalt fiskes det ikke brisling av norske fartøy i andre kvartal. I siste kvartal derimot har det i løpet av de siste seks årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1997. I 1998 og 1999 har det vært forbud mot å fiske i 2. og 3. kvartal. Bifangster av sild og bifangster av sild under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det har av den grunn vært fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode i 1998 og 1999.

Pr. 10.11.99 var det som nevnt liten aktivitet og dårlig tilgjengelighet av havbrisling. Om kvoten blir fisket på slutten av året, vil bl.a. avhenge av tilgjengeligheten på brisling. Fiskeridirektøren tilrår at fisket periodiseres i 2000 på samme måte som i foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i andre og tredje kvartal.

1.7 Stenging i Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren redegjorde i Reguleringsrådet i 1998 om en del grensejuks ved at fartøyene fisket i EU-sonen, men meldte fangsten tatt i NØS. Dette var tatt opp i Rådet også noen år tidligere, og det var da foreslått å ikke åpne for fiske i NØS før fisket var stengt i EU-sonen. Forslaget ble imidlertid på det tidspunkt ikke tilrådd og gjennomført som reguleringsiltak, mens det på fjorårets møte ble registrert enighet i Reguleringsrådet om stenging i NØS.

Fiskeridirektøren foreslå at fisket i Norges økonomiske sone stenges i den perioden fisket i EU-sonen i 2000 pågår.

1.8. Åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar i norsk sone i EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 2000 mellom Norge og EU foreligger.

1.9. Andre bestemmelser.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK.

2.1. Fisket i 1999.

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 1999, kan det fiskes totalt 50.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote er 3.750 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, burde trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir en oversikt over det norske brislingsfiske i Skagerrak i årene 1990-1999. For årene 1990-1996 viser en til tabellen i referatet fra Reguleringsrådet i 1997, og nøyer oss med å vise gjennomsnittet. Oppfisket kvantum for 1999 er pr. 12.11.99.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1999. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
Gj. snitt 90-96	271	854	1.125
1997	-	408	408
1998	-	1.200	1.200
1999 pr. 12.11.99	-	186	186

I årene 1997 til 1999 ble det ikke gitt adgang for industritrålere til å fiske brisling i Skagerrak. I disse årene er det derfor kun fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltagelsen i fisket med not etter brisling som har blitt gitt adgang til brislingfiske.

2.2. Kvotesituasjonen og deltakelse i 2000.

ACFM anbefaler ingen eksplisitt forvaltningsstrategi for brisling i Skagerrak. Det heter videre at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild, og beskatningen av brisling i Skagerrak vil derfor begrenses av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området. Adgangen til å fiske har de senere år vært begrenset til kystnotfartøy godkjent for brislingfiske.

Vi antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2000 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1999, altså i underkant av 4.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2000.

Fiskeridirektøren foreslår at kvantumet i Skagerrak skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at det bare skal være adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, til å fiske brisling i Skagerrak i 2000.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til maksimalkvoter, og viste til at totalkvoten er på 5.000 tonn.

Ola Olsen viste til at 5.000 tonn er svært lite, og at fisket blir ulønnsomt dersom en går ned på fartøykvoten. Fiskarlaget foreslår derfor at en regulerer med lik farøykvote og påmelding, og så kan Fiskarlaget foreta en fordeling internt mellom de som trekkes ut.

Oddmar Hatlevik viste til at det ikke står at dette skal være forbeholdt ringnot.

Peter Gullestad sa at det er adgang også for industritrålere. Han sa videre at han ikke har noen sterke synspunkter, og dersom en ønsker en maksimumkvote på 760 tonn blir det færre som kan melde seg på og trekkes ut.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette en maksimumkvote på 760 tonn.

Det var videre enighet om å foreslå at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i andre og tredje kvartal.

Fisket i Norges økonomiske sone stenges i den perioden fisket i EU-sonen i 2000 pågår.

Reguleringsrådet foreslår at fisket åpnes 2. januar i norsk sone i EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 2000 mellom Norge og EU foreligger.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

For fiske etter brisling i Skagerrak i 2000 gikk et enstemmig Reguleringsråd inn for at det bare skal være adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, til å fiske brisling i Skagerrak i 2000.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
021299

Vår referanse
9900497/2-532.4

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING OG BRISLING I SKAGERRAK I 2000.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 30.11-1.12.1999 og fattet slikt vedtak:

Havbrisling

«1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet fiskeriavtalen mellom Norge og EU for 2000, og det er derfor usikkert hvilke kvanta havbrisling som vil bli stilt til disposisjon for norske fiskere i EU-sonen i 2000. Under forutsetning av at Norge tildeles en kvote av havbrisling i EU-farvann i 2000 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 2000 og reguleres etter samme mønster som i 1999.

Størrelsen på maksimalkvoten må vurderes i relasjon til totalkvotens størrelse.

2. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 2000.

Brisling i Skagerrak

3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 2000 reguleres etter samme mønster som i 1999.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

REGULERING AV KOLMULETRÅLERNES DIREKTE FISKE ETTER KOLMULE I 2000.

1. INNLEDNING.

Kolmuleflåtens¹ fiske etter kolmule har frem til og med 1996 foregått som et fritt fiske innenfor de norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I årene 1997 - 1999 ble fisket etter kolmule regulert med like maksimalkvoter pr. fartøy, med en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøysonen. Maksimalkvotene i begge sonene var i utgangspunktet overregulert med ca. 20% i 1997 og ca. 5 % i årene 1998 og 1999. Bakgrunnen for at det ble innført et mer detaljert reguleringsopplegg i 1997 var blant annet at kolmulefisket i 1996 viste at ved gode fangstforhold har den norske kolmuleflåten en samlet kapasitet som langt overskrider disponible kvoter i EU- og Færøysonen. I tillegg ble kolmulekvoten i både EU- og Færøy-sonen vesentlig overfisket i sesongen 1996.

I Vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter i EU- og Færøy-sonen i perioden fra 1979 og frem til og med 1999. I tillegg til de kvotebelagte fiskeriene i EU- og Færøy-sonen har også den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene. I 1997 - 1999 er det også i det direkte fisket tatt et mindre kvantum kolmule i Norges økonomiske sone (NØS) og i internasjonalt farvann i Norskehavet. Den norske kolmuleflåten har i all hovedsak ikke funnet det interessant å drive et direkte kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet før i 1998.

Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over kolmuleflåtens fangster i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene i perioden fra 1990 - 1999.

2. HISTORIKK.

Fisket etter kolmule kom for alvor i gang på slutten av 1970-tallet. De samlede årlige kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til nærmere 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Fangstene i 1979 og 1980 var på datiden de største kolmulekvanta som noen gang var registrert. Sovjetunionen landet de største fangstene, omlag 690.000 tonn i 1979 og vel 765.000 tonn i 1980.

På 1980-tallet lå fangsttallet for alle nasjoner i størrelsesorden 500.000-800.000 tonn. I løpet av de siste ti årene har fangsttallet variert mellom ca. 400.000 tonn og ca. 1.000.000 tonn (1998) i de ovennevnte områdene, mens fangstnivået i de sydlige områdene (ICES-områdene VIIId,e og g-k, VIII, IX) har vært stabilt rundt 30.000 tonn.

¹ Kolmuleflåten består i dag av 46 fartøy som har konsesjon for å tråle etter kolmule. I tillegg til kolmuletrålernes direkte fiske etter kolmule fiskes det kolmule av andre norske fartøy i industrifisket (øyepål/kolmule) i Nordsjøen. Denne reguleringen omfatter ikke fartøyene som driver industritrålfiske i Nordsjøen.

Det norske kolmulefisket kom i gang for alvor på slutten av 1970-tallet. Fangstene økte fra noen tusen tonn på midten av 1970-tallet til vel 220.000 tonn i 1979. På 1980-tallet varierte fangstene fra omlag 135.000 tonn i 1980 til 280.000 tonn i 1986. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1980 til 1989 var på vel 205.000 tonn.

Vanligvis starter kolmulefisket på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i januar/februar i EU-farvann og til dels i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordøstover og avsluttes i april/mai i færøysk sone og/eller i de nordvestlige deler Nordsjøen. Kolmuleflåtens fiske har i senere år vært et sesongfiskeri i årets 3-5 første måneder.

I Vedlegg 2, tabell 1 og 2, er det for perioden 1990 til 1999 presentert oversikter over; de norske kolmuletråleres kolmulefangster (tabell 1) og kolmulefangstene fordelt på ICES-områder (tabell 2).

3. SESONGEN 1999.

I 1999 hadde Norge til disposisjon en kolmulekvote på 235.000 tonn i EU-sonen. I Færøy-sonen var den norske kvoten på 39.000 tonn. I internasjonalt farvann påla Norge seg selv en kvote på 250.000 tonn som inkluderer 30.000 tonn i NØS og fiskerisonen ved Jan Mayen. Totalt hadde altså Norge 524.000 tonn kolmule til disposisjon i andre lands farvann, internasjonalt farvann, NØS og ved Jan Mayen for fartøy med kolmuletråltillatelse i 1999.

Fisket i EU-sonen var regulert med en generell maksimalkvote pr. fartøy. I utgangspunktet ble maksimalkvoten fastsatt med bakgrunn i en forventet deltagelse på 43 fartøy basert på påmelding og en overregulering på 5 %. Dette gav en maksimalkvote på 5.850 tonn ved sesongstart. Fisket i EU-sonen gikk ikke så fort som antatt, slik at man ved flere anledninger måtte øke maksimalkvotene. Først økte man til 6.500 tonn, deretter 8.000, for så å øke til 10.000 tonn. Maksimalkvotene ble opphevet den 6. mai 1999. Da var det innmeldt ca. 213.000 tonn til Fiskeridirektoratet. Totalt har det deltatt 41 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen.

Fisket etter kolmule i Færøy-sonen ble også regulert med like maksimalkvoter. Ved sesongstart ble det fastsatt en maksimalkvote på 900 tonn. Denne var basert på en deltagelse i samme størrelsesorden som i EU-sonen og en norsk kvote i Færøy-sonen på 39.000 tonn. 30. april ble maksimalkvoten endret til 1.150 tonn og 7. mai til 1.350 tonn. Den 9. mai mottok Fiskeridirektoratet melding om at den norske kvoten på 39.000 tonn var oppfisket. Imidlertid viste det seg at det gjenstod 1.320 tonn. Etter loddtrekning fikk 5 fartøy tildelt en maksimalkvote på 300 tonn kolmule i Færøysonen. Pr. 1.10.99 gjenstod det 460 tonn av denne kvoten.

Av en totalkvote på 250.000 tonn for fiske i internasjonalt farvann, NØS og i fiskerisonen ved Jan Mayen, ble 30.000 tonn kolmule avsatt til fiske i NØS i 1999. Dette var av næringen ønsket avsatt til andre halvår i 1999. Kvoten på 220.000 tonn kolmule i internasjonalt farvann var i utgangspunktet regulert med en maksimalkvote på 6.550 tonn. Denne ble først hevet til 8.000 tonn 9. mars, deretter til 9.000 tonn 17. mars. Kvoten på 220.000 tonn var oppfisket 9. april. Da kvotene var tatt i Færøy-sonen og kolmulen flyttet seg inn i den norske sonen ble fiskeriet i NØS åpnet den 14. mai. Maksimalkvoten ble da satt til 2.000 tonn.

I NØS og i internasjonalt farvann vest av de britiske øyer er det pr. 15. november registrert ca. 220.000 tonn kolmule tatt av norske fartøy, herav ca. 2000 tonn i ICES område IIa (basert på innmeldte tall til Norges Sildesalgslag).

I følge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk pr. 15. november 1999 er det samlet registrert ca. 470.000 tonn på kolmuleflåten i EU-sonen, Færøy-sonen, NØS og i internasjonalt farvann i 1999.

Kolmuleflåten ble i 1997 underlagt rapportering ved at fartøyene ble pålagt å sende 1) kopi av alle meldinger til EU-kommisjonen til Fiskeridirektoratet og 2) kopi av alle meldinger til færøyske myndigheter til Fiskeridirektoratet. Denne rapporteringsplikten ble videreført i 1998 og 1999. Erfaringene fra 1999 viste at dette fungerte noe bedre enn tidligere, men rapporteringsplikten er fremdeles ikke etterlevd i tilfredsstillende grad. EU har i år på en mye grundigere måte enn tidligere fulgt opp den mangelfulle rapporteringen, og har etterspurt korrigeringer av meldingene fra fartøyene.

Forskjellene i rapporterte kvanta kan ha sin årsak i at 1) fartøyene rapporterer på en slik måte at meldingene blir feiltolket, 2) Fiskeridirektoratet ikke har mottatt kopier av alle meldingene, 3) områdeangivelsen på innmeldinger til Norges Sildesalgslag er feil. Hvis det er den første grunnen som er den rette forklaringen vil Norge tape fiskemuligheter på grunn av mangelfull rapportering. Problemene med manglende og ufullstendig rapportering har vært tatt opp på møte med næringen tidligere i høst.

4. RESSURSGRUNNLAGET.

Kolmulen som har utbredelse i Nordatlanten, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør, blir behandlet som en bestand. Tidligere opererte forskerne imidlertid med en todeling: en liten sydlig bestand og en stor nordlig bestand. Siden det ikke har vært mulig å påvise vesentlige genetiske forskjeller mellom fisk fra ulike deler av utbredelsesområdet har forskerne valgt å behandle kolmule som en bestand.

Gytebestanden er over B_{pa} , men fiskedødeligheten er høyere enn det anbefalte F_{pa} . Flere målinger og fisket etter kolmule viser at både 1995, 1996 og 1997 årsklassene er sterke. Mye tyder imidlertid på at 1998-årsklassen er svak. Den sterke 1996 klassen er imidlertid nå kommet til i gytebestanden og dominerer fisket i 1999.

Tradisjonelt anbefaler forskerne en "føre var" TAC for kolmule. Anbefalingen har vært basert på en "status quo" prediksjon av fiskedødeligheten. Kolmule er en av bestandene som forvaltes av den nord-østatlantiske fiskerikommisjon (NEAFC). Det er enighet om en totalkvote på 650.000 tonn, men det er ikke foretatt noen fordeling av kvoten på land. Kolmulens sonetilhørighet har vært diskutert innenfor NEAFC, og det pågår en prosess i NEAFC hvor man prøver å få en internasjonal regulering av bestanden. I mai i år var det et møte om kolmule i NEAFC-arbeidsgruppen om makrell/kolmule. Det skulle vært holdt et møte mellom kyststatene i høst, men dette ble utsatt til etter årsskiftet.

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, kvoter som samlet sett langt overskrider forskernes anbefalinger. Dette kan illustreres ved situasjonen i 1998. For 1998 var forskernes "føre var"

TAC på 650.000 tonn som var det samme som NEAFC har fastsatt som TAC for kolmule i de siste årene. I 1998 summerer kvotene som EU, Færøyene og Norge har gitt til seg selv og Russland, Estland og Polen seg til 804.500 tonn. I tillegg foregår det også kvotebytte av industrifisk, blant annet mellom Norge og EU, der også kolmule inngår, og til sist fritt fiske i internasjonalt farvann.

Når det gjelder fangstuttaket er situasjonen den at alle parter, med unntak av Russland har økt sitt fiske i 1998. Samlet uttak er i underkant av 1 million tonn, vesentlig høyere enn totalkvoten fastsatt i NEAFC.

5. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 2000.

Den norske kolmulekvoten tildelt av EU gjelder i følgende ICES-områder (EU-farvann); IIa, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIb, VII (vest av 12° V). I Vedlegg 3 er vedlagt et kart over hovedområdene for det norske kolmulefisket.

Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske inntil 9.000 tonn vassild de siste årene.

Det er grunn til å tro at Norges kolmulekvote i EU-sonen i 2000 vil bli lavere enn i 1999. Også i Færøy-sonen forventes en reduksjon av kolmulekvoten. De endelige kolmulekvotene vil først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene er ferdig.

I 1999 deltok det totalt 41 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen og 28 fartøy deltok i Færøy-sonen. I 1999 deltok det samlet sett 46 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. Fangstene pr. fartøy har i 1999 variert fra 3 tonn til knapt 22.000 tonn. Tre fartøy har fisket mer enn 20.000 tonn kolmule pr. fartøy og 21 fartøy mer enn 10.000 tonn.

Som i 1998 har det i også i 1999 vært betydelig aktivitet i internasjonalt farvann. Som nevnt pågår det en prosess i NEAFC for i framtiden å regulere fisket i internasjonalt farvann, men en slik avtale vil ikke foreligge med virkning fra og med 2000. For å begrense en ukontrollert utvikling av fiskedødeligheten i påvente av en internasjonal regulering, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det også i 2000 fastsettes en norsk forebyggende kvote som skal omfatte kolmuleflåtens samlede fiske i internasjonalt farvann.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en forebyggende kvote som omfatter kolmuleflåtens samlede fiske i internasjonalt farvann på nivå med kvoten i 1999, dvs. 250.000 tonn.

I reguleringsopplegget bør det også tilrettelegges for utvikling av kolmulefiske i NØS i sommermånedene, ved at det avsettes et kvantum for fiske i dette området.

Fiskeridirektøren foreslår at 30.000 tonn av kvoten i internasjonalt farvann avsettes til fiske i andre halvår i NØS og fiskerisonen ved Jan Mayen.

En må forvente at antall deltagende fartøy i kolmulefisket i 2000 blir i samme størrelsesorden som i 1999.

6. MAKSIMALKVOTER.

Da det ikke foreligger differensierte konsesjonskapasiteter knyttet til kolmulekonsesjonene vil det være problematisk å kunne gjennomføre et reguleringsopplegg basert på differensierte maksimalkvoter til de deltagende fartøyene. En viser til sak 20/96 fra møte i Reguleringsrådet 5. og 6. desember 1996 for en nærmere diskusjon om like eller differensierte maksimalkvoter.

På bakgrunn av problemer som har oppstått i forbindelse med fiske i grenseområdet EU-sonen/internasjonalt farvann, kan det diskuteres om man burde innføre en kombinert kvote for de nevnte to områder. En slik kombinasjonskvote kan imidlertid slå uheldig ut for fartøy som ikke har tatt sin kvote før det aktuelle området blir stengt. Problemene i grenseområdet mellom EU-sonen og internasjonalt farvann er størst tidlig i sesongen når kolmulen er mest tilgjengelig vest av irsk sone. En løsning kunne derfor være å ikke åpne i EU-sonen før en bestemt dato. En slik tilnærming vil imidlertid være problematisk for de fartøyene som ikke fisker i internasjonalt farvann, først og fremst ombordproduserende fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen, en maksimalkvote for Færøy-sonen og en maksimalkvote for internasjonalt farvann. Maksimalkvotene overreguleres i utgangspunktet med 5 % i både EU- og Færøy-sonen og med 20 % i internasjonalt farvann.

Fiskeridirektøren vil fortløpende følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i EU- og Færøy-sonen skal kunne bli oppfisket, kan det derfor bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringsopplegget.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Videre vil en foreslå at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket sin kvote.

7. PÅMELDING OG SISTE DATO FOR UTSEILING.

Fiskeridirektøren forutsetter at påmelding til kolmulefisket gjelder for både fiske i EU-, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. En vil altså ikke operere med en påmelding for hvert område, men én påmelding.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist settes til mandag 3. januar 2000.

En tidlig påmeldingsfrist er ønskelig av hensyn til å få fastsatt en kvoteordning relativt tidlig, noe som vil innebære at fartøyene i god tid før sesongstart har kvoter å forholde seg til for hele sesongen.

De siste årene har fisket på det sydlige Porcupine-feltet foregått frem til månedsskiftet mars/april. Fisket har da flyttet over til feltene ved St. Kilda. I hovedsak starter kolmuleflåten fisket på Porcupinebanken. Ettersom de aller fleste fartøyene starter fisket på Porcupinebanken vil Fiskeridirektøren gå inn for en siste startdato i fisket. Det vil gi oversikt over faktisk deltagelse og et bedre grunnlag for en eventuell refordeling.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 14. mars 2000. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann.

8. ÅPNINGSDATO.

Under forutsetning av at det pr. utgangen av 1999 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU for 2000 vil kolmulefisket i EU-sonen i prinsippet være åpent fra 2. januar. Med unntak av 1997, hvor fisket startet i slutten av februar, har det norske fisket startet månedsskiftet januar/februar og da tradisjonelt på Porcupine-bankene. I 1999 startet fisket i internasjonalt farvann vest av Irland i månedsskiftet januar/februar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar 2000.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om å fastsette en forebyggende kvote på 250.000 tonn.

Svein Iversen sa at 250.000 tonn er et for høyt tall.

Ola Olsen sa at en er kritisk til en forebyggende kvote, da det eneste vi forebygger er norsk andel.

Peter Gullestad spurte om det er riktig at landsstyret i Fiskarlaget har foreslått fritt fiske.

Åge Remøy bekreftet dette, da en vil posisjonere seg i internasjonalt farvann.

Det ble etter dette stemt over forslagene:

8 medlemmer stemte for Fiskarlagets forslag om fritt fiske (Norges Fiskarlag, Norsk Sjømannsforbund og FNL).

3 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag om en forebyggende kvote på 250.000 tonn (Fiskeridirektøren, Sametinget, NNN).

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for fritt fiske i internasjonalt farvann.

Peter Gullestad viste dernest til saksdokumentene og forslaget om en avsetning på 30.000 tonn.

Ola Olsen sa at han synes en avsetning på 30.000 tonn i NØS er for høyt.

Peter Gullestad noterte seg dette.

Olsen viste til at en ikke må betrakte kolmulefisket bare som kolmuletrål; det skal være mulig å fiske også for ringnot. Han ville derfor advare mot en praktisering som utestenger ringnot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 30.000 tonn av kvoten i internasjonalt farvann til fiske i andre halvår i NØS og fiskerisonen ved Jan Mayen.

Reguleringsrådet foreslår videre at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen, en maksimalkvote for Færøy-sonen og en maksimalkvote for internasjonalt farvann. Maksimalkvotene overreguleres i utgangspunktet med 5 % i både EU- og Færøy-sonen og med 20 % i internasjonalt farvann.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket sin kvote.

Reguleringsrådet foreslår videre at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist settes til mandag 3. januar 2000.

Videre foreslås at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 14. mars 2000. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann.

Det var enighet om å foreslå at fisket åpnes 2. januar 2000.

VEDLEGG 1

TABELL 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i EU-sonen og i Færøy-sonen i perioden 1979-99.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Sum
1979	125.000	90.000	215.000
1980	125.000	50.000	175.000
1981	120.000	68.000	188.000
1982	140.000	71.000	211.000
1983	180.000	30.000	210.000
1984	190.000	30.000	220.000
1985	200.000	40.000	240.000
1986	250.000	65.000	315.000
1987	260.000	65.000	325.000
1988	250.000	60.000	310.000
1989	215.000	35.000	250.000
1990	203.500	35.000	238.500
1991	155.000	30.000	185.000
1992	155.000	28.000	183.000
1993	205.000	27.000	232.000
1994	205.000	27.000	232.000
1995	225.000	27.000	252.000
1996	259.000	27.000	286.000
1997	255.000	27.000	282.000
1998	245.000	36.000	281.000
1999	235.000	39.000	274.000

I tillegg til å fiske på de norske kolmulekvotene i EU-sonen og i Færøy-sonen har den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann. For 1999 er der avsatt 250.000 tonn kolmule for fiske med norske fartøy i internasjonalt farvann, Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. I tabell 2 nedenfor går det frem hvilke kvanta som er fisket i internasjonalt farvann i perioden 1990 til 1999.

TABELL 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990-99. Avrundet til nærmeste 100 tonn. Kilde: Norges Sildesalgslag.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500
1998	240.200
1999	220.000

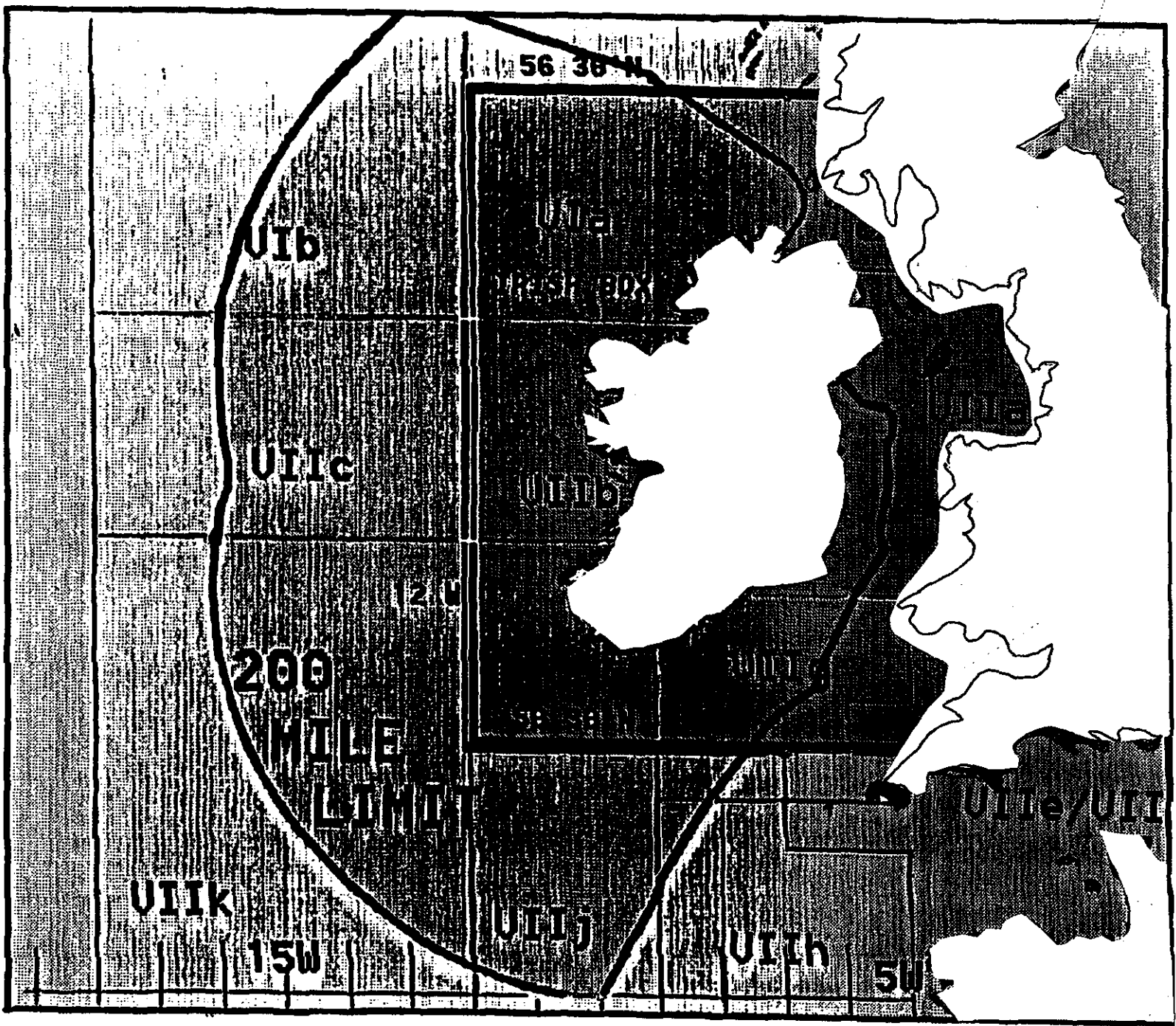
VEDLEGG 2

TABELL 1: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) og antall deltagende fartøy i årene 1990-99.

	Kvantum (i tonn)	Deltagelse
1990	281.192	44
1991	118.438	32
1992	154.514	31
1993	199.981	30
1994	226.235	29
1995	261.362	29
1996	337.549	36
1997	320.530	37
1998	516.899	43
1999	469.511	46

TABELL 2: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-område i årene 1990-99.

Område	Ila	Iva	Vb	Vla	Vlb	VII	SUM
1990	566	1.452	19.344	107.267	616	151.947	281.192
1991	100	13.417	495	65.196	-	39.231	118.439
1992	28	14.312	2.541	93.081	808	44.745	155.515
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	199.981
1994		5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	226.235
1995		24.555	6.757	105.960	438	123.651	261.361
1996	114		34.856	119.887		182.691	337.548
1997	1.336	5.047	31.356	152.108	24.704	105.314	319.865
1998	8.281	3	26.949	168.428	104.797	208.440	516.898
1999	2.382	20.953	39.021	119.493	145.253	142.405	469.507

VEOLEGGS 3.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato

02.12.99

Vår referanse

9900475/3-532.7

ARKIV

Deres dato

03. DES. 1999

Deres referanse

SAKSNR.

4268/99

DOK.NR.

2

U.O. §

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2000

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 30.11-1-12.1999 og fattet slikt vedtak:

«1. Pr. dato er verken kvoteavtalen mellom EU og Norge eller mellom Norge og Færøyene ferdigforhandlet, og det er derfor usikkert hvilke kolmulekvanta som blir stilt til disposisjon for norske fiskere i EU-sonen og Færøysonen for 2000. Norges Fiskarlag legger til grunn at det også i 2000 er nødvendig med et separat reguleringsopplegg for EU-sonen og Færøysonen. Det bør legges inn liten grad av overregulering i maksimalkvotene, og det forventes at dette drøftes nærmere med næringen.

2. Norges Fiskarlag er kjent med den prosessen som foregår i NEAFC vedrørende forvaltning og fordeling av kolmulebestanden. Fiskarlaget konstaterer at man nå arbeider med en to-pilar modell for kolmule, hvor relevante kyststater skal etablere et kyststatsregime som dekker de økonomiske sonene, mens NEAFC skal ta hånd om den internasjonale biten.

Norges Fiskarlag er videre kjent med at NEAFC på sitt møte i november d.å. videreførte en såkalt forebyggende TAC på 650.000 tonn som skal dekke alt kolmulefiske i 2000. Fiskarlaget antar imidlertid at ingen av partene føler seg bundet av denne kvoten, da den verken er fordelt på områder eller parter. Fiskarlaget anmoder norske myndigheter om å bidra aktivt for å få til en totalforvaltning av kolmule i løpet av 2000, som kan få virkning for 2001.

3. Norges Fiskarlag kan ikke se at det kan være i norsk interesse å fortsette en ensidig norsk begrensning av fisket i internasjonalt farvann. Slike tiltak svekker norske posisjoner, samtidig som andre land ekspanderer sitt fiske av kolmule. En regulering av fisket etter kolmule i internasjonalt farvann må således være en følge av internasjonalt bindende avtaler mellom alle aktuelle aktører.

Dersom norske myndigheter likevel velger å fastsette en regulering i dette området for norske fartøy må en fra norske myndigheters side vurdere nivået på kvoten internasjonalt farvann i relasjon til Norges posisjon i det pågående arbeid i NEAFC om fordeling av kolmulebestanden på soner og stater.

4. Norges Fiskarlag anmoder om at en fra norsk side treffer tiltak som bidrar til at rapporteringsordningene mellom fartøy og myndigheter forenkles. Den nåværende rapporteringsmengden synes å være grunnlag for feilopplysninger og feiltolkninger i forvaltningen av kvoteordningene.

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

2 av 2

Vår dato
021299Vår referanse
9900475/3-532.7

Fiskarlaget beklager at det ikke lyktes Norge å få redusert varslingstiden ved inn- og utseiling i NEAFC-farvann under siste NEAFC-møte. Denne regelen skaper vansker i den praktiske utøvelsen av fisket, og en ber om at det arbeides videre med å få endret denne regelen.

5. Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg på til Norges Sildesalgslag innen 7. januar 2000. Videre må siste utseilingsdato settes til 13. mars 2000.
6. Under forutsetning av at det foreligger kvoteavtaler mellom Norge, EU og Færøyene for 2000 innen årsskiftet 1999/2000 går Norges Fiskarlag inn for at ringnotgruppens fiske etter kolmule åpnes fra 2. januar 2000 i alle områder.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Birger Jørgensen

Elling Dorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2000.

1. BESTANDSSITUASJONEN, TOTALKVOTE OG NORSK KVOTE

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) sin rådgivende fiskerikomite (ACFM) anslår høsten 1999 at loddebestanden i Barentshavet er innenfor trygge biologiske grenser, og at det vil være rom for å fiske inntil 435.000 tonn vinterlodde.

Under den 28. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for et fiske etter vinterlodde i 2000 på 435.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 261.000 tonn av denne kvoten. Siden forhandlingene med tredjeland ennå ikke er ferdig vil vi i resten av diskusjonen bruke 261.000 tonn vinterlodde som et foreløpig tall for norsk totalkvote.

2 NORSK FISKE ETTER LODDE I BARENTSHAVET VINTEREN 1999

2.1. TAC OG NORSK KVOTE

TAC for vinteren 1999 ble av ACFM anbefalt til 79.000 tonn lodde. Russland og Norge var enige om å åpne for et eksperimentelt fiske etter 80.000 tonn vinterlodde. Norsk andel av dette var 60%, noe som gav en norsk kvote på 48.000 tonn.

2.2 DELTAGELSESBEGRENSNINGER (INNSATSREGULERING)

Følgende fartøygrupper kunne delta i 1999:

- 1) Ringnotgruppen, dvs. fartøy med ringnotkonsesjon
- 2) Trålgruppen, dvs. fartøy større enn 27,5 meter s.l. med loddetråltillatelse
- 3) Kystgruppen, dvs. not- og trålfartøy under 27,5 meter s.l. Dersom fartøyet skulle nytte trål i fisket måtte det ha loddetrålkonsesjon.

Kystgruppen omfattet også noen få fartøy mellom 27,35 og 33,5 meter med deltagelsesrett i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild.

På grunn av at den norske vinterloddekvoten var så liten i 1999, ble deltagelsen i trål- og kystgruppen begrenset ved påmelding med påfølgende loddtrekning. Det ble satt en grense for hvor mange som fikk anledning til å delta i hver gruppe (15 i trålgruppen, 20 i kystgruppen).

2.3 FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING)

Totalkvoten på 48.000 tonn ble fordelt mellom fartøygruppene etter samme fordelingsnøkkel som i 1991-1993. Dette ga følgende gruppekvoter:

	Kvantum (tonn)	%-andel
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	36.700	76,5
Trålere over 27,5 meter s.l.:	4.700	9,8
<u>Kystgruppen:</u>	<u>6.600</u>	<u>13,7</u>
<u>Totalt (alle grupper):</u>	<u>48.000</u>	<u>100,0</u>

Ringnotgruppen

Forslaget fra Fiskeridirektøren var at også denne flåtegruppen skulle reguleres gjennom loddtrekning. Imidlertid gikk Fiskeridepartementet inn for at man ikke skulle foreta loddtrekning.

I ringnotgruppen meldte 80 fartøy seg på fisket. Faktoren ble satt til 1,1, hvilket innebar en overregulering på 1.423,1 tonn eller 3,8%. En slik grad av overregulering var forsvarlig ut fra en forventning om at noen få fartøy kunne komme til å trekke seg fra fisket. Dette innebar at minste ringnotfartøy fikk en fartøykvote lik 281,6 tonn, mens største ringnotfartøy fikk en fartøykvote lik 715 tonn.

11. mars ble faktoren økt til 1,35.

Trålgruppen

I trålgruppen meldte 43 fartøy seg på fisket. Deltagelsen ble begrenset gjennom loddtrekning til 15 fartøy. Imidlertid var det bare 12 fartøy som benyttet seg av kvotene sine.

Etter en nøkkel som har vært nyttet i trålfisket etter norsk vårgytende sild ble faktoren i trålgruppen fastsatt til 1,8, noe som ikke innebar overregulering. Med denne faktoren fikk minste tråler en fartøykvote lik 218 tonn, mens største tråler en fartøykvote lik 342,5 tonn. Faktoren ble øket 16. mars, 22. mars og 25. mars. Etter siste endring var trålgruppens faktor 5,4.

Fisket ble stoppet 26. mars.

Kystgruppen

I kystgruppen ble det påmeldt 59 fartøy. Deltagelsen ble begrenset gjennom loddtrekning til 20 fartøy.

Kystfartøyenes kvoter var differensiert for fartøy over og under 27,5 meter. Fartøy over 27,5 meter fikk 25% høyere fartøykvoter enn de øvrige. Samtlige deltakende fartøy var imidlertid

under 27,5 meter, og gruppeknoten ble dermed fordelt flatt på antall uttrukne, hvilket innebar at samtlige kystfartøy fikk en fartøykvote lik 330 tonn.

Fartøykvoten på 330 tonn ble fastsatt 12.02.99, og ble øket 17. mars, 22. mars, 25. mars og 29. mars. Etter siste endring var maksimalkvotene på 900 tonn.

2.4 ÅPNING, FISKETS UTVIKLING OG ANVENDELSE AV FANGSTENE

Med bakgrunn i den lave kvoten på 48.000 tonn vinterlodde i 1999 var det enighet i Reguleringsrådet 1998 om å foreslå et generelt konsumpåbud i det norske loddefisket vinteren 1999. Derfor ble fisket avvirket som et fiske til konsumformål.

På grunn av konsumpåbudet ble fisket etter lodde ikke åpnet før lodda oppnådde tilstrekkelig modningsgrad. Fiskeridirektoratet iverksatte letetokt for å skaffe grunnlag for beslutning for åpning av fisket. På bakgrunn av dette ble fisket åpnet 3. mars 1999. Siden det var et begrenset antall fartøy som fikk lov til å delta i dette fisket og interessen for å delta var langt større, bestemte Fiskeridirektøren i samarbeid med næringen en siste utseilingsdato, 7 dager etter at fisket var åpnet. Dette for å sørge for et effektivt fiske. Fartøy som fikk tildelt kvote måtte raskt påbegynne fiske, ellers ville kvoten gå til neste fartøy på listen. Det ble satt som krav at fartøyet skulle være passert Tromsø når melding om utseiling ble sendt til Norges Sildesalgslag. Fartøyene fikk ikke starte fisket før de hadde fått tøm av Norges Sildesalgslag.

Samtlige områder var i utgangspunktet stengt for loddefiske. Feltene ble åpnet etterhvert som lodda oppnådde tilstrekkelig modningsgrad.

Tabellen under viser fangst av vinterlodde og anvendelse fordelt på de ulike flåtegruppene.

Tabell 1 Fangstoversikt og anvendelse for de ulike fartøygruppene, 1999

	Konsum (tonn)	Mel og olje (tonn)	Tot. fangst (tonn)
Ringnot	30.085	8.500	38.585
Trål	2.444	2.793	5.237
Kyst	5.839	372	6.211
Totalt	38.368	11.665	50.033

I oversikten for ringnot inngår også fangst fra fartøy som deltok i letetjeneste, totalt 1.435 tonn. Dette tatt i betraktning overfisket ringnotfartøyene gruppeknoten sin med 450 tonn. Trålerne overfisket kvoten sin med 537 tonn. Kystgruppen klarte ikke ta kvoten sin, det manglet 389 tonn lodde. Totalt ble den norske kvoten overfisket med ca 600 tonn. Inklusiv forsøksfiske var overfisket 2.033 tonn.

I følge statistikk fra Norges Sildesalgslag, 17.11.99, var gjennomsnittsprisen på fangstene levert til konsum 3,71 kr/kg. Gjennomsnittsprisen på mel- og oljeleveranser var 0,59 kr/kg.

3. REGULERING AV FISKE ETTER VINTERLODDE I 2000

3.1 Deltakerbegrensning

3.1.1 Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

3.1.2 Trålgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27.5 m.s.l. og ha loddetråltillatelse.

3.1.3 Kystgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27.5 m.s.l., registrert i merkeregisteret og fiskeren/eieren må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy mellom 27.5 m.s.l. og 33.5 m.s.l. som får adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2000, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde.

3.2 Fordeling av kvoten på grupper

Totalkvoten har i 1991-1993 og 1999 vært fordelt på flåtegruppene etter samme fordelingsnøkkel. Fordeling av norsk kvote av vinterlodde på 261.000 tonn i 2000 etter samme nøkkel som tidligere år, vil medføre gruppekvoter i følgende størrelsesorden:

Tabell 2 Fordeling av norsk kvote tilsvarende fordeling i 1991-1993 og 1999

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Ringnot	199.665	76,5
Kyst	35.755	13,7
Trål	25.580	9,8
Totalt	261.000	100

Fiskeridirektøren vil foreslå at den norske totalkvoten på 261.000 tonn fordeles med 76,5% til ringnotgruppen, 13,7% til kystgruppen og 9,8% til trålgruppen.

3.3 Påmelding

Fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet innen 7. januar 2000.

3.4 Regulering av de samlede leveranser til konsum

3.4.1 Bakgrunn

På begynnelsen av 90-tallet ble hovedparten av fangstene levert til mel/olje. I 1999 ble det imidlertid innført konsumpåbud fordi totalkvoten var så liten. Tabellen under viser norsk vinterloddefiske i perioden 1991-1993, samt 1999.

**Tabell 3 Norsk vinterloddefiske 1991-1993 og 1999.
Anvendelse; Kvantum (tonn), verdi (1000 kr) og pris (kr/kg).**

År	Mel og olje			Konsum (inkl. sjølprodusenter)			Konsumandel (%)
	Kvantum	Verdi	Pris	Kvantum	Verdi	Pris	
1991	519.179	226.369	0,44	22.818	37.384	1,64	4,21
1992	556.004	251.394	0,45	16.412	32.690	1,99	2,87
1993	386.295	153.426	0,40	17.560	71.213	4,06	4,35
1999	11.664	6.901	0,59	43.840	162.399	3,70	78,99

Kilde: Norges Sildesalgslag, Årsmeldinger 1991-1993.
Norges Sildesalgslag, 1999 - Foreløpige tall

Det ble på begynnelsen av 90-tallet levert mellom 16.000 og 23.000 tonn lodde til konsumanvendelse. I 1999 ble det levert hele 43.840 tonn til konsum.

Konsumloddefisket vinteren 1999 har av mange vært karakterisert som en suksess. Vinteren 2000 er Norges disponible kvote langt større enn fjorårets kvote. Det vil således ikke være aktuelt med påbud om konsumleveranse i 2000. En reell problemstilling er imidlertid at det vil kunne bli produsert for mye konsumlodde i 2000, gitt markedets avtakspotensiale og ingen begrensninger på konsumfisket. Sendes det for store kvanta ut på konsummarkedet, vil dette markedet kunne "falle sammen" i form av sterk prisnedgang. Det er en betydelig prisforskjell mellom lodde til henholdsvis konsumanvendelse og oppmaling (se tabell 3). Hensynet til den totale verdiskapningen gjør det følgelig aktuelt å drøfte begrensning på de totale leveransene til konsum.

En vil på denne bakgrunn skissere to alternative reguleringsformer:

- En "tradisjonell" modell der norsk totalkvote fordeles mellom de tre gruppene etter en bestemt nøkkel. Det er ingen begrensning m.h.t. å levere til konsum eller til oppmaling.
- Som i første punkt, men hvor ringnotfartøyenes totale leveranser til konsum begrenses. Ringnotgruppen har nær 4/5 av den norske totalkvoten og leverer største kvantum til konsum.

3.4.2 Markedssituasjonen i Japan

Eksportutvalget for Fisk har nylig (9-11. november) foretatt undersøkelse vedrørende markedssituasjonen i det japanske loddemarkedet. De har hatt samtaler med sentrale japanske aktører innen import og produksjon av norsk lodde for det japanske markedet. Undersøkelsen må tolkes som disse aktørenes oppfatninger av situasjonen, og har ikke preg av å være konkluderende.

Gitt situasjonen på tilbud, etterspørsel og lager er det en entydig oppfatning fra aktørene i Japan at produksjonen av konsumlodde i Norge må begrenses. Aktørene mener markedet vil "kollapse" dersom fangsten/produksjonen ikke blir regulert. Dette har bakgrunn i den japanske lagersituasjonen kombinert med en relativt svak etterspørsel.

Japanske aktører anbefaler at det blir eksportert mellom 15.000 tonn og 25.000 tonn rognlodde til Japan. Deres vurdering er at hvis eksportert kvantum blir større enn det markedet kan ta i mot, vil resultatet være markert prisnedgang og "kollaps" i markedet. Det antas også at det vil kunne importeres 1.000 tonn lodderogn fra Norge.

Fiskeridirektoratet vil ta utgangspunkt i at markedet klarer å ta unna 25.000 tonn rognlodde. Ved bruk av omregningsfaktoren for konsumlodde (faktor = 2) vil dette kvantumet utgjøre 50.000 tonn lodde. 1.000 tonn lodderogn vil omregnet (faktor = 7,58) bli 7.580 tonn lodde. På bakgrunn av dette vil den øvre grense for råstoffbehovet for konsumleveranse bli rundt 60.000 tonn lodde. Da er det tatt hensyn til at halvparten av konsumleveransene vil være kapp/faks. Dersom deler av fangsten ikke holder konsumkvalitet, vil det være behov for et større råstoffkvantum for å produsere 25.000 tonn rognlodde og 1.000 tonn rogn. Hvor stort kvantum som faktisk vil gå med vil dermed være avhengig av kvaliteten. I det følgende legges det til grunn at det er behov for totalt 85.000 tonn lodde til konsumanvendelse. Vi har da lagt til grunn at 50% av råstoffet som går til konsumproduksjon ikke holder kvalitet og blir levert til mel/olje.

Det er derfor interessant å se på løsninger der vi regulerer fisket med tanke på at konsumleveransene ikke overstiger markedssignalene fra Japan. Imidlertid er det uklart i hvilke grad rognlodde med basis i russisk kvote kan bli en konkurransefaktor. Dette kan få konsekvenser for reguleringsmodellen som er foreslått.

3.4.3 Aktører omfattet av eventuelle konsumbegrensende tiltak

En problemstilling i debatten om det skal settes i verk konsumbegrensende tiltak vil være hvilke flåtegrupper denne skal omfatte. Et sentralt spørsmål vil være hvor mye konsumlodde kyst- og trålgruppen kan tenkes å levere i 2000. Disse gruppene leverte betydelige mengder til konsum i 1999, men dette har sin bakgrunn i årets konsumpåbud. I 1993 var derimot trål- og kystgruppens fiske til konsum minimal.

Det er svært vanskelig å foreta en vurdering over hvor mye kyst- og trålgruppen vil levere til konsum i 2000. Tabellen på neste side viser hvor mye denne gruppen leverte til konsum i 1993 og 1999.

Tabell 4 Kyst- og trålgruppens leveranser til konsum og mel og olje i 1993 og 1999.

	1993		1999	
	Mel og olje	Konsum	Mel og olje	Konsum
Trål	50.159	776	2.793	2.444
Kyst	35.786	430	372	5.839

Kilde: Fiskeridirektoratets slutseddelstatistikk

Årsaken til at disse flåtegruppene leverte så små kvantum til konsum i 1993 var et beskjeden lodde innsig i kystnære farvann. Fangstene inneholdt liten lodde av dårlig konsumkvalitet.

Utsiktene for 2000 m.h.t. konsumkvalitet er noenlunde de samme som i 1999. Det er derfor mest nærliggende å trekke sammenligninger med 1999 for å foreta en grov vurdering. Det er forventet at vinterlodden kommer inn under land, slik at den er tilgjengelig for kyst- og trålerflåten.

Det er mange parametre som påvirker kyst- og trålflåtens konsumleveranser. De viktigste er:

- 1) Loddas innsig i kystnære farvann
- 2) Mottakssituasjon - mange små mottaksanlegg langs kysten er klar til å motta fangst fra de minste flåtegruppene. Disse anleggene har ikke kapasitet til å motta store leveranser fra ringnotflåten.
- 3) Aksjonsområde - kyst- og trålgruppen har liten mulighet til å gå langt for å levere fangstene sine.

I 1999 var det begrenset deltakerregulering, men påmeldingen gjenspeilte stor interesse for dette fisket med 43 påmeldte trålfartøy og 59 påmeldte kystfartøy. Interessen vil nok være like stor i 2000, spesielt med tanke på de gode prisene som ble oppnådd i 1999. Vi vil anta at det er mulig at kyst- og trålgruppen kan levere ca 20.000 tonn, dvs. en tredjepart av gruppekvote, til konsumanvendelse i 2000. Kyst- og trålgruppens kvantum trekkes så fra på det stipulerte kvantum på 85.000 tonn. Dette betyr at ringnotgruppen kan levere det resterende kvantum på 65.000 tonn vinterlodde til konsumanvendelse.

Det er viktig at kyst- og trålgruppen ikke blir omfattet av en reguleringsmodell med fartøykvote med maksimal andel til konsum. Dette er små fartøy som er avhengig av å levere til den anvendelse som måtte passe, dette på bakgrunn av små kvoter, liten aksjonsradius og derav følgende begrensede leveringsmuligheter. Selv om konsumlandingene for disse to gruppene skulle bli høyere i 2000, vil de ikke være i nærheten av konsumleveransene fra ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke settes anvendelsesbegrensninger i trålernes og kystgruppens fiske etter lodde.

Bakgrunnen for en eventuell begrensning i loddeflåten konsumfiske vil være hensynet til avtaksmulighetene i konsummarkedet, samt målsettingen om størst mulig verdiskapning. Av hensyn til dette ber Fiskeridirektøren Reguleringsrådet om å drøfte begrensning i ringnotflåtens fiske til konsum.

3.5 Reguleringmodell for de ulike fartøygruppene

Dersom Reguleringsrådet er av den oppfatning at en ikke bør begrense leveranser til konsum, vil fisket bli regulert etter Modell A. Dersom Reguleringsrådet mener det kan være hensiktsmessig å regulere ringnotflåtens leveranser til konsumanvendelse, noe Fiskeridirektøren vil kunne anbefale, vil fisket kunne reguleres etter Modell B.

3.5.1 Konesjonspliktige ringnotfartøy

Modell A - "Tradisjonell" modell

Dette er den "tradisjonelle" modellen der ringnotgruppens kvote fordeles mellom de ulike fartøy etter "universalnøkkelen". Det er ingen begrensning m.h.t. å levere til konsum eller oppmaling.

Modell B - Fartøykvote med maksimal andel til konsum

Dersom ringnotgruppens konsumleveranser skal begrenses, vil Fiskeridirektøren gå inn for begrensning også på fartøynivå. Dette kan gjøres slik:

Av ringnotgruppens gruppekvote på 199.665 tonn stipuleres en avsetning på 65.000 tonn lodde til konsumanvendelse. Dette innebærer at gruppen kan fiske hele gruppekvoten til mel og olje, men maksimalt 65.000 tonn til konsum.

Ovennevnte reguleringsopplegg må fastsettes som en gruppekvote med to tilhørende fartøykvoter som fordeles mellom de ulike fartøy etter "universalnøkkelen". Dette vil bli gjort ved at Fiskeridirektøren fastsetter to faktorer; en totalfaktor og en delfaktor som angir det maksimale kvantum et fartøy kan fiske til konsum. Innenfor en slik ordning vil det altså ikke være konsumpåbud, men et fartøys maksimalt tillatte fiske til konsumanvendelse vil være mindre enn den totale fartøykvoten.

Rent teknisk vil faktorfastsettelsen og eventuelle endringer av disse være lagt opp etter den samme praksis som følges ved loddefisket ved Island og Jan Mayen. I dette fisket har man en totalfaktor for hele området, herav en underfaktor for fisket i Islands økonomiske sone.

En problemstilling kan være at mange fartøy ikke benytter seg av sin konsumandel, men heller fisker hele kvoten til oppmaling med lavere kostnader. Dette kan gjøres uten tap av kvote. Fartøy som satser på konsum, kan da få refordelt den/de ubenyttede konsumandelene. For å kunne avvikle fisket må det settes kriterier for åpning av konsumloddefisket, samt frist for oppmøte. En eventuell refordeling kan gjøres etter fristen for oppmøte er passert.

Av hensyn til avtaket i konsumfisket, vil det kunne bli nødvendig at Norges Sildesalgslag fastsetter koordning.

Når det gjelder spørsmålet om hjemmel til å foreslå den reguleringsmåte som er skissert ovenfor, vises det til at saltvannsfiskelovens § 4 k) gir hjemmel til å sette forbud mot en bestemt

anvendelse av fangsten. Ut i fra en betraktning fra det mer til det mindre, vil en således også i stedet kunne sette en begrensning i anvendelsen for deler av kvoten. For fartøy som tilvirker egen fangst oppstår videre spørsmålet om forholdet til råfiskloven. Saltvannsfiskeloven er imidlertid av nyere dato, og vil følgelig gå foran råfiskloven i denne henseende.

På bakgrunn av ovennevnte, vil Fiskeridirektøren be Reguleringsrådet om å ta stilling til hvilken av de to modellene som er best egnet ved avvikling av ringnotflåtens vinterloddefiske i 2000.

Dersom Reguleringsrådet anser modell B som den mest formålstjenlige, vil Fiskeridirektøren be Reguleringsrådet om en vurdering av hvilket råstoffkvantum som bør avsettes til et konsumfiske for ringnotflåten.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy fordeles som fartøykvoter etter "universalnøkkelen". Ringnotflåtens fiske etter vinterlodde til konsumanvendelse begrenses og avvikles med separate fartøykvoter innenfor et maksimalt kvantum på 65.000 tonn.

Fiskeridirektøren kan øke fartøyenes konsumandel dersom fisket til oppmaling blir større enn forutsatt.

3.5.2 Trålere over 27.5 m.s.l. med loddetråltillatelse

I fisket etter norsk vårgytende sild har trålerne siden 1997 blitt gitt maksimalkvoter utfra samme prinsipp som konsesjonspliktige ringnotfartøy. Denne nøkkelen ble også brukt ved beregning av trålernes fartøykvoter i loddefisket vinteren 1999. Det ble etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0-99 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	100-199 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	200-299 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	300-399 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	400-600 tonn

Fartøykvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Denne nøkkelen ble brukt i 1999 for å tildele fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere gis fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

3.5.3 Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen får fartøykvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27,5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l.

3.6 Åpningstidspunkt

Når det gjelder spørsmålet om åpning av fisket til mel og olje, vil tidspunktet være avhengig av når voksen lodde skiller seg fra unglodden. Fiskeridirektøren vil følgelig ikke foreslå noen fast dato for når fisket skal åpnes. Tradisjonelt vil ungfisk og voksen lodde ha skilt lag mellom 20. og 25. januar, men det er også muligheter for at dette kan skje tidligere. For å unngå for stor innblanding av smålodde, småsild og bifangst av annen fisk i loddefangstene, finner en det således hensiktsmessig at samtlige områder i utgangspunktet holdes stengt for loddefiske, og at Fiskeridirektøren kartlegger tradisjonelle fangstområder med hensyn til innblanding. Fiskeridirektøren vil inngå leieavtale med et ringnotfartøy for å ta prøvehal medio januar. En foreslår at feltene åpnes etterhvert som dette er forsvarlig av hensyn til bevaring av ungfisken.

Fiskeridirektøren foreslår at feltene åpnes for loddefiske etterhvert som innblanding av smålodde og eventuelt bifangst av annen fisk er innenfor akseptable grenser.

Lodda har videre vanligvis en modningsgrad som tilsier at fangstene kan leveres til konsum rundt 10.-15. mars. Oppstart av et konsumloddefiske vil være avhengig av loddas modningsgrad, og tidspunktet vil således måtte avgjøres på bakgrunn av prøver tatt av landet fangst til mel og olje.

Fiskeridirektøren vil foreslå at konsumloddefisket åpnes når lodda har nådd ønsket modningsgrad.

3.7 Overvåking av fangstfelt

Under den 28. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var det enighet om at hver av partene skal iverksette tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkkeite under minstemål. Innblandingskriteriet ble fastsatt til 300 eksemplarer av hver av artene pr tonn.

Fiskeridirektøren vil videreføre bestemmelsen fra vinterloddefisket i 1999 om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr 100 tonn lodde.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var det videre enighet om et minstemål på 11 cm, og at det skulle være tillatt å ha en innblanding på 10% i antall av lodde under minstemål.

Med bakgrunn i kontroll av fangster, vil Fiskeridirektøren foreta stenging av felt. En eventuell stenging vil være basert på flere kontrollerte hal/kast i et område.

3.8 Inspeksjon

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører ombord i et avgrenset antall fartøy som driver et loddefiske i Barentshavet.

3.9 Utkast

Fiskeridirektøren vil som i tidligere år sette forbud mot å slippe fangst som er død eller døende og kaste ut fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

3.10 Fangstområde

Det var enighet i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon om et forbud mot å fiske lodde nord for 74°N. På bakgrunn av data fra forskningstokt kan imidlertid denne grensen endres.

Det har i 1999 som i tidligere år vært fastsatt en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i vernesonen. Denne forskrift vil bli videreført i 2000, og en vil således måtte avgrense det generelle loddefisket til å gjelde sør for 74° N, med unntak av fiskevernsonen rundt Svalbard.

3.11 Unntak fra helligdagsfredning

På bakgrunn av den korte konsumfisksesongen, vil Fiskeridirektøren foreslå at det gjøres unntak fra reglene om helligdagsfredning etter samme mønster som for 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at det gjøres unntak fra reglene om helligdagsfredning under konsumfisket.

3.12 Stopp i fisket

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy/maksimalkvoten.

Peter Gullestad gav ordet til Harald Jøsæter for en bestandsorientering.

Harald Jøsæter sa at det kan fiskes inntil 435.000 tonn uten risiko for å redusere gytebestanden til under forsvarlig nivå.

Peter Gullestad viste til at det i kvoterådene fra ICES var lagt inn en stor grad av sikkerhetsmargin. Kvoten på 435.000 tonn var et resultat etter forhandlinger med russerne.

Inge Arne Eriksen sa at han er bekymret for bestanden, og at han ønsker protokolltilførsel for Sametingets forslag. Sametinget vil ikke støtte Fiskeridirektørens forslag om å fiske lodde i

2000. For det tilfelle at det blir gjennomført et loddefiske må det legges opp til en reguleringsform hvor all fangst av lodde blir produsert til konsum ved landanleggene. Det må også legges opp til at all utkastlodde blir tatt vare på.

Reguleringsrådet foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

Reguleringsrådet foreslår også at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27,5 m.s.l. og ha loddetråltillatelse.

Det foreslås videre at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 m.s.l., registrert i merkerregisteret og fiskeren/eieren må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Det var også enighet om at fartøy mellom 27,5 m.s.l. og 33,5 m.s.l. som får adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2000, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til fordeling av den norske totalkvoten.

Ola Olsen påpekte at Fiskarlaget har et alternativt forslag, se vedlegg.

Det ble stemt over forslagene:

6 medlemmer stemte for Norges Fiskarlags forslag (Norges Fiskarlag og Norsk Sjømannsforbund).

4 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag (Fiskeridirektøren, Sametinget, NNN og Kjell Olaf Larsen).

1 medlem avsto fra å stemme (Rolf Domstein).

Det var flertall i Reguleringsrådet for å følge Norges Fiskarlags forslag til fordeling av totalkvoten.

Det var enighet om at fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet innen 7. januar 2000.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om at det ikke settes anvendelsesbegrensninger i trålerne og kystgruppens fiske etter lodde.

Rolf Domstein sa at en må få til en regulering som sikrer nok kvantum til konsum, men at den regulering som er foreslått her ikke legger opp til dette. En må imidlertid kunne fastsette konsumpåbud. Spørsmålet er om en også skal sikre at det ikke blir for mye til konsum. Han hadde ikke noe prinsipielt imot dette.

Ola Olsen sa at en tidligere i utgangspunktet ønsket et liknende opplegg som Fiskeridirektørens forslag. En ønsket å manipulere markedet og forsvare prisen. Etterhvert har en imidlertid blitt mer usikre, og heller over til at det ikke er så lett å få dette til, og kanskje heller ikke så ønskelig. Det blir svært mye usikkerhet knyttet til det å prøve å regulere markedet. Dersom en ikke er 100 % sikker på at en vil klare å gjennomføre dette, bør en ikke gjøre det. Dersom en får østlig innsig

vil en stor del av den vestlige produksjonskapasiteten falle bort. En ønsker også en tidlig oppstart av hensyn til kolmuleflåten.

Kjell Olaf Larsen trodde at Fiskeridirektørens forslag om kvantum til konsum for ringnot vil være tilstrekkelig. Han er imidlertid enig i at dette vil være vanskelig å få til. Han går videre imot forslaget om tidlig oppstart.

Peter Gullestad sa at han vil frafalle forslaget dersom næringen ikke ønsker dette; da kan næringen få ordne opp selv.

Oddmar Hatlevik sa at forslaget fra Fiskeridirektøren var prisverdig dersom en ønsker at dette skal være et fiske for flere enn ringnot.

Tormod Storås sa at han deler skepsisen til næringen.

Åge Remøy sluttet seg også til kritikken av forslaget.

Rolf Domstein sa at han i prinsippet er positiv til en markedsregulering, men at han er redd en ikke vil få dette til her. Han er derfor enig med Fiskarlaget om at en ikke skal gjøre dette i år. Han ønsket likevel at det ble etablert en mekanisme som sikrer at 65 tonn holdes igjen av ringnotgruppens kvantum til konsumanvendelse.

Peter Gullestad konstaterte at det ikke er støtte i Fiskarlaget, Sjømannsforbundet eller FNL for forslaget, samt at organisasjonene ikke har egne forslag til hvordan dette skal gjøres.

Olsen var enig i at en må sikre at det holdes igjen et tilstrekkelig kvantum fra ringnotgruppen til konsumanvendelse. Han sa også at en må bli hørt dersom en skulle komme opp med et godt forslag senere.

Gullestad sa at en selvfølgelig vil være åpen for forslag dersom disse kommer før en har brent alle broer. Det må imidlertid komme tidlig fordi aktørene treffer sine beslutninger når fisket åpnes. Han besluttet deretter å trekke forslaget, i det det ikke er oppslutning for det.

Det var etter dette enighet om at fisket reguleres etter den tradisjonelle modellen.

Det var videre enighet om at trålere gis fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Reguleringsrådet gikk inn for at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

Reguleringsrådet foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen får fartøykvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27,5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om åpningsdato, og sa at det sentrale er at smålodden har skilt seg fra gytelodden. En skal gå ut med letebåt fra midten av januar.

Robert Misund sa at en også skal se på loddas østlige utbredelse, slik at det ikke er for mye småsild blant lodda.

Det var enighet om å foreslå at feltene åpnes for loddefiske etterhvert som innblanding av smålodde og eventuelt bifangst av annen fisk er innenfor akseptable grenser.

Rolf Domstein lurte på om en nå har hjemmel til å stoppe fisket dersom lodda ikke er moden nok til konsumanvendelse. Han sa at en rent prinsipielt bør ha en slik adgang. Dersom det bare gjenstår 65.000 tonn og lodda ikke er moden, må fisket stoppes.

Gullestad sa at han ikke har noen motforestillinger mot dette. En kan sette inn en hjemmel for Fiskeridirektøren til å innføre konsumpåbud.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre bestemmelsen fra vinterloddefisket i 1999 om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr 100 tonn lodde.

Fiskeridirektøren skal følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører ombord i et avgrenset antall fartøy som driver et loddefiske i Barentshavet.

Det må som i tidligere år settes forbud mot å slippe fangst som er død eller døende og kaste ut fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

Reguleringsrådet foreslår at det gjøres unntak fra reglene om helligdagsfredning under konsumfisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy/maksimalkvoten.

A. ACFMs tilråding for lodda i Barentshavet vinteren 2000

3.1.8 Barents Sea capelin (Sub-areas I and II, excluding Division IIa west of 5°W)

State of stock/fishery: The stock is considered to be within safe biological limits. The maturing component in autumn 1999 was estimated to be 1.6 mill. t, and is predicted to be 1.2 mill. t at the time of spawning in 2000 (without fishing). This is above the proposed B_{lim} with a very high probability. In the period 1993 – 1998 the spawning stock was well below the management threshold, and the fishery was closed. In spring 1999 the fishery was reopened with a quota of 80,000 t.

Management objectives: The fishery is managed according to a target escapement strategy. The target has in the past been to allow 500,000 t to spawn. In order to be consistent with the precautionary approach, the fishery should be managed allowing (with 95% probability) the SSB to be above the proposed B_{lim} , taking due account of predation by cod.

Advice on management: In order to stay above B_{lim} with more than 95% probability, the catch in 2000 should be less than 435,000 t. ICES further recommends that the fishery should be directed on the spawning stock in the first quarter of the year.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is set equal to 200,000 t, which is somewhat above the SSB_{1999} (114,000 t), the lowest SSB that has produced an outstanding rich year class.	
F_{lim} not defined (not relevant).	F_{pa} not defined (not relevant).

This fishery has in the past been managed using an escapement strategy which was intended to allow 500 000 t of capelin to spawn. Annual catch advice was on the size of catch which could be taken from the stock, while ensuring that the spawning biomass exceeds the escapement goal.

In 1998 ICES attempted to define reference points for capelin in the same framework as for other stocks. ICES proposed both a B_{lim} and a B_{pa} , and noted that reference points for fishing mortality were not biologically appropriate for this type of stock. The B_{lim} was set equal to the lowest SSB which had produced an outstanding year class. The text regarding the proposed B_{pa} noted that identification and use of a B_{pa} would be extremely difficult, because of the large year to year variation expected in the uncertainty of the assessment and size of the stock.

ICES considers that it can be consistent with the precautionary approach to advise on SSBs which need to be maintained with high probability, in order to ensure that SSB does not fall below B_{lim} . However, when these SSBs are used as escapement goals, it may be misleading and confusing to refer to them as B_{pa} 's.

In addition, to be consistent with the precautionary approach, for ICES to use escapement goals in an advisory context they must have some important properties. ICES must judge the escapement goal to be sufficiently far above B_{lim} to be precautionary. Also, ICES must ensure that the harvest advice ensures that there is a high probability that SSB will be above the escapement goal.

Relevant factors to be considered in management: Capelin is an important food source in the Barents Sea ecosystem, and most capelin die after spawning. The strategy adopted for 1993 of directing the fishery at the spawning stock just prior to spawning allows the fish to be available for predators as long as possible. Because of the high predation and post-spawning mortality of capelin, a target escapement management strategy is regarded as the most useful way of ensuring a minimum amount of spawners. In such management settings fishing mortality reference points are not relevant. Moreover, because of the large influence of environmental conditions and predator biomass on total mortality rates the consequences of any specific fishing mortality rate are highly variable. It is not possible to identify appropriate F_{pa} and F_{lim} values for such circumstances.

The estimated annual consumption of capelin by cod has varied between 0.2 and 3.1 mill t over the period 1984–1998. Young herring has been found to consume capelin larvae, and this predation pressure is thought to be the major cause for the poor year classes of capelin in the periods 1984–1986 and in 1992–1994 (Fig. 3.1.8.2). The quantity of young herring in the Barents Sea is at present increasing and the conditions for larval survival and recruitment may deteriorate in the coming years.

Adjustments of the harvest control rule should be further investigated for the purpose to better take account of the uncertainty in the predicted amount of spawners, likely interaction with herring, and the role of capelin as a prey item.

Catch forecast for 2000: The spawning stock in 2000 is predicted from the acoustic survey in September 1999, by a model where maturity, growth and mortality, including predation by cod, is estimated. The model takes account of uncertainties both in the survey estimate and in other input data. For catches in 2000 below 435,000 t, the probability of having an SSB below B_{lim} (200,000 t) is acceptably low (less than 5%). The development of the mature stock biomass in

the period October-April for a catch of 435,000 t is shown on Figure 3.1.8.1. The median amount left for spawning is 714,000 t.

Only catches of mature fish in the first quarter of the year have been considered. It is assumed that 30% of the catch is taken in February and 70 % in March.

Elaboration and special comments: The spawning stock in 2000 will be dominated by the 1997 year class, but with an almost equal contribution from the 1996 year class. The latest survey estimate of the 1998 year class is somewhat below the estimate of the 1997 year class at the same age. Observations during an international 0-group survey in August 1999 indicated that the 1999 year class is stronger than both the 1997 and the 1998 year classes.

Since 1979 the fishery has been regulated by a bilateral agreement between Norway and Russia (formerly USSR). TACs have been set separately for the winter fishery and the autumn fishery. In managing this stock the main goal has been to allow 500,000 t to spawn. Since 1987 the management has been efficient in having the fishery closed in all years when the spawning stock has been predicted to fall below 500,000 t. From the autumn of 1986 to the winter of 1991, no fishery took place. The fishery was re-opened in the winter season in 1991, on a recovered stock, but from the autumn of 1993 the fishery was again closed. The fishery was re-opened in winter 1999.

The assessment and stock history is based on joint Russian-Norwegian acoustic surveys during September each year. A model incorporating predation from cod has been used for predicting SSB and for estimating the historical time series of SSB.

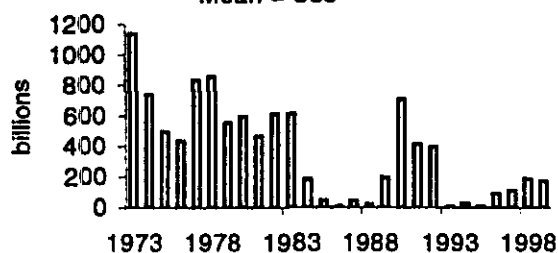
Source of information: Report from the 1999 joint Russian-Norwegian meeting to assess the Barents Sea capelin stock, Kirkenes, October 5-7, 1999.

Catch data (Tables 3.1.8.1-3):

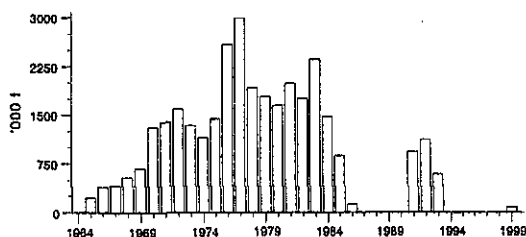
Year	ICES advice	Recommended TAC	Agreed TAC	Actual catch
1987	Catches at lowest practical level	0	0	0
1988	No catch	0	0	0
1989	No catch	0	0	0
1990	No catch	0	0	0
1991	TAC	1000 ¹	900	933
1992	SSB > 4-500,000 t	834	1100	1123
1993	A cautious approach, SSB > 4-500,000 t	600	630	586
1994	No fishing	0	0	0
1995	No fishing	0	0	0
1996	No fishing	0	0	0
1997	No fishing	0	0	0
1998	No fishing	0	0	0
1999	SSB > 500,000 t	79 ¹	80	78
2000	Above B _{lim} with high probability	435 ¹		

¹Winter-spring fishery. Weights in '000 t.

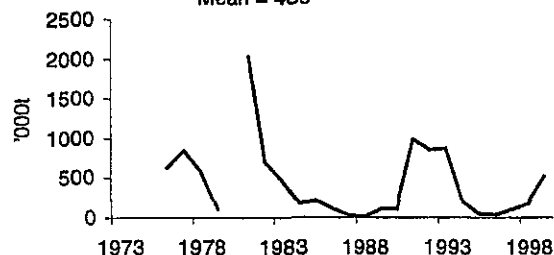
Recruitment (age 1)
Mean = 368

Landings
Mean = 934

Spawning stock biomass
Mean = 439

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Telefaks

Vår dato

021299

Vår referanse

990049872-532.6

ARKIV

Deres dato

03. DES. 1999

Deres referanse

SAK.NR.

4407/99

DOK.NR.

1

U.O. S

REGULERING AV FISKET ETTER LØDDE I BARENTSHAVET I 2000.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 30.11.-1.12.1999 og fattet slikt vedtak:

- Norges Fiskarlag viser til at Norge og Russland har blitt enig om en loddekvote for 2000 på 435.000 tonn, hvorav Norge er tildelt en kvote på 261.000 tonn. Norges Fiskarlag legger til grunn at forannevnte kvantum stilles til disposisjon for norske fiskere.
- Norges Fiskarlag går inn for at kvoten fordeles etter tradisjonell fordeling, og i henhold til landsmøtevedtak 11/94, jfr. landsstyrevedtak 104/91.

Med utgangspunkt i ovennevnte landsmøtevedtak gir dette følgende gruppevise kvotefordeling:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12%	31.320 tonn
Trålgruppen (trålere over 90 fot):	8%	20.880 tonn
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	80%	208.800 tonn

- Når det gjelder deltakelse og regulering av loddefisket går Norges Fiskarlag inn for følgende:

Kystgruppen

Når det gjelder deltakelse i kystgruppen, går Norges Fiskarlag inn for at man viderefører prinsippet om fri deltakelse for notfartøy opp til 27,5 meter, samt fartøy opp til 33,5 meter som er godkjent i fisket etter nvg-sild (kun merkeregistrering og manntallsføring på blad B), mens trålere under 90 fot deltar i henhold til lodde-trållatelse. Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar 2000.

På bakgrunn av kvotens størrelse legger Norges Fiskarlag til grunn at det ikke bør være nødvendig med loddtrekning i kystgruppens loddefiske til neste år. Det må også for neste år settes stramme tidsfrister for utseiling og fordeling.

Fisket må reguleres med maksimumkvoter, og denne fastsettes når en kjenner antallet deltakende fartøy. Organisasjonen forutsetter at dette skjer i kontakt med næringen. Det bør også i 2000 settes et skille ved 90 fot (27,5 meter), slik at fartøy under denne grensen gis en maksimumkvote som utgjør 80% av maksimumkvoten til fartøy over 90 fot (27,5 meter).

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
021299Vår referanse
9900498/2-532.6

2 av 3

Norges Fiskarlag anser det ikke som hensiktsmessig å foreslå noen oppdeling av maksimalkvoten i kystgruppen med hensyn til konsumleveranse og mel- og oljeleveranse.

Trålgruppen

Deltakelse i trålgruppen avgrenses i utgangspunktet av trålere over 90 fot med loddefråttillatelse. Organisasjonen forutsetter at trålfartøy som har vært inne i loddefisket tidligere på 90-tallet gis samme mulighet også i 2000. Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar 2000.

På bakgrunn av kvotens størrelse legger Norges Fiskarlag til grunn at det ikke bør være nødvendig med loddtrekning i trålgruppens loddefiske til neste år. Det må også for neste år settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling.

Norges Fiskarlag tilrår videre at man legger til grunn samme kvotereguleringsnøkkel i loddefisket som i fisket etter nvg-sild. Kvoten til det enkelte trålfartøy fremkommer ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvoter tilhørende påmeldte, og deretter multiplisere utregnet faktor med det enkelte fartøys basiskvote.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Norges Fiskarlag går inn for at alle fartøy med ringnotkonsesjon gis anledning til å delta. Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordelinger.

Norges Fiskarlag går inn for at kvoten til det enkelte ringnotfartøy fastsettes gjennom bruk av universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag viser til at det fortsatt hersker en del usikkerhet omkring hvor store kvanta det er mulig å levere til konsum til neste år. Av hensyn til å kunne utvikle et hensiktsmessig konsumfiske kan en mulig reguleringsmodell i ringnotgruppen være å avsette et kvantum av gruppekvoten til konsum og deretter dele opp kvoten til det enkelte ringnotfartøy slik at det enkelte fartøy gis anledning til å levere en maksimal andel av kvoten til konsum. I praksis innebærer dette at det fastsettes en egen konsumfaktor og en faktor for mel- og oljeleveranse.

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene har en nær dialog med næringen om valg av reguleringsmodell når flere forhold omkring konsumfisket er avklart.

Åpningstidspunkt

4. Av hensyn til optimal økonomisk utnyttelse av kvoten og avvikling av fisket bør loddefisket åpnes for alle grupper så snart som praktisk mulig over årsskiftet. Fisket til konsum bør åpnes etter når lodda har riktig modningsgrad/kvalitetsgrad.

5. Norges Fiskarlag legger til grunn at myndighetene fastsetter hensiktsmessige bestemmelser for innblanding av andre fiskeslag i loddefangstene, herunder fisk under minstemål, jfr. tekniske reguleringstiltak slik de fremkommer i vedlegg 7 i protokollen av 19.11.1999 fra forhandlingene mellom Norge og Russland.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

SILDE MEL FABRIKKENES LANDSFORENING

TILSLUTTET NHO OG FHL (FISKERI- OG HAVBUKSENERINGENS LANDSFORENING)

kom på ans
t. alu/air
Aid
P
Tri

Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5804 BERGEN

Wag

ARKIV

02. DES. 1999

SAKENR.

4356/99

DOK.NR.

U.O. 3

Essendrops gt. 6
Postboks 5470 Majorstua
0305 OSLO
Tlf.: 23 08 87 45/47
Fax: 23 08 87 46
Org.nr: 960 509 099

1. desember 1999

REGULERINGSRÅDSMØTE 7 OG 8 DESEMBER – SAK 20/99 REGULERING AV FISKE ETTER LODDE

Det vil være kjent at myndighetene har vært opptatt av å opprettholde sildemel-industri i Troms og Finnmark inntil loddebestanden kom opp på et nivå som gir grunnlag for et loddefiske av et visst omfang.

Myndighetene har derfor bidratt med en viss beredskapsstøtte til fabrikken i Vadsø, mens fabrikken i Tromsø de siste to år har hatt så pass stort mottak av sild at støtte ikke er utbetalt. Myndighetenes syn har også medført at eierne av fabrikkene har satset betydelige beløp for å holde fabrikkene i operativ stand i påvente av et fremtidig loddefiske.

Det vil også være mottak ved fabrikken i Båtsfjord som nå utrustes med betydelig økning i kapasitet. Fabrikken i Bodø har hatt god tilgang på sild, men er selvfølgelig også klar til å ta imot lodde.

På bakgrunn av dette er vi opptatt av at det blir en avvikling av loddefisket som gir mest mulig råstofftilførsler til disse fabrikkanellegene.

Skal dette skje må fisket strekkes ut i tid, og da må fisket starte tidligst mulig. Det er også kjent at tørrstoff og særlig fettinnholdet i lodda er høyest tidlig i januar, og synker gradvis utover vinteren. Verdien av fisken tilsier altså også en tidlig åpning.

Vi regner med at det i avviklingen av fisket også må tas hensyn til fisket til direkte konsum. I fall det skal avsettes et kvantum for dette formål, så må det stå i forhold til realistiske vurderinger om hva som kan omsettes til konsumanvendelse.

Med hilsen

SILDE MEL FABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lohne

Kopi: Norges Sildesalgslag

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

Postboks 10
4252 AVALDSNESBankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987Fiskeridir. Peter Gullestad
Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

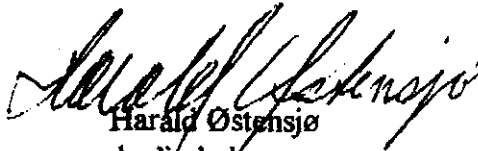
Karmøy, den 26.08.99

VINTERLODDEFISKET 2000 - INNSTILLING FRA STYRET I SØR-NORGES TRÅLERLAG TIL MØTET I REGULERINGSRÅDET 7. - 8.12.99.

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 6. -7.8.99 drøftet erfaringene fra årets loddefiske med tanke på det kommende fisket i 2000 og kom fram til følgende enstemmige vedtak :

1. *Andel konsumlodde må kunne fordeles på fartøygruppene slik at alle får anledning til kunne levere konsumlodde. Fiskeridirektoratet forventes å lage regler for en praktisk gjennomføring av denne ordningen.*
3. *Etter 2.1.98 er det gitt mange nye loddekonsesjoner til nye båter. Eldre båter har konsesjon etter båtens størrelse fra før 2.1.98. Styret i Sør-Norges Trålerlag finner det sterkt urimelig at båter som er ombygget og som fikk tillatelse til det i 1997 og 1998, ikke har kvote p. g. a. den nye størrelsen, men p. g. a. størrelsen før ombygging (2.1.98).*
4. *Fiskeridirektoratet forutsettes i god tid å foreta forskning, forundersøkelser og prøvetrålning for å fastslå kvantum, kvalitet (konsum/industri), kvote og åpningsdato.*
5. *Mottakskapasiteten bør kunne fastslås (konsum/industri).*
6. *Ut fra dette bør man i god tid kunne fastslå antall deltagende båter, tørrordning og fangstområderestriksjoner.*
7. *Norges Sildesalgslag bør om mulig tidligst mulig kunne angi hvilke priser man forventer å kunne oppnå (konsum/industri).*

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Arsmøte 20. november 1999

Sak 6 J

Arsmøtevedtak.

Regulering av fisket etter

LODDE.

I følge den siste rapporten fra det internasjonale havforskningsråd, hadde vi pr 1. oktober i år en loddebestand på 2.775.000 tonn, hvorav 1.200.000 tonn vil gyte i løpet av våren år 2000 dersom det ikke blir noe vinterloddefiske. Gytebestanden ble i april 1999 målt til 519.000 tonn.

Dette betyr at det ser ut til å være god vekst i loddebestanden, og havforskerne mener det kan være grunnlag for et vinterloddefiske på 435.000 tonn. En vil da være garantert at minst 500.000 tonn overlever fram til gyting, og de mener dette vil være nok til å sikre fremtidig rekruttering.

I rapporten fra havforskningsrådet pekes det på at lodda og loddeyngel er en viktig matkilde både for torsk og sild, men det gjøres i rapporten ikke noe forsøk på å vurdere de konsekvenser et utstrakt loddefiske vil få for resten av økosystemet i Barentshavet og på kysten.

Forvaltning.

Norges Kystfiskarlag vil påpeke at loddebestanden er en nøkkelbestand i næringskjeden både i Barentshavet, og i nære kystområder. Gytende og utgytt lodde fungerer som lett tilgjengelig matkilde ikke bare for norsk arktisk torsk på næringsvandring, men også for viktige kystbestander av torsk, hyse og sei, og som alternativ matkilde for predatorer som ellers ville ha beitet på disse fiskeslagene.

I en situasjon hvor samtlige av disse bestandene er truet, må forvaltning av loddebestanden ha som mål å legge til rette for at disse bestandene raskest mulig kan komme på fote igjen. Det å åpne opp for et ringnotfiske til oppmaling vil ikke tjene annet enn kortsiktige profittsyn, noe som kun vil være til begrenset fordel for ringnotflåten og fiskemelindustrien.

Regulering

For å skape arbeids- og inntektsmuligheter i fiskeværen på Finnmarkskysten i en periode hvor det er lite mulig å fiske torsk, sei og hyse, og hvor fiskeindustrien mangler sysselsettingsmuligheter, mener Norges Kystfiskarlag likevel det vil være forsvarlig å åpne opp for at kystflåten kan drive et begrenset konsumfiske etter lodde.

- Norges Kystfiskarlag krever på denne bakgrunn at det ikke åpnes opp for et loddefiske til mel og olje, og at ombordproduksjon av konsumlodde blir forbudt.
- Norges Kystfiskarlag krever at det åpnes opp for at kystflåten (under 28 meter) kan fiske inntil 50.000 tonn lodde til konsumformål. Fisket organiseres gjennom en påmeldingsordning.

SAK 21/99

EVENTUELT

Inge Arne Eriksen sa at Sametinget ønsker en mer omfattende forskningsfangst, der flere båter fra distriktet må få delta. Krabben er en stor plage for lineflåten; de kommer på land med kassevis av krabbeklør.

Peter Gullestad sa at han er på linje med Sametinget når det gjelder synet på krabben, og at han hadde håpet å få økt kvoten ytterligere slik at en kunne slippe inn flere. Dersom en skal slippe inn flere fartøy med dagens totalkvote vil en måtte gå ned i fartøykvote, og samtidig ned i lønnsomhet. En skal imidlertid se på hva som kan gjøres.